

หนังสือ การพัฒนารูปแบบระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ

พิมพ์ครั้งที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๗ จำนวน ๓๐๐ เล่ม

ISBN ๙๗๘-๖๑๖-๑๑-๒๒๔๕๔-๒

ที่ปรึกษา

นายแพทย์ณรงค์	สหเมธพัฒน์	ปลัดกระทรวงสาธารณสุข
นายแพทย์วิชัย	โศกวัฒน์	ประธานสมาคมสภាទผู้สูงอายุแห่งประเทศไทยฯ
นายแพทย์สุพรรณ	ศรีธรรมมา	อธิบดีกรมการแพทย์
นายแพทย์สุริยะ	วงศ์คงคาเทพ	ผู้ตรวจราชการเขตบริการสุขภาพที่ ๕
นายแพทย์สุรเชษฐ์	ลิตตินรัมย์	ผู้ตรวจราชการเขตบริการสุขภาพที่ ๔
นายแพทย์คำรณ	ไชยศิริ	ผู้ตรวจราชการเขตบริการสุขภาพที่ ๑
นายแพทย์สุวรรณชัย	วัฒนาอิ่งเจริญชัย	ผู้ตรวจราชการเขตบริการสุขภาพที่ ๑๑
ศ.ดร.นายแพทย์คุกุลสิทธิ์	พรรดาโรโนทัย	คณบดีคณะแพทยศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร
นายแพทย์วิชาญ	เกิดวิชัย	คณบดีคณะการแพทย์แผนไทยอภัยภูเบศร มหาวิทยาลัยบูรพา
ศ.นายแพทย์สุทธิชัย	จิตะพันธ์กุล	คณบดีคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
นายแพทย์ประพนธ์	ตั้งครีเกียรติกุล	รองอธิบดีกรมการแพทย์
นายแพทย์ภาสกร	ชัยวนิชศิริ	รองอธิบดีกรมการแพทย์
นายแพทย์ประพันธ์	พงศ์คณิตานันท์	ผู้อำนวยการสถาบันเวชศาสตร์ฯ เพื่อผู้สูงอายุ
นายแพทย์ไพศาล	เกื้ออรุณ	นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดพังงา
นายแพทย์คิริชัย	ภัทรนุธาร	นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลำปาง
นายแพทย์สมิต	ประสันนาการ	นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดอุดรธานี
นายแพทย์นรินทร์รัชต์	พิชญุคามินทร์	นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดกาญจนบุรี
นายแพทย์สมชายโชค	ปิยวัชร์เวลา	นายแพทย์เขียวชาญด้านเวชกรรมป้องกัน สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุดรธานี
แพทย์หญิงอาภาวรรณ	นเรนทร์พิทักษ์	นายแพทย์เขียวชาญหัวหน้ากลุ่มงานเวชกรรมสังคมโรงพยาบาลอุดรธานี
นางสาวสำราวย	โยธาวิจิตร	นักวิชาการสาธารณสุขเขียวชาญ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุดรธานี

บรรณาธิการ

นางเบญจพร ณรงค์ชัย นางสาวนภัสส์ แก้ววิเชียร

กองบรรณาธิการ

ดร.มธุรีวิญญา นาคราช นางนฤมล คงสุริยคักดี
แพทย์พิเศษ ทองมีสิทธิ์

จัดทำโดย

กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข

www.dms.moph.go.th

สถาบันเวชศาสตร์สมเด็จพระสังฆราชญาณลั่งไวเพื่อผู้สูงอายุ กรมการแพทย์

พิมพ์ที่

สำนักงานกิจการโรงพยาบาลพิมพ์ องค์การส่งเคราะห์ทหารผ่านศึก ในพระบรมราชูปถัมภ์
โทร. ๐ ๒๘๑ ๗๐๐๑-๒ โทรสาร. ๐ ๒๕๔๕ ๖๔๖๖

คำนำ

การพัฒนารูปแบบระบบบริการสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุแบบบูรณาการ เป็นกระบวนการซึ่งภาครัฐ โดยกระทรวงสาธารณสุข ตามบทบาทของกรมการแพทย์ที่จำเป็นต้องเร่งดำเนินการ เพื่อขับเคลื่อนสู่ การพัฒนาการเขื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างกลไกการทำงาน และรูปแบบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นองค์ประกอบของระบบบริการ/การดูแลผู้สูงอายุ ที่มีจุดเด่นเกี่ยวกับทั้งยังมีความหลากหลายเหล่านี้ เข้าด้วยกัน เพื่อจะนำมาซึ่งรูปแบบของระบบการจัดบริการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุที่เขื่อมประสานทุกมิติของ การดูแลสุขภาพ ตั้งแต่การส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค รักษาพยาบาล และฟื้นฟูสภาพ โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคลังคม ภาครัฐ และภาคเอกชน

ในอีกมิติหนึ่งนั้น จะเป็นการนำไปสู่การพัฒนากลไกในระบบขับเคลื่อนจากภาครัฐ ทั้งนี้ กรมการแพทย์ โดยสถาบันเวชศาสตร์สมเด็จพระสังฆราชญาณสัมพันธ์เพื่อผู้สูงอายุ ในฐานะที่เป็นสถาบันวิชาการซึ่งเป็นหน่วยงานหลักด้านเวชศาสตร์ผู้สูงอายุของกระทรวงสาธารณสุข มีบทบาทในการพัฒนาทางวิชาการให้ตอบสนองต่อภารกิจด้านการพัฒนาระบบบริการสุขภาพทางด้านเวชศาสตร์ผู้สูงอายุ ผ่านภาคส่วนต่างๆ แบบบูรณาการเขื่อมโยงระบบงานให้เป็นรูปธรรม สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชากรผู้สูงอายุ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและภาคีที่เกี่ยวข้อง ตามบริบทของลังคม และทิศทางของระบบสุขภาพที่พึงประสงค์ นำไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของผู้สูงอายุในที่สุด

พร้อมนี้หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ท่านและผู้แทนจากภาคส่วนสำคัญของประเทศไทย ที่ต่างมุ่งมั่น และเลี่ยงสละต่อการบริหาร และการปฏิบัติงานเพื่อผู้สูงอายุ จะได้รับประโยชน์จากการบูรณาการและพัฒนารูปแบบระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุ ในครั้งนี้ และเป็นทิศทางไปสู่การพัฒนาที่ดียิ่งขึ้นลีบไป

S ~ AL
1

(นายสุพรรณ ศรีอรรอนما)
อธิบดีกรมการแพทย์

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑ ภาพรวมของการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ

บทสรุปผู้บริหาร	๔
บทที่ ๑ สถานการณ์ผู้สูงอายุของประเทศไทยและ ๔ จังหวัดนำร่อง (อุดรธานี ลำปาง พังงา กาญจนบุรี)	๗

บทที่ ๒ ยุทธศาสตร์การดูแลสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ	๑๐
--	----

ส่วนที่ ๒ รูปแบบระบบบริการสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุ

บทที่ ๓ กิจกรรมเพื่อการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุที่คาดหวัง	๑๓
บทที่ ๔ สรุปบทเรียนจากการดำเนินการใน ๔ จังหวัดนำร่อง	๑๖

ส่วนที่ ๓ ข้อเสนอแนะ

บทที่ ๕ ข้อเสนอแนะ	๒๓
--------------------	----

ภาคผนวก

- สังคมผู้สูงอายุ : การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร	๒๖
- ระบบบริการสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุของประเทศไทย	๓๕
- ตารางสถานการณ์ผู้สูงอายุในพื้นที่ ๔ จังหวัดนำร่อง	๓๗
- การจัดบริการดูแลรักษาผู้สูงอายุในระบบเครือข่าย จังหวัดอุดรธานี	๓๙
- การจัดบริการดูแลรักษาผู้สูงอายุในระบบเครือข่าย จังหวัดลำปาง	๔๗
- การติดตามดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน และในชุมชน จังหวัดพังงา	๖๖
- การดูแลผู้สูงอายุในพื้นที่อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี	๘๑
- การจัดบริการพื้นฟูสภาพในศูนย์ดูแลสุขภาพรูปแบบพิเศษ	๘๕
- การดำเนินงานของชุมชนผู้สูงอายุ จังหวัดพังงา	๙๖
- การดำเนินงานของโรงเรียนผู้นำผู้สูงอายุ จังหวัดพิจิตร	๙๘
- สรุปผลการประชุม การจัดสัมมนาแก่กลุ่ม (Focus Group) และการประชุมกลุ่มระดมสมอง (Brain Training)	๙๗
- งานวิจัยเรื่อง บทบาทกรมการแพทย์ด้านเวชศาสตร์ผู้สูงอายุ	๑๐๖
- ประวัติวิทยากรและบุคคลในทำเนียบทั้งสี่ของการพัฒนารูปแบบระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ	๑๒๐
- โครงการพัฒนาระบบบริการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ (เขตเมืองและเขตชนบท)	๑๔๕
- คณะกรรมการพัฒนาระบบบริการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ (เขตเมืองและเขตชนบท)	๑๔๘

บกสธุปั๊บริหาร การประชุมเชิงปฏิบัติการ

“พัฒนาระบบบริการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ (เขตเมืองและเขตชนบท)”

วันที่ ๒๖ - ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๗ ณ โรงแรมริชอนด์

แม้สภากาชาดไทย แก่ เจ็บ ตาย เป็นธรรมชาติที่มนุษย์ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ แต่มนุษย์ได้แสวงหาหนทางช่วยเหลือแก่ เจ็บ และพยายามให้เกิดขึ้นช้าที่สุด การแพทย์หรือการดูแลสุขภาพ เป็นความพยายามอย่างหนึ่งที่ประสบความสำเร็จได้ว่าจะเป็นการล่วงเสื่อมสุขภาพให้เข็งแรงการช่วยเหลือความเสื่อมหรือความแก่ให้ช้าลง การป้องกันโรคภัยไข้เจ็บด้วยวิธีต่างๆ และช่วยเหลือการตายให้เกิดขึ้นช้าที่สุด ลิ่งที่ตามมา ก็คือการเพิ่มขึ้นของอายุขัย และการทวีสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องของประชากรสูงอายุ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ คาดว่าประเทศไทยจะมีจำนวนผู้สูงวัยเพิ่มขึ้นเป็น ๑๔.๙ ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ ๒๕ (ประมาณ ๑ ใน ๔) ของประชากรไทยทั้งประเทศ สภากาชาดไทยดังกล่าวเกิดจากการลดลงอย่างรวดเร็วของภาวะเจริญพันธุ์ที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของประชากรทุกกลุ่มอายุ ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการดำเนินชีวิต เศรษฐกิจ สังคม ตลอดถึงการพัฒนาด้านเทคโนโลยีทางการแพทย์และการสาธารณสุขของประเทศไทยที่มีผลต่อการมีชีวิตที่ยืนยาวขึ้นของประชาชน ลั่งผลกระทบต่อทุกภาคส่วนทั้งทางตรงและทางอ้อมอย่างเป็นพลวัต ตั้งแต่ระดับครัวเรือน สังคม เศรษฐกิจและการเงินการคลัง สุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน

ปฏิญญาผู้สูงอายุไทย กำหนดให้ภาครัฐและภาคสังคมมีภารกิจต่อผู้สูงอายุเพื่อให้มีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี อยู่ในสังคมอย่างมีคักษ์ครีและสามารถเข้าถึงบริการอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ปัจจุบันมีการจัดระบบบริการดูแลผู้สูงอายุหลายรูปแบบ ซึ่งมีจุดเด่นแตกต่างกันโดยผู้สูงอายุทุกคนจะต้องได้รับการดูแลสุขภาพอย่างต่อเนื่อง จึงจำเป็นต้องมีผู้ดูแลอยู่บ้าน กลุ่มติดเตียง และกลุ่มติดสังคม ภายใต้การบริหารจัดการที่มีอยู่ในปัจจุบันเน้นรูปแบบการบูรณาการที่มีความเข้มแข็งในรูปภาคีเครือข่ายชุมชน ครอบครัว และการจัดบริการภาครัฐ โดยมีศูนย์ประสานงาน Home Health Care เป็นจุดเชื่อมระหว่างสถานบริการทุกระดับกับชุมชน

สถาบันเวชศาสตร์สมเด็จพระลังไภษฐญาณลังวรเพื่อผู้สูงอายุ กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข ตระหนักถึงความสำคัญในการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาระบบบริการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุและเพื่อพัฒนาระบวนการที่จะนำไปสู่การจัดบริการสุขภาพแบบบูรณาการที่เหมาะสมสมสอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและความต้องการของแต่ละพื้นที่ตามบริบทของประเทศไทย จึงนำร่องโครงการ “พัฒนารูปแบบการจัดระบบบริการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ” ที่เหมาะสมสมสอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและความต้องการของพื้นที่ในบริบทประเทศไทย ๒. จัดทำ (ร่าง) คู่มือ/แนวทางการจัดระบบบริการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ เพื่อพัฒนาคักกิภาพบุคลากรและสถานบริการสุขภาพที่เหมาะสมกับบริบทประเทศไทย และ ๓. สร้างภาคีเครือข่ายการดำเนินงานดูแลสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการร่วมกับเขตบริการสุขภาพและหน่วยงาน/องค์กรที่เกี่ยวข้อง โดยใช้แนวคิดที่สำคัญในการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ ดังนี้

▶▶▶ การพัฒนารูปแบบระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ

๑. ผู้สูงอายุเป็นผู้มีประสบการณ์ มีความรู้ความสามารถจึงควรดูแลผู้สูงอายุให้มีสุขภาพดี ทำให้สามารถใช้ศักยภาพของผู้สูงอายุที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์ต่อครอบครัว สังคมและประเทศชาติได้ ตามแนวคิด “พฤษิพลง”

๒. ผู้สูงอายุที่เจ็บป่วย สังคมต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษา และหากสูญเสียความสามารถในการดูแลตนเอง ก็จะเพิ่มภาระในการดูแลช่วยเหลือแก่ครอบครัว และสังคม การดูแลสุขภาพผู้สูงอายุที่ดีจะช่วยลดอัตราการเจ็บป่วย ลดความรุนแรงของโรค และลดการพึ่งพิงได้ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ

๓. ผู้สูงอายุเป็นผู้ที่ทำประโยชน์ให้แก่ครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติมาเป็นเวลาอันเนื่องนาน การดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ ให้มีสุขภาพดี คุณภาพชีวิตดี มีความสุข คือเป็นการตอบแทนบุญคุณ เป็นคุณธรรมจริยธรรมของคนดี ตามแนวคิด “การดูแลด้วยหัวใจของความเป็นมนุษย์” อันเป็นส่วนสำคัญที่ดึงงานของสังคมไทย

๔. ผู้สูงอายุเป็นศูนย์กลางร่วมแห่งการเคารพนับถือ ทั้งในระดับครอบครัว ชุมชนและสังคม การร่วมกันดูแลผู้สูงอายุซึ่งเป็นที่รักและเคารพ จึงเป็นกลไกสำคัญในการสร้างความรักความสามัคคีในครอบครัว ตามแนวคิด “สายใยรักแห่งครอบครัว”

การจัดบริการผู้สูงอายุควรดำเนินการโดยคำนึงถึงแนวคิดเหล่านี้ และจัดระบบ วิธีการ ให้สามารถตอบสนองทุกแนวคิดเพื่อให้กระบวนการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุเกิดประโยชน์สูงสุดทั้งต่อผู้สูงอายุผู้ดูแลผู้สูงอายุ ตลอดถึงครอบครัว สังคมและประเทศชาติ

ในการประชุมเชิงปฏิบัติการพัฒนาระบบบริการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ ประกอบด้วยผู้เข้าร่วมประชุมซึ่งเป็นผู้แทนจากกรมต่างๆ ในกระทรวงสาธารณสุข (อธิบดีกรมการแพทย์ กรมอนามัย กรมควบคุมโรค กรมสุขภาพจิต กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ) ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานใน ๔ จังหวัด ได้แก่ ลำปาง อุดรธานี กาญจนบุรี พังงา เนื่องจากทั้ง ๔ จังหวัดเป็นจังหวัดนำร่องในโครงการพัฒนารูปแบบบริการและบริหารจัดการแบบบูรณาการที่เหมาะสม สำหรับผู้สูงอายุกลุ่มต่างๆ ในประเทศไทย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (ระหว่างเดือน มีนาคม ๒๕๕๖ ถึง กันยายน ๒๕๕๗) และได้มีการนำกิจกรรมการดูแลผู้สูงอายุลงไปปฏิบัติในพื้นที่ ทั้งยังมีการติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง จัดได้ว่าทั้ง ๔ จังหวัดเป็น Best Practice สำหรับการพัฒนารูปแบบบริการสำหรับผู้สูงอายุ

การประชุมเชิงปฏิบัติการครั้งนี้มีนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดและบุคลากรที่เกี่ยวข้องทั้ง ๔ จังหวัดร่วมด้วยภาคประชาชนในจังหวัด และผู้ทรงคุณวุฒิจากมหาวิทยาลัยมาร่วมกระบวนการวางแผน วิเคราะห์ ประชุม วิพากษ์ให้ได้ข้อสรุปแนวทางการจัดระบบบริการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ ที่เชื่อมประสานทุกมิติ ของการดูแลสุขภาพที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและความต้องการของพื้นที่ในบริบทของประเทศไทย

ข้อสรุปจากที่ประชุม มีดังนี้

๑. การบูรณาการกระบวนการดูแลผู้สูงอายุในระดับกระทรวง เป็นสิ่งที่จำเป็นและมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยลดความช้ำช้อนของงานที่กรมต่างๆ ได้มีนโยบายและสั่งการลงไว้ในพื้นที่ ซึ่งบางครั้งขัดแย้งและขาดประเด็นสำคัญบางส่วน จึงสมควรพิจารณาดำเนินการแต่ยังไม่มีหน่วยงานรับผิดชอบในการออกแบบระบบงานและสิ่งการอย่างเป็นรูปธรรม

๒. ควรมีการดำเนินงานผ่านผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข มอบหมายให้รับผิดชอบในการลั่งการติดตามประเมินผลและการให้ความช่วยเหลือสนับสนุนโดยมีนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบการดำเนินการในระดับจังหวัด

สถาบันเวชศาสตร์สมเด็จพระสังฆราชญาณสัมพันธ์เพื่อผู้สูงอายุ **กรมการแพกย์** กระทรวงสาธารณสุข

๓. ควรปรับปรุงยุทธศาสตร์ให้ครอบคลุมกรอบงานเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุทั้งหมด โดยปรับยุทธศาสตร์ที่ ๒ ให้มุ่งที่การดูแลรักษาพยาบาล และพื้นฟูสภาพผู้สูงอายุในสถานพยาบาล และเพิ่มยุทธศาสตร์ที่ ๓ การดูแลสุขภาพผู้สูงอายุอย่างต่อเนื่องในชุมชนจนถึงวาระสุดท้ายของชีวิต ทั้งนี้ควรปรับปรุงยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการดูแลผู้สูงอายุ ซึ่งเป็นมิติของการบริการที่ดำเนินงาน

๔. จากการทำงานพบว่า ตัวชี้วัดความสำเร็จตามยุทธศาสตร์ ควรปรับปรุงให้มีความตรง สามารถสะท้อนคุณภาพ ความก้าวหน้าและความสำเร็จอย่างชัดเจนชี้ใน การประชุมครั้งนี้เสนอเพียง(ร่าง) เห็นสมควรให้กระทรวงสาธารณสุข ประชุมระดมสมองผู้เชี่ยวชาญกำหนดเครื่องชี้วัดให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

๕. จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในที่ประชุม พ布ว่ากิจกรรมการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุที่ผ่านมา มีการดำเนินการตามนโยบายค่อนข้างน้อย ยังไม่ครอบคลุมทุกจังหวัด และไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ในจังหวัด สมควรกำหนดเป้าหมายให้มีการดูแลสุขภาพที่ทั่วถึง เช้าถึงผู้สูงอายุทุกคน ภายในแผน ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๕๗ – ๒๕๖๑)

๖. การดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ และการจัดการเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดี จำเป็นต้องประสานความร่วมมือกับ หน่วยงานราชการอื่นนอกกระทรวงสาธารณสุข รวมถึงภาคประชาชนความมีการกำหนดแนวทางการทำงาน ร่วมกันในระดับสูง โดยกระทรวงสาธารณสุขเป็นแกนกลางการดำเนินงานเพื่อแสวงหาความร่วมมือจากภาคี ต่างๆ ในพื้นที่จะทำได้ง่ายและมีรูปแบบที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

๗. ที่ประชุมได้นำเสนอ วิเคราะห์วิจารณ์รูปแบบการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุตามแผนยุทธศาสตร์ที่ได้ ดำเนินการมาแล้วในจังหวัดนาร่อง ๕ จังหวัด และจังหวัดอื่นที่มีความก้าวหน้า เช่น จังหวัดพิจิตร ได้นำเสนอ แนะแนวทางการพัฒนากิจกรรมการดูแลผู้สูงอายุไว้ทุกขั้นตอนของกระบวนการ ซึ่งได้นำเสนอรายละเอียด ในภาคผนวก

บทที่ ๑

สถาบันการณ์ผู้สูงอายุของประเทศไทยและ ๔ จังหวัดนำร่อง (อุดรธานี ลำปาง พังงา กาญจนบุรี)

ภายใต้สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของประชากรทุกกลุ่มอายุที่เกิดขึ้นในสังคมไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานการณ์สำคัญด้านผู้สูงอายุที่ทวีสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องของประชากรสูงอายุ เท็นได้อย่างชัดเจนนับตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๔๘ ที่ตัวเลขประชากรสูงอายุได้เพิ่มขึ้นแตะร้อยละ ๑๐ ของประชากรทั้งหมดของประเทศไทย ทำให้ประเทศไทยก้าวเข้าสู่สังคมสูงวัย (Aging Society) อย่างรวดเร็วและต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน โดยปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ผู้สูงอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป มีจำนวนมากถึง ๙.๕ ล้านคน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๗ ของประชากรรวม (จากการคาดประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๓ - ๒๕๕๖ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) ทั้งยังมีแนวโน้มที่มากขึ้นเข่นเดียวกับในอดีต โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ คาดว่าประเทศไทยจะมีจำนวนผู้สูงวัยเพิ่มขึ้นอีกเป็น ๑๔.๙ ล้านคน หรือคิดเป็น ๒ เท่าของประชากรผู้สูงวัย ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ และเพิ่มขึ้นเป็นประมาณ ๑๗.๘ ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ ๒๕ (ประมาณ ๑ ใน ๔) ของประชากรไทยทั้งประเทศ (มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย ๒๕๕๕)

ยิ่งไปกว่านี้ กลุ่มประชากรเกิดใหม่ที่เคยมากกว่า ๑ ล้านคนต่อปีซึ่งอยู่ในช่วงอายุประมาณ ๒๖-๔๖ ปี ในปี พ.ศ.๒๕๕๒ ก็จะเริ่มทยอยเข้าสู่วัยผู้สูงอายุในช่วง ๑๔-๑๕ ปี ข้างหน้า จึงกล้ายเป็นเสมือนคลื่นลูกใหม่ลูกใหญ่ที่กำลังถาโถมเข้ามาสู่สังคมไทย (ปราโมทย์ ปราสาทกุล ๒๕๕๒) ข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาสังคมแห่งชาติ (๒๕๕๖) ได้คาดประมาณประชากรของประเทศไทยไว้ว่าจะมีผู้สูงอายุถึงร้อยละ ๒๐ หรือกว่า ๑๔ ล้านคนในปี พ.ศ.๒๕๖๔ นั้นย่อมหมายถึงในอนาคตตราบ ๗ ปีข้างหน้า นับจากปี พ.ศ.๒๕๕๗ ประเทศไทยจะเป็นสังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ (Aged Society) อันเนื่องมาจากกลุ่มประชากรวัยแรงงานที่เป็นประชากรกลุ่มใหญ่ของประเทศไทยในปัจจุบันมีอายุเพิ่มขึ้นโดยลำดับและจะกล้ายเป็นประชากรกลุ่มผู้สูงอายุกลุ่มใหญ่ของประเทศไทยในที่สุด

สภากาณ์สำคัญดังกล่าวเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงประชากรโดยเนพาะอย่างยิ่งการลดลงอย่างรวดเร็วของภาวะเจริญพันธุ์ที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของประชากรทุกกลุ่มอายุประกอบกับการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบของการดำเนินชีวิต เศรษฐกิจ สังคม ตลอดถึงการพัฒนาด้านเทคโนโลยีทางการแพทย์และการสาธารณสุขของประเทศไทย ที่ส่งผลให้แนวโน้มของประชากรผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งจำนวนและสัดส่วนของประชากร และยังมีผลต่อการมีชีวิตที่ยืนยาวขึ้นของประชาชน จึงเป็นสถานการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อกฎหมายส่วนต่างๆ ทางตรงและทางอ้อมอย่างเป็นพลวัต ตั้งแต่ระดับครัวเรือนสังคม เศรษฐกิจและการเงินการคลังของประเทศไทย ผลต่อสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งภารกิจของภาครัฐและภาคสังคมที่พึงมีต่อผู้สูงอายุตามปฏิญญาผู้สูงอายุไทยปี พ.ศ. ๒๕๕๒ เพื่อให้ผู้สูงอายุมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี อยู่ในสังคมอย่างมีศักดิ์ศรี และสามารถเข้าถึงบริการอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

การพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุ ในรูปแบบบูรณาการ เชื่อมโยงกับทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐและภาคสังคม จึงเป็นประเด็นสำคัญ ที่จำเป็นต้องเร่งพิจารณาดำเนินการ เพื่อพัฒนาการขับเคลื่อนความเชื่อมโยง ความสัมพันธ์ ที่ยึดโยงและเป็นพัน เป็นระยะห่างกลไกการทำงาน สาระสำคัญ รูปแบบต่างๆ ที่หลากหลาย ของการดูแลผู้สูงอายุในพื้นที่แต่ละภาคส่วนของประเทศไทย เชื่อมต่อเข้ากับระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุ ทั้งในแบบที่เป็นทางการ (Formal) และไม่เป็นทางการ (Informal) จากภาครัฐ ภาคสังคม และภาคประชาชน เข้าด้วยกัน ให้เกิดเป็นองค์ประกอบทางด้านระบบบริการ/การดูแลผู้สูงอายุ ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับ

บริบทของสังคมไทย ทิศทางของระบบสุขภาพที่พึงประสงค์ และแผนผู้สูงอายุแห่งชาติดฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๔๕ - ๒๕๖๔) ตลอดถึงนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม และรอบด้าน ตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการของผู้สูงอายุ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และภาคีที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ตามบริบทของพื้นที่ตามแต่ละภาคส่วนของประเทศ

เป็นที่น่าสังเกตและทราบกันดีว่า รูปแบบที่เกี่ยวข้องกับการดูแลผู้สูงอายุทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ รวมถึงในแต่ละภูมิภาคของประเทศไทย ล้วนมีความหลากหลายและมีจุดเด่นที่เหมือนและหรือแตกต่างกันไปอย่างน่าสนใจนั่นคือผู้สูงอายุเป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงด้านการเจ็บป่วยโดยเฉพาะความเจ็บป่วยจากโรคเรื้อรังซึ่งเป็นปัญหาความเจ็บป่วยที่ซับซ้อน ทั้งในด้านสุขภาพและสังคม เมื่อเทียบกับประชากรทั่วไป (จันทร์เพ็ญ ชุมประภาวรรณ และคณะ ๒๕๔๗) การทำงานแบบบูรณาการ คัดเลือกและเชื่อมโยงองค์ความรู้ อันเป็นองค์ประกอบสำคัญของระบบ ไม่ว่าจะเป็นกลไกการทำงาน สาระสำคัญ รูปแบบ ทั้งที่เป็นทางการ (Formal) และไม่เป็นทางการ (Informal) เหล่านี้เข้าด้วยกัน จะทำให้เกิดความก้าวหน้าได้เป็นอย่างมาก ทางด้านระบบบริการดูแลสุขภาพและสังคมเพื่อผู้สูงอายุ ด้วยการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ย่อมจะก่อให้เกิดประโยชน์อย่างยิ่งต่อสังคม และเศรษฐกิจอย่างเป็นพลวัตสืบไป

กระทรวงสาธารณสุข โดยสถาบันเวชศาสตร์สมเด็จพระสังฆราชญาณสัมวารเพื่อผู้สูงอายุ กรมการแพทย์ translate ระหว่างนักถึงความสำคัญของการจัดการแบบบูรณาการ เพื่อพัฒนาระบบบริการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ และเพื่อพัฒนากระบวนการอันจะนำไปสู่การจัดตั้งบูรณาการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ ที่สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงสาธารณสุข ที่ให้ความสำคัญกับกลุ่มวัยสูงอายุ อันมีเป้าหมายให้เกิดผลกระทบในระดับชาติ โดยในระยะเวลา ๑๐ ปี ข้างหน้าให้ประชาชนมีอายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดไม่น้อยกว่า ๘๐ ปี และอายุคาดเฉลี่ยของการมีสุขภาพดีไม่น้อยกว่า ๗๗ ปี โดยของกรมการแพทย์ที่ว่า “พัฒนาสถาบันกรมการแพทย์เป็นสถาบันเฉพาะทางชั้นสูงระดับชาติ (Centers of Excellence/National Institute)” พันธกิจสำคัญของสถาบันเวชศาสตร์ฯ ในการเป็น National Health Authority ด้านเวชศาสตร์ผู้สูงอายุ สามารถตอบสนอง และขับเคลื่อนให้ผู้สูงอายุในประเทศไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชนและสังคม ให้สัมพันธ์กับวิถีชีวิตได้อย่างเหมาะสมและครอบคลุมกับการวิจัยเรื่องบทบาทกรรมการแพทย์ด้านเวชศาสตร์ผู้สูงอายุ (เบญจพร สุธรรมชัย และคณะ ๒๕๔๙) พบว่ากรรมการแพทย์ควรเป็นแกนนำและศูนย์กลางในการวิจัย และพัฒนารูปแบบการดูแลผู้สูงอายุอย่างครบวงจร ออกแบบระบบบริการทางการแพทย์สำหรับผู้สูงอายุทุกกลุ่มวัยทุกระดับบริการ ดังนั้น ภายใต้สถานการณ์สำคัญด้านผู้สูงอายุในปัจจุบันซึ่งมีแนวโน้มเข้าสู่ภาวะวิกฤติยิ่งขึ้นตามภาวะการเปลี่ยนแปลงต่างๆ อย่างครบถ้วนรอบด้านดังกล่าวมา การขับเคลื่อนการดำเนินงาน ผ่านกลไกของภาคส่วนต่างๆ ที่จะนำไปสู่การปฏิบัติที่ดีที่สุด ที่สำคัญยิ่งคือการพัฒนาและปรับปรุงระบบบริการดูแลผู้สูงอายุแบบบูรณาการ (เขตเมืองและเขตชนบท) ของสถาบันเวชศาสตร์สมเด็จพระสังฆราชญาณสัมวารเพื่อผู้สูงอายุ กรมการแพทย์ ซึ่งได้จัดทำและดำเนินการขึ้นเพื่อนำข้อมูลจากพื้นที่ Best Practices เป้าหมาย มาตรฐานการวางแผน วิเคราะห์ ประชุม วิพากษ์ให้ได้ข้อสรุปแนวทางการจัดระบบบริการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ ที่เชื่อมประสานทุกมิติของการดูแลสุขภาพที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพปัญหา และความต้องการของพื้นที่ในบริบทของประเทศไทย

ภายใต้การดำเนินการประชุมครั้งนี้ เพื่อจัดให้มีภาคีภาคส่วนต่างๆ ร่วมกันออกแบบระบบบริการ/การดูแลผู้สูงอายุของประเทศไทย อันประกอบไปด้วยหลากหลายรูปแบบของการดำเนินงานประชุม อันได้แก่การบรรยาย การอภิปราย การจัดสัมมนากลุ่ม (Focus Group) และการประชุมกลุ่มระดมสมอง (Brain Training) ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายผู้เข้าร่วมประชุมทุกกลุ่มตามวัตถุประสงค์ คือ ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติจากจังหวัดที่เป็น Best Practice ทั้ง ๔ จังหวัด ผู้ทรงคุณวุฒิจากมหาวิทยาลัยที่ได้รับการยอมรับ ผู้แทนจาก

▶▶▶ การพัฒนารูปแบบระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ

กรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนภาคประชาชน (สมาชิกมรมผู้สูงอายุ ผู้นำผู้สูงอายุ และ NGO) จากจังหวัด Best Practice และจังหวัดที่เกี่ยวข้อง ผู้ที่สนใจและเกี่ยวข้องในการดำเนินงานด้านผู้สูงอายุ ตลอดถึงลือมวลชน อากิ ผู้ลือข่าวของกระทรวงสาธารณสุข และผู้ลือข่าวของสถานีโทรทัศน์ เพื่อการลือสารสู่สาธารณะที่ดี ยังเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านทาง Website รวมด้วย

รูปแบบของการบริการและการดูแลผู้สูงอายุที่หลากหลายกันไปตามบริบทของแต่ละภูมิภาค ทั้งในเขตเมืองและเขตชนบทของประเทศไทย พ布ว่ามีการดำเนินการ ได้แก่ การจัดบริการดูแลรักษาผู้สูงอายุในระบบเครือข่ายการดูแลต่อเนื่อง การจัดบริการดูแลผู้สูงอายุระยะกลางก่อนกลับบ้าน การจัดบริการดูแลผู้สูงอายุระยะยาว การจัดบริการดูแลผู้สูงอายุในช่วงกลางวัน การจัดบริการหอพัყวิลำหรับผู้สูงอายุ การจัดบริการติดตามดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน/ในชุมชน การดำเนินงานของชุมชนผู้สูงอายุ การดำเนินงานของโรงเรียนผู้นำผู้สูงอายุ และการจัดบริการดูแลสำหรับผู้สูงอายุในระยะสุดท้าย

จังหวัดลำปาง อุดรธานี พังงา และกาญจนบุรี ซึ่งเป็นจังหวัดที่จัดได้ว่าเป็น Best Practice ของการพัฒนารูปแบบบริการดูแลผู้สูงอายุได้อย่างเป็นรูปธรรม มีจุดเด่นที่แตกต่างกันไป ดังนี้ จังหวัดอุดรธานีและลำปางมีจุดเด่นทางด้านการจัดบริการในระบบเครือข่ายการดูแลต่อเนื่อง โดยที่จังหวัดลำปางมีความเข้มแข็งของผลงานอันเป็นที่ได้รับการยอมรับและมีการดำเนินงานมาอย่างต่อเนื่องและยาวนาน โดยร่วมดำเนินการกับหน่วยงานด้านการศึกษา ภาคประชาชนและภาคสังคม ได้แก่ NGO ฯลฯ สำหรับจังหวัดอุดรธานี มีความเข้มแข็งของวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ค่านิยมและวิถีชีวิตของผู้คนในพื้นที่ ผลงานกับการผลักดันและขับเคลื่อนให้เป็น ware จังหวัด เกิดเป็นพลังความร่วมมือมาจากทุกภาคส่วน สำหรับจังหวัดพังงาและกาญจนบุรีนั้น มีความโดดเด่นในลักษณะของชุมชน และชุมชนผู้สูงอายุ โดยที่จังหวัดพังงามีรูปแบบของการนำทุนและทรัพยากรของพื้นที่ชุมชนเอง ผลงานกับภาวะผู้นำทางศาสนา ความครรภ์ชา ทศนคติ ความผูกพันแบบเครือญาติในชุมชน ร่วมกับการสนับสนุนที่ดีจากภาครัฐ จึงก่อให้เกิดพลังของชุมชนเพื่อการขับเคลื่อนการดำเนินงานผู้สูงอายุของพื้นที่ได้เป็นอย่างดี จังหวัดกาญจนบุรีมีความเข้มแข็งของการประสานงานจากบุคลากรภาครัฐในพื้นที่ระดับอำเภอ ผลงานกับรพ.สต. และชุมชนผู้สูงอายุ ทั้งนี้ สถานการณ์ที่ร้าวไปด้านผู้สูงอายุในพื้นที่แต่ละจังหวัด ได้นำเสนอซึ่งรายละเอียดในภาคผนวก

บทที่ ๒

ยุทธศาสตร์การดูแลผู้สูงอายุแบบบูรณาการ

การขับเคลื่อนให้การดูแลผู้สูงอายุแบบบูรณาการเป็นไปอย่างรวดเร็ว เป็นระบบ และเกี่ยวข้องกับ หน่วยงานนอกเหนือจากระบบราชการ ทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน การกำหนดยุทธศาสตร์ที่ชัดเจน แสดงการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนเป็นก้าวสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จการประชุมเชิงปฏิบัติการครั้งนี้เปิดโอกาสให้ทบทวนและปรับปรุงยุทธศาสตร์การดูแลผู้สูงอายุแบบบูรณาการ ดังนี้

- วิสัยทัศน์ : ผู้สูงอายุได้รับการดูแลให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีในทุกด้านของวิถีชีวิต
- แนวทาง : กระทรวงสาธารณสุขดูแลด้านสุขภาพ โดยประสานกับกระทรวง/องค์กรอื่นในการดูแลได้แก่ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงแรงงาน สภาผู้สูงอายุ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อดูแลให้ครอบคลุมทุกด้านประสานกับกระทรวงศึกษาธิการ สภาวิจัยแห่งชาติ ในการจัดการความรู้เพื่อการดูแลผู้สูงอายุและการผลิตบุคลากรเพื่อดูแลผู้สูงอายุ
- กลุ่มเป้าหมาย : ผู้สูงอายุทุกคน

บริการสุขภาพที่พึงประสงค์

๑. บริการสุขภาพองค์รวม (Holistic Health Care) ครอบคลุมทั้ง ๔ มิติ ร่างกาย จิตใจ จิตวิญญาณ สังคม

๒. บริการสุขภาพผสมผสาน (Integrated Health Care) บริการส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค รักษาพยาบาล พื้นฟูสภาพ

๓. บริการสุขภาพที่ต่อเนื่อง (Continuous Health Care) ทุกช่วงเวลาของชีวิต ด้วยการมีส่วนร่วม ระหว่าง การดูแลสุขภาพโดยตัวผู้สูงอายุ (Self Care) การดูแลโดยสมาชิกในครอบครัว (Family Care) การดูแลโดยชุมชน (Community Care) และการดูแลโดยบุคลากรสาธารณสุข

กระทรวงสาธารณสุขได้กำหนดยุทธศาสตร์การดูแลสุขภาพผู้สูงอายุระยะ ๑๐ ปี พ.ศ.๒๕๕๗ – ๒๕๖๖ ไว้ ๓ ยุทธศาสตร์หลัก

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ และป้องกันปัญหาสุขภาพที่พบบ่อยในผู้สูงอายุ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาบริการสุขภาพเพื่อการดูแลผู้สูงอายุที่มีปัญหาสุขภาพอย่างมีคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายเพื่อการดูแลผู้สูงอายุอย่างต่อเนื่อง

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ โดยการประสานเชื่อมโยงความร่วมมือระหว่างกรมต่างๆ ในการจัดการความรู้ การออกแบบระบบบริการ การนำสู่การปฏิบัติอำนวยการให้ผู้รับผิดชอบในพื้นที่ได้แก่ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด รับผิดชอบการนำระบบการดูแลสู่การปฏิบัติ ติดตามผลงานเสนอรายงานความก้าวหน้า และปรับปรุงอย่างต่อเนื่องโดยมี ผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้กำกับดูแล และสนับสนุนการดำเนินงาน แนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ที่นำเสนอต่อไปนี้ ได้ปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์ต่อข้อเสนอของที่ประชุมแล้ว

แนวการการพัฒนาแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม การดูแลผู้สูงอายุ ยุทธศาสตร์ที่ ๑

๑. การขึ้นทะเบียนผู้สูงอายุ ประเมินสถานะสุขภาพ จัดแบ่งกลุ่มตามความต้องการบริการสุขภาพ และ จัดบริการที่สอดคล้องเหมาะสม

๑.๑ แห่งนี้สมควรให้มีการสำรวจขึ้นทะเบียนผู้สูงอายุทุกคนโดยใช้สมุดคู่มือสุขภาพประจำตัวผู้สูงอายุ ที่ปรับปรุงให้ดำเนินการได้ง่าย และสามารถปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอได้

๑.๒ ควรพัฒนาระบบฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ เพื่อบันทึกข้อมูลสุขภาพที่ได้จากการสำรวจ และ วางแผนให้สามารถ Update ข้อมูล ลีบคัน และวิเคราะห์ข้อมูล ได้สะดวก รวดเร็ว สามารถนำมาใช้งานได้

๒. การจัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรค ซึ่งดำเนินการโดยมีเจ้าหน้าที่สาธารณสุขเป็นกำลัง สำคัญ และใช้ชุมชนผู้สูงอายุเป็นฐานในการเข้าถึง สมควรปรับปรุงให้ดีขึ้น

๒.๑ จัดระบบชุมชนผู้สูงอายุให้ครอบคลุม แก้ไขความช้าช้อน และกำหนดกิจกรรมให้ชัดเจนขึ้น โดยเฉพาะกิจกรรมการส่งเสริมสุขภาพ และการป้องกันโรค

๒.๒ ผู้สูงอายุกลุ่มที่มีปัญหาเกินความสามารถของชุมชนผู้สูงอายุ ควรจัดระบบการดูแลสุขภาพ เป็นพิเศษ ในทุกมิติขององค์รวม

๒.๓ การสำรวจความร่วมมือของทุกภาคล้วนในการสนับสนุนสถานที่อุปกรณ์และการจัดกิจกรรม เช่น อปท. วัด โรงเรียน จะช่วยให้สามารถขยายงานได้ครอบคลุมมากขึ้น กับปริมาณและคุณภาพ

๓. การส่งต่อผู้สูงอายุที่มีปัญหาสุขภาพ เข้ารับการรักษาพยาบาลและพื้นฟูสภาพตามยุทธศาสตร์ที่ ๒

๓.๑ ควรจัดทำเกณฑ์ในการคัดแยกผู้ป่วย และเกณฑ์การเฝ้าระวังสำหรับโรคที่สำคัญ และแนวทาง การส่งตัวผู้ป่วยเข้ารับการรักษาให้ชัดเจน สามารถปฏิบัติได้ง่ายและรวดเร็ว

๓.๒ กำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรคในกลุ่มผู้ป่วยผู้สูงอายุ โดย เนพะกุ่มติดลังค์ และติดบ้าน ให้สอดคล้องเหมาะสมสมกับสภาพการเจ็บป่วย

๔. ควรขยายการดูแลสุขภาพในรูปแบบการดูแลผู้สูงอายุไปสู่กลุ่มผู้ที่มีอายุ ๕๐-๖๐ ปี เพื่อให้การดูแล ก่อนที่จะมีปัญหาสุขภาพมากเกินแก้ไขเยียวยา

ยุทธศาสตร์ที่ ๒

๑. การจัดบริการดูแลรักษาพยาบาล และพื้นฟูสภาพในสถานพยาบาลควรมีการกำหนดขีดความ สามารถของโรงพยาบาลแต่ละระดับในการดูแลผู้สูงอายุ และพัฒนาให้สามารถจัดบริการได้ตามที่กำหนด

๑.๑ จัดระบบเครือข่ายการส่งต่อให้ชัดเจน สอดคล้องกับการจัดระบบบริการ (Services Profile) ทั้งขาขึ้นและขาลง

๑.๒ ควรจัดทำแนวทางการส่งต่อในโรคที่สำคัญของผู้สูงอายุให้ชัดเจน เพื่อให้การส่งต่องมีความ รวดเร็วและถูกต้อง เช่น โรคหลอดเลือดหัวใจตีบ (Coronary Artery Disease) การอุดตันของเส้นโลหิตที่ ไปเลี้ยงสมอง (Stroke) โรคกระดูกเสื่อมตามสภาพวัย (Degenerative arthritis) โรคสมองเสื่อม (Dementia) เป็นต้น

๑.๓ ควรกำหนดรูปแบบการให้บริการที่ชัดเจนยิ่งขึ้นเพื่อให้ง่ายต่อการปฏิบัติ ได้แก่ บริการผู้ป่วยนอก สำหรับผู้สูงอายุ บริการผู้ป่วยในสำหรับผู้สูงอายุ

๓. ควรเพิ่มบริการรักษาพยาบาลและพื้นฟูสภาพสำหรับผู้ป่วยผู้สูงอายุที่ยังไม่สามารถกลับไปดูแลต่อ ที่บ้านได้ และต้องการการดูแลต่อในโรงพยาบาล ได้แก่

๓.๑ การดูแลระยะกลาง (Intermediate Care) สำหรับผู้สูงอายุ ในระยะไม่เกิน ๓ เดือน สำหรับ ผู้ป่วยที่คาดว่าจะดีขึ้น และหรือ ทางบ้านมีความพร้อมในการรับผู้ป่วยไปดูแลต่อได้ ในเวลาที่กำหนด

สถาบันเวชศาสตร์สมเด็จพระสังฆราชญาณสัมพันธ์เพื่อผู้สูงอายุ กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข

๓.๒ การดูแลระยะยาว (Long Term Care) ผู้สูงอายุที่อาการหนักช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ และทางบ้านไม่พร้อมที่จะดูแล ในระยะยาวมากกว่า ๓ เดือนขึ้นไป

๔. โรงพยาบาลทุกระดับควรมีบริการดูแลภาคกลางวัน (Day Care Center) สำหรับผู้สูงอายุเพื่อให้ผู้สูงอายุที่ยังต้องการบริการรักษา/พื้นฟู จากเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลมารับการรักษาในช่วงกลางวัน เพื่อลดความแออัดของผู้ป่วยใน สามารถจำหน่ายกลับบ้านได้เร็วขึ้น

๕. การบริการดูแลสุขภาพที่บ้าน (Home Health Care) ควรพัฒนาคุณภาพมุ่งเน้นการรักษาและพื้นฟูสภาพต่อเนื่อง สำหรับผู้ป่วยผู้สูงอายุที่ต้องการการดูแลจากบุคลากรสาธารณสุข แต่ที่บ้านสามารถจัดการรองรับได้ เพื่อลดความแออัดในโรงพยาบาล

๖. การจัดบริการดูแลระยะสุดท้าย (Hospice Care) สำหรับผู้สูงอายุที่เจ็บป่วยหนักใกล้ถึงภาวะสุดท้ายของชีวิตซึ่งไม่สามารถจัดการดูแลที่มีคุณภาพที่บ้านได้ให้ได้รับการดูแลแบบประคับประคอง (Palliative Care) และหรือเลี้ยงชีวิตอย่างสมศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ (ใหม่)

การดูแลสุขภาพต่อเนื่องในชุมชน จนถึงภาวะสุดท้ายของชีวิตมุ่งเน้นเป้าหมายกลุ่มผู้สูงอายุที่ล่วงกลับมาจากการรักษาพยาบาลและพื้นฟูสภาพตามยุทธศาสตร์ที่ ๒

๑. การจัดกระบวนการดูแลสุขภาพที่บ้าน โดยตัวผู้สูงอายุเองและสมาชิกในครอบครัวที่เป็นผู้ดูแลผู้สูงอายุ ด้วยการให้ความรู้

๑.๑ การจัดโรงเรียนผู้สูงอายุเพื่อสอนผู้สูงอายุและผู้ดูแลผู้สูงอายุ

๑.๒ การผลิตบุคลากรผู้ดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ (Caregiver for the Elderly) เพื่อรับจ้างดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน

๒. การจัดสถานที่สำหรับดูแลสุขภาพผู้สูงอายุในชุมชน

๒.๑ การจัดบริการ Day Care Center ในชุมชน

๒.๒ การจัดบริการ Intermediate Care ในชุมชน

๒.๓ การจัดบริการ Long Term Care ในชุมชน

การจัดบริการเหล่านี้ อาจดำเนินการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรในชุมชน เช่น วัด โรงเรียน มูลนิธิ และสถานบริการเอกชน ทั้งที่แสวงหาผลกำไรและไม่แสวงหาผลกำไร

๓. การจัดทีมเยี่ยมผู้สูงอายุในชุมชน ควรจัดทีมแบบสาขาวิชาชีพ เพื่อให้สามารถดูแลได้ทุกมิติขององค์รวมตามสภาพปัญหา เช่น มีประวัติชุ่มชื้นทีม เพื่อดูแลด้านจิตใจ และจิตวิญญาณ เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ (ใหม่)

การพัฒนาทีมส่วนร่วมของทุกฝ่าย เพื่อการดูแลผู้สูงอายุต่อเนื่อง

๑. ควรจัดให้มีองค์กรในการประสานงานในระดับพื้นที่ทั้งในระดับจังหวัด/อำเภอ/ตำบล เช่น ในระดับอำเภอให้ DHS (District Health Services) เป็นองค์กรประสาน เพื่อการพัฒนาทีมต่อเนื่อง ครอบคลุม

๒. การมีส่วนร่วมควรสร้างทีมในการส่งเสริมป้องกัน รักษาพยาบาลและพื้นฟูสภาพ ไปจนถึงการดูแลผู้ป่วยระยะสุดท้าย

บทที่ ๓

กิจกรรมการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุที่คาดหวัง

ตามยุทธศาสตร์การดูแลผู้สูงอายุแบบบูรณาการของกระทรวงสาธารณสุข สถาบันเวชศาสตร์สมเด็จพระปัลลวราชภานุสรณ์สังวรเพื่อผู้สูงอายุได้ทำการวิจัยโดยสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ทรงคุณวุฒิต้านผู้สูงอายุและผู้บริหารหน่วยงานที่ทำงานบริการผู้สูงอายุ สำรวจความคิดเห็นและความต้องการของผู้สูงอายุและผู้ดูแลผู้สูงอายุตามด้วยการลงเยี่ยมสำรวจในพื้นที่ ๔ จังหวัดนำร่อง อุดรธานี ลำปาง พังงา กาญจนบุรี และการประชุมเชิงปฏิบัติการ ได้สรุปความเห็นในการดำเนินงาน โดยอาศัยแนวทางแผนระยะยาวการดูแลผู้สูงอายุระดับชาติ ของคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ โดยมีกิจกรรมที่ควรดำเนินการ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การส่งเสริมสุขภาพและป้องกันปัญหาสุขภาพที่พบบ่อยในผู้สูงอายุ

๑.๑ การสำรวจจัดทำทะเบียนผู้สูงอายุ

จัดทำทะเบียนบันทึกข้อมูลผู้สูงอายุจากจนประเมินสถานะสุขภาพแบ่งกลุ่มผู้สูงอายุตามความต้องการการพึ่งพิงเป็น ๓ กลุ่ม คือ ๑.กลุ่มติดลังค์ ๒.กลุ่มติดบ้าน ๓.กลุ่มติดเตียง ตรวจประเมินเพื่อค้นหารोครักที่พบบ่อย พฤติกรรมสุขภาพที่ไม่พึงประสงค์ เพื่อจัดบริการดูแลสุขภาพให้สอดคล้องเหมาะสมกับความต้องการ จัดทำสมุดประจำตัวผู้สูงอายุและบันทึกข้อมูลในฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ เพื่อการวิเคราะห์ และการใช้ประโยชน์ในการดูแลสุขภาพ

๑.๒ การจัดตั้งชุมชนผู้สูงอายุ

สนับสนุนให้มีการจัดตั้งชุมชนผู้สูงอายุให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ เพื่อจัดกิจกรรมการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุอย่างต่อเนื่องสมำเสมอ โดยเฉพาะการส่งเสริมสุขภาพ และการป้องกันโรค มุ่งเน้นการดูแลทั้ง ๔ มิติขององค์รวม และการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพที่ไม่พึงประสงค์

๑.๓ การจัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรคโดยทีมงานผู้ประกอบวิชาชีพดูแลสุขภาพและภาคี

เพื่อเสริมการทำงานของชุมชนผู้สูงอายุ ในเรื่องที่มีความรู้เป็นการเฉพาะ เช่น การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพที่ทำได้ยาก โดยใช้กลวิธีการประชุม การฝึกอบรม การจัดค่ายสุขภาพ และโรงเรียนผู้สูงอายุ

๑.๔ การคัดกรองคันหายผู้ป่วยในโรคที่สำคัญ

เพื่อนำผู้สูงอายุที่มีปัญหาสุขภาพเข้าสู่บริการรักษาพยาบาลโดยเร็วทั้งแต่ระบบเริ่มแรกโดยใช้กลวิธีการตรวจประเมินเมื่อเริ่มลงทะเบียนผู้สูงอายุ การตรวจสุขภาพประจำปี การให้ความรู้แก่ผู้สูงอายุ ครอบครัว และผู้ดูแล ในการรับรู้และประเมินสภาวะการเจ็บป่วยในโรคสำคัญได้ตั้งแต่ระยะแรก การวิเคราะห์และให้ความรู้พิเศษเฉพาะกลุ่มเลี้ยงและการให้ความรู้ผ่านทางสื่อมวลชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การจัดบริการรักษาพยาบาลฟื้นฟูสุขภาพในสถานพยาบาล

๒.๑ การจัดบริการผู้ป่วยนอกสำหรับผู้สูงอายุ

จัดให้มีบริการผู้ป่วยนอกสำหรับผู้สูงอายุในสถานพยาบาลทุกระดับตั้งแต่ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล โรงพยาบาลชุมชน โรงพยาบาลทั่วไป โรงพยาบาลศูนย์ (รพ.สต./รพช./รพท./รพศ.) โดยมีขีดความสามารถตามลำดับชั้นที่สอดคล้องกับแผนระบบบริการ (Service Plan)

๒.๒ การจัดบริการผู้ป่วยในสำหรับผู้สูงอายุ

จัดให้มีเตียง/พื้นที่/หอผู้ป่วย สำหรับผู้สูงอายุในโรงพยาบาลตั้งแต่ ๖๐ เตียงขึ้นไป โดยมีการจัดการที่เหมาะสมกับจำนวนผู้ป่วย และบริบทของโรงพยาบาล

๒.๓ การจัดบริการ Intermediate Care ในโรงพยาบาล

เพื่อดูแลสุขภาพผู้สูงอายุที่พั้นระยะเวลา Acute Care และ แต่ยังไม่สามารถกลับบ้านได้เนื่องจากยังต้องได้รับการช่วยเหลือดูแลจากผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ และกรณีที่บ้านยังไม่พร้อมในการดูแลต่อ โดยจัดหอผู้ป่วยที่ใช้บุคลากรและเครื่องมืออนุภัยกว่าในหอผู้ป่วย Acute Care และนานไม่เกิน ๗ เดือน

๒.๔ การจัดบริการ Long Term Care ในโรงพยาบาล

เพื่อดูแลสุขภาพผู้สูงอายุที่ยังไม่สามารถกลับไปรับการดูแลต่อที่บ้านได้ เช่น ผู้ป่วยกลุ่มติดเตียง (ADL ๐-๑) หรือไม่มีผู้ดูแลที่บ้าน สภาพของบ้านไม่พร้อมในการดูแล ต้องอยู่โรงพยาบาลนานเกิน ๗ เดือน

๒.๕ การจัดบริการ Day Care Center ในโรงพยาบาล

สำหรับผู้ป่วยกลุ่มที่ ๑ ติดลังคอม และกลุ่มที่ ๒ ติดบ้านที่สามารถเดินทางมาโรงพยาบาลได้ และต้องการบริการจากผู้ประกอบวิชาชีพสุขภาพ โดยมาโรงพยาบาลในตอนเช้า และกลับไปพักที่บ้านในตอนเย็น

๒.๖ การจัดบริการ Hospice Care

สำหรับผู้ป่วยระยะสุดท้ายของชีวิต ซึ่งไม่สามารถให้การดูแลที่มีคุณภาพที่บ้านได้ มุ่งเน้นการดูแลแบบ Palliative Care การให้การดูแลและจัดการให้เสียชีวิตอย่างสมศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์

๒.๗ การจัดบริการส่งต่อผู้ป่วยผู้สูงอายุ

จัดเครือข่ายส่งต่อผู้ป่วยผู้สูงอายุ ที่สอดคล้องกับ Service Plan กำหนดเกณฑ์การส่งต่อการดูแล ก่อนและระหว่างการส่งต่อ โดยจัดการทั้งระบบส่งต่อทั่วไป และการส่งต่อที่มีเกณฑ์เฉพาะโรคที่สำคัญ และจัดระบบทั้งการส่งต่อขึ้นไปยังโรงพยาบาลระดับสูงกว่าและการส่งกลับโรงพยาบาลระดับต่ำกว่า

๒.๘ การจัดบริการสร้างเสริมสุขภาพในโรงพยาบาล

เพื่อให้บริการแก่ผู้สูงอายุที่เป็นผู้ป่วยใน ผู้สูงอายุในพื้นที่ใกล้โรงพยาบาล และเป็นต้นแบบการจัดบริการเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้การทำวิจัย และการฝึกฝนความชำนาญของเจ้าหน้าที่โรงพยาบาล เช่น Fitness center ร้านอาหารเพื่อสุขภาพ สถานฝึกอาชีวศึกษา/สมাচิ สถานออกกำลังกายด้วยวิธีการพิเศษ : โยคะ ซีกง ดาซี ตัดตัน ฯลฯ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การดูแลสุขภาพผู้สูงอายุอย่างต่อเนื่องในชุมชน จนถึงวาระสุดท้ายของชีวิต

๓.๑ Home Health Care

เพื่อการติดตามดูแลผู้สูงอายุโดยที่มีสุขภาพที่บ้านของผู้สูงอายุสำหรับผู้สูงอายุที่ยังอยู่ในสถานะติดเตียง ติดบ้าน และกลุ่มติดลังคอมที่มีความต้องการ ซึ่งจะช่วยลดความแออัดในหอผู้ป่วยของโรงพยาบาลทั้ง Acute Care/Intermediate Care/Long Term Care

๓.๒ Family Care

การจัดการให้มีผู้ดูแลผู้สูงอายุ (Caregiver for the Elderly) ที่มีความรู้ความสามารถ ดูแลผู้ป่วย สูงอายุที่บ้านทั้งการสอนให้ผู้ป่วยสูงอายุดูแลตนเอง การสอนสมาชิกในครอบครัวการใช้อาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุ และการจัดจ้างผู้ดูแลผู้สูงอายุอาชีพ

๓.๓ Day Care Center ในชุมชน

การจัดการให้มีสถานที่สำหรับ Day Care Center ในชุมชน โดยประสานภาคีความร่วมมือช่วยดำเนินการ เช่น อปท. วัด โรงเรียน มูลนิธิ และ/หรือบริการเอกชน

๓.๔ Intermediate Care ในชุมชน

การจัดสถานที่สำหรับ Intermediate Care ในชุมชน อปท. วัด โรงเรียน มูลนิธิ และ/หรือบริการเอกชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ

๔.๑ ทำการจัดตั้งภาคีเครือข่ายการดูแลสุขภาพระดับอำเภอ DHS (District Health Services) และภาคีเครือข่ายสุขภาพระดับจังหวัดเพื่อวางแผนการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุร่วมกัน โดยมีองค์ประกอบที่ควรร่วมเป็นภาคีความร่วมมือ คือ โรงพยาบาล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง (เช่น มหาดไทย พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ แรงงาน วัฒนธรรม ศึกษาธิการ) ผู้นำศาสนา โรงเรียน ประชาชนชาวบ้าน

๔.๒ การประสานความร่วมมือกับภาคเอกชนที่จัดบริการการดูแลผู้สูงอายุ ได้แก่ โรงพยาบาลเอกชน คลินิกผู้สูงอายุเอกชน เอกชนผู้จัดบริการ Intermediate Care, Long-term Care

บทที่ ๔

สรุปบทเรียนจากการดำเนินการใน ๔ จังหวัดบำบัด

กระทรวงสาธารณสุข ได้มีนโยบายการจัดบริการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ ซึ่งได้ลั่งการให้ร่องรอยาลทุก ระดับดำเนินการโดยมีกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องรับผิดชอบในการวางแผน และสื่อสาร แนวทาง วิธีการ ลงไป ยังพื้นที่ ทำให้มีการจัดกิจกรรมบริการต่าง ๆ ตามที่คาดหวัง แต่พบว่ามีการดำเนินการไม่ครอบคลุม ทั้ง ในด้านกิจกรรม ปริมาณ และคุณภาพ จากการติดตามพบว่ามีบางพื้นที่ดำเนินการได้ดี สมควรศึกษาที่เรียน เพื่อนำไปขยายผลให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ทั่วประเทศไทย โดยพบว่ามี ๔ จังหวัดนำร่องตามโครงการของ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้แก่ อุดรธานี ลำปาง พังงา กาญจนบุรี และบางจังหวัดที่มีจุดเด่นใน บางกิจกรรม เช่น พิจิตร ปราจีนบุรี จึงได้ดำเนินการลงเยี่ยมสำรวจ และประชุมเชิงปฏิบัติการ

การประชุมเชิงปฏิบัติการครั้งนี้ ให้ภาคีภาคส่วนต่างๆ ที่มีส่วนร่วมกันออกแบบระบบการบริการ/ การดูแลผู้สูงอายุของประเทศไทย ได้นำเสนอข้อมูลสู่การประชุมหลากหลายรูปแบบ ได้แก่ การบรรยาย การอภิปราย การจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) และการประชุมกลุ่มระดมสมอง (Brain Training) ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายผู้เข้าประชุมทุกกลุ่มตามวัตถุประสงค์คือผู้บริหารและผู้ปฏิบัติจากจังหวัดที่เป็น Best Practice ทั้ง ๔ จังหวัด ผู้ทรงคุณวุฒิจากมหาวิทยาลัยที่ได้รับการยอมรับ ผู้แทนจากกรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนภาคประชาชน (สมาชิกชุมชนผู้สูงอายุ ผู้นำผู้สูงอายุ และ NGO) จากจังหวัด Best Practice และจังหวัดที่เกี่ยวข้อง ผู้ที่สนใจและเกี่ยวข้องในการดำเนินงานด้านผู้สูงอายุ ตลอดถึงผู้ลือชื่อ ของกระทรวงสาธารณสุข และผู้ลือชื่อของสถานีโทรทัศน์ เพื่อการสื่อสารสู่สาธารณะที่ดี ยังมีการเผยแพร่ ข้อมูลข่าวสารผ่านทาง Website ร่วมด้วย

รูปแบบของการบริการและการดูแลผู้สูงอายุที่หลากหลายกันไปตามบริบทของแต่ละภูมิภาค ทั้งใน เขตเมืองและเขตชนบทของประเทศไทย พบร่วมกับการดำเนินการ ได้แก่ การจัดบริการดูแลรักษาผู้สูงอายุใน ระบบเครือข่ายการดูแลต่อเนื่อง การจัดบริการดูแลผู้สูงอายุระยะกลางก่อนกลับบ้าน การจัดบริการดูแลผู้สูง อายุระยะยาว การจัดบริการดูแลผู้สูงอายุในช่วงกลางวัน การจัดบริการหอพักประจำผู้สูงอายุ การจัด บริการติดตามดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน/ในชุมชน การดำเนินงานของชุมชนผู้สูงอายุ การดำเนินงานของโรงเรียน ผู้นำผู้สูงอายุ และการจัดบริการดูแลรับผู้สูงอายุในระยะสุดท้าย

ทั้งนี้ จังหวัดลำปาง อุดรธานี พังงา และกาญจนบุรี ซึ่งเป็นจังหวัดที่จัดได้ว่าเป็น Best Practice ของ การพัฒนารูปแบบบริการดูแลผู้สูงอายุได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยมีจุดเด่นที่แตกต่างกันไป ได้แก่ จังหวัดอุดรธานี และลำปาง มีจุดเด่นทางด้านการจัดบริการในระบบเครือข่ายการดูแลต่อเนื่องโดยที่จังหวัดลำปางมีความเข้มแข็ง ของผลงานอันเป็นที่ได้รับการยอมรับและมีการดำเนินงานมาอย่างต่อเนื่อง และยาวนาน โดยร่วมดำเนินการ กับหน่วยงานด้านการศึกษา ภาคประชาชนและภาคสังคม ได้แก่ NGO ฯลฯ จังหวัดอุดรธานี มีความเข้มแข็ง ของวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ค่านิยมและวิถีชีวิตของผู้คนในพื้นที่ ผลงานกับการขับเคลื่อนให้เป็นวาระ จังหวัด เกิดเป็นพลังความร่วมมือจากทุกภาคส่วน สำหรับจังหวัดพังงาและกาญจนบุรีนั้น มีความโดดเด่นใน ลักษณะของชุมชน และชุมชนผู้สูงอายุ โดยจังหวัดพังงา มีรูปแบบของการนำทุนและทรัพยากรของพื้นที่ชุมชน เอง ผลงานกับภาวะผู้นำทางศาสนา ความครัวเรือนที่ดี ความศรัทธาที่สูง ความผูกพันแบบเครือญาติในชุมชน และการ สนับสนุนที่ดีจากภาครัฐ ก่อให้เกิดพลังของชุมชนในการขับเคลื่อนการดำเนินงานผู้สูงอายุ จังหวัด กาญจนบุรี มีความเข้มแข็งของการประสานงานจากบุคลากรภาครัฐในพื้นที่ระดับอำเภอ ผลงานกับรพ.สต. และ ชุมชนผู้สูงอายุ กิจกรรมดังกล่าวจัดให้เป็นหมวดหมู่ตามยุทธศาสตร์ที่ปรับใหม่ได้ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การส่งเสริมสุขภาพและป้องกันปัญหาสุขภาพที่พบบ่อยในผู้สูงอายุ

๑.๑ การสำรวจและจัดทำทะเบียนผู้สูงอายุ

มีการดำเนินการใน ๔ จังหวัดนำร่อง สามารถสำรวจผู้สูงอายุได้ใกล้เคียง ๑๐๐% แบ่งกลุ่มตามคุณภาพ ความสามารถพบว่า มีกลุ่ม ๓ ติดเตียงอยู่ร้าว ๑.๒๑ - ๑.๖๑% และกลุ่ม ๒ ติดบ้านร้าว ๗.๒๔ - ๑๗.๔๑ %

กลุ่มติดสังคม ๘๐.๙๔-๙๑.๕๕% และสามารถค้นหาผู้ป่วย คำนวณอัตราป่วยในโรคที่สำคัญ ได้แก่ ความดันโลหิตสูง เบาหวาน ข้อและกระดูกเสื่อม ไขมันในเลือดสูง เส้นเลือดหัวใจตีบ ตามลำดับ มีการจัดทำสมุดคู่มือผู้สูงอายุแต่ยังไม่ครอบคลุมจัดทำฐานข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์และนำมาใช้ในการวางแผนดำเนินการ และติดตามผลได้ระดับหนึ่ง

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

- ๑) ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารให้ดำเนินการ
- ๒) ได้รับงบประมาณพิเศษ เพื่อใช้จ่ายในการสำรวจ
- ๓) ได้รับความร่วมมือจากฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอสม.

จุดอ่อนที่ต้องปรับปรุง

๑) ขาดแคลนงบประมาณและกำลังคน ต้องได้รับการสนับสนุนเพิ่มจากงบประมาณปกติ จึงจะดำเนินการได้รวดเร็ว และสามารถ Update ข้อมูลได้

๒) ข้อมูลที่ต้องการจากการสำรวจค่อนข้างมากและหลากหลาย รวมทั้งคำนิยามบางตัวยังไม่ชัดเจน ควรมีการทบทวนปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น

๓) ระบบสารสนเทศคอมพิวเตอร์ เพื่อรองรับข้อมูลที่สำรวจ การ Update ข้อมูล และการนำข้อมูลมาใช้ยังไม่สะดวก สมควรปรับปรุงระบบฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ให้ดียิ่งขึ้น

๔) สมุดประวัติประจำตัวผู้สูงอายุ ยังไม่มีเพียงพอ ควรจัดทำหลักการทบทวนข้อมูลที่ต้องการแล้ว ให้เพียงพอสำหรับการใช้กับผู้สูงอายุทุกคนในประเทศไทย ประมาณ ๑๐ ล้านคน

๑.๒ การจัดตั้งชมรมผู้สูงอายุ

มีการจัดตั้งชมรมผู้สูงอายุใน ๔ จังหวัดนำร่อง ได้ครอบคลุมทุกพื้นที่ สัดส่วนผู้สูงอายุที่เป็นสมาชิกชมรม มีราย ๗๐ - ๙๐ % ของประชากรผู้สูงอายุ ส่วนที่เหลือส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุกลุ่ม ๓ และกลุ่ม ๒ มีการจัดเครือข่ายชมรมผู้สูงอายุระดับอำเภอ/จังหวัด แต่ความต่อเนื่องของกิจกรรมยังไม่ดี มีเพียงร้าว ๒๐% ของชมรมที่มีกิจกรรมการดูแลสุขภาพต่อเนื่อง

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

๑) การสนับสนุนผลักดันของผู้บริหารสาธารณสุข และความร่วมมือของภาคีเครือข่ายในพื้นที่ โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและวัดในพระพุทธศาสนา

๒) การมีผู้สูงอายุที่มีบารมีเข้าร่วมเป็นสมาชิก/กรรมการของชมรม

จุดอ่อนที่ต้องปรับปรุง

๑) การจัดระบบสมาชิก เพื่อลดความซ้ำซ้อน และการจัดการให้ผู้สูงอายุทุกคนได้เป็นสมาชิกชมรม (อาจต้องแยกประเภทสมาชิกพิเศษสำหรับผู้สูงอายุ กลุ่ม ๓ และกลุ่ม ๒)

๒) การติดตามสนับสนุนผลักดันให้ชมรมผู้สูงอายุมีกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรคที่ต่อเนื่อง สมำ่เสมอและมากเพียงพอ ที่จะส่งผลต่อสุขภาพ

๓) การติดตามประเมินผลงานในด้านของผลกระทบต่อสุขภาพของสมาชิกชมรม ซึ่งจะช่วยสะท้อน ความสำเร็จของการจัดกิจกรรมของชมรมยังไม่ชัดเจน ควรปรับปรุง เพื่อเป็นพลังผลักดันวงล้อของการทำงาน

๔) ความล้มเหลวของสมาชิกชมรมผู้สูงอายุกับประชาชนวัยอื่น ยังไม่มีรูปแบบการดำเนินงานที่ชัดเจน គรรหาแนวทางสร้างความล้มเหลวอย่างเป็นระบบ เช่น ชมรม ๓ วัย การรับสมาชิกอายุ ๕๐ - ๖๐ ปี การทำงานร่วมกับชมรม/สมาคมวัยอื่น เป็นต้น

๑.๓ การจัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรคโดยทีมงานผู้ประกอบวิชาชีพ ดูแลสุขภาพและภาคี

โรงพยาบาล ๔ จังหวัดนำร่อง มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมป้องกันทั้งในโรงพยาบาลเอง ในชุมชน และจัดโครงการเฉพาะ แต่ยังไม่มีการจัดการที่เชื่อมต่อกับชมรมผู้สูงอายุ ทำให้ผู้สูงอายุบางส่วนที่ต้องการบริการส่งเสริมป้องกันเข้าไม่ถึงบริการ และกลุ่มที่ต้องได้รับบริการมาก (Hard Care) ยังไม่ได้รับการจัดการอย่างชัดเจน

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

- ๑) เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลมีความมุ่งมั่นตั้งใจ และมีความรู้ในการทำงานส่งเสริมสุขภาพ และป้องกันโรค
- ๒) ผู้บริหารสาธารณสุขระดับจังหวัดให้การสนับสนุนทั้งด้านนโยบาย งบประมาณและกำลังคนทำงาน
- ๓) ภาคีความร่วมมือในพื้นที่ สนับสนุนส่งเสริม และช่วยประสานในการจัดกิจกรรม

จุดอ่อนที่ต้องปรับปรุง

- ๑) ควรวางระบบการค้นหาผู้สูงอายุที่ต้องได้รับการจัดการดูแลในการส่งเสริมสุขภาพ และป้องกันโรคเป็นพิเศษ เพื่อนำมาร่วมกิจกรรมอย่างเหมาะสม และครอบคลุม เช่น ผู้สูงอายุกลุ่มติดบ้าน ผู้สูงอายุที่มีพฤติกรรมเสี่ยง (เช่น ติดบุหรี่ ดื่มสุรา ติดยาเสพติด ไม่อุกรากลังกาย) ผู้สูงอายุที่ควบคุมโรคเรื้อรังได้ไม่ดี (เช่น เบาหวานที่น้ำตาลในเลือดยังสูง ความดันโลหิตสูงที่คุมความดันไม่ได้)

- ๒) ต้องจัดทำกลังคน และงบประมาณทั้งสถานที่จัดกิจกรรมให้พอเพียงต่อความต้องการ
- ๓) การส่งเสริมสุขภาพ และป้องกันโรคให้ครบ ๔ มิติองค์รวม ต้องใช้ความร่วมมือทุกวัยขึ้น เช่น จากวัด ผู้นำศาสนา โรงเรียน ผู้ชำนาญด้านการแพทย์ทางเลือก/การแพทย์แผนไทย/สุขภาพจิต เป็นต้น

๑.๔ การคัดกรองค้นหาผู้ป่วยในโรคที่สำคัญ

การดำเนินการใน๔ จังหวัดนำร่อง พบว่ามีการค้นหาได้เพื่อควรในโรคที่กำหนดเป็นต้นแบบ มีการขยายการคัดกรองไปสู่ปัญหาสุขภาพจิต และโรคสมองเลื่อน แต่วิธีการตรวจประเมิน เพื่อค้นหาผู้ป่วยยังค่อนข้างยุ่งยากเกินความสามารถ หรือเป็นภาระงานที่มากเกินไปของผู้รับผิดชอบ การบันทึกข้อมูลลงในฐานข้อมูล คอมพิวเตอร์และการนำมายัง เพื่อส่งผู้สูงอายุเข้ารับบริการรักษาพยาบาล และติดตามผลการรักษาอย่างไม่เชื่อมโยง จึงประเมินผลลำบากได้ยาก

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

- ๑) มีการฝึกอบรมและให้ความรู้/ทักษะ แก่เจ้าหน้าที่ในการตรวจประเมินค้นหาโรคที่สำคัญ
- ๒) มีการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการ

จุดอ่อนที่ต้องปรับปรุง

- ๑) การจัดการวิธีการตรวจประเมิน คัดกรอง ค้นหาผู้ป่วย ควรจัดให้ไม่ยุ่งยากช้าช้อน มีลำดับขั้น และการตรวจคัดกรองตามความรู้ความสามารถของผู้ทำงาน

- ๒) จัดระบบการบันทึกข้อมูลและการ Update ข้อมูล เมื่อมี Intervention ต่างๆ ให้แก่ผู้ป่วย สามารถ溯ทันผลลัพธ์และความสำเร็จของกระบวนการได้ จะเป็นพลังและแรงจูงใจให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องสนับสนุนส่งเสริม และเห็นความสำคัญของการค้นหาผู้ป่วยมากขึ้น

- ๓) ควรจัดระบบการเข้ารับบริการของผู้ป่วยที่ค้นพบจากการตรวจคัดกรอง ค้นหา ให้เป็นไปอย่างเหมาะสม สะดวก รวดเร็ว เพื่อให้ได้ประโยชน์ที่คุ้มค่าจากการทำงานนี้

- ๔) ควรมีการให้ความรู้แก่ประชาชนผู้เกี่ยวข้องผ่านทางสื่อมวลชน และสื่อต่างๆ ทั้งในระดับประเทศ และระดับพื้นที่ เพื่อให้ประชาชนเข้าใจและเรียนรู้สามารถหาผู้สูงอายุเข้าสู่ระบบได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การจัดบริการรักษาพยาบาลและฟื้นฟูสุขภาพ

๒.๑ การจัดบริการผู้ป่วยนอกสำหรับผู้สูงอายุ

มีการดำเนินการแบบจะทุกโรงพยาบาลในจังหวัดนำร่อง แต่ยังมีปัญหาในการจัดระบบเข้ารับบริการของผู้สูงอายุกับคลินิกอายุกรรม และคลินิกพิเศษต่างๆ สำหรับในระดับโรงพยาบาลศูนย์/โรงพยาบาลทั่วไป ส่วนใหญ่ใช้แพทย์ทั่วไป หรือแพทย์เวชปฏิบัติครอบครัวดำเนินการ

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

- ๑) ผู้บริหารโรงพยาบาลมีความเข้าใจ เล็งประโยชน์ของการจัดบริการคลินิกผู้สูงอายุ
- ๒) 医師/พยาบาลมีความเข้าใจและเต็มใจในการเปิดบริการคลินิกผู้สูงอายุ

จุดอ่อนที่ต้องปรับปรุง

►►► การพัฒนารูปแบบระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ

๑) การลือสารทำความเข้าใจ ให้ผู้บริหาร/แพทย์/พยาบาล เข้าใจและเห็นประโยชน์ของคลินิกผู้สูงอายุมากขึ้น

๒) การจัดทำแนวทางการให้บริการดูแลตามความต้องการเฉพาะของผู้สูงอายุที่ครบถ้วนสมบูรณ์ไปด้วย

๓) การจัดหา และพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพ ที่มีความรู้และทักษะในการดูแลรักษาผู้สูงอายุ

๒.๒ การจัดการผู้ป่วยในสำหรับผู้สูงอายุ

มีการจัดเตียง/พื้นที่พิเศษ สำหรับการดูแลผู้ป่วยสูงอายุในทางโรงพยาบาล ยังไม่มีการจัดหอผู้ป่วยสูงอายุ การดูแลโดยแพทย์ยังไม่มีการจัดในมิติของการเป็นผู้สูงอายุ ใช้การจัดแพทย์ตามโรคเป็นหลัก การดูแลความต้องการเฉพาะของผู้สูงอายุเป็นบทบาทของพยาบาลเป็นส่วนใหญ่

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

๑) มีผู้ประกอบวิชาชีพ (แพทย์หรือพยาบาล) ที่เข้าใจถึงความต้องการเฉพาะของผู้สูงอายุ

๒) มีการสนับสนุนครุภัณฑ์/วัสดุ/อุปกรณ์สำหรับใช้กับผู้ป่วยสูงอายุโดยเฉพาะจากผู้บริหารโรงพยาบาล จุดอ่อนที่ต้องปรับปรุง

๑) ผู้ประกอบวิชาชีพยังมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความต้องการเฉพาะของผู้สูงอายุไม่เพียงพอ ทำให้ขาดความตระหนัก และความพยายามในการจัดการดูแลให้สอดคล้องเหมาะสม

๒) ผู้บริหารโรงพยาบาลต้องเรียนรู้และเข้าใจความต้องการเฉพาะของผู้สูงอายุ เพื่อให้การสนับสนุนทรัพยากรได้อย่างถูกต้อง

๒.๓ การจัดบริการ Intermediate Care ในโรงพยาบาล

มีการดำเนินการน้อยมากที่เป็นรูปธรรมชัดเจนคือโรงพยาบาลห้ามคัดจังหวัดสำรองเนื่องจากผู้เกี่ยวข้องส่วนใหญ่มีแนวคิดควรลงกลับบ้านให้ไปอยู่ในความดูแลของสมาชิกในครอบครัว ซึ่งจากการติดตามประเมินพบว่ามีจำนวนมาก ที่ครอบครัวไม่สามารถดูแลได้อย่างถูกต้อง ทำให้เกิดปัญหาทึ่งด้านการเจ็บป่วยของผู้สูงอายุ และบัญชาด้านจิตใจ/จิตวิญญาณ/สังคมของผู้สูงอายุ และสมาชิกในครอบครัว

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

๑) ความเข้าใจ และการสนับสนุนอย่างเข้มแข็งของผู้เกี่ยวข้อง ทั้งฝ่ายผู้บริหารโรงพยาบาล ผู้ประกอบวิชาชีพดูแลผู้ป่วย ครอบครัวและผู้คนในสังคม

๒) การมีสถานที่ และบุคลากรเพียงพอในการจัดบริการ จุดอ่อนที่ต้องปรับปรุง

๑) ต้องปรับแนวคิดและความรู้/ความเข้าใจของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้ทราบว่ามีผู้ป่วยสูงอายุส่วนหนึ่งที่พึ่งการดูแลระยะเฉียบพลัน (Acute Care) แล้ว ยังไม่สามารถกลับไปดูแลต่อเนื่องที่บ้านได้ ทั้งจากสภาวะสุขภาพเอง และความสามารถในการดูแลที่บ้าน จำเป็นต้องได้รับการดูแลต่อไป โดยบุคลากรของโรงพยาบาลจนกว่าจะดีขึ้นถึงระดับที่สมควร

๒) ต้องมีการจัดการด้านการเงิน เพื่อให้การจัดบริการนี้ได้รับเงินสนับสนุนอย่างเพียงพอ/เหมาะสม ทั้งต่อโรงพยาบาลและต่อเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

๒.๔ การจัดบริการ Long Term Care ในโรงพยาบาล

แทบจะไม่มีการดำเนินการในโรงพยาบาลของประเทศไทย มีเพียงโรงพยาบาลเจ้าพระยาภัยภูเบศร จังหวัดปราจีนบุรี ที่มีหอผู้ป่วยสำหรับการดูแลระยะยาว ซึ่งแม้จะไม่ได้กำหนดว่าสำหรับผู้สูงอายุ แต่ผู้ป่วยแทบจะทั้งหมดเป็นผู้สูงอายุ

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

๑) ผู้บริหารโรงพยาบาลและเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลผู้ป่วย เข้าใจและเห็นประโยชน์ผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจากการดูแลผู้ป่วยสูงอายุระยะยาว (เกิน ๓ เดือน)

๒) การเรียนรู้ในศาสตร์การดูแลผู้ป่วยสูงอายุระยะยาว เช่น การแพทย์แผนไทย การแพทย์ทางเลือก สามารถให้บริการที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ป่วยผู้สูงอายุได้ จุดอ่อนที่ต้องปรับปรุง

๑) ผู้เกี่ยวข้องกับบริการสุขภาพส่วนใหญ่ยังมีแนวคิดว่าการดูแลผู้ป่วยสูงอายุระยะยาวควรผลักภาระกลับไปที่สมาชิกในครอบครัว ที่บ้าน ไม่ควรจัดบริการ เพราะจะเป็นช่องทางให้สมาชิกในครอบครัวไม่ดูแลผู้สูงอายุ ซึ่งในความเป็นจริงพบว่า มีผู้สูงอายุส่วนใหญ่ที่ครอบครัวไม่สามารถดูแลได้ต้องรับการดูแลในโรงพยาบาลในระยะยาว

๒) การสนับสนุนงบประมาณในการดูแลไม่ชัดเจน ทำให้โรงพยาบาลไม่ต้องการจัดบริการนี้ เพราะจะเป็นภาระทางการเงิน จึงควรจัดการให้มีระบบสนับสนุนทางการเงินที่ชัดเจนพอเพียงในการจัดบริการ

๒.๔ การจัดบริการ Day Care Center ในโรงพยาบาล

มีการดำเนินการค่อนข้างน้อย ส่วนใหญ่จะเป็นบริการฟื้นฟูสภาพ ซึ่งผู้ป่วยสูงอายุมาโรงพยาบาลรับการดูแลรักษาพอดวย แต่ไม่ถึงตลอดวัน ยังไม่มีผู้รับผิดชอบดูแลที่ชัดเจน

จุดอ่อนที่ต้องปรับปรุง

๑) ควรสร้างการเรียนรู้ ในหมู่ผู้เกี่ยวข้องว่า บริการ Day Care Center เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของการให้บริการผู้สูงอายุที่มีปัญหาสุขภาพ นำไปสู่ผลลัพธ์ด้านสุขภาพที่ดี โดยมีค่าใช้จ่ายไม่สูงมาก

๒) ควรสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการจัด Day Care Center ในโรงพยาบาลเพื่อเป็นต้นแบบ สำหรับการเรียนรู้และการขยายงานไปสู่ Center นอกโรงพยาบาล

๒.๕ การจัดบริการ Hospice Care

ยังไม่มีการดำเนินการสำหรับผู้ป่วยระยะสุดท้าย ส่วนหนึ่งคุณิติของกลับไปเสียชีวิตที่บ้าน ส่วนที่คุณิติของอยู่โรงพยาบาล เริ่มมีการดูแลผู้ป่วยระยะสุดท้ายด้วยหัวใจของความเป็นมนุษย์ มีบริการ Palliative Care และการจัดการให้มีการเสียชีวิตอย่างสมศักดิ์ศรีในหลายโรงพยาบาล

จุดอ่อนที่ต้องปรับปรุง

๑) การสื่อสารทำความเข้าใจกับผู้เกี่ยวข้องว่ามีผู้ป่วยสูงอายุส่วนหนึ่งที่ทางบ้านไม่สามารถดูแลระยะสุดท้ายของชีวิตได้อย่างเหมาะสม การจัดการดูแลที่โรงพยาบาลทำได้ดีกว่า

๒) การสนับสนุนเชิงนโยบายและงบประมาณจากผู้บริหารตั้งแต่ระดับประเทศ/เขต/จังหวัด/โรงพยาบาล

๓) การส่งเสริมการเรียนรู้นักศึกษาการสาธารณสุขวิชาชีพบริการสุขภาพในการดูแลผู้ป่วยระยะสุดท้าย เพื่อให้มีความรู้/ทักษะ และมีเจตคติที่ดีทำงานด้วยความเต็มใจ

๒.๖ การจัดระบบการส่งต่อผู้ป่วยผู้สูงอายุ

มีการจัดเครือข่ายการส่งต่อผู้ป่วยที่ดี ใน ๔ จังหวัดนำร่อง มีการจัดทำเกณฑ์การส่งต่อผู้ป่วยในโรคที่สำคัญ ที่ส่วนใหญ่เป็นโรคของผู้สูงอายุ เช่น กล้ามเนื้อหัวใจขาดเลือดเฉียบพลัน (ACS) การอุดตันของเลือดที่ไปเลี้ยงสมอง (Stroke) มีการพัฒนาบริการในโรงพยาบาลทุกระดับให้ดูแลก่อนล่วงต่อ และระหว่างส่งต่อได้อย่างมีคุณภาพและปลอดภัย

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

๑) นโยบายที่ชัดเจน และเป็นรูปธรรมจากกระทรวงสาธารณสุข

๒) การจัดเครือข่ายที่ชัดเจนตาม Service Plan ทำให้การส่งต่อมีความราบรื่น รวดเร็ว และปลอดภัย จุดอ่อนที่ต้องปรับปรุง

๑) การพัฒนาความสามารถของโรงพยาบาลแต่ละระดับยังไม่บรรลุตามแผน Service Plan ทำให้ต้องปรับระบบและเกณฑ์การส่งต่อ ซึ่งบางครั้งทำให้การส่งต่อไปไม่ราบรื่น และรวดเร็วเท่าที่ควร

๒) โรงพยาบาลแต่ละระดับ มีความแปรปรวนในขีดความสามารถของการดูแลผู้ป่วยเนื่องจากการ

►►► การพัฒนารูปแบบระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ

เปลี่ยนแปลงแพทย์ โดยเฉพาะระดับโรงพยาบาลชุมชน ทำให้ระบบและเกณฑ์การส่งต่อแปรปรวน ควรเพิ่มการลือสารและทำความเข้าใจในหมู่ผู้เกี่ยวข้อง เพื่อปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมได้อย่างรวดเร็วทันการณ์ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงขีดความสามารถเกิดขึ้น

๓) โรงพยาบาลในเครือข่ายการส่งต่อมีระยะทางในการเดินทางไม่เท่ากัน บางแห่งใช้เวลานานระยะทางไกล ควรมีการติดตามทบทวนผลการดำเนินการและปรับปรุงให้เหมาะสมสมกับบริบท

๒.๙ การจัดบริการสร้างเสริมสุขภาพในโรงพยาบาล

มีการจัดบริการในโรงพยาบาลส่วนใหญ่ แต่ไม่ได้มุ่งเน้นที่ผู้สูงอายุไม่มีการกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจนนัก และยังขาดการประเมินผลที่ดี ทำให้การใช้เป็นต้นแบบเพื่อการเรียนรู้และขยายผล ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

จุดอ่อนที่ต้องปรับปรุง

๑) การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย โดยเฉพาะกลุ่มผู้สูงอายุที่จะจัดเข้ารับบริการส่งเสริมสุขภาพในโรงพยาบาล

๒) จัดระบบการประเมินผลให้ชัดเจน เพื่อแสดงให้เห็นถึงคุณภาพของกิจกรรมสุขภาพที่จัดขึ้น สามารถเผยแพร่ได้

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การดูแลสุขภาพผู้สูงอายุอย่างต่อเนื่องในชุมชนจนถึงวาระสุดท้ายของชีวิต

๓.๑ Home Health Care

มีการขยายความครอบคลุมได้มากขึ้นใน ๔ จังหวัดนำร่อง แต่ยังไม่สมบูรณ์ในด้านของความถี่ เนื่องจากกำลังคนไม่เพียงพอ มีการใช้ օสม. ช่วยดำเนินการในบางพื้นที่ และมีทีม Home Health Care ที่นำเสนใจนำมากขยายนผลที่อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงาซึ่งท่านเจ้าอาวาสวัดสามัคคีธรรมได้ร่วมทีมไปเยี่ยมผู้ป่วยผู้สูงอายุที่มีปัญหาและความต้องการทางด้านจิตใจและจิตวิญญาณด้วย

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

๑) การสนับสนุนจากผู้บริหาร และความมุ่งมั่นของเจ้าหน้าที่

๒) การได้รับความช่วยเหลือสนับสนุนจากภาคีความร่วมมือ

จุดอ่อนที่ต้องปรับปรุง

๑) การจัดทำเกณฑ์ผู้ป่วยผู้สูงอายุที่ต้องได้รับการเยี่ยมที่บ้านที่ชัดเจนลดคล้องกับความต้องการที่แท้จริง และจัดบริการให้ครอบคลุม

๒) การจัดทำแผนการเยี่ยมที่ดีสำหรับผู้ป่วยผู้สูงอายุแต่ละราย เพื่อให้ได้บริการที่มีคุณภาพ

๓) จัดระบบการประเมินผลให้ชัดเจนเพื่อพิสูจน์ว่าการเยี่ยมบ้านก่อให้เกิดผลลัพธ์ด้านสุขภาพที่ดีขึ้น เพียงใด เพื่อการขยายผล การสนับสนุนทรัพยากรและการปรับเปลี่ยนวิธีการให้ได้ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์

๓.๒ Family Care

มีความพยายามพัฒนาการดูแลโดยครอบครัว ด้วยการให้ความรู้ สาธิตวิธีการแก่สมาชิกในครอบครัว ก่อนการจำหน่ายผู้ป่วย บางจังหวัดมีการจัดโรงเรียนผู้สูงอายุ เพื่อสอนวิธีการดูแลผู้สูงอายุที่ถูกต้อง จุดอ่อนที่ต้องปรับปรุง

๑) ครอบครัวไทยมีแนวโน้มการมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวลดลง การมีภาระด้านหน้าที่การทำงานทำให้มีเวลาดูแลผู้สูงอายุในครอบครัวน้อยลง จึงต้องประเมินความสามารถของครอบครัวในการดูแลด้วย

๒) การติดตามประเมินผลคุณภาพของการดูแลผู้สูงอายุโดยสมาชิกในครอบครัว ทึ้งปัญหาข้อขัดข้องในการดูแลและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น เพื่อปรับปรุงกระบวนการดูแลและหรือเปลี่ยนไปใช้การดูแลต่อเนื่องในช่องทางอื่น เช่น การจัดจำผู้ดูแลและผู้สูงอายุอาชีพ การส่งเข้ารับการดูแลในสถานดูแลแบบ Intermediate Care หรือ Long Term Care

๓.๓ Day Care Center ในชุมชน

มีการดำเนินการในหลายจังหวัด แต่ไม่มากนักที่ได้เด่น คือการใช้วัดเป็นสถานที่ดูแลห้องการรักษาและพื้นฟูสภาพ เช่น วัดทุ่งบ่อແບນ อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง และวัดสามัคคีธรรม อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

๑) ภาคความร่วมมือที่เกี่ยวข้องเห็นประโยชน์ของการดูแลแบบ Day Care Center จึงสนับสนุนการดำเนินการ

๒) เจ้าหน้าที่สาธารณสุขเห็นความสำคัญ เข้าไปช่วยสนับสนุนส่งเสริมการดำเนินการ
จุดอ่อนที่ต้องปรับปรุง

๑) กระบวนการดูแลใน Day Care Center ของชุมชน ควรได้รับการพัฒนาให้มีกิจกรรมที่ถูกต้อง เหมาะสม มีประสิทธิผล จะเกิดประโยชน์แก่ผู้สูงอายุมากยิ่งขึ้น

๒) ควรขยายบริการให้ครอบคลุมผู้สูงอายุที่มีความต้องการมากยิ่งขึ้น โดยการประสานความร่วมมือ กับภาคีที่สามารถจัดบริการได้ เช่น อปท. วัด โรงเรียน เป็นต้น

๓.๔ Intermediate Care ในชุมชน

มีต้นแบบที่นำสู่ คือการดูแลผู้ป่วยอัมพาตของวัดทุ่งบ่อແບນ อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง ซึ่ง รักษาและพื้นฟูสภาพผู้ป่วยอัมพาตที่ล่วงไปญี่เป็นผู้สูงอายุด้วยการแพทย์แผนไทย ผู้ป่วยบางรายอยู่นานเกิน ๓ เดือน จนจัดเป็น Long Term Care ได้ พนบฯ มีผลลัมภ์ของการดูแลที่นำไปใช้

๓.๕ Long Term Care ในชุมชน

ยังไม่มีการดำเนินการ

จุดอ่อนที่ต้องปรับปรุง

๑) กำหนดระเบียบและรูปแบบของบริการ Intermediate Care และ Long Term Care ในชุมชน ทั้ง โดยองค์กรชุมชนไม่แสวงผลกำไรและที่แสวงหาผลกำไร ให้มีความชัดเจน เพื่อการเข้าไปกำกับดูแล ทั้งการ สนับสนุนให้ทำงานได้อย่างมีคุณภาพและการควบคุมให้เป็นไปอย่างถูกต้อง สุจริต

๒) ควรกำหนดวิธีการประเมินผล และเครื่องชี้วัดที่ชัดเจนในการประเมินผลงานของบริการเหล่านี้ เพื่อ เสนอแนะการปรับปรุง และป้องกันการหลอกหลวง หรือเอาเปรียบผู้รับบริการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ

๔.๑ การจัดตั้งภาคีเครือข่ายการดูแลสุขภาพในระดับพื้นที่

มีการดำเนินการที่ก้าวหน้าและประสบผลสำเร็จมากพอสมควรใน ๔ จังหวัดนำร่อง มีการชี้วัดจาก DHS ที่มีภาคีจากหลายฝ่ายผลักดันให้เกิดบริการในชุมชน ทั้งการส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค การรักษาพยาบาล และพื้นฟูสภาพต่อเนื่อง และเกิดชุมชนเข้มแข็งขึ้นหลายแห่งในพื้นที่แต่ยังไม่ครอบคลุม

ปัจจัยความสำเร็จ

๑) ความมุ่งมั่น และการผลักดันของผู้บริหารสาธารณสุขในพื้นที่เข้าไปประสานขอความร่วมมือจาก ภาคีต่างๆ

๒) ผู้ที่มีบารมีในพื้นที่เข้ามาร่วมกระบวนการทำให้สามารถชักจูงผู้เกี่ยวข้องเข้ามาร่วมภาคีได้มากขึ้น
จุดอ่อนที่ต้องปรับปรุง

๑) การประกาศให้เป็นนโยบายระดับชาติ เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องรับรู้ เข้าใจ และเต็มใจในการเข้าร่วมเป็น ภาคีดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ และมีการสั่งการจากผู้บังคับบัญชาส่วนกลางไปยังผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่ โดยมี กระทรวงสาธารณสุขเป็นแกนดำเนินการ

๒) การเรียนรู้และกำหนดรูปแบบความร่วมมือของภาคีฝ่ายต่างๆ ลือสารให้ผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่ให้เข้าใจ และรับรู้ สามารถร่วมมือกันพัฒนาได้ง่ายขึ้น

๔.๒ การประสานความร่วมมือกับภาคเอกชนยังมีน้อยมาก เนื่องจากไม่มีเอกชนที่ทำงานบริการ สุขภาพผู้สูงอายุอย่างเต็มรูปแบบ

บทที่ ๕

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอจากที่ประชุม

ในการประชุมเชิงปฏิบัติการระหว่างวันที่ ๒๖ – ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๗ มีการอภิปรายกثุ่มและการนำเสนอผลงานการดูแลผู้สูงอายุจาก ๔ จังหวัดนำร่อง ซึ่งในระหว่างการอภิปรายและการนำเสนอได้มีการเสนอแนวทางการพัฒนากระบวนการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ ทั้งในระดับยุทธศาสตร์แผนงาน/โครงการ และการปฏิบัติการในหลายประเด็น

การประชุมกลุ่มระดมสมองในช่วงต่อมา ได้วิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อน ปัจจัยแห่งความสำเร็จ (Critical Success Factors : CSF) ปัญหาอุปสรรค ของยุทธศาสตร์ แผนงาน/โครงการ และกิจกรรมในการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ โดยใช้กิจกรรมการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุที่ได้ดำเนินการจริงใน ๔ จังหวัดนำร่องเป็นฐาน ซึ่งในการสรุปผลการประชุมกลุ่มได้มีข้อเสนอแนะที่รวมความคิดเห็นจากการอภิปรายและการนำเสนอผลงาน และความคิดเห็นในการประชุมกลุ่มเข้าด้วยกัน เป็นข้อเสนอแนะของการประชุมเชิงปฏิบัติการครั้งนี้ ดังรายละเอียดที่นี่นำเสนอไว้ในที่นี้

ที่ประชุมมีความเห็นร่วมกันว่า การดูแลผู้สูงอายุในทุกมิติของชีวิตมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับประเทศไทย เนื่องจากการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของสัดส่วนและจำนวนผู้สูงอายุ อันจะนำมาซึ่งปัญหาและผลกระทบต่อเศรษฐกิจ และสังคม ของประเทศไทย จึงควรมีการจัดการดูแลผู้สูงอายุที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งในส่วนของการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ มีประเด็นที่ควรดำเนินการ ดังนี้

๑. กำหนดเป้าหมายจัดการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุทุกคนในประเทศไทย ให้ได้รับบริการที่เสมอภาค มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพและโปร่งใสตรวจสอบได้ ควรดำเนินการโดยเร็ว โดยกำหนดให้บรรลุภายใน ๕ ปี คือภายในปี ๒๕๖๑ ทั้งนี้ต้องได้รับการสนับสนุนผลักดันอย่างเข้มแข็งจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง นับตั้งแต่รัฐบาล กระทรวงที่เกี่ยวข้อง องค์กรปกครองส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญและภาคประชาชน และผลักดันทุกฝ่ายที่มีบทบาทเกี่ยวข้อง

๒. เห็นด้วยที่กระทรวงสาธารณสุข กำหนดยุทธศาสตร์ การพัฒนาระบบบริการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ ซึ่งจะทำให้กรม กอง และหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุได้ประสานความร่วมมือเชื่อมโยงการทำงาน และออกแบบระบบบริการที่ดี มีคุณภาพ ในระดับกระทรวงแล้ว จึงมอบหมายให้ผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่ไปทำงาน จะทำให้ลดความช้าช้อนของงาน ขัดความชัดແยังและเชื่อมการจัดบริการสุขภาพในชั้นตอนและมิติต่างๆ เกิดขึ้นแบบไว้อยู่ต่อ ลดเวลาสำหรับผู้ปฏิบัติงานในการรับไปดำเนินการ

๓. การบูรณาการยุทธศาสตร์การดูแลสุขภาพผู้สูงอายุและนำสู่การปฏิบัติควรให้สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขลั่งการ และติดตามกำกับดูแล โดยผ่านทางผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุขให้รับผิดชอบ ในการลั่งการ สนับสนุน ติดตามความก้าวหน้า และผลลัมพูธีอย่างต่อเนื่อง โดยมีนายแพทย์สาธารณสุข จังหวัดรับผิดชอบในระดับจังหวัด

๔. การพัฒนาการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุในส่วนของกระทรวง หน่วยงาน องค์กรนอกรัฐบาล รวมถึงภาคเอกชน ควรมีการประสานการทำงานร่วมกันในระดับประเทศ โดยกระทรวงสาธารณสุขติดต่อประสาน และกำหนดแนวทางความร่วมมือ บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละฝ่าย เพื่อการรับรู้ ยอมรับ และการผลักดันสนับสนุนจากระดับสูง การจัดสร้างภาคีเครือข่าย ความร่วมมือในระดับพื้นที่จะทำได้ง่าย และมีรูปแบบที่ชัดเจนมากขึ้น

๕. กระทรวงสาธารณสุข ควรดำเนินการสื่อสารผ่านทางสื่อมวลชนและช่องทางอื่นๆ ให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย โดยเฉพาะประชาชนและผู้สูงอายุ รับทราบ วิสัยทัศน์ ปรัชญา เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์ และกิจกรรม การดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ เพื่อความเข้าใจ พึงพอใจและร่วมมือในกระบวนการดูแลให้อย่างถูกต้องด้วยความเต็มใจ

๖. ควรปรับปรุงยุทธศาสตร์ในครอบคลุมกระบวนการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุทั้งหมด ทุกขั้นตอน และทุกมิติ โดยปรับยุทธศาสตร์ที่ ๒ ให้เป็น การดูแลรักษายาบาลและพื้นฟูสภาพผู้ป่วยสูงอายุ ในสถานพยาบาล และเพิ่มยุทธศาสตร์ที่ ๓ (ใหม่) การดูแลสุขภาพผู้สูงอายุอย่างต่อเนื่องในชุมชน จนถึงวาระสุดท้ายของชีวิต เพื่อให้มีแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม ที่ชัดเจน ผู้สูงอายุได้รับการดูแลต่อเนื่องอย่างเหมาะสม และปรับยุทธศาสตร์ที่ ๓ เดิม การพัฒนาการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ ซึ่งเป็นมิติในด้านของกลวิธีดำเนินงาน ให้เป็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ (ใหม่) และจัดทำแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม ตามยุทธศาสตร์ที่ ๔ นี้ ให้ครอบคลุมการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ ทั้ง ๓ ยุทธศาสตร์ข้างต้น

๗. จากการทำงานในช่วงที่ผ่านมาพบว่า ตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์เดิมยังไม่สมบูรณ์ในการสะท้อนผลงานที่แท้จริง ควรปรับปรุงตัวชี้วัดให้มีความครบ ความเที่ยงและความไว สามารถสะท้อนคุณภาพ ความก้าวหน้าและความสำเร็จของยุทธศาสตร์ได้อย่างชัดเจน นอกจากนั้นยังมีการกำหนดตัวชี้วัดในระดับวัตถุประสงค์ และตัวชี้วัดในระดับกิจกรรมให้เป็นระบบ สามารถเปรียบเทียบและรวมเป็นภาพใหญ่ได้ โดยกระทรวงสาธารณสุขสมควรจัดการประชุมระดมสมองผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทำงานเพื่อกำหนดเครื่องชี้วัดให้สมบูรณ์ โดยอาจกำหนดตาม “ตัวชี้คุณภาพภาวะประชากรผู้สูงอายุ”

๘. การนำบทเรียนการจัดกิจกรรมดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ ที่ได้ดำเนินการแล้ว และประสบความสำเร็จจากพื้นที่ต่างๆ ทั่วประเทศมาเป็นต้นแบบวิเคราะห์/ลังเคราะห์ ให้ได้รูปแบบที่เหมาะสม เช่น ตัวอย่างจาก ๔ จังหวัดนำร่อง ในบทที่ ๔ และนำไปใช้ทั่วประเทศในลักษณะของ Development Research คือการนำลงสู่การปฏิบัติพร้อมติดตามประเมินผลตามหลักการวิจัย เพื่อปรับปรุงให้มีคุณภาพดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง และสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทของแต่ละพื้นที่

๙. ควรส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดบริการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ ทั้งในแบบที่ไม่แสวงหาผลกำไรและแบบธุรกิจแสวงหาผลกำไร เพื่อแบ่งเบาภาระการดูแล และเพิ่มการเข้าถึงบริการสุขภาพของผู้สูงอายุให้สะดวกและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น

▶▶▶ การพัฒนารูปแบบระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ

ภาคพื้นที่

สังคมผู้สูงอายุ : การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร

ธานินทร์ พะဝม

รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร

อัตราเจริญพันธุ์ (TFR) ลดลงอย่างต่อเนื่องและอยู่ต่ำกว่าระดับทดแทน

ช่วงที่ ๑ TFR สูง : ก่อนปี ๒๕๑๓

ช่วงที่ ๒ TFR ลดลง : ๒๕๑๓ - ๒๕๕๗

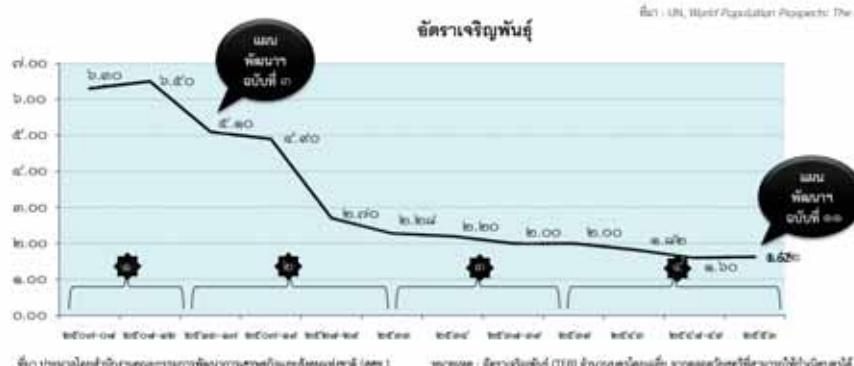
ช่วงที่ ๓ TFR ต่ำ : ๒๕๕๗ - ๒๕๗๗

ช่วงที่ ๔ TFR ต่ำกว่าระดับทดแทน : ๒๕๗๗ - ปัจจุบัน

TFR ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ปัจจุบัน

Country	TFR
Malaysia	๐.๖๘
Vietnam	๐.๗๔
Thailand	๐.๗๗
Japan	๐.๔๙
Korea (South)	๐.๗๖
China	๐.๖๖

มาศ. UN, World Population Prospects: The 2019 Revision

ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการลดลงของอัตราเจริญพันธุ์

การวางแผนครอบครัวและการคุมกำเนิด ตั้งแต่รูปแบบส่งเสริมให้เกิดการวางแผนครอบครัวในลังคนไทย คนไทยมีการคุมกำเนิดกันมากขึ้น โดยอัตราการคุมกำเนิดเพิ่มขึ้นจาก ร้อยละ ๗๕ ในปี ๒๕๑๓ เป็นมากกว่าร้อยละ ๗๐ ในปี ๒๕๕๗ และร้อยละ ๗๐ ในปี ๒๕๗๗

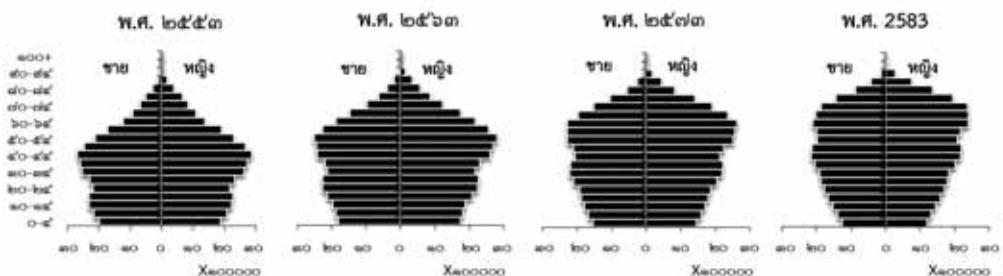
แนวโน้มการครองตัวเป็นโสดเพิ่มขึ้น โดยในปัจจุบัน คนมีค่า尼ยมที่จะไม่แต่งงาน เนื่องจากสัดส่วนของผู้หญิงวัยเจริญพันธุ์ที่เคยแต่งงานลดลงจากร้อยละ ๗๘ ในปี ๒๕๑๓ เป็นร้อยละ ๖๘ ในปี ๒๕๕๗ และร้อยละ ๖๗ ในปี ๒๕๗๗

รูปแบบครอบครัวเปลี่ยนแปลงไป โดยคนรุ่นใหม่จะมีบุตรน้อยลง อาจมีเพียง ๑ คนหรือไม่มีเลย เป็นรูปแบบครอบครัวแบบ Single-Income-No-Kids (SINKs) หรือ Double-Income-No-Kids (DINKs) ซึ่งในสังคมไทยมีครอบครัวที่ไม่มีลูกมากถึงร้อยละ ๗๐ ในปี ๒๕๕๗ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๕๐ ในปี ๒๕๑๓

▶▶▶ การพัฒนารูปแบบระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ

สัดส่วนผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นเป็น ๑ ใน ๓ ของประชากรไทยในปี ๒๕๘๓

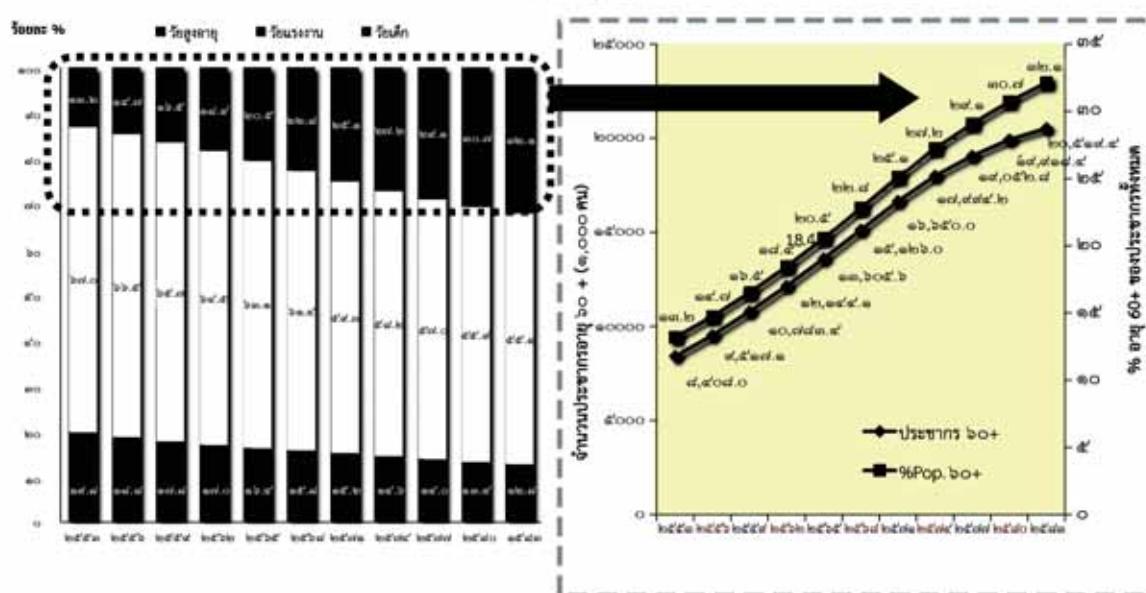
ผลการคาดประมาณประชากรของประเทศไทย*

	๒๕๕๐	๒๕๖๐	๒๕๗๐	๒๕๘๓
ห้าหมู่ดิจิต	๖๗.๙ ส้านคน	๖๖.๐ ส้านคน	๖๖.๒ ส้านคน	๖๗.๙ ส้านคน
(๖๕ปี+)	(๔.๑%)	(๑๓.๐%)	(๑๓.๑%)	(๒๔.๐%)
๖๐+	๑๓.๖%	๑๓.๑%	๒๖.๖%	๓๒.๑%
๗๕-๘๔ ปี	๖๗.๐%	๗๕.๖%	๕๘.๖%	๕๕.๑%
๘๐-๙๔ ปี	๑๕.๔%	๑๕.๘%	๑๕.๔%	๑๕.๔%
Median Age	๓๕.๕	๓๗.๙	๔๗.๗	๔๖.๗
TFR	๑.๖๙	๑.๕๔	๑.๔๓	๑.๓๐

*ประมาณการประชากรใน ๒๐๕๐ ปี ข้างหน้า TFR ๑.๖๙ → ๑.๓๐

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

กำลังแรงงานมีสัดส่วนลดลง ในขณะที่ประชากรสูงอายุมีสัดส่วนเพิ่มขึ้น

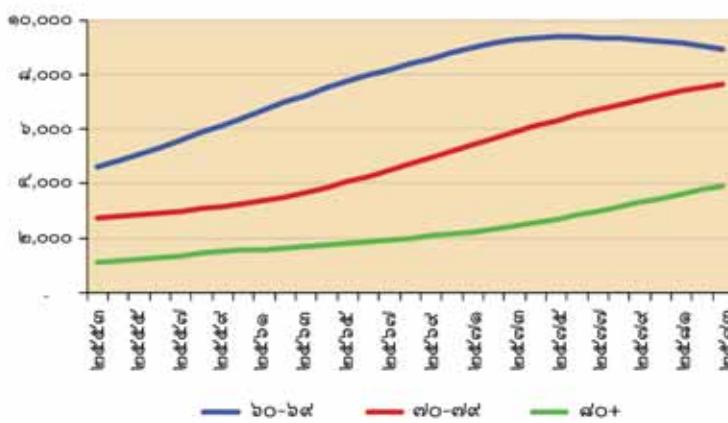

หมายเหตุ: ให้ผลการคาดประมาณประชากรแบบที่ =

ที่มา: กรมประชากร โศภาระสังคมและเพื่อการพัฒนาพื้นที่และการบริหารราชการส่วนภูมิภาค ๒๕๕๐ เป็นปัจจุบัน

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

แนวโน้มการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลาย

- ผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในทุกกลุ่มอายุ
- อัตราส่วนการเป็นภาระเพิ่มขึ้น ทำให้วัยแรงงานต้องดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น

ผู้สูงอายุ : วัยแรงงาน	๑.๗	๑.๕	๑.๒
๖๐-๖๙	๔๘.๔%	๔๗.๔%	๔๓.๗%

กลุ่มอายุ	๖๐-๖๙	๗๐-๗๙	๘๐+
ผู้สูงอายุวัยเด็ก (อายุ ๖๐-๖๙ ปี)	๔๘.๔%	๔๗.๔%	๔๓.๗%
ผู้สูงอายุวัยกลาง (อายุ ๗๐-๗๙ ปี)	๓๗.๔%	๒๗.๔%	๑๗.๔%
ผู้สูงอายุวัยปลาย (อายุ ๘๐ ปีขึ้นไป)	๑๔.๒%	๑๓.๔%	๑๓.๑%
รวมผู้สูงอายุทั้งหมด	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร

ภาคเหนือมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรเร็วกว่าภาคอื่นๆ

ภาค	สัดส่วนผู้สูงอายุต่อประชากร (ร้อยละ)				
	๖๐-๖๙	๗๐-๗๙	๘๐-๙๙	๙๐-๙๙	๑๐๐+
ทั่วประเทศ	๔๗.๔	๔๗.๔	๔๖.๖	๔๖.๖	๔๓.๗
กทม. และปริมณฑล	๕๐.๖	๔๕.๐	๔๖.๔	๔๖.๔	-
ภาคกลาง (ไม่รวม กทม.+)	๔๖.๔	๔๕.๒	๔๖.๔	๔๖.๔	-
ภาคเหนือ	๔๕.๔	๔๖.๒	๔๖.๔	๔๖.๔	-
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๔๔.๑	๔๖.๔	๔๖.๔	๔๖.๔	-
ภาคใต้	๔๖.๒	๔๖.๓	๔๖.๔	๔๖.๔	-

ภาค	อัตราเพิ่งพึงวัยชรา (ร้อยละ)				
	๖๐-๖๙	๗๐-๗๙	๘๐-๙๙	๙๐-๙๙	๑๐๐+
ทั่วประเทศ	๔๗.๔	๔๗.๔	๔๖.๖	๔๖.๖	๔๓.๗
กทม. และปริมณฑล	๕๐.๖	๔๕.๐	๔๖.๔	๔๖.๔	-
ภาคกลาง (ไม่รวม กทม.+)	๔๖.๔	๔๕.๒	๔๖.๔	๔๖.๔	-
ภาคเหนือ	๔๕.๔	๔๖.๒	๔๖.๔	๔๖.๔	-
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๔๔.๑	๔๖.๔	๔๖.๔	๔๖.๔	-
ภาคใต้	๔๖.๒	๔๖.๓	๔๖.๔	๔๖.๔	-

ที่มา: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการพัฒนา农村และชนบท ศ.๕/๒๕๕๙ - ๒๕๖๐

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สัดส่วนประชากรสูงอายุ (ร้อยละ)

สีแดง คือ จังหวัดที่มีสัดส่วนสูงสุด
สีเขียว คือ จังหวัดที่มีสัดส่วนต่ำสุด

๑ ภาคเหนือ (๓๑.๑%)

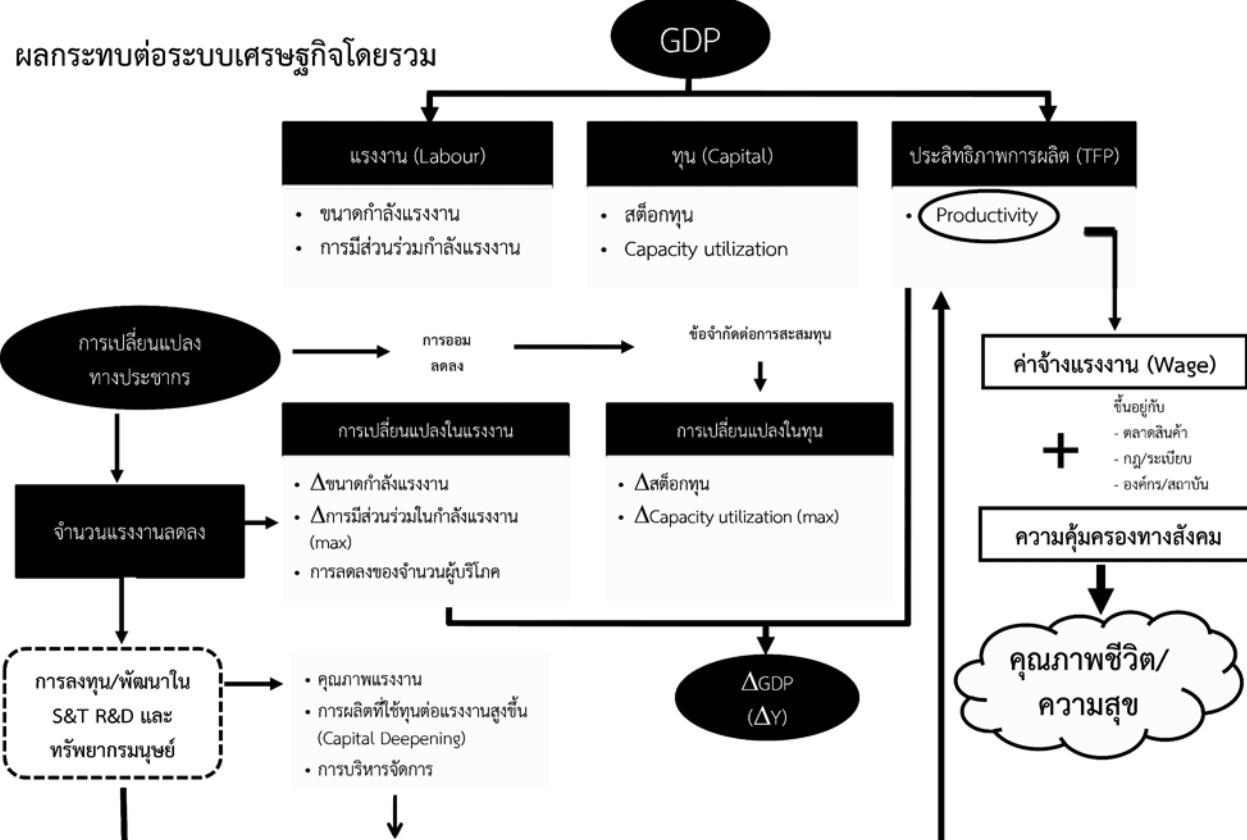
๑ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (๓๑.๘%)

๑ ภาคกลาง (๒๗.๔%)

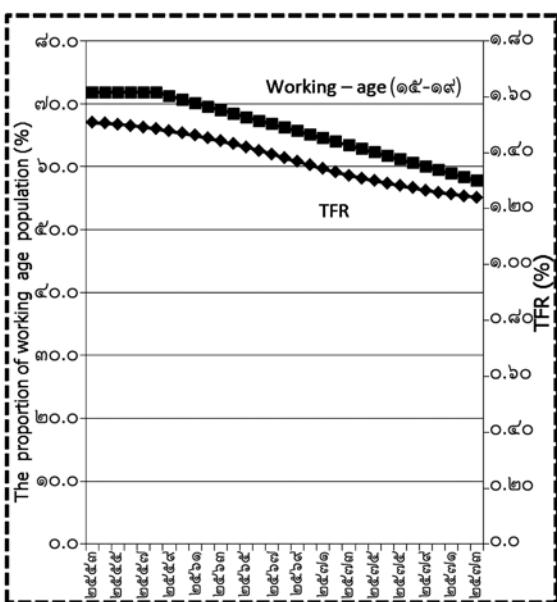
๑ กทม. และปริมณฑล (๒๗.๑%)

๓ ภาคใต้ (๒๕.๗%)

ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงทางประชากร

จำนวนผู้บริโภคลดลง ขนาดกำลังแรงงานหดตัว และภาระการพึ่งพิงเพิ่มขึ้น

สัดส่วนของประชากรวัยแรงงานในไทยจะเริ่มลดลงจาก ร้อยละ ๖๖.๙ ในปี ๒๕๔๔ เป็นร้อยละ ๕๕.๑ ในปี ๒๕๗๓

หมายเหตุ: อัตราเจริญพันธุ์ (TFR) จำนวนบุตรโดยเฉลี่ย จากคลอดบั้นสัตว์ที่สามารถให้กำเนิดบุตรได้ ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ขนาดของตลาด

- ประชากรและผู้บริโภคลดลง
- หากการบริโภคไม่เพิ่มขึ้น ตลาดสินค้าและบริการภายในประเทศจะไม่เติบโต เมื่อเทียบกับอดีต
- การบริโภคสินค้าและบริการต้องปรับรูปแบบให้สอดคล้องกับโครงสร้างประชากรสูงวัย

ขนาดของกำลังแรงงาน

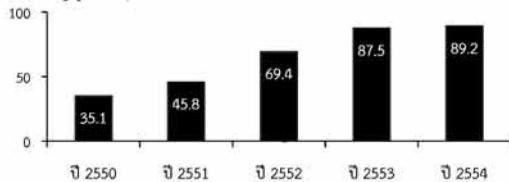
- ประชากรวัยทำงานลดลงส่งผลให้ธุรกิจขาดแคลนแรงงาน
- ปัจจุบัน กำลังแรงงานไทยและแรงงานข้ามชาติประมาณ 2.6 ล้านคน ไม่เพียงพอ กับความต้องการของภาคการผลิตต่างๆ และในอนาคตแรงงานต่างชาติมีแนวโน้มจะย้ายกลับประเทศเมืองสูงขึ้น
- ค่าจ้างแรงงานสูงขึ้น แต่โอกาสการเพิ่มผลิตภาพแรงงานน้อยลง ทำให้จำเป็นต้องเพิ่มผลิตภาพแรงงานให้สูงขึ้น

อัตราส่วนการเป็นภาระพึ่งพิง - การออม

- ประเทศไทยมีอายุยืนยาวขึ้น ทำให้อัตราส่วนการเป็นภาระพึ่งพิงหรือจำนวนผู้สูงอายุต่อวัยแรงงานสูงขึ้น
- จำเป็นต้องมีระบบคุ้มครองทางสังคมที่ดีให้ครอบคลุมประชากรทุกกลุ่มวัย เพื่อสร้างความยั่งยืนในอนาคต
- ผู้สูงอายุจะต้องมีเงินออมที่เพียงพอสำหรับการใช้จ่ายหลังวัยทำงาน

การใช้จ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น รัฐต้องเตรียมความพร้อมด้านการคลังเพื่อสังคมผู้สูงอายุในระยะยาว

สัดส่วนผู้สูงอายุที่ยกจนที่เข้ารับเบี้ยยังชีพในปี 2550-2554

รูปแบบกองทุนประกันสังคม (มาตรา 40) กรณีเพิ่มทางเลือกที่ 3

หมวด	ผู้สนับสนุน/คน/เดือน	สิทธิประโยชน์
1	100 บาท (สมบทจากผู้ประกันตน 70 บาทและรัฐบาล 30 บาท)	กรณีเข้าบัว เงินทดแทนการขาดรายได้กรณีนอนเป็นผู้ป่วยในโรงพยาบาล ตั้งแต่ 2 วันขึ้นไป วันละ 200 บาท ปีหนึ่งไม่เกิน 20 วัน ให้สิทธิหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ กรณีพิเศษ เงินทดแทนการขาดรายได้ระหว่างเดือนละ 500-1,000 บาท ขึ้นอยู่กับระยะเวลาสังเขปสมบท กรณีตาย ค่าท่าศพ 20,000 บาท
2	150 บาท (สมบทจากผู้ประกันตน 100 บาทและรัฐบาล 50 บาท)	เข็นเตียงกับ床ทางเลือกที่ 1 และเพิ่มเงินบำนาญของกรณีขาดรายได้เมื่ออายุครบ 60 ปีและถือจากกรณีเป็นผู้ประกันตน
3	200 บาท (สมบทจากผู้ประกันตน 100 บาทและรัฐบาล 100 บาท)	สิทธิรับเงินได้ 4 กรณี 1) คน 60 ปีได้รับบำนาญรายเดือนตลอดชีพ 2) ทุพพลภาพได้รับเงินสะสมและผลประโยชน์ของเงินสะสม 3) ลาออกจากงาน ได้รับเงินสะสมและผลประโยชน์ของเงินสะสม 4) เสียชีวิตได้รับเงินท่าจำนวนเงินในบัญชีของแต่ละบุคคล

ที่มา : สำนักงานประกันสังคม ประมาณได้โดย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

จำนวนผู้สูงอายุที่ลงทะเบียนรับเบี้ยยังชีพและงบประมาณ

ปี	จำนวนประชากร อายุ 60 ปีขึ้นไป *	จำนวนผู้สูงอายุ ที่ได้รับเบี้ยยังชีพ**	งบประมาณ (ล้านบาท)	สัดส่วนผู้สูงอายุที่ได้รับ เบี้ยยังชีพ (ร้อยละ)
2546	6,353,328	400,400	1,442.40	6.30
2547	6,545,605	440,000	1,584.00	6.72
2548	6,756,768	528,531	1,906.18	7.82
2549	6,935,280	1,079,837	3,903.37	15.57
2550	7,146,819	1,763,178	10,579.07	24.67
2551	7,394,146	1,763,966	10,583.80	23.86
2552	7,681,274	5,448,940	21,963.67	70.94
2553	8,407,965	5,652,837	32,779.90	67.23
2554	8,750,910	6,521,749	37,893.40	74.53
2555	9,122,267	6,798,802	52,647.00	74.53
2556	9,517,052	7,296,573	58,347.04	76.67

ที่มา : * การศึกษาประมาณประชากรอายุอ่อนกว่า 60 ปี

** กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรมเทพนเทียนครับ เทศบาลเมืองพัทยา

ผู้สูงอายุยากจนได้รับเบี้ยยังชีพ

- ปี 2550 คนจนเข้ารับเบี้ยยังชีพร้อยละ 35.1 และเพิ่มเป็นร้อยละ 89.2 ของกลุ่มผู้มีฐานะยากจนในปี 2554
- ในปี 2555 รัฐจึงขยายสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุแบบขั้นบันได โดยในปีงบประมาณ 2557 คาดว่ารัฐต้องใช้งบประมาณเป็นวงเงิน 82,260 ล้านบาท เพิ่มขึ้นอีก 41 จากเงินงบประมาณ 58,347 ล้านบาท ในปี 2556 และจะเพิ่มขึ้นเป็น 133,262 ล้านบาท ในปี 2564
- การบูรณาการ กอช. เข้าบังกองทุนประกันสังคมมาตรา 40 โดยนำมาเป็นทางเลือกที่ 3 ตามความสมัครใจ โดยยังคงได้รับสิทธิประโยชน์ตามทางเลือกที่ 1 หรือ 2

การสร้างหลักประกันด้านรายได้กับแรงงานอกรอบคลุมกรณีชราภาพ

จำนวนผู้ประกันตนในประกันสังคมจำแนกตามประเภทผู้ประกัน

ผู้ประกันตน	2553	2554	2555	2556 (ส.ค.)
ม.33	8,947,679	9,126,797	9,425,478	9,730,849
ม.39	737,634	846,903	984,758	1,054,736
ม.40	84	590,046	1,294,019	1,509,541
รวม	9,685,397	10,563,746	11,704,255	12,295,126
% กำลังแรงงาน	25.09	27.16	29.71	31.29

ที่มา : สำนักงานประกันสังคม

ผู้ประกันตนในสังคม

- ▶ จำนวนผู้ประกันตนในประกันสังคมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก 9.7 ล้านในปี 2553 เป็น 12.3 ล้านคน หรือร้อยละ 31.3 ของกำลังแรงงานในปี 2556
- ▶ แนวโน้มประชากรผู้สูงอายุซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อความยากจน จะเพิ่มขึ้นร้อยละ 12 ของประชากร ในปี 2553 เป็นร้อยละ 25 ในปี 2573 และร้อยละ 32 (20.5 ล้านคน) ในปี 2583
- ▶ การประกันทางสังคมตามมาตรา 40 ทางเลือก 3 เริ่มดำเนินการในเดือนธันวาคม 2556

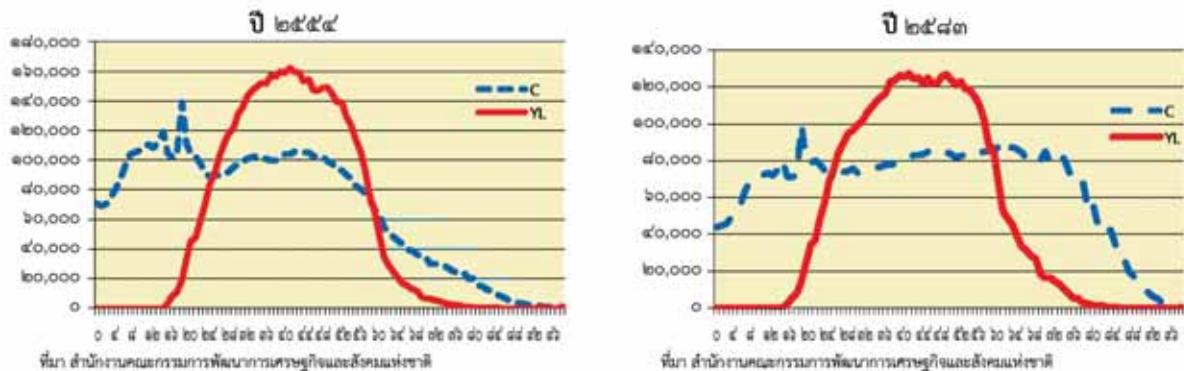
ทางเลือกของผู้ประกันตนของกองทุนประกันสังคมตาม ม. 40

เดิม	เดิม	เสนอเพิ่ม
ทางเลือก 1	ทางเลือก 2	ทางเลือก 3
• เงินสมทบทุน กองทุนประกันสังคม 100 บาท ต่อคนต่อเดือน (สมบทจากผู้ประกันตน 70 บาท และจากรัฐบาล 30 บาท)	• เงินสมทบทุน กองทุนประกันสังคม 150 บาท ต่อคนต่อเดือน (สมบทจากผู้ประกันตน 100 บาท และจากรัฐบาล 50 บาท)	เพิ่มโดยใช้หลักเกณฑ์ กอช. และปรับให้สอดคล้องกับกองทุนประกันสังคม ให้ความคุ้มครองเฉพาะกรณีชราภาพเท่านั้น
• ประโยชน์ทดแทน 3 กรณี ได้แก่ 1)เงินทดแทนการขาดรายได้กรณีเข็บบัว 2)เงินทดแทนการขาดรายได้กรณีพิเศษ 3)ค่าท่าศพ	• ประโยชน์ทดแทน 4 กรณี ได้แก่ 1)เงินทดแทนการขาดรายได้กรณีเข็บบัว 2)เงินทดแทนการขาดรายได้กรณีพิเศษ 3)ค่าท่าศพ 4)บำนาญชราภาพ	• เงินสมทบทุนของกองทุนประกันสังคม 200 บาทต่อคนต่อเดือน (สมบทจากผู้ประกันตน 100 บาท และจากรัฐบาล 100 บาท) • ประโยชน์ทดแทน 1 กรณี คือกรณีชราภาพ โดยผู้ประกันตนจะได้รับบำนาญเรือบำนาญเมื่ออายุครบ 60 ปี และแจ้งยุติการเป็นผู้ประกันตน • กรณีผู้ประกันตนประสบเหตุทุพพลภาพก่อตนและแสดงความจำเจ ไม่เป็นผู้ประกันตน มีสิทธิขอรับเงินทั้งหมดที่มีอยู่ในบัญชีของผู้ประกันตน • ไม่มีการคำนึงถึงผลตอบแทนจากการนำเงินไปลงทุน

ที่มา : สำนักงานประกันสังคม

ผู้สมควรต้องมีอายุ 15-60 ปี

บัญชีกระแสการโอนประชาธิ (National Transfer Accounts: NTA) ปี ๒๕๕๔ และ ๒๕๕๗

- บัญชีกระแสการโอนประชาธิ (NTA) เป็นการนำมิติด้านอายุไปผนวกเข้ากับบัญชีรายได้ประชาธิ โดยการแยกแจ้งการบริโภค รายได้จาก แรงงาน และการโอนเงินระหว่างบุคคลวัยต่างๆ ในประเทศไทย ทั้งที่กระท่าผ่านภาคธุรกิจ ภาคครัวเรือน และหน่วยงานภาครัฐฯ อื่นๆ
- ในปี ๒๕๕๔ ประชากรไทยเฉลี่ยทุกช่วงอายุมีรายได้โดยเฉลี่ยประมาณ ๘๗,๕๓๘ บาท/คน มีรายจ่ายจากการบริโภคโดยเฉลี่ยประมาณ ๑๐๔,๐๖๓ บาท/คน ก่อให้เกิดการขาดดุลรายได้โดยเฉลี่ยทุกช่วงอายุ ๑๖,๕๕๕ บาท/คน โดยคนไทยแต่ละคนเริ่มเกินดุลรายได้เมื่ออายุประมาณ ๘๕ ปี และคงสภาพการเกินดุลรายได้ตั้งแต่วัยจนถึงอายุประมาณ ๔๕ ปี หลังจากนั้นจะกลับมาอยู่ในสภาพขาดดุลรายได้อีกครั้งหนึ่ง
- การขาดดุลตั้งแต่วัย จะถูกขยายโดยการถ่ายโอนระหว่างช่วงวัย นั่นคือการถ่ายโอนจากกลุ่มประชากรวัยแรงงานในช่วงอายุที่มีการเก็บดุล (๔๕-๕๔ ปี) ไปสู่กลุ่มประชากรวัยเด็กและวัยรำต้องการขาดดุล อย่างไรก็ตาม มูลค่าการขาดดุลโดยรวมในปี ๒๕๕๔ ยังคงมีค่ามากกว่ามูลค่าการเก็บดุลซึ่งต้องมีการนำเงินจากอนาคตมาใช้เพิ่มเติมทั้งจากเงินออม และการก่อหนี้สาธารณะ
- เมื่อพิจารณา NTA ร่วมกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร พบว่า ในปี ๒๕๕๗ มูลค่าการขาดดุลโดยรวม จะเพิ่มขึ้นถึง ๕๗๐,๐๐๐ ล้านบาท

ผลกระทบต่อการจัดการการศึกษา

ระดับการศึกษา	๒๕๕๔	๒๕๕๗	๒๕๕๗/๔	๒๕๕๗/๕
จำนวนประชากรวัยเรียน (๓-๒๙ ปี) (ล้านคน)	๙๗	๑๐๗.๐๑	๑๐๔.๙๕	๑๐๔.๙๐
สัดส่วนประชากรวัยเรียน : ประชากรทั้งหมด (%)	๒๘.๔๗	๒๗.๔๙	๒๗.๖๑	๒๗.๖๔
อายุน้ำเสีย (๓-๔ ปี) (%)	๗.๗๔	๗.๖๖	๗.๖๗	๗.๖๔
ประมาณศึกษา (๓-๒๙ ปี) (%)	๕.๑๖	๕.๗๒	๕.๐๗	๕.๑๖
มัธยมศึกษาตอนต้น (๑๕-๑๙ ปี) (%)	๔.๓๑	๓.๕๖	๓.๒๑	๒.๙๗
มัธยมศึกษาตอนปลาย (๑๕-๑๙ ปี) (%)	๔.๓๖	๓.๕๖	๓.๓๒	๓.๐๖
อุดมศึกษา (๑๕-๒๙ ปี) (%)	๕.๒๖	๕.๓๐	๕.๔๕	๕.๑๓

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

- สัดส่วนประชากรวัยเรียน (๓-๒๙ ปี) ต่อประชากรทั้งหมดมีแนวโน้มจะลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยในปี ๒๕๕๗ มีสัดส่วนร้อยละ ๒๗.๔๙% จะลดลงเป็นร้อยละ ๒๗.๖๔% ในปี ๒๕๕๗
- การศึกษาขาดแรงงานเพื่อรับรังคุมผู้สูงอายุ (สศช. ๒๕๕๗) พบว่า แนวโน้มความต้องการกำลังคนที่มีผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย จะลดลงเรื่อยๆ ในอนาคต ในขณะที่ ความต้องการแรงงานในระดับกลาง (ปวช. และ ปวส.) และระดับสูงมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อยๆ
- ดังนั้น ภาครัฐจึงควรปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและลดขนาดของสถานศึกษา ตลอดจนจัดระบบการศึกษาในอนาคตให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและจำนวนประชากรที่ลดลง

“ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างและจำนวนประชากรที่มีแนวโน้มลดลง โดยเฉพาะประชากรวัยเรียนที่จะลดลงในอนาคตอย่างมาก จะส่งผลกระทบต่อการศึกษาไทย ทุกภาคส่วนคราวลดการลงทุนทางการศึกษาด้านปริมาณ และหันมามุ่งเน้นด้านคุณภาพมากขึ้น ทั้งคุณภาพของครู ผู้เรียน และระบบการจัดการศึกษา ทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารจัดการ เพื่อให้ประชากรไทยเป็นคนที่มีคุณภาพและเป็นศูนย์กลางการพัฒนาอันจะเป็นกลไกไปสู่การพัฒนาประเทศได้อย่างจริงจัง **”**

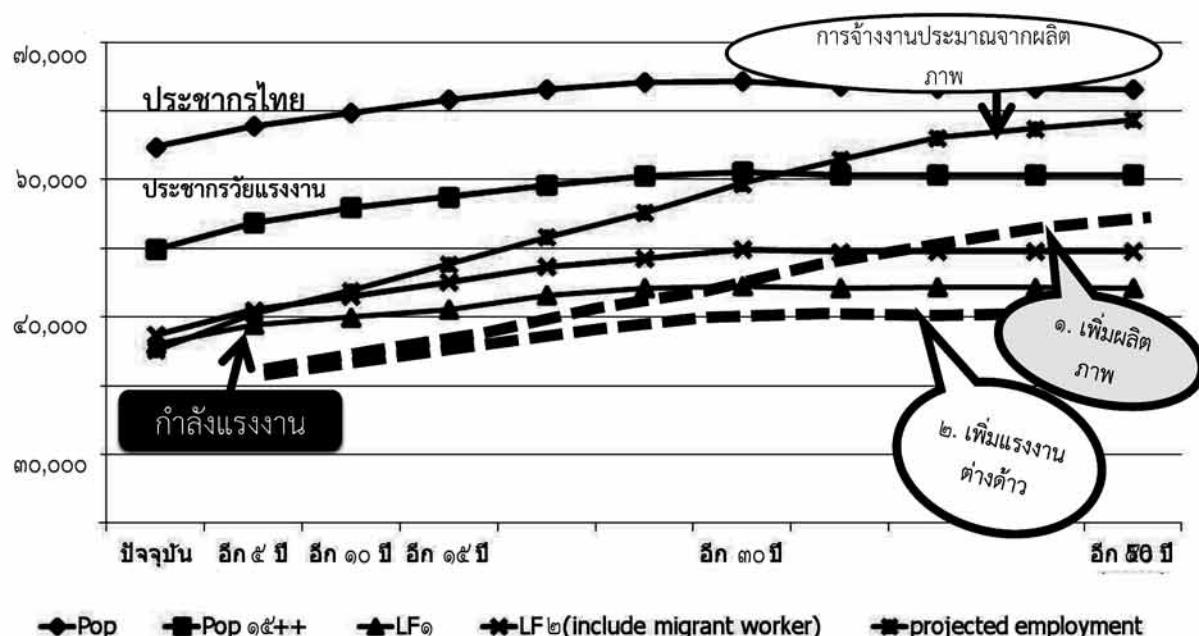
สรุปสถานการณ์และปัญหาของผู้สูงอายุ

บริบทและสถานการณ์ของปัญหาผู้สูงอายุไทยในปัจจุบัน

๑. ผู้สูงอายุเพิ่มสัดส่วนอย่างรวดเร็ว
๒. ผู้สูงอายุมีอายุที่ยืนยาวขึ้น
๓. ขนาดของครอบครัวเล็กลงและเครือข่ายการดูแลผู้สูงอายุลดลงอย่างมาก
๔. อัตราส่วนวัยแรงงานที่มีศักยภาพในการเกื้อหนุนผู้สูงอายุมีแนวโน้มลดลง
๕. การดูแลผู้สูงอายุที่ดีจำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมตั้งแต่วัยแรงงานหรือวัยหนุ่มสาว
๖. โครงสร้างผังเมือง สิ่งแวดล้อม อาคารสถานที่ต่างๆ ควรเอื้อต่อการประกอบกิจกรรมหรือการทำงานของผู้สูงอายุและการส่งเสริมการเรียนรู้ เพิ่มพูนทักษะในการประกอบอาชีพใหม่หลังเข้าสู่วัยสูงอายุเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องดำเนินการควบคู่กันไป
๗. ผู้สูงอายุและประชาชนทั่วไปเพียงส่วนน้อยทราบถึงสิทธิและการเข้าถึงสิทธิของผู้สูงอายุและ พรบ.ผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ ยังขาดความครอบคลุมในเรื่องการดูแลผู้สูงอายุ ผู้ยากไร้ ผู้พิการ หรือทุพพลภาพ และผู้อยู่ในภาวะยากลำบาก ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๘. แผนผู้สูงอายุแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๔ - ๒๕๖๔) ยังไม่มีการปฏิบัติให้เกิดผลอย่างจริงจัง
๙. บทบาทของ อปท. ใน การพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุยังมีจุดอ่อน และอุปสรรคด้านงบประมาณ บุคลากร ข้อมูล และความรู้
๑๐. บทบาทของสื่อสารรณรงค์กับการเรียนรู้และภาพลักษณ์ของผู้สูงอายุยังจำกัด

ข้อเสนอแนวทางการเตรียมความพร้อมรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุ

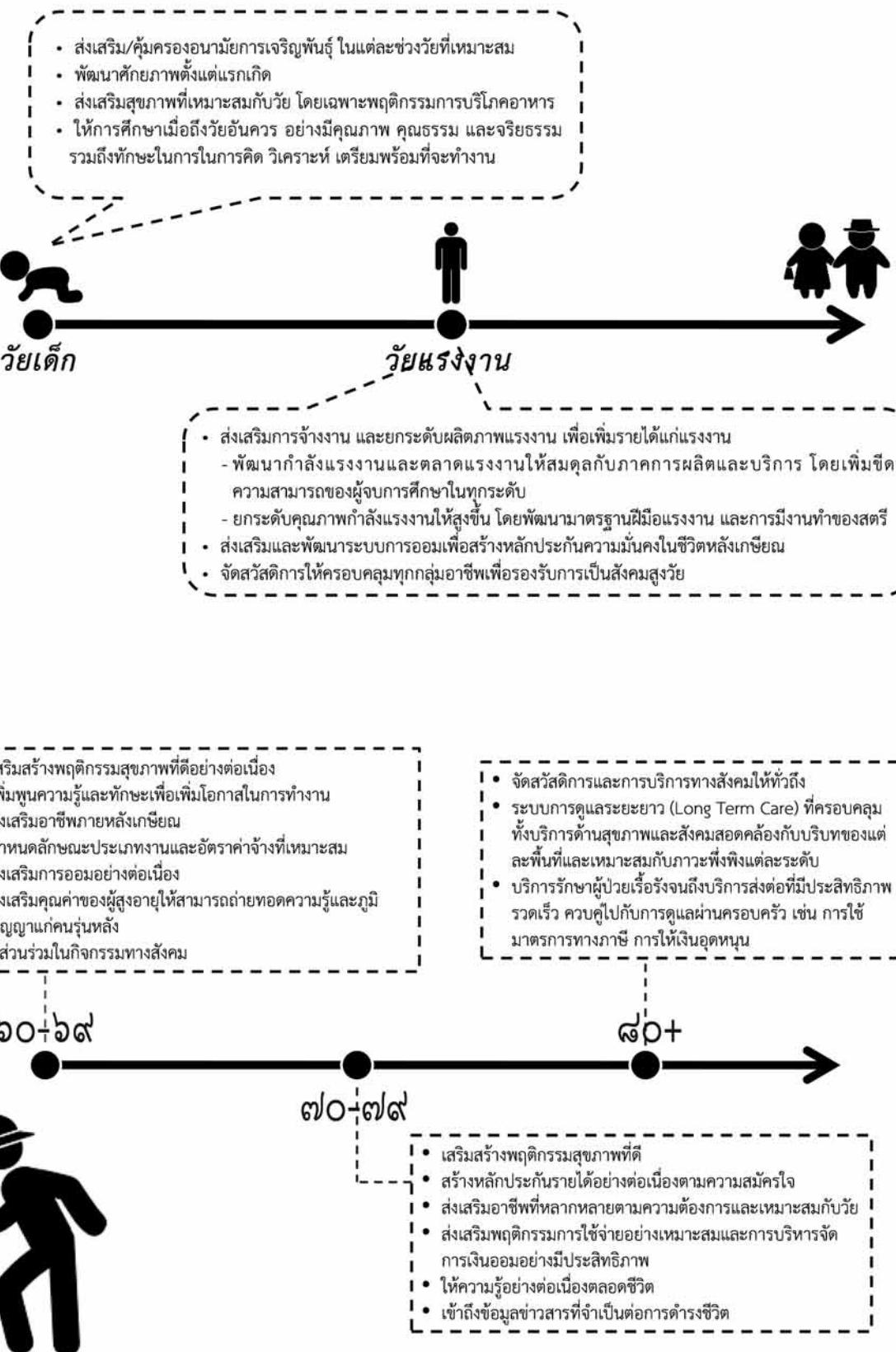
แนวทางการแก้ไขปัญหาในระยะยาว : ทางเลือกนโยบาย (Policy Options)

ที่มา : คณฑ์ทำงานคาดประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๓-๒๕๕๗ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (๒๕๕๖)
คำนวณโดย ดร.ยงยุทธ แฉล้มวงศ์ TDR (๒๕๕๖)

ข้อเสนอแนวทางการเตรียมความพร้อมรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุ

การเตรียมความพร้อมสำหรับประชากรก่อนวัยสูงอายุ

- ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามีส่วนร่วมในการจัดการสภาพแวดล้อม และความจำเป็นทางกายภาพที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุ และคนทุกวัย
- กำหนดรูปแบบ มาตรฐานการดูแลผู้สูงอายุ ที่ชัดเจน มีความเหมาะสมในแต่ละ ประเภทของการให้บริการ ทั้งในด้านโครงสร้างทางกายภาพ การบริหาร จัดการ คุณลักษณะของบุคลากร และการตรวจสอบคุณภาพ
- สนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการจัดบริการที่หลากหลาย สอดคล้องกับความต้องการของผู้สูงอายุที่มีภาวะพึงพิงต่างกัน และสนับสนุนให้มี การขยายผลชุมชนต้นแบบการจัดบริการดูแลผู้สูงอายุ
- สนับสนุนภาคเอกชนออกแบบแบบผลิตภัณฑ์ทางประกันเพื่อการส่งเสริมการออมและ การดูแลระยะยาว

ระบบบริการสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุของประเทศไทย

ศ.บพ.สุกธิรัชย์ จิตะพันธุ์กุล

ประเทศไทย ได้เข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย ปัจจุบันมีผู้สูงอายุมากกว่าร้อยละลิบของประชากรทั้งหมด คิดเป็นจำนวนมากกว่าเจ็ดล้านคน และภายในระยะเวลาไม่ถึงยี่สิบปีประชากรของประเทศไทยจะเป็นสังคมสูงวัยอย่างเต็มตัว เช่นเดียวกับประเทศที่พัฒนาแล้วประสบอยู่ในปัจจุบัน คำว่า สังคมสูงวัย ไม่ได้หมายความเพียงว่ามีจำนวนและสัดส่วนผู้สูงอายุในปริมาณสูงเท่านั้น แต่ยังหมายความว่าจำนวนและสัดส่วนผู้สูงอายุที่มีอายุสูงมาก เช่นอายุแปดสิบปีขึ้นไป มีจำนวนที่สูง และเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงมากด้วย และยังหมายถึงจำนวนและสัดส่วนประชากรเด็กมีขนาดลดลงอย่างรวดเร็ว พร้อมกับประชากรวัยทำงานมีจำนวนและสัดส่วนที่ลดลงอีกด้วย

ประเด็นสำคัญทางด้านสุขภาพของสังคมสูงอายุ มี ๔ ประเด็น ดังนี้

หนึ่ง	- ทำอย่างไรให้ประชาชนมีระยะเวลาที่ป่วยและต้องพึ่งพา ให้ล้นที่สุด
สอง	- ทำอย่างไรที่เมื่อป่วยและต้องพึ่งพาจะสามารถดำรงอยู่ที่บ้านได้อย่างมีคุณภาพให้นานที่สุด
สาม	- ทำอย่างไรให้โรงพยาบาลและเครือข่ายตอบสนองความต้องการได้อย่างมีประสิทธิผลที่สุด
และสี่	- ทำอย่างไรที่จะมีหลักประกันสำหรับคนไทยทุกคนว่าเมื่อป่วยและต้องพึ่งพา ได้เข้าถึงและได้รับการดูแลอย่างเพียงพอ

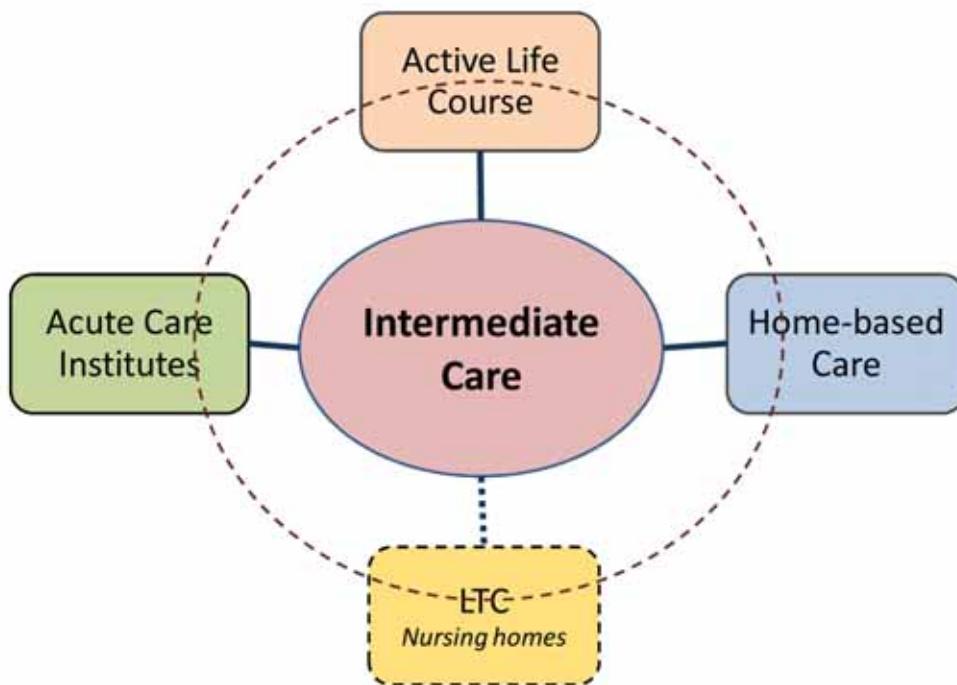
สามประเด็นแรก เป็นเรื่องของ “ระบบดูแลสุขภาพ” (Health care provision) ส่วนประเด็นที่สี่ จะอยู่ในส่วนของความเพียงพอและการกระจายของระบบการดูแลสุขภาพ ร่วมกับ “ระบบการเงินด้านสุขภาพ” (Health care finance)

สิ่งสำคัญในปัจจุบันอยู่ที่การเร่งพัฒนา “ระบบดูแลสุขภาพ” เพื่อตอบสนองในสามประเด็นแรก สำหรับ “ระบบการเงินด้านสุขภาพ” มีความสำคัญยิ่งเช่นกัน แต่การจะทราบว่าผลิตภัณฑ์มีต้นทุนเท่าไร จำเป็นจะต้องให้ได้ผลิตภัณฑ์ต้นแบบก่อน โดยที่ “ระบบดูแลสุขภาพ” สำหรับสังคมสูงวัยของประเทศไทยในศตวรรษที่ ๒๑ ย่อมแตกต่างจาก “ระบบดูแลสุขภาพ” สำหรับสังคมวัยเยาว์ของประเทศไทยในศตวรรษที่ ๒๐ อย่างชัดเจน

เราควรทำความเข้าใจในเบื้องต้นก่อนว่า “รูปแบบ” บริการ หรือการดูแล แตกต่างจาก “ระบบ” บริการ หรือการดูแล รูปแบบสำหรับผู้สูงอายุที่กล่าวถึงอยู่เนื่องๆ ไม่ใช่องค์ประกอบใหม่ เพราะมีการพัฒนาและทำกันมา ก่อนทั่วโลก หากแต่ความเชื่อมโยงและความล้มเหลวของรูปแบบเหล่านั้น ก็คือ “ระบบ” เป็นของใหม่และเป็นของเฉพาะ ที่ต้องสอดคล้องกับบริบทสังคมไทย ดังนั้น หัวใจสำคัญของการพัฒนา “ระบบ” ขึ้นกับว่าในระบบนั้นเราจะเลือกรูปแบบใดบ้างมาเป็นองค์ประกอบ เราจะพัฒนาความเชื่อมโยงหรือความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบอย่างไร และเราจะกำหนดขนาดของระบบให้ใหญ่เล็กเพียงใด

การหาคำตอบประดิษฐ์ ประเด็นทางสุขภาพในสามประเด็นแรก คงต้องเริ่มที่กรอบความเข้าใจเชิงระบบของระดับการดูแลทางสุขภาพ (ตามรูป) ซึ่งเป็น Care-based system ไม่ใช่ Intervention-based system ที่มักจะมีดีติดกัน ได้แก่ การส่งเสริม การป้องกัน การรักษา การฟื้นฟู ระบบที่แสดงไว้ตามรูป นี่ได้แยกระยะว่าต้องเป็นทางการ (Formal) หรือไม่เป็นทางการ (Informal) ซึ่งเกิดขึ้นในครัวเรือนชุมชนและเป็นส่วนใหญ่ของระบบการดูแลสุขภาพแต่ก็มองข้ามหรือไม่ได้รับความสำคัญอย่างที่ควรจะเป็น

แสดงรูป ระดับการดูแลสุขภาพในเชิงระบบสำหรับสังคมสูงอายุ

ตามรูปที่แสดง จะเห็นว่าในศตวรรษที่ ๒๐ นอกเหนือจากการด้านสาธารณสุข (Public health) ประเทศไทยให้ความสำคัญกับ Acute care institute เป็นอย่างมาก และมีลักษณะเด่นของการรวมศูนย์กลาง (Centralization) ซึ่งแสดงออกด้วยการมีโรงพยาบาลขนาดใหญ่ เช่น โรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาล โรงพยาบาลแพทย์ เป็นต้น ที่มีแต่ขยายขนาดมากขึ้นเรื่อยๆ และรวมศูนย์การบริหารจัดการไว้ที่ส่วนกลางเป็นหลัก เพื่อเปลี่ยนผ่านเข้าสู่สังคมสูงวัยซึ่งการเจ็บป่วยเรื้อรัง ทุพพลภาพ และพึงพาการดูแล เป็นปัญหาสำคัญ จึงทำให้ระยะห่างของความเชื่อมโยงระหว่าง Acute care Institutes กับ Home-based care มีมากขึ้นเรื่อยๆ

ระบบดูแลสุขภาพสำหรับสังคมสูงอายุของประเทศไทย ควรเติมรูปแบบตรงกลางระหว่าง Acute care institutes กับ Home-based care ซึ่งปัจจุบันนิยมเรียกว่า “Intermediate care” โดยแต่ก่อนนี้เราเคยได้ยินในเชื่อ “Transitional care” หรือ “Sub-acute care” ซึ่งจะเรียกอีกตามรูปแบบนี้เป็นตัวเชื่อมที่จะแก้ปัญหาความห่างระหว่าง Acute care institutes กับ Home-based care ได้

นอกจากนี้ ควรพัฒนารูปแบบ “Home-based care” ให้เกิดขึ้น เพื่อ darm ความสามารถของครอบครัวในการดูแลผู้สูงอายุที่ป่วยเรื้อรังและพึ่งพาให้ได้นานที่สุด โดยทั้ง “Intermediate care” และ “Home-based care” ที่มีประสิทธิผล จะช่วยลดความต้องการ “Nursing homes” สำหรับรูปแบบ “Active life course” ได้มีการดำเนินการจริงจังมาร่วม ๒๕ ปี ผ่านทางชุมชนผู้สูงอายุ แต่ได้ผลในระดับหนึ่ง เนื่องจากครอบคลุมเฉพาะกลุ่มประชากรสูงอายุเท่านั้น ทั้งนี้ ผู้สูงอายุที่ได้ร่วมและรับประโยชน์จากรูปแบบนี้มีไม่เกินร้อยละ ๒๐

ในส่วนของรูปแบบและแนวคิด “ขนาด” ของระบบพื้นฐานนั้นผู้เขียนจะได้นำเสนอในโอกาสต่อไป

ตารางสถานการณ์ผู้สูงอายุในพื้นที่ ๔ จังหวัดนำร่อง

จำนวนและลักษณะของประชากรสูงอายุ ใน ๔ จังหวัดนำร่อง (อุดรธานี ลำปาง พังงา กาญจนบุรี) ปี ๒๕๕๖

ตารางที่ ๑ อายุขัยเฉลี่ยของประชากร

เพศ	ประเทศ (ปี)	จังหวัด ปี ๒๕๕๖			
		อุดรธานี	ลำปาง	พังงา	กาญจนบุรี
ชาย	๖๙.๙	๗๐.๓	๗๐	๗๔.๖๐	๗๕.๘๙
หญิง	๗๔.๙	๗๕.๓	๗๖	๘๑.๖๖	๘๑.๐๔

ตารางที่ ๒ ร้อยละของประชากรผู้สูงอายุ (๖๐ ปีขึ้นไป) ใน ๔ จังหวัดนำร่อง (อุดรธานี ลำปาง พังงา กาญจนบุรี) ปี ๒๕๕๖

จังหวัด	ประชากรทั้งหมด	ผู้สูงอายุ	ร้อยละ
อุดรธานี	๑,๕๕๗,๗๙๘	๒๐๖,๓๒๘	๑๒.๘๙
ลำปาง	๗๔๔,๕๐๐	๑๒๔,๗๓๖	๑๖.๗๙
พังงา	๒๕๖,๗๘๔	๓๔,๓๐๑	๑๓.๓๖
กาญจนบุรี	๔๓๙,๒๑๑	๑๑๑,๔๑๖	๒๖.๒๘

ตารางที่ ๓ ร้อยละของผู้สูงอายุ แยกตามกลุ่มวัยใน ๔ จังหวัดนำร่อง (อุดรธานี ลำปาง พังงา กาญจนบุรี) ปี ๒๕๕๖

จังหวัด	อายุ ๖๐-๖๙ ปี	ร้อยละ	อายุ ๖๐-๖๙ ปี	ร้อยละ	อายุ ๖๐-๖๙ ปี	ร้อยละ
อุดรธานี	๑๒๗,๕๓๑	๖๑.๘๑	๕๗,๔๑๔	๒๘.๕๑	๑๙,๙๗๓	๙.๖๙
ลำปาง	๖๓,๗๓๗	๘๙.๕๑	๑๒,๑๖๑	๑๖.๗๕	๒๒,๔๓๘	๑๗.๗๔
พังงา	๑๗,๓๕๐	๕๐.๕๙	๓๑,๐๔๔	๑๒.๒๔	๕,๘๗๓	๑๗.๑๙
กาญจนบุรี	๖๐,๗๑๒	๔๔.๔๙	๑๓,๓๗๒	๒๙.๙๕	๑๗,๓๓๒	๑๕.๔๑

สถาบันเวชศาสตร์สมเด็จพระสังฆราชญาณสัมพันธ์เพื่อผู้สูงอายุ กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข

ตารางที่ ๔ ร้อยละของผู้สูงอายุแบ่งตามสมรรถภาพการทำกิจวัตรดูแลช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุ ปี ๒๕๕๖

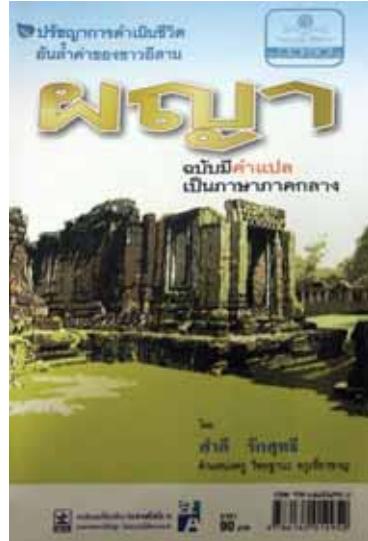
จังหวัด	ติดสังคม (%)	ติดบ้าน (%)	ติดเตียง (%)
อุดรธานี	๘๐.๙๙	๑๗.๔๑	๑.๖๑
ลำปาง	๘๑.๕๕	๗.๒๔	๑.๒๑
พัทฯ	๘๑.๕๕	๑๖.๔๑	๑.๖๑
กาญจนบุรี	๘๐.๐๐	๔.๔๑	๓.๓๗

ตารางที่ ๕ ร้อยละของโรคที่พบบ่อยในประชากรผู้สูงอายุ (๖๐ ปีขึ้นไป) ใน ๔ จังหวัดนำร่อง (อุดรธานี ลำปาง พัทฯ กาญจนบุรี) ปี ๒๕๕๖

จังหวัด	อันดับ ๑	อันดับ ๒	อันดับ ๓	อันดับ ๔	อันดับ ๕
อุดรธานี	ความดันโลหิตสูง ๔๕.๐๗%	เบาหวาน ๓๗.๔๔%	โรคข้อกระดูกติด ๑๗.๓๖%	โรคไขมันในเลือด ๑๒.๐๙%	โรคหัวใจขาดเลือด ๔.๖%
ลำปาง	ความดันโลหิตสูง	เบาหวาน	โรคหลอดเลือดสมอง	โรคหัวใจขาดเลือด	โรคข้อเข่าเสื่อม
พัทฯ	ความดันโลหิตสูง ๑๔.๔๔%	โรคข้อเข่าเสื่อม ๑๑.๙๕%	เบาหวาน ๗.๙%	โรคสมองเสื่อม ๑.๓๔%	โรคซึมเศร้า ๑.๑%
กาญจนบุรี	ความดันโลหิตสูง ๓๓.๐๐%	เบาหวาน ๑๒.๐๐%	ปัญหาช่องปาก ๕.๐๐%	โรคข้อเข่าเสื่อม ๕.๐๐%	โรคหัวใจและหลอดเลือด

การจัดบริการดูแลรักษาผู้สูงอายุในระบบเครือข่าย จังหวัดอุดรธานี

๑๐ปี	อาบน้ำบ่หนา
๒๐ปี	เล่นสวนเปิด
๓๐ปี	นอนตื่นก่อนไก่
๔๐ปี	ไปไถ่มาทอดขา
๕๐ปี	ไปนามาทอดชี่ย
๖๐ปี	เปาขลุยบ่ดัง
๗๐ปี	ฟังระฆังบ่ม้วน
๘๐ปี	หนักหนากด่วนนาหู
๙๐ปี	พ่นดองมาดูห้องไฟ
๑๐๐ปี	บ่ไข้บ่ตาย
๑๑๐ปี	เห็นเดือน hairy ว่าแม่นไฟใหม້
๑๒๐ปี	ไข้กะตายนบ่ไข้กะตายน

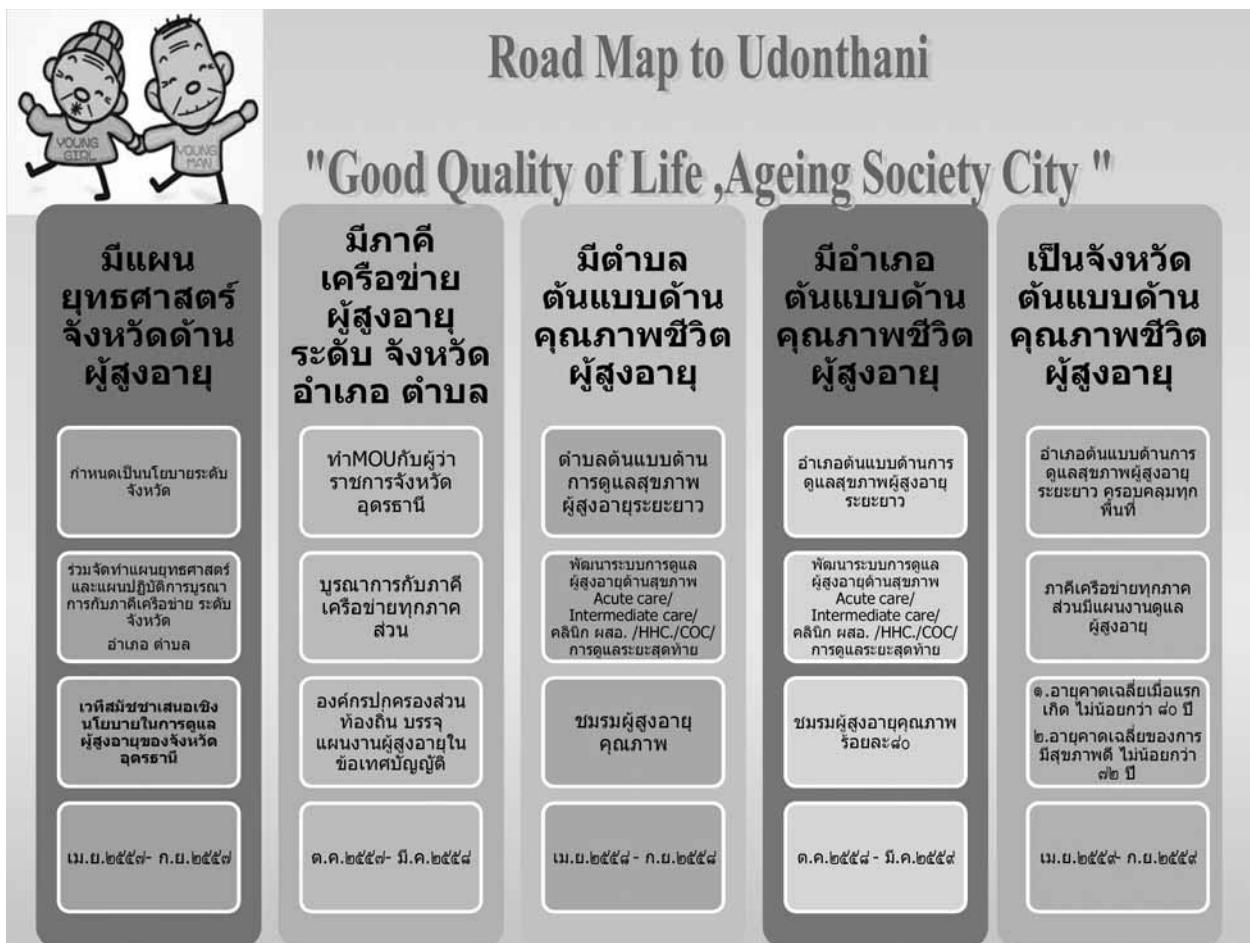

การเตรียมการเพื่อรับรองรับสังคมผู้สูงอายุในจังหวัดอุดรธานี

- นโยบายการขับเคลื่อนวาระจังหวัดอุดรธานี
- โครงการ “อุดรธานีเมืองผู้สูงอายุคุณภาพชีวิตดี” (ปี ๒๕๕๗-๒๕๕๘)

เป้าประสงค์

๑. สุขภาพกายแข็งแรง สุภาพจิตดี
๒. มีที่อยู่อาศัย ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีผู้ดูแล
๓. มีอาชีพรายได้พอเพียงแก่การดำรงชีพ

กรอบแนวคิดการดำเนินงานด้านสาธารณสุขเพื่อรับสังคมผู้สูงอายุ จังหวัดอุดรธานี ปี ๒๕๕๖- ๒๕๕๘

นโยบายการขับเคลื่อนวาระจังหวัดอุดรธานี & ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑

ด้านการเตรียมความพร้อมของประชากรเพื่อวัยสูงอายุ การเตรียมความพร้อมก่อนถึงวัยผู้สูงอายุ เช่น สุขภาพ กายใจ การศึกษา อาชีพ และด้านสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒

ด้านการคุ้มครองสังคมสำหรับผู้สูงอายุ ในการจัดการสวัสดิการสังคมที่มีคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓

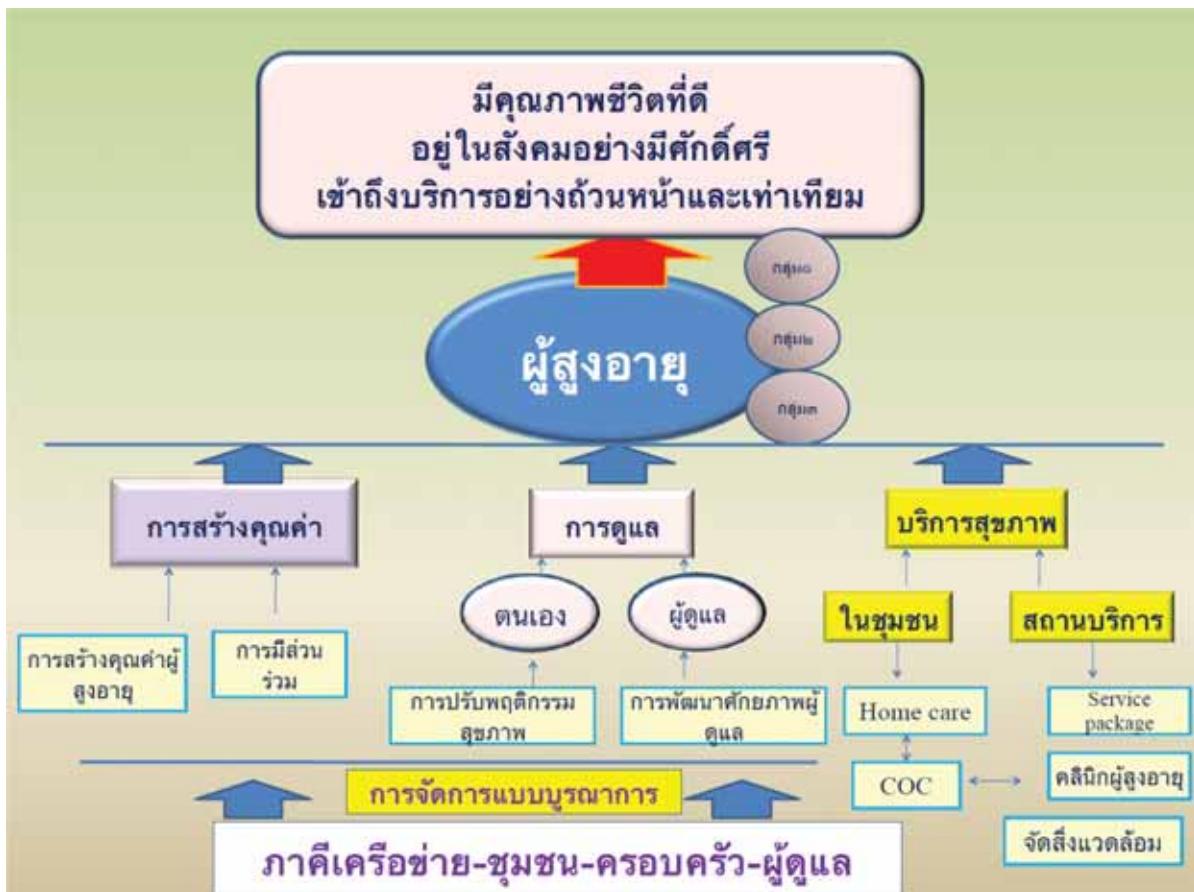
ด้านการสร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วม ของชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔

ด้านการบริหารจัดการเชิงบูรณาการจังหวัดอุดรธานี ร่วมจัดทำแผนยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนวาระ
จังหวัด “อุดรธานี เมืองผู้สูงอายุคุณภาพชีวิตดี”

ยุทธศาสตร์ที่ ๕

ด้านการพัฒนาองค์ความรู้ การศึกษาวิจัยสุขภาพและสังคมผู้สูงอายุ และการติดตามประเมินผล

ผู้สูงอายุ กับ มิติสุขภาพ : มิตรภาพ สัมพันธภาพ สุนทรียภาพ คุณภาพ เสรีภาพ

นโยบายของนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดอุดรธานี ปี ๒๕๕๗ / ๓ มิถุนายน ๔ เข็มมุ่ง

๓ มิถุนายน ๑ : ลดคนป่วย

๓ มิถุนายน ๒ : เพิ่มคนสุขภาพดี

๓ มิถุนายน ๓ : ขยายการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน

๔ เข็มมุ่งที่ ๑ : พัฒนาระบบบริการตาม Service Plan

เข็มมุ่งที่ ๒ : พัฒนาระบบข้อมูลของ สาธารณสุขจังหวัดอุดรธานีและหน่วยบริการทุกระดับ

เข็มมุ่งที่ ๓ : พัฒนาคักยภาพของบุคลากร

เข็มมุ่งที่ ๔ : พัฒนาการการสร้างระบบสู่การปฏิบัติ (Implement) งานในพื้นที่ให้เกิดผลกระทบ (Impact) เปลี่ยนแปลงภาวะสุขภาพประชาชนให้ดีขึ้น

แผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุด้านสุขภาพ

๑. สร้างและพัฒนากำลังคนด้านการดูแลผู้สูงอายุ
๒. พัฒนาระบบบริการ ให้มีคุณภาพทั้ง Acute care/ Intermediate care/ คลินิกผู้สูงอายุ / HHC/ COC/ การดูแลระยะสุดท้าย
๓. พัฒนาระบบส่งต่อ ให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน
๔. พัฒนาอาคารและสิ่งแวดล้อม ให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้สูงอายุ

ปัจจัยนำเข้า

๑. สนับสนุนทรัพยากร ให้พอเพียง และเพิ่มประสิทธิภาพ
๒. บุคลากร แต่งตั้งคณะกรรมการระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล
๓. แต่งตั้ง Project Manager รองนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดด้านเวชกรรมป้องกัน ,ผู้ช่วยนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด
๔. งบประมาณจาก งบ Non UC , PPA
๕. อุปกรณ์เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์

กระบวนการ

• หน่วยบริการ

๑. คัดกรองสุขภาวะผู้สูงอายุ โดยแบ่งเป็น กลุ่มดี เลี่ยง ป่วย (ตุลาคม-มีนาคมของทุกปี)
 ๒. ให้บริการผู้สูงอายุ ๗๐ ปีไม่มีคิว
 ๓. คลินิกผู้สูงอายุ
 ๔. บริการช่องทางต่างๆ
 ๕. COC , HHC
- ชุมชน อบท. ภาคีเครือข่าย
 - ๑. จัดตั้งภาคีเครือข่ายดูแลผู้สูงอายุ ระดับ จังหวัด อำเภอ ตำบล
 - ๒. จัดทำแผนพื้นที่ทางเดินยุทธศาสตร์(SRM) ร่วมกับ อบท.
 - ๓. พัฒนาและเพิ่มศักยภาพชุมชนผู้สูงอายุ

หลัก ๕๖. ในการจัดบริการผู้สูงอายุ มีดังนี้

๑. ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร
๒. โครงสร้าง
๓. คน
๔. คลัง งบประมาณ
๕. เครือข่าย

๑. ความรู้ ข้อมูลข่าวสารสู่การวางแผนการดูแลต่อเนื่อง

๒. โภรงสร้าง การจัดบริการดูแลรักษาผู้สูงอายุ

โภรงสร้างการจัดบริการผู้สูงอายุ

โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

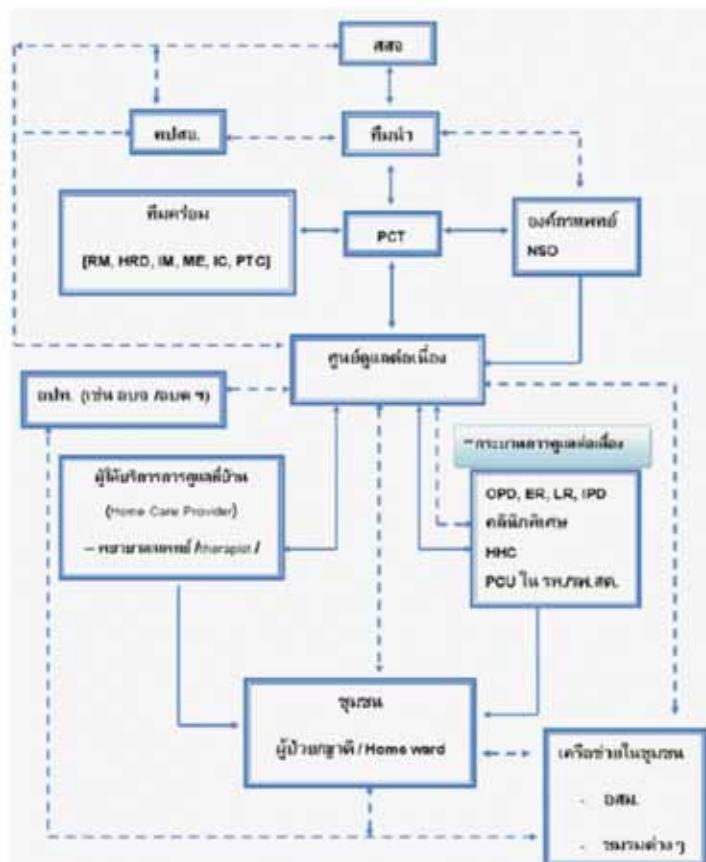
โครงสร้างเครือข่าย การจัดบริการผู้สูงอายุ

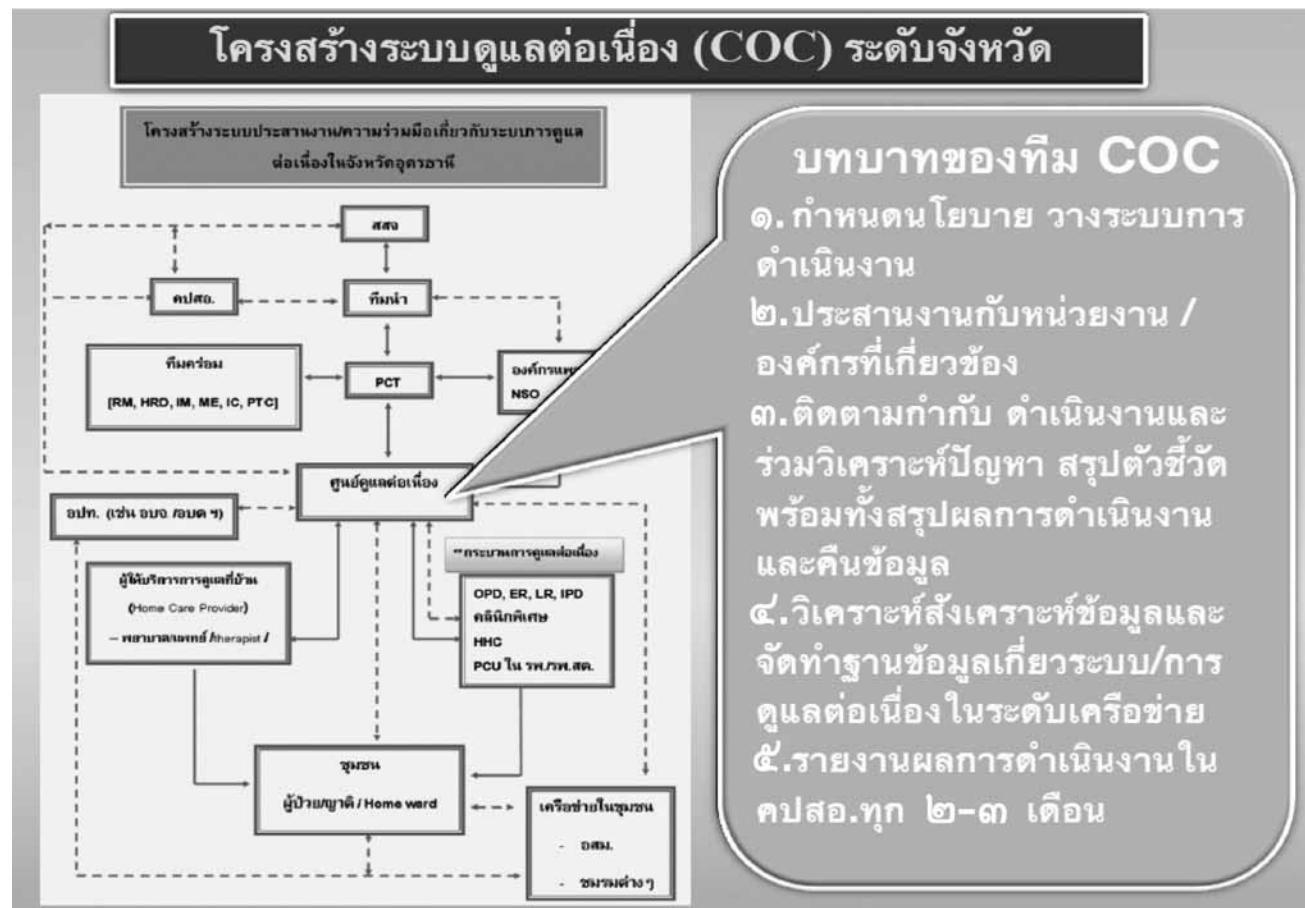

รพ.อุตรารานี

โครงสร้างการจัดบริการดูแลรักษาผู้สูงอายุ

๓. คน

๓.๑ สร้างและพัฒนากำลังคนด้านการดูแลผู้สูงอายุ

- แพทย์เฉพาะทาง
- พยาบาลเฉพาะทาง พยาบาลที่ผ่านการอบรมหลักสูตรการดูแลผู้สูงอายุขึ้นพื้นฐาน
- อาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุ (อสพ.) ผ่านการอบรมผู้สูงอายุหลักสูตร ๗๐ ช.ม.
- ผู้ดูแลผู้สูงอายุผ่านการอบรมหลักสูตรการดูแลผู้สูงอายุ

๓.๒ พัฒนาระบบบริการใหม่คุณภาพทั้ง Acute care/Intermediate care/ คลินิกผู้สูงอายุ/HHC/COC/ การดูแลระยะสุดท้าย

๓.๓ พัฒนาระบบส่งต่อ ให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน

**พัฒนาระบบการดูแลต่อเนื่องจากโรงพยาบาลถึงบ้าน (Continuity of Care: COC)
โดยเน้นกระบวนการรักษาเปลี่ยนเรียนรู้**

- การเยี่ยมบ้านตามหลักเวชศาสตร์ครอบครัว
- การดูแล Palliative Care

ระบบการดูแลต่อเนื่อง
(Continuity of Care: COC)

ตึกผู้ป่วยใน

- มอบหมายพยาบาลเจ้าของไข้ในผู้ป่วยโรคเรื้อรัง
- ประเมินปัญหาและความต้องการในการดูแลสุขภาพ
- Discharge Planning
- ร่วมกับสหสาขาวิชาชีพ
- KM :C3THER
- Team meeting

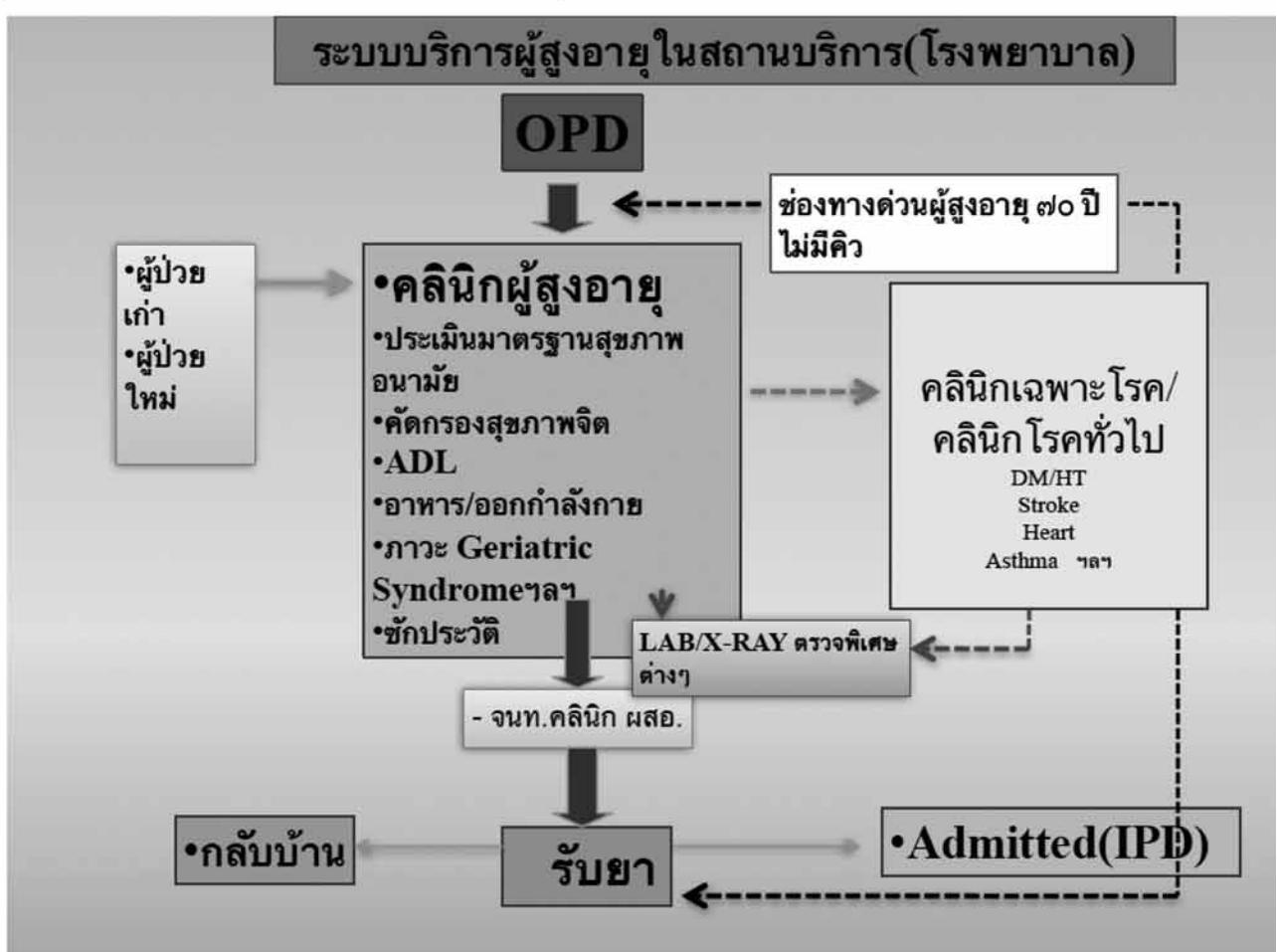
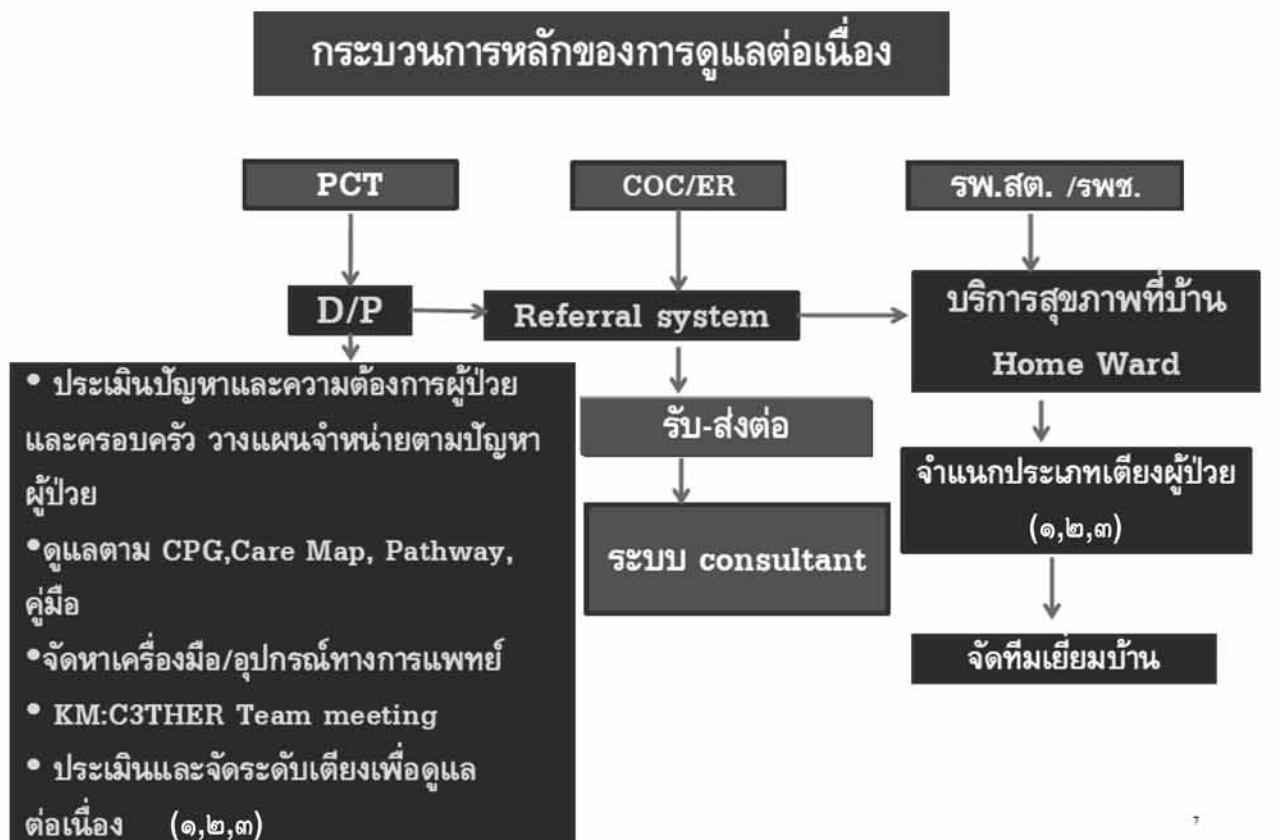
กลุ่มผู้ป่วยจาก ER

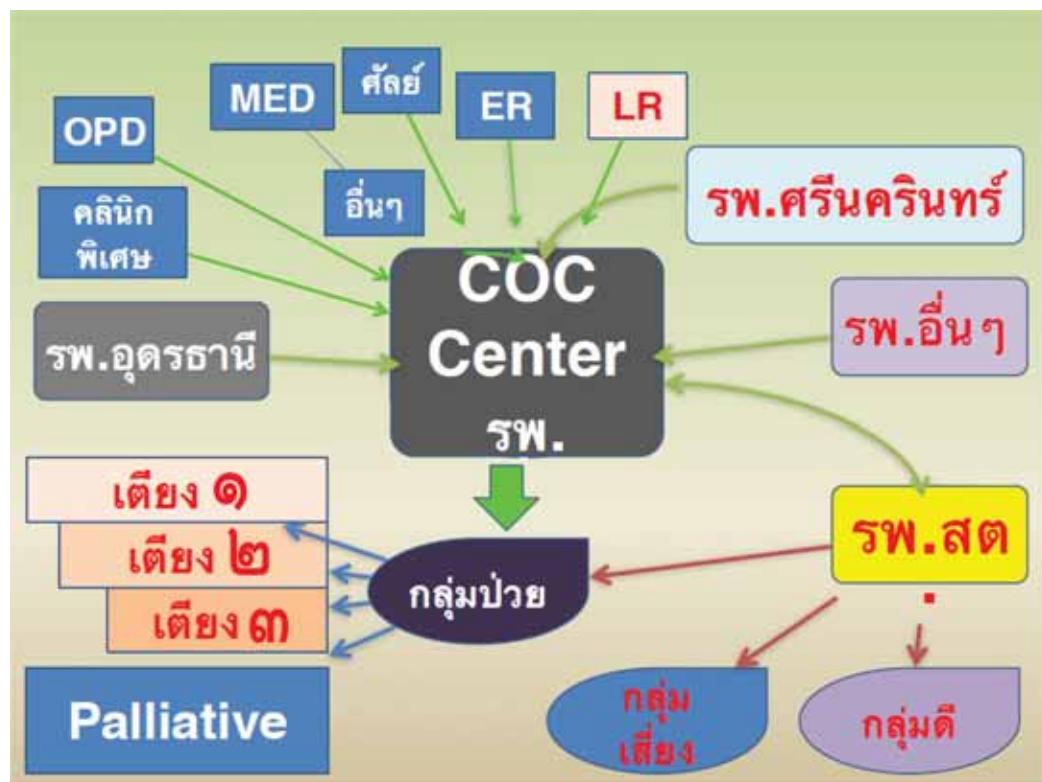
C.O.C

กลุ่มผู้ป่วยจาก
คลินิกพิเศษ

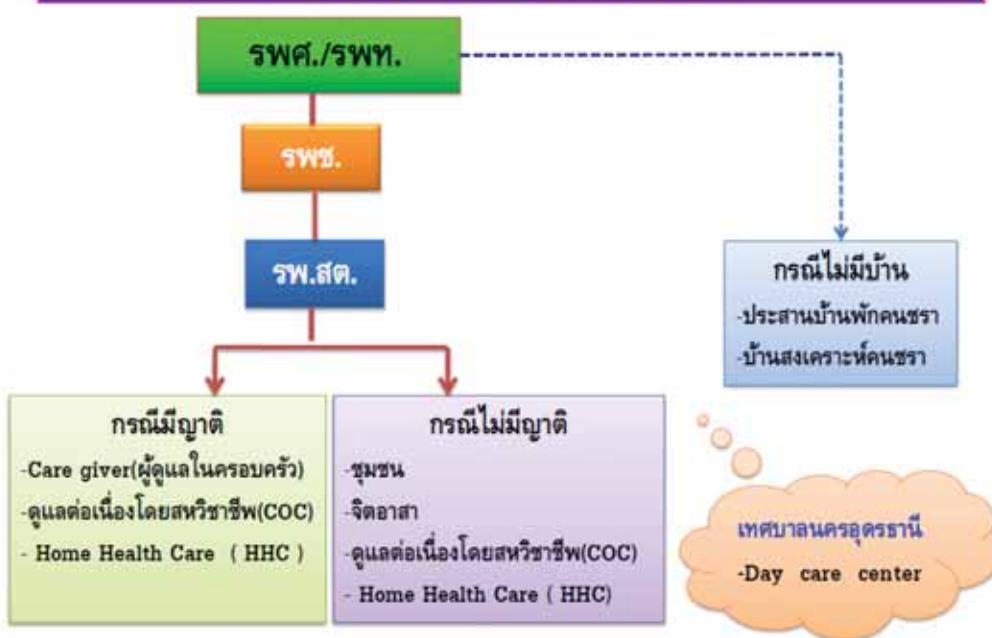
OPD / คลินิกโรคเรื้อรัง

- ผู้ป่วยผิดนัดบ่อย ๆ และขาดยา
- ผู้ป่วยเบาหวานที่ควบคุมระดับน้ำตาลไม่ได้
- ผู้ป่วย Re-admit
- ผู้สูงอายุพร่อง ADL
ขาดผู้ดูแล

ระบบการดูแลผู้สูงอายุของ PCU/รพ.สต.

แนวทางการดูแลผู้ป่วยต่อเนื่องจากโรงพยาบาลถึงรพ.สต.

เตียง ๑ เจ็บป่วยที่สามารถดูแลตนเองได้

- นักสุขภาพครอบครัว (นสค.) ประจำบ้านและอาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) ประจำคุ้ม/อาสา
- สมัครดูแลผู้สูงอายุ (อพส.) ประจำบ้าน ร่วมกับเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน
- ติดตามคร่องเรกวัยใน ๑ เดือน
- จัดบริการแบบสนับสนุนและให้การปรึกษา (Educative supportive nursing system) เช่น การให้ความรู้ การสอนทักษะการดูแลตนเอง
- ความถี่ในการติดตาม ทุก ๖ เดือน

มีแพทย์เวชศาสตร์ครอบครัวและนักกายภาพบำบัดร่วมเยี่ยมบ้านในรายที่จำเป็น

เตียง ๒ เจ็บป่วยเรื้อรังที่เริ่มมีภาวะแทรกซ้อน

- พยาบาล เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน นักสุขภาพครอบครัว(นสค.)ประจำบ้าน อสม. Caregiver
- เริ่มเยี่ยมภายใน ๒-๓ สัปดาห์หลังจากออกจากโรงพยาบาล
- จัดบริการสุขภาพแบบทดแทนบางส่วน (Party compensatory nursing system) โดยทีมจะเป็นผู้ช่วย หรือเป็นผู้ฝึกทักษะให้แก่ผู้ป่วย จนสามารถกระทำการด้วยตัวเองได้
- ความถี่ในการติดตาม ทุก ๓ เดือน

เตียง ๓ เจ็บป่วยด้วยโรคซับซ้อนหรือมีภาวะแทรกซ้อนมาก

- ทีมสหสาขาวิชา พยาบาล นักสุขภาพครอบครัว(นสค.)ประจำบ้าน Caregiver อสม./อพส.
- เริ่มเยี่ยมครึ่งรายปีใน ๑ -๒ สัปดาห์
- จัดบริการ เป็นระบบพยาบาลดูแลทดแทนผู้ป่วยทั้งหมด หรือกระทำให้ผู้ป่วยทั้งหมด ในระยะต้นๆ ทีมสุขภาพจะเป็นผู้ช่วยเหลือ เมื่อผู้ป่วยมีศักยภาพการดูแลตนเองมากขึ้น จึงเริ่มฝึกและกระตุ้นให้ช่วยเหลือตนเอง
- ความถี่ในการติดตาม ทุก ๑/๒ - ๑ เดือน

▶▶▶ การพัฒนารูปแบบระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ

หลักเกณฑ์การจำแนกประเภทเตียงผู้ป่วยผู้สูงอายุ

เกณฑ์	ค่าคะแนน		
	๑	๒	๓
1. Self Care (ดูจากคะแนน Barthel ADL)	๑๒-๒๐	๕-๑๑	๐-๔
2. อาการทางคลินิก/พยาธิสภาพ/สภาพปัญหา	น้อย	ปานกลาง	รุนแรง
3. การพึ่งพาผู้ดูแล	ช่วยเหลือตัวเองได้	พึ่งพา/ต้องช่วยเหลือ บางกิจกรรม	พึ่งพา/ต้องช่วยเหลือ กิจกรรมทั้งหมด หรือ เกือบทั้งหมด

ประเภทเตียง	คะแนนรวมจากตารางข้างบน
๑	๑-๓
๒	๔-๖
๓	๗-๙

ผลลัพธ์การดูแลต่อเนื่องเตียงผู้สูงอายุ

ตัวชี้วัด	เม้าหมาย	ปี ๒๕๕๕	ปี ๒๕๕๖	ปี ๒๕๕๗ (ต.ค.-ก.ค. ๕๗)
๑. ผู้สูงอายุที่ได้รับการเข้า院ทะเบียนดูแลในระบบ Home care อ.เมือง เตียง ๔ ประเภท		๕,๐๒๒ราย	๑๐,๔๔๖ราย	๑๒,๘๕๐ราย
๒. ผู้สูงอายุเตียง ๑,๒ ได้รับการดูแลให้มี สุขภาวะที่ดี อาการไม่รุนแรงจนเปลี่ยน เป็นเตียง ๓และไม่มา re-admit ที่ รพ.	๘๐ %	๘๑.๔๕% (๗,๐๘๐ราย)	๗๗.๕๘% (๗,๐๗๖ราย)	๗๐.๑๕% (๑๐,๐๐๖ราย)
๓. ผู้สูงอายุเตียง ๓ มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น (Barthel ADL index)	๕๐ %	๕๗.๔๕% (๑๕๐ราย)	๖๔.๖๘% (๒๐๗ราย)	๗๗.๒๒% (๒๖๗ราย)
๔. ผู้สูงอายุที่เป็น palliative care ได้รับ การจัดการอาการรบกวน	๑๐๐ %	๑๐๐ % (๒๒ราย)	๑๐๐ % (๒๔ราย)	๑๐๐ % (๓๔ราย)

๔. คลัง การบูรณาการงบประมาณ

๔.๑ สนับสนุนทรัพยากร ให้พอเพียง และเพิ่มประสิทธิภาพ

- งบประมาณจาก งบ Non UC , PPA
- อุปกรณ์เทคโนโลยี คอมพิวเตอร์

๔.๒ จัดระบบข้อมูลสารสนเทศด้านการดูแลผู้สูงอายุ

ระบบการดูแลผู้สูงอายุเครือข่ายโรงพยาบาลอุดรธานี

๔.๓ ติดตาม ประเมินผลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

๔.๔ จัดทำนโยบายสาธารณะด้านสุขภาพแบบมีส่วนร่วม

- ในประเด็นการขับเคลื่อนนวาระจังหวัด “อุดรธานีเมืองผู้สูงอายุคุณภาพชีวิตที่ดี”
- ด้วยกระบวนการสมัชชาสุขภาพ

๕. เครือข่าย พัฒนาระบบบริการ “ผู้สูงอายุ” ใกล้บ้านใกล้ใจ

จัดทำนิทรรศการผู้สูงอายุ จาก ๑๒ หน่วยงาน

๑. คลินิกผู้สูงอายุ ระดับดีเลิศ จาก โรงพยาบาลอุดรธานี
๒. การดูแลผู้สูงอายุในชุมชน COC รพ.สต.หนองหมื่นห้าว
๓. การดูแลผู้สูงอายุในชุมชน HHC/รพ.สต.สามพร้าว
๔. ตำบลต้นแบบการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุระยะยาวดีเด่นระดับเขต อำเภอหนองวัวซอ
๕. การพัฒนารูปแบบบริการด้านผู้สูงอายุ อำเภอหนองแสง
๖. การออกแบบกายแบบโยคะ โดยชุมชนข้าราชการบำเหน็จบำนาญสาธารณะอุดรธานี
๗. อาหารสำหรับผู้สูงอายุ และอาหารเฉพาะโรค จากโรงพยาบาลอุดรธานี
๘. สมาคมผู้สูงอายุ เทคโนโลยี จำกัด โดยเทศบาลบ้านจัน
๙. สุขภาพดีวีดีมรม โดยสมาคมผู้สูงอายุเทศบาลอำเภอป้านครดุง
๑๐. การดำเนินงานศูนย์เอนกประสงค์ผู้สูงอายุ
๑๑. OTOP ชุมชน โดยสำนักงานพัฒนาชุมชน
๑๒. การส่งเสริมอาชีพทางการเกษตร ในชุมชน

ผลจากการดูแลกลุ่มผู้สูงอายุ Old Age

๑. ผู้สูงอายุได้รับการตรวจคัดกรองและติดตามเยี่ยมครบทั่ว ตามสภาพปัญหา
๒. ผู้สูงอายุได้รับสวัสดิการครอบตามสิทธิ
๓. เกิด Caregiver ดูแลผู้สูงอายุในชุมชน
๔. เกิดกลุ่มนับสนุนการดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุในชุมชน โดยจิตอาสา
๕. เกิดกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน เสริมสร้างสุขภาพจิต
๖. เกิดชุมชนผู้สูงอายุที่มีการดำเนินกิจกรรมในชุมชนอย่างต่อเนื่อง

ผลจากการสร้างระบบบริการ “ผู้สูงอายุ” ใกล้บ้านใกล้ใจ

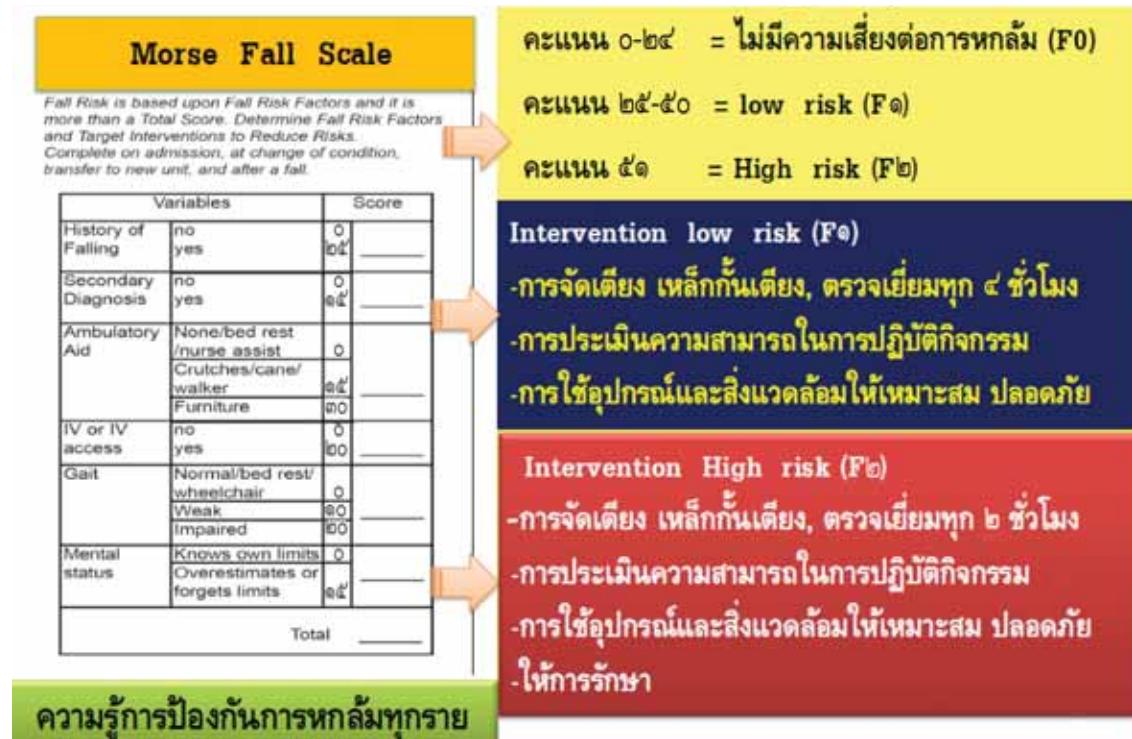
- เสริมสร้างศักยภาพของผู้สูงอายุ และผู้ดูแลผู้สูงอายุ
- เสริมสร้างศักยภาพของทีมอาสาบริบาลผู้สูงอายุ และอสม.
- เสริมสร้างศักยภาพของชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- สนับสนุน “ชุมชนผู้สูงอายุ” ให้ “ยั่งยืน”
- เยี่ยมติดตามสุขภาพที่บ้านโดย นสค.
- มีระบบการส่งต่อในรายที่มีปัญหาซับซ้อนเกินขีดความสามารถของ รพ.สต. มีบริการรถกู้ชีพ//EMS กรณีเป็นผู้พิการที่เจ็บป่วยเร่งด่วน
- มีการติดตามสภาวะสุขภาพ โดยทีมสหวิชาชีพ

ผลจากการพัฒนาและเพิ่มศักยภาพชุมชนผู้สูงอายุ

๑. มีภาคีเครือข่ายพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุ ระดับจังหวัด ๑ เครือข่าย
๒. มีภาคีเครือข่ายพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุ ระดับอำเภอ ๕ เครือข่ายประกอบด้วย อำเภอหนองแสง อำเภอครีรاثตุ อำเภอหนองวัวซอ อำเภอป้านครดุง อำเภอเมือง
๓. กำลังจัดตั้งภาคีเครือข่ายพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุ ระดับอำเภอ ๑๕ เครือข่าย
๔. จัดตั้งภาคีเครือข่ายพัฒนาระบบดูแลผู้สูงอายุ ระดับตำบล ๙๙ ตำบล (๖๓.๔๖%) และในปี ๒๕๖๘ จะดำเนินการครอบคลุม ครบ ๑๐๐ %

โครงการป้องกันการหลบล้มในผู้สูงอายุ

การประเมินภาวะเสี่ยงต่อการหลบล้มในผู้สูงอายุ IPD

ผลการประเมินความเสี่ยงต่อการหลบล้มในหอผู้ป่วย (ward น้ำร่อง)

เดือน เมษายน - มิถุนายน ๒๕๕๗

หอผู้ป่วยเวชกรรมพื้นฟู

ประเมินระยะแรกรับ-จำหน่าย

- ผู้สูงอายุเข้ารับการรักษา ๑๐ ราย (ไม่มี Fx.)
- พบความเสี่ยงต่อการหลบล้ม

low risk (F1) = ๗

High risk (F2) = ๓

พบสาเหตุของความเสี่ยง ได้แก่

การได้รับยาลดปวด การได้ยาลดความดันโลหิต บํารุงภาวะน้อยตอนกลางคืน มองเห็นไม่ชัดเจน เสียงอยู่ไกลห้องน้ำ ขาดอ่อนแรง

ศัลยกรรมมอร์โธปิดิกส์

ประเมินระยะพื้นฟู-จำหน่าย

- ผู้สูงอายุเข้ารับการรักษา ๔๓ ราย (มี Fx.)
- พบความเสี่ยงต่อการหลบล้ม

low risk (F1) = ๒๗

High risk (F2) = ๑๐

พบสาเหตุของความเสี่ยง ได้แก่ การมองเห็นลดลง การปฏิบัติภาระประจำวันมากพร่อง ช่วยตัวเอง ได้น้อยไม่กล้าลุกเอง กลัวหลบล้มซ้ำ ไม่มั่นใจในการพิฟฟุสกภาพ

การประเมินภาวะเสี่ยงต่อการหลบล้มในผู้สูงอายุ

OPD

Fall Risk Assessment tool และ/หรือ

Timed up and go test (TUGT)

- สามารถทำได้ทุกสถานการณ์
- สะดวก ไม่ต้องอาศัยเครื่องมือพิเศษ
- ใช้นาฬิกาจับเวลาและการสังเกตท่าเดินเท่านั้น

Intervention

- การแก้ไขปัญหาทางด้านร่างกาย
- การให้ความรู้เกี่ยวกับการหลบล้มในผู้สูงอายุ
- การจัดสิ่งแวดล้อมให้ปลอดภัย
- การใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสม
- การใช้ยาที่เหมาะสม และครอบคลุม

IPD

Morse Fall Scale

- ประเมินภาวะเสี่ยงของการเกิด Fall ในผู้สูงอายุทุกราย
- เหมาะกับผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล

Intervention

- การจัดเตียง เหล็กกันเตียง
- การตรวจเยี่ยมทุก ๒-๔ ชั่วโมง
- การประเมินความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรม
- การใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสม
- การจัดสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสม ปลอดภัย

การพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุ

๑. ได้รับการคัดกรองภาวะสุขภาพ
๒. มีชุมชนผู้สูงอายุในชุมชนที่มีกิจกรรมต่อเนื่อง
๓. ผู้สูงอายุได้รับบริการที่บ้านโดยแพทย์ฯ
๔. เครือข่าย อสม.ร่วมเยี่ยมบ้านผู้สูงอายุ/ผู้ป่วยโรคเรื้อรังในชุมชน
๕. มีคลินิกผู้สูงอายุในรพศ./ศสส./รพ.สต.

๖. เฝ้าระวังป้องกันความเสี่ยงต่อการหลบล้ม ขยายจาก IPD ออกนอกกรอบรพศ. สู่ชุมชนและจากชุมชนสู่รพศ.

นวัตกรรม “บริหารราย จิต สมอง ป้องกันการหลบล้มในผู้สูงอายุ” ใน รพ.สต.สามพร้าว โดย พยบ.หอผู้ป่วยอร์ปิดิกส์ ร่วมกับคลินิกผู้สูงอายุ (พวงพยอม จุลพันธุ์และคณะ)

ผู้สูงอายุได้รับการประเมินภาวะเสี่ยงต่อการหลบล้ม ๓๐๐ คน มีภาวะเสี่ยง ๑๐๐%

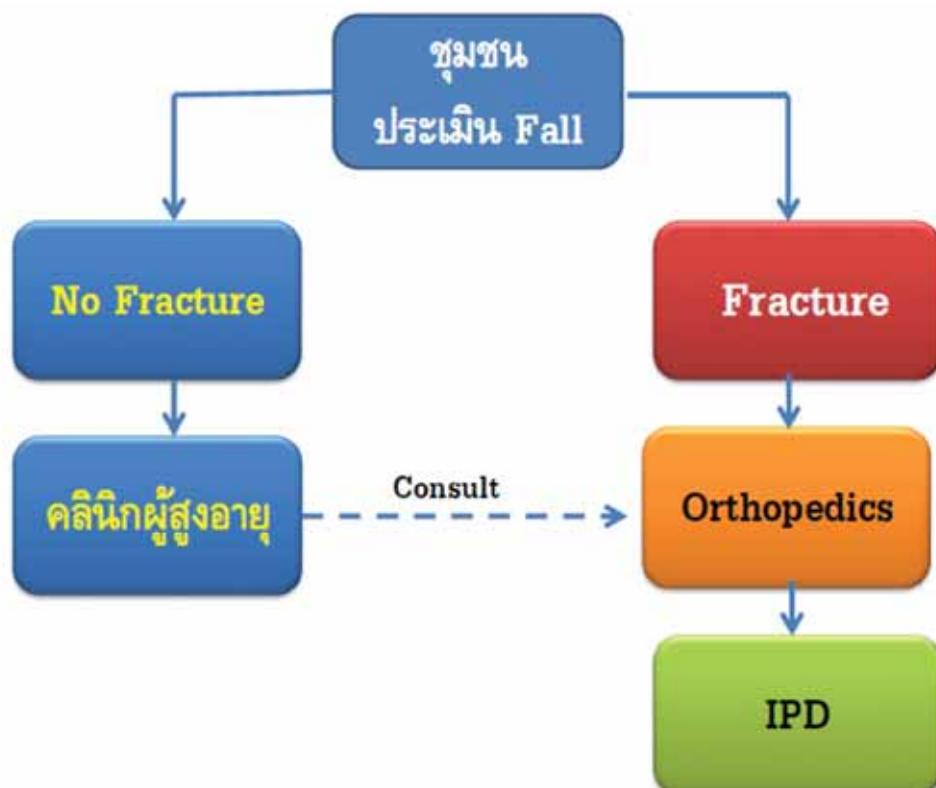
กิจกรรม

- การขับร่องสร้างภูมิคุ้มกัน : การป้องกันการหลบล้มในผู้สูงอายุ
- การออกกำลังกายเพื่อป้องกันอาการ歪形 (deformity)
- การบริหารลงน้ำยาใจ ด้วยเพลงดอกไม้บาน

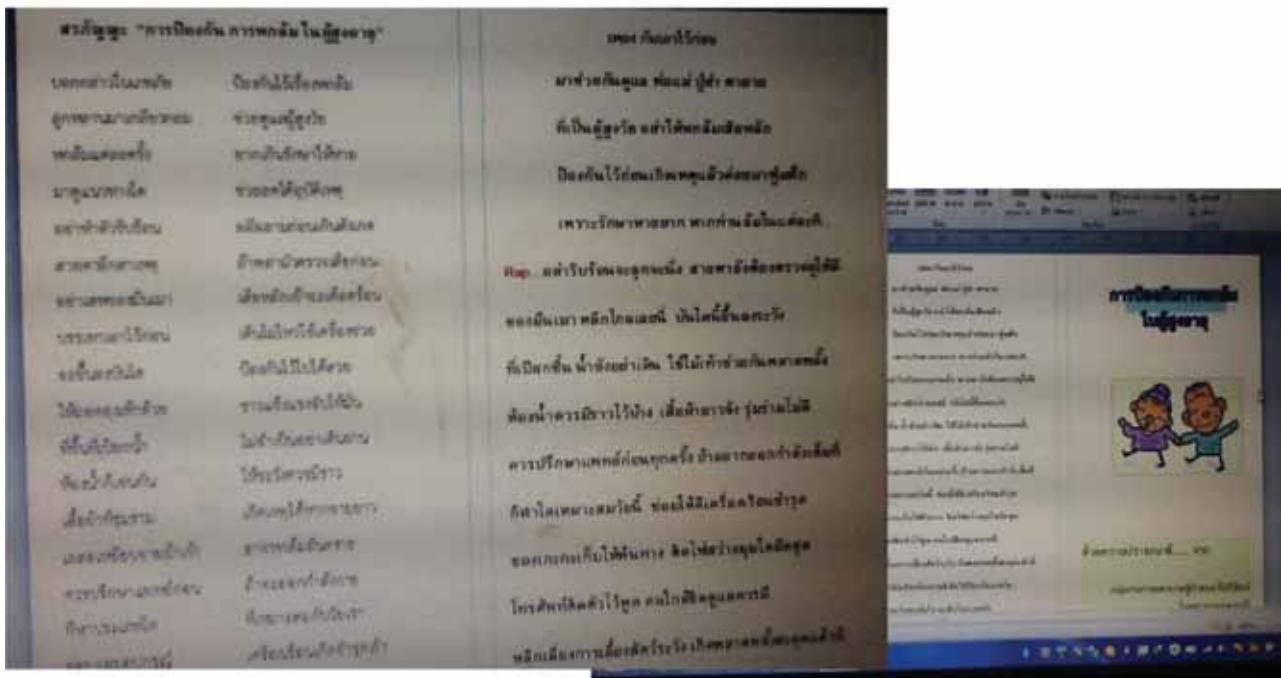

ชุมชนต้นแบบ ป้องกันการหลบล้ม ต.สามพร้าว ๕ หมู่บ้าน → ๑๕ หมู่บ้าน

จัดทำแผ่นพับ วีดิโอด กลอนสรงกลุ่มและบทเพลงเกี่ยวกับการป้องกันการหลงลืมในผู้สูงอายุ

การมีส่วนร่วมขององค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น

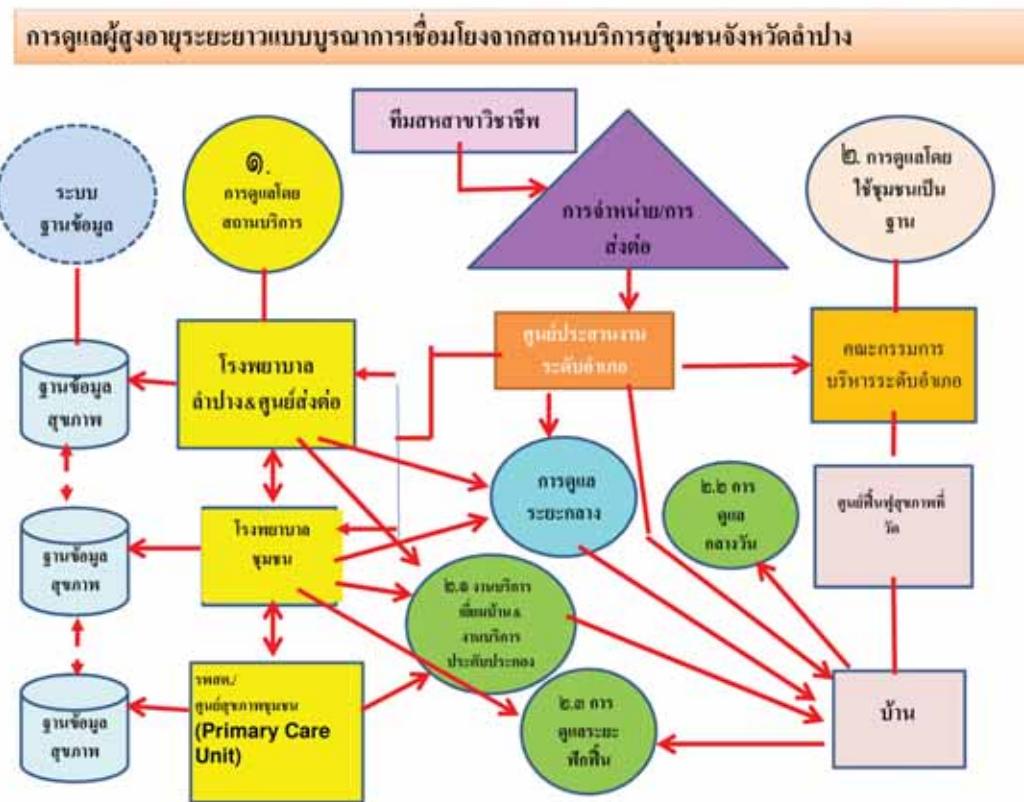
ประโยชน์ที่ได้รับจากการทำโครงการ บริหารราย จิต สมอง ป้องกันการหลงลืมในผู้สูงอายุ

- ชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมและให้การสนับสนุน
- อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ผู้สูงอายุได้ใจในสุขภาพ
- ยังไม่พบผู้สูงอายุที่หลงลืมกระดูกหัก (ติดตาม ๖ เดือน)

ก้าวต่อไปกับ “การดูแลผู้สูงอายุ”

- ลีบسانภูมิปัญญา “ผู้เฒ่าผู้แก่”
- แลกเปลี่ยนเรียนรู้ “สิ่งดีดีกับการดูแลผู้สูงอายุ”
- นวัตกรรม “การดูแลผู้สูงอายุ”
- งานวิจัย “การดูแลผู้สูงอายุ”

การจัดบริการดูแลรักษาผู้สูงอายุในระบบเครือข่าย จังหวัดลำปาง

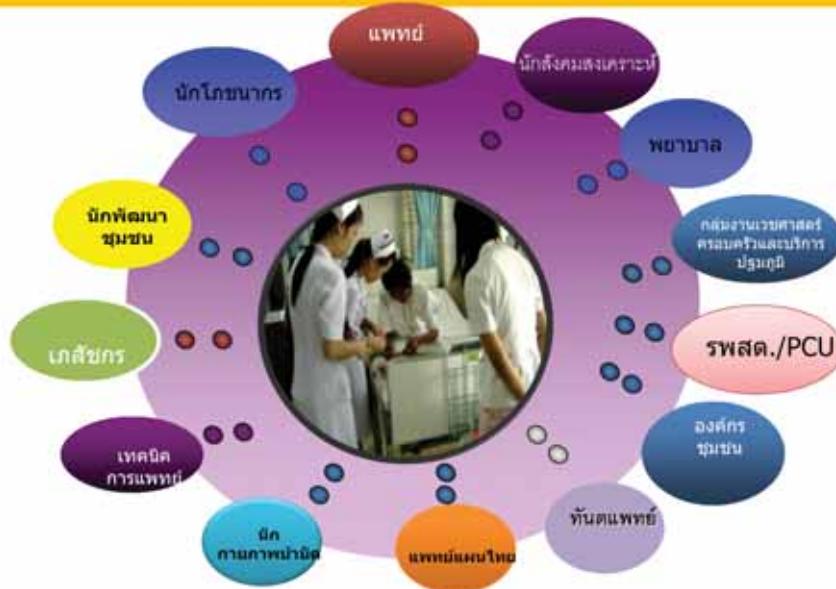

การพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุระยะยาวในสถานบริการสู่ชุมชนโดยใช้ Management Continuity of care

INPUT	PROCESS	OUTPUT
 <ul style="list-style-type: none"> • มีนโยบาย • พัฒนา ศักยภาพทีม ทั้งบุคลากร และอปส.ชุมชน และ คณะกรรมการ • มีศูนย์ ประสานงาน 	 <ul style="list-style-type: none"> • แนวทางการ ประสานส่งต่อข้อมูล และเอกสาร • พัฒนาระบบD/C • พัฒนาระบบHHC • EMPOWERMENT • สร้างภาคีเครือข่าย สนับสนุน • จัดซ่องทางการ ประสานกับทีมใน ชุมชน 	 <ul style="list-style-type: none"> • OUTCOME INDICATOR • * ลด LOS / ลด RE- ADMIIT <ul style="list-style-type: none"> • * มีความรู้ดูแลคนเอง ได้ • NURSING OUTCOME <ul style="list-style-type: none"> • * มีพฤติกรรมสุขภาพ ดีขึ้น • * ไม่มี COMPLICATION • SATISFACTION • คุณภาพชีวิตดีขึ้น • ลดCOST

ภาคีเครือข่ายการดูแลผู้สูงอายุจากสถานบริการสู่ชุมชนจังหวัดล้ำปาง

การดูแลผู้สูงอายุโดยทีมสหสาขาวิชาชีพ

โดยการประเมินปัญหา (กาย, จิต, สังคม) ด้วยแบบประเมินความจำเป็นในการวางแผนกำหนดหน่วย

- คะแนนน้อยกว่า ๒๐ ใช้แบบฟอร์มการวางแผนหน่วย D-METHOD
- คะแนนตั้งแต่ ๒๐ ขึ้นไป วางแผนหน่วยโดยสหสาขาวิชาชีพ และส่งต่องานเยี่ยมบ้าน

การจัดบริการ Intermediate Care ดูแลรักษาผู้ป่วยก่อนส่งกลับบ้าน

บทบาทของ Intermediate care

- รองรับผู้ป่วย refer กลับ
- เป็นการประเมินดูแลต่อเนื่องในชุมชนโดยสหสาขาวิชาชีพ ทั้งกาย จิต สังคม
- ให้บริการกายภาพบำบัด พื้นฟู
- มีการเตรียม สอน และประเมินทักษะผู้ดูแล
- มี Discharge plan เตรียมบ้าน เตรียมชุมชน
- มีการส่งต่อ HHC
- เป็นการดูแลต่อเนื่องในชุมชน

ชี้แจงทีม รพสต. เรื่องการเตรียมจ้าน่าย

การสอนและประเมินทักษะผู้ดูแล

• การทำแผล

- การให้อาหารทางสายยาง

• การดูดเสมหะ

• การฉีดยาอินซูลิน

• การทำกายภาพบำบัด

ฯลฯ

แบบประเมินทักษะการดูแลผู้ป่วยของผู้ป่วย ที่มีความต้องการทางสุขภาพ
แบบผู้ป่วยใน โรงพยาบาลทั่วไป

ชื่อ-สกุลผู้ป่วย..... อายุ ปี HN AN ทราบชื่อเมือง.....

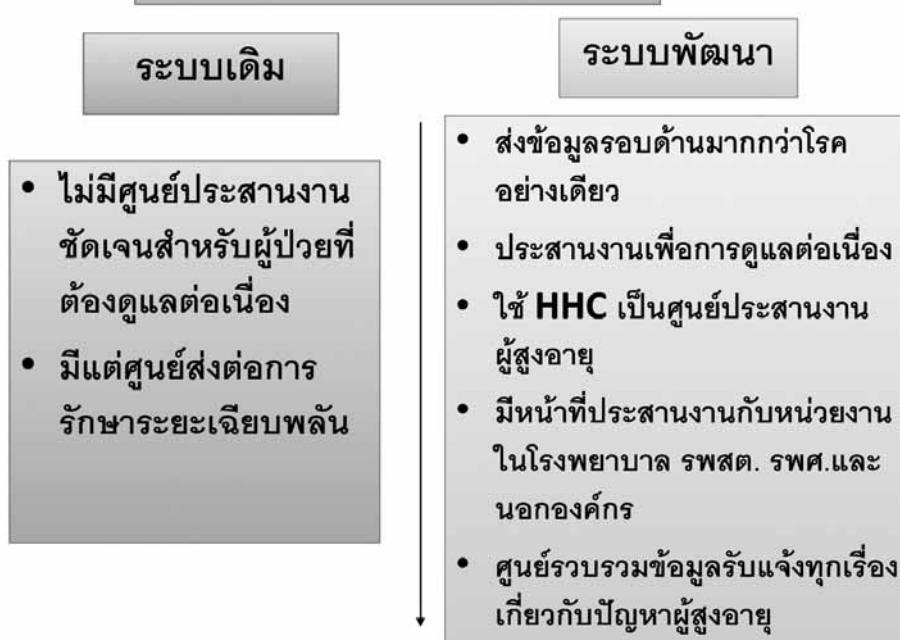
ชื่อผู้ดูแล..... ชื่อห้องพัก..... ชื่อผู้ป่วย ที่เคยพำนักระยะหนึ่งมาแล้ว.....

ลำดับ	กิจกรรม	การสอน/การสาธิต/ฝึกปฏิบัติ			การประเมินผล การสอน/ฝึกปฏิบัติ		การประเมินผล การสอน/ฝึกปฏิบัติ	
		ภาค เรียน	ภาค เรียน ผู้สอน	ภาค เรียน ผู้ดูแล	ผู้สอน	ผู้ดูแล	ผู้สอน	ผู้ดูแล
๑	การเตรียมถุงปัสสาวะ สำหรับผู้ป่วยที่ต้องการถ่ายปัสสาวะ							
๒	เตรียม syringe สำหรับให้ยาทางท่อรวมถึงการใช้ยาที่เป็นยาแผนเคมีอย่างเดียว ยาห้ามผสม และห้ามการที่จะนำไปใช้ยาตามเดิม							
๓	จัดไฟฟ้าบ้านของผู้คนอยู่ ๕๐-๖๐ วัตต์							

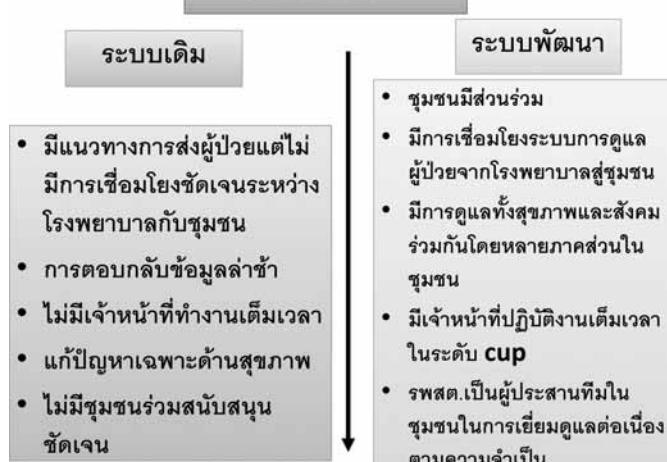
การพัฒนาระบบ Refer(กลับจาก รพศ.สู่ รพช.)

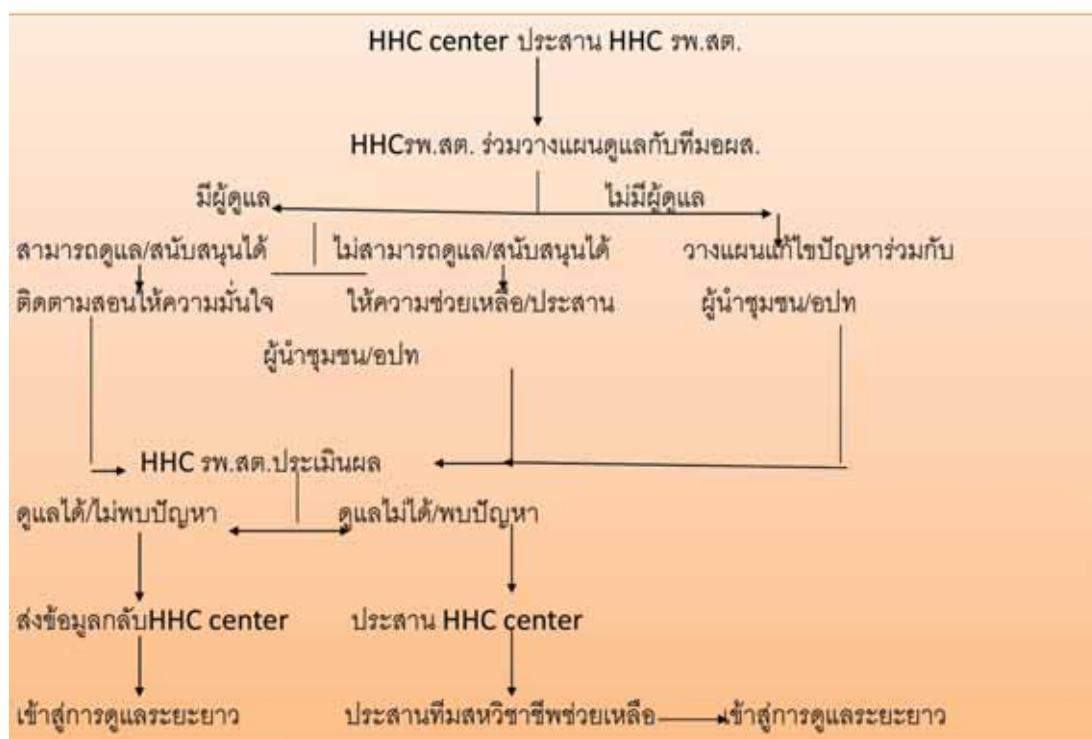
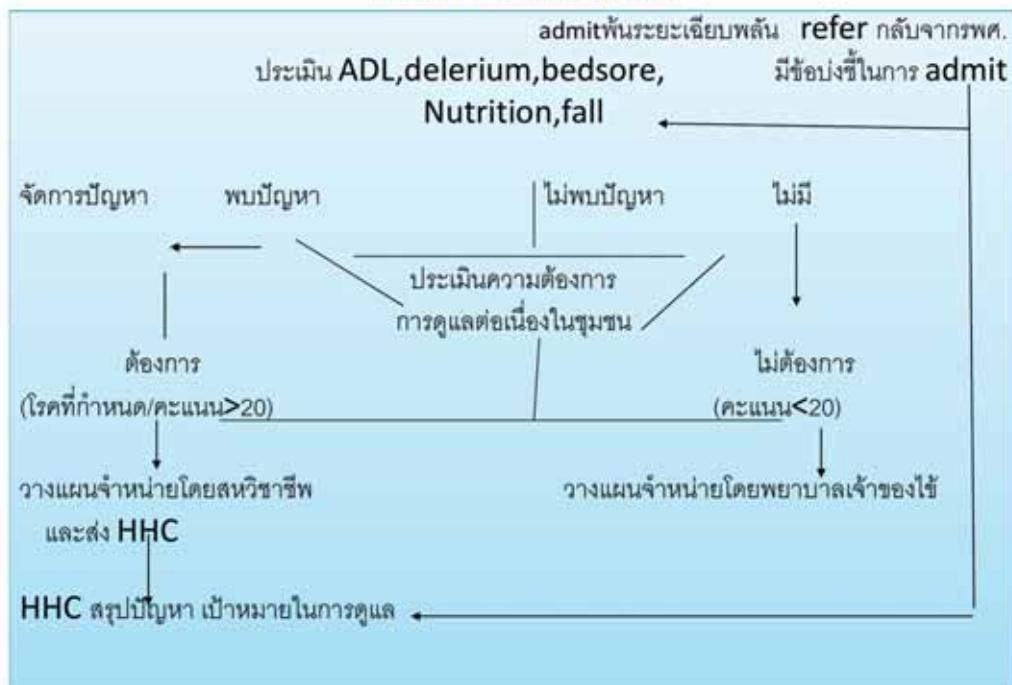
ศูนย์ประสานงานผู้สูงอายุ

ระบบ HHC

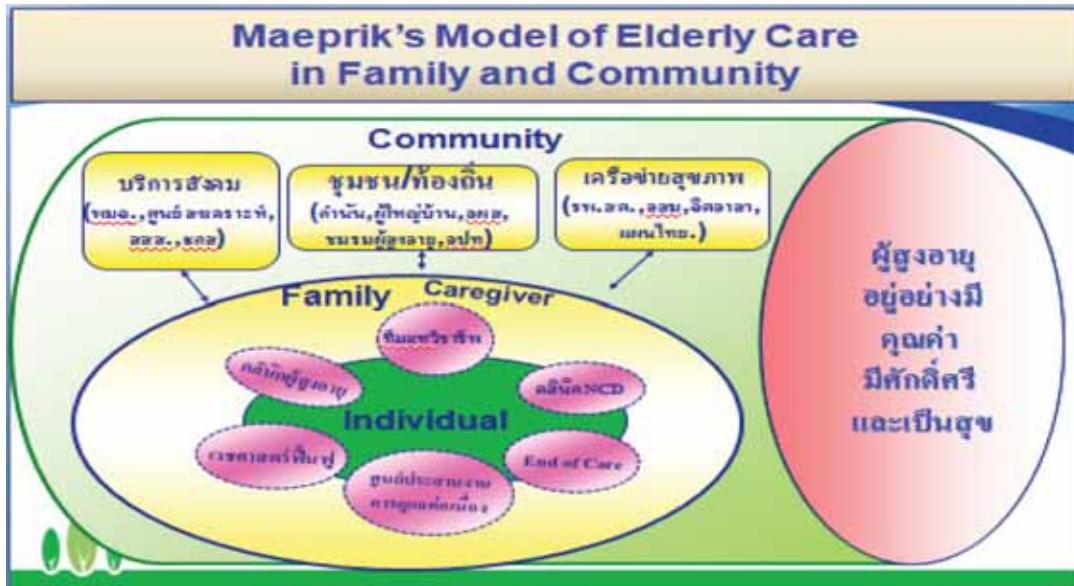
Intermediate care

- มีการวางแผนร่วมกับสหสาขาวิชาชีพ
- มีการวางแผนร่วมกับผู้ดูแลและญาติ
- มีการจัดประชุมทีมงานในชุมชนก่อนการเขียนบ้าน

การดำเนินงานคลินิกผู้สูงอายุในโรงพยาบาลแม่พริก อ.แม่พริก จ.ลำปาง

กรอบแนวคิด การดูแลผู้สูงอายุโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน อำเภอแม่พริก

๑. การเข้าถึงบริการ

- คลินิกผู้สูงอายุ เพิ่มการเข้าถึงคลินิกผู้สูงอายุ โดยปรับคลินิกผู้สูงอายุให้ตรงกับคลินิกโรคเรื้อรัง (ทุกวันพฤหัสบดี) เวลา ๐๙.๓๐ – ๑๖.๓๐ น. เพื่อลดภาระในการเดินทางของผู้สูงอายุ
- คลินิกผู้ป่วยนอกทั่วไป มีการจัดซ่องทางด่วนแก่ผู้สูงอายุตั้งแต่จุดคัดกรอง จัดบัตรคิวสำหรับผู้สูงอายุ ๗๐ ปี ไม่มีคิว
- ประสานกับองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น จัดบริการรถรับ-ส่งผู้สูงอายุมาโรงพยาบาล ในการณ์ที่ผู้สูงอายุ มีปัญหาเรื่องการเดินทาง
- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล(รพ.สต.) พัฒนาองค์ความรู้ในการดูแลผู้สูงอายุให้แก่ทีมเจ้าหน้าที่ที่รพ.สต. เช่น การประเมิน Comprehensive Geriatric Assessment (CGA)

๒. จัดทีมဆาขาวิชาชีพในการดูแลผู้สูงอายุ

- แพทย์เวชศาสตร์ครอบครัว ซึ่งผ่านการอบรมหลักสูตรการดูแลผู้สูงอายุ
- พยาบาลวิชาชีพ (๒ ราย ผ่านการอบรมหลักสูตรการพยาบาลผู้สูงอายุ)
- นักกายภาพบำบัด
- เภสัชกร
- พยาบาลจิตเวช
- พยาบาลเยี่ยมบ้าน

๓. จัดทำ Geriatric Assessment Tools ในการคัดกรองผู้สูงอายุ

๔. ขั้นตอนการให้บริการ

- คัดกรองผู้สูงอายุที่มารับบริการที่แผนกผู้ป่วยนอก ผู้ป่วยใน ส่งต่อจากพ.ลำปาง
- จุดรอพบแพทย์เพื่อตรวจรักษา รับการซักประวัติ วัดความดันโลหิต ชั่งน้ำหนัก
- ประเมินสุขภาพและคัดกรอง Geriatric Assessment รายบุคคล และลงทะเบียนรับผู้ป่วยไว้ใน คลินิกผู้สูงอายุ ออกบัตรนัดครั้งต่อไป

▶▶▶ การพัฒนารูปแบบระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ

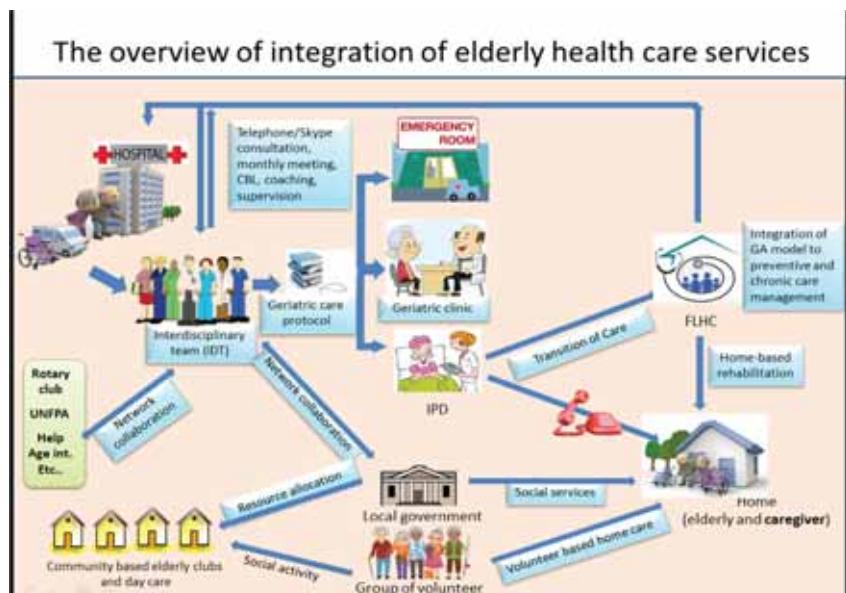
- ผู้สูงอายุรอพบแพทย์เพื่อรับการตรวจรักษา
- ดูแลการรับยา และพยาบาลให้คำแนะนำผู้สูงอายุและญาติ

๕. การดูแลต่อเนื่อง

- มีระบบสารสนเทศ โปรแกรมส่งต่อผู้ป่วยจากโรงพยาบาลลำปาง สู่โรงพยาบาลชุมชน
- มีระบบสารสนเทศ โปรแกรมส่งต่อผู้ป่วยจากโรงพยาบาลแม่พริก สู่โรงพยาบาลล่างเสริมสุขภาพ ตำบลทั้ง ๖ แห่ง กรณีเร่งด่วนประสานงานผ่านทางโทรศัพท์ Skype Line
- ติดตามเยี่ยมบ้านผู้สูงอายุที่ไม่สามารถรับการประเมินที่โรงพยาบาล เช่น ขาดผู้ดูแล ติดบ้าน ติดเตียง เป็นต้น
- พัฒนาเครือข่ายดูแลผู้สูงอายุในชุมชน ได้แก่ อพส. จิตอาสาดูแลผู้สูงอายุ กองทุนผู้สูงอายุ โครงการ ๓๐ สายบุญตอบแทนคุณพ่อแม่ เป็นต้น
- ๖. จัดตั้งศูนย์ส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุในชุมชน ในพื้นที่ ๔ ตำบล ผสมผสานกับงานแพทย์แผนไทย

ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน

๑. มีการเปลี่ยนแปลงบุคลากร เช่น 医師ประจำพยาบาลประจำพื้นที่. ส่งผลให้ต้องมีการเตรียม และจัดแผนพัฒนาบุคลากรใหม่อย่างต่อเนื่อง
๒. ปัญหาการเข้าถึงบริการในคลินิกผู้สูงอายุ ของผู้สูงอายุที่ไม่มีผู้ดูแล จำเป็นต้องจัดบริการเชิงรุก และ ประสานความร่วมมือกับชุมชน
๓. ขาดความตื่นตัวของการส่งเสริม และบูรณาการงานผู้สูงอายุกับงานวิจัย
๔. โปรแกรมในการจัดเก็บข้อมูลผู้สูงอายุไม่สามารถเชื่อมต่อกับฐานข้อมูลหลักของโรงพยาบาล ซึ่งใช้ เป็นระบบ HosXP ขณะที่พ.สต. เป็น JHCIS ทำให้เกิดการทำงานที่ทับซ้อน

การติดตามดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน และในชุมชน จังหวัดพังงา

ความเป็นมาของการพัฒนา “การดูแลผู้สูงอายุในชุมชน”

สภาพความเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยปัจจุบัน ส่งผลให้สถานการณ์ของผู้สูงอายุเริ่มปรากฏเด่นทางของปัญหา และมีแนวโน้มที่จะทรีความรุนแรงมากขึ้น ดังปรากฏการณ์ที่พบกันว่าผู้สูงอายุถูกทอดทิ้ง ขาดผู้ดูแล ขาดคุณภาพชีวิตที่ดี ขาดการดูแลสุขภาพกายและใจที่ดีพอ ขาดปัจจัยยังชีพที่เหมาะสมเพียงพอ ไม่สามารถเข้าถึงสวัสดิการและบริการทั้งภาครัฐและเอกชนได้เท่าที่ควร

หน่วยงานและองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐ องค์กรปกครองท้องถิ่น และเอกชน ได้มีแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม เพื่อช่วยเหลือดูแลกลุ่มผู้สูงอายุอย่างต่อเนื่อง แต่ปรากฏว่าผลการดำเนินการยังไม่ประสบความสำเร็จ เท่าที่ควร ด้วยข้อจำกัดต่างๆ เช่น นโยบาย งบประมาณ แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม กระบวนการทำงานของกลุ่มผู้ปฏิบัติงาน การทำงานแบบแยกส่วนขาดการบูรณาการ ต่างส่วนต่างมีองค์ความรู้และวิธีปฏิบัติในรูปแบบของตน มีแผนงานโครงการและการปฏิบัติรูปแบบเดิมๆ ขาดการพัฒนาต่อยอด เกิดความทับซ้อนของการปฏิบัติในกลุ่มเป้าหมาย/พื้นที่/ภารกิจเดียวกัน เป็นต้น การช่วยเหลือดูแลกลุ่มผู้สูงอายุ จึงไม่สามารถดำเนินการได้อย่างทั่วถึงและไม่ตอบสนองตรงความต้องการที่แท้จริงอันคล้ายคลึงกับพื้นที่ อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา

โรงพยาบาลคุระบุรีชี้พัฒนาและวัดสามัคคีธรรม (ป้าล้าน) อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา จึงมีแนวคิดปรับปรุงพัฒนาการดำเนินการ ด้วยแนวคิดเริ่มต้นที่ว่า “ผู้สูงอายุเป็นทรัพยากรผู้ทรงคุณค่า เป็นศูนย์รวมแห่งจิตวิญญาณ ภูมิปัญญา และองค์ความรู้ของชุมชน” สังคมควรตระหนักและให้ความสำคัญต่อผู้สูงอายุ ด้วยการเคารพและดูแลตอบแทน โดยคุณธรรมอันงดงามตามหลักคำสอนทางศาสนา ซึ่งเป็นแนวทางปฏิบัติอยู่ในสังคมไทย เพื่อให้ผู้สูงอายุได้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุข ความภาคภูมิใจ มีปัจจัยเครื่องยังชีพที่เหมาะสมเพียงพอ ในระยะเวลาสามัญบันปลายของชีวิต

วัดสามัคคีธรรม (ป้าล้าน) เป็นวัดที่ตั้งอยู่ในศูนย์กลางของชุมชน เป็นศูนย์รวมการจัดกิจกรรมต่างๆ ของชุมชนตลอดมา จึงได้กำหนด เป้าหมาย และแนวทางของการพัฒนาวัด เพื่อให้วัดสามารถอันวยประโยชน์ต่อชุมชนที่วัดตั้งอยู่ให้ได้มากที่สุด โดยนำจุดเด่นของวัดมาใช้ คือ การเป็นศูนย์กลางของชุมชน และจัดให้กิจกรรมของวัดเป็นประโยชน์ต่อชุมชนให้มากที่สุด เท่าที่ทรัพยากร และศักยภาพของวัดจะสามารถดำเนินการได้ โดยอาศัยการประสานงาน ขอความร่วมมือจากหน่วยงาน องค์กรต่างๆ และประชาชน และใช้โครงการกิจกรรมเกี่ยวกับผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสที่วัดดำเนินการอยู่เดิมนั้นเป็นฐาน

การดูแลผู้สูงอายุในชุมชนตามโครงการ “พระเยี่ยมโอม” เป็นผลผลิตจากการตระหนักรถึงคุณค่า สภาพปัญหา ความต้องการ และคักษะของชุมชน นำมาสู่กระบวนการวางแผนดำเนินการและพัฒนามาโดยลำดับ ปรากฏผลลัพธ์ที่สามารถบอกเล่าได้ดังปรากฏในเอกสารนี้ ซึ่งความสำเร็จทั้งหมดเป็นของทุกภาคส่วนที่มีส่วนร่วมในกระบวนการอันมุ่งเน้นที่ประโยชน์อันพึงเกิดแก่กลุ่มผู้สูงอายุเป็นเป้าหมายสูงสุด

จุดผลิกผันเพื่อคุ้มครองผู้สูงอายุในชุมชน

๑. เกิดจากการทบทวน ค้นหา ประเมินผลและข้อสรุปบทเรียนจากการดำเนินงานที่ผ่านมา พบว่า

- ชุมชนยังขาดความเข้าใจและตระหนักต่อสภาพปัญหา ขาดการให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนและบริหารจัดการ เพื่อนำสู่การแก้ปัญหาและพัฒนาที่ยั่งยืนในอนาคต

- ขาดการบูรณาการและขาดเอกสารของการทำงาน มีการทำงานแบบแยกส่วน ต่างคนต่างคิด ต่างคนต่างทำ ทำให้เกิดความทับซ้อนของกิจกรรมในภารกิจ กลุ่มเป้าหมาย และพื้นที่เดียวกัน

- การดำเนินการและแก้ปัญหาที่ผ่านมายังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เป็นการทำงานแบบเดิมๆ แก้ปัญหาที่ลະສະมานานให้ลดลงก่อน(แก้ปัญหาเชิงรับมากกว่าเชิงรุก)

- ขาดการสื่อสารที่ถูกต้อง ชัดเจนและตรงกัน ในทุกระดับ

- ขาดการรับฟังปัญหา ความต้องการ ความเห็นที่แตกต่างหลากหลาย รอบด้าน

- ขาดการวางแผนการดำเนินการที่ชัดเจน

- ขาดทรัพยากรที่พร้อมและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนแผนงาน

๒. เกิดจากการรับฟังความเห็น และข้อเสนอแนะ ของกลุ่มเป้าหมาย พบว่า

- ต้องการให้มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

- ต้องการให้สามารถครอบครัวได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม

- ต้องการให้สามารถครอบครัว คนในชุมชน สังคม ได้เห็นคุณค่า และรับฟังปัญหาความต้องการ

- ต้องการจะได้รับการดูแลสุขภาพกายใจ และคุณภาพชีวิต

- ต้องการแสดงออก พูดคุย พบเพื่อน และมีกิจกรรมทางสังคม

- ต้องการจะไปวัด และมีโอกาสได้ทำบุญ(แต่ไปไม่ได้) รวมถึงต้องการpubพระ ให้พระไปเยี่ยม

๓. เกิดจากการรับฟังความเห็น และข้อเสนอแนะ ของกลุ่มผู้ปฏิบัติ สมาชิกในชุมชน และพันธมิตร พบว่า

- ควรส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้อย่างทั่วถึง และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนให้มากขึ้น

- สร้างคุณค่าด้านจิตวิญญาณ คุณธรรม วัฒนธรรม ความเชื่อ และค่านิยมของสังคม ให้เกิดดุลยภาพควบคู่ไปกับการพัฒนาในทุกด้าน (สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การศึกษา ฯลฯ)

- เชื่อมโยงกลุ่มผู้ปฏิบัติและเครือข่ายพันธมิตรในชุมชนให้ชัดเจน เพื่อพัฒนาศักยภาพ และ ความร่วมมือให้เกิดความเข้มแข็งยั่งยืน

- ควรมีข้อตกลงร่วมกันแบบพหุภาคี ไม่ให้ใครต้องถูกเบี้ยดเบี้ยนเรียกร้องให้ต้องเลี้ยงละลายโดยตลอด

- ควรเสริมสร้างค่านิยมแบบ “พึงพิง” ไม่ใช่ “พึงพา” ให้เกิดขึ้นแก่ชุมชนและสังคม

- ควรเสริมสร้างความ “พอเพียง” “ศักยภาพ” และ “ความยั่งยืน” ในทุกด้านแก่ชุมชน และสังคม

- การดำเนินการต่างๆ ควรวัดผลได้ และกระจายอย่างทั่วถึง

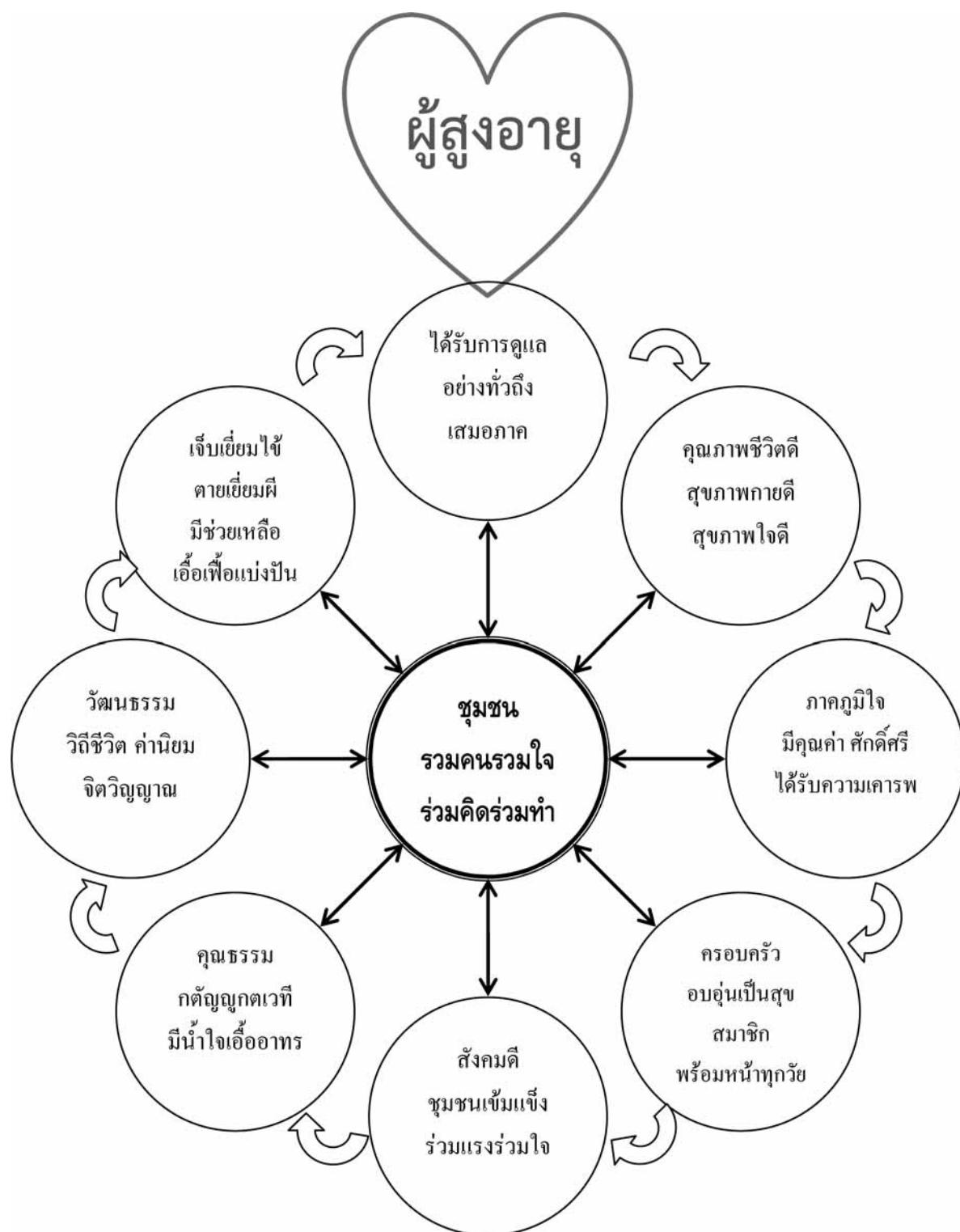
- ควรเพิ่มการบริหารจัดการเชิงพื้นที่ให้มากขึ้น เน้นการมีส่วนร่วมในทุกระดับ

- ควรส่งเสริม “ทุนทางสังคม” อย่างจริงจัง และมีกลไกนำไปสู่การปฏิบัติที่เป็นจริง

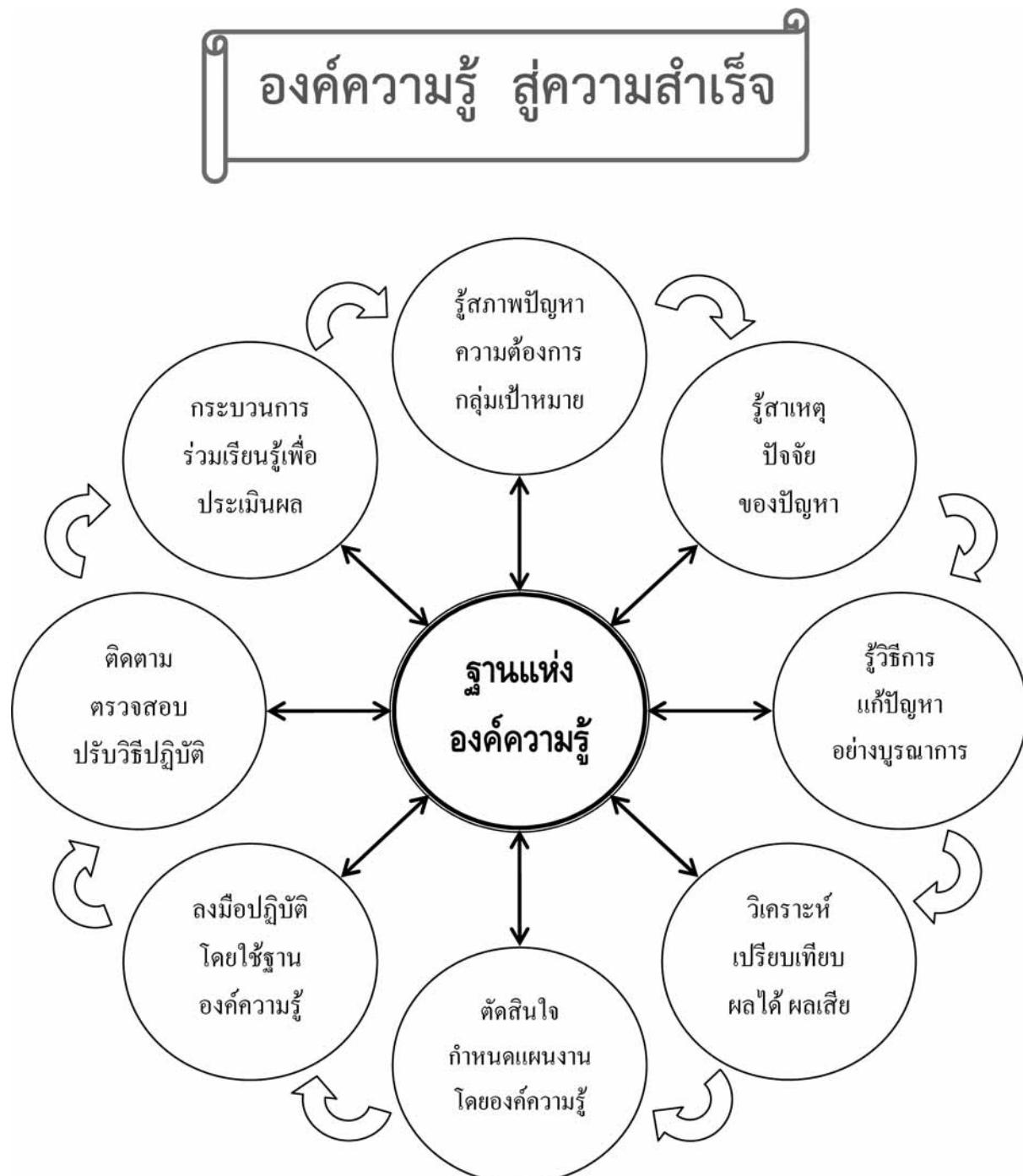
- ควรมี “กลไก” และ “กระบวนการ” ที่เหมาะสมกับการขับเคลื่อนแผนงานอย่างเป็นรูปธรรม

โครงสร้างหลัก / แผนดำเนินการที่ใช้ในการพัฒนา
การดูแลผู้สูงอายุในชุมชน

กรอบแนวคิด การดูแลผู้สูงอายุโดยชุมชน “พระเยี่ยมโยม”
ตามหลักแนวคิดทางพระพุทธศาสนา (อริยมรรค ๙)

แนวทางการประยุกต์ใช้องค์ความรู้เพื่อวางแผนและตัดสินใจ
การดูแลผู้สูงอายุโดยชุมชน โครงการ “พระเยี่ยมโน้ม”

**กรอบแนวคิด และกระบวนการพัฒนาการดูแลผู้สูงอายุในชุมชน
โครงการ “พระเยี่ยมໂຍມ”**

สุขภาพกายดี	สุขภาพใจดี	คุณภาพชีวิตดี	ภาคภูมิใจ	มีคุณค่า/ศักดิ์ศรี
เลี้ยงกายและใจ ได้ทำบุญ ได้สันทานพุดคุย ของเยี่ยม	เลี้ยงจิตวิญญาณ ได้พบพระ ได้เล่าความหลัง เงินช่วยเหลือ	กตัญญูถวาย มีความสุข ได้แสดงออก เครื่องยังชีพ	ยามเจ็บ เยี่ยมไข้ ได้รับความเคารพ ได้บอกปัญหา ตรวจสุขภาพ	ยามตาย เยี่ยมผู้ ได้รับการยกย่อง ได้บอกความ ต้องการ บันทึกข้อมูล

ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส

วัด

ผู้บริจาค

กองทุนในชุมชน

เครือข่ายพันธมิตร

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

โรงพยาบาล / หน่วยงานสาธารณสุข

“พระเยี่ยมໂຍມ”

ขบวนการ

รวมคน รวมใจ รักใคร
สามัคคี เอื้ออาทร แบ่งปัน
ร่วมเรียนรู้ ร่วมจัดการ ร่วมรับผิดชอบ
ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับประโลยชัน

พระ อสม. เจ้าหน้าที่สาธารณสุข
สมาชิกในชุมชน เพื่อนบ้าน
สมาชิกในครอบครัวกลุ่มเป้าหมาย
กลุ่มเพื่อนผู้สูงอายุที่เข้าร่วมกิจกรรม
ผู้นำชุมชน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยฯ
ผู้บริหาร/สมาชิกองค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น
นักเรียน เยาวชน อาสาสมัคร จิตอาสา
เครือข่ายพันธมิตร

ชุมชน

จุดอ่อน	จุดแข็ง	ปัญหา	ความต้องการ	ความคาดหวัง	ทรัพยากร/ทุน
ร่วมคิด	ร่วมค้นหา	ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้	ร่วมวิเคราะห์	ร่วมตัดสินใจ	

วิธีที่ใช้ในการพัฒนา

๑. ทบทวน ค้นหา ประเมินผลและสรุปบทเรียนจากการดำเนินงานที่ผ่านมา

บทเรียนของความสำเร็จและล้มเหลว

☒ สำเร็จ	☒ ล้มเหลว
ขอจากภายนอก	ทำเอง
+ + ช่วยกันทำ + +	+ + ช่วยกันทำ + +
+ + + ทำเอง + + + รู้รัก / สามัคคี / มีวินัย ร่วมคิด / ร่วมทำ / แลกเปลี่ยน / เรียนรู้ พึงตนเอง / พึงพิงกันเอง / เข้าถึงธรรมะ ขยัน / ประยัต / อุดหน / สันโดษ	+ + + ขอจากภายนอก + + + ไม่จริงใจ / แตกแยก / ขาดวินัย ชี้นำ / ครอบงำ / สั่งการ / เก่งคนเดียว พึงเงิน / พึงวัตร / พึงคนอื่น / เห็นแก่ตัว ฟุ่มเฟือ / ฟุ่มเฟือย / ทันสมัย / สะดวกสบาย

บทเรียนจากอดีต ☺ นำสู่ปัจจุบัน ☺ มุ่งสู่อนาคต

อดีต	ปัจจุบัน	อนาคต
● เกิดขึ้นแล้ว	■ ทำให้ดีที่สุด	○ กำหนดเป้าหมาย
● แก้ไขไม่ได้	■ แก้ไขสิ่งผิด	○ มีแผนงานที่ชัดเจน
● สำเร็จ	■ ทำสิ่งที่ถูก	○ พยายามให้มากขึ้น
● ล้มเหลว	■ อย่าประมาท	○ เริ่มจากเล็ก
● อย่าลืม!!!	■ ช้าๆ แต่นั่นคง	○ ขยายผล
● จะจำไว้เป็นบทเรียน	■ ทำทีละลำดับ/อย่ารีบ!!!	○ อย่ายอมแพ้ปัญหา

๒. แนวคิด “กระบวนการสู่ความสำเร็จ

กระบวนการสู่ความสำเร็จ

เป้าหมายที่กำหนด

แก้ไข ปรับปรุง เลิก	พัฒนา รักษาไว้	คิดใหม่ ทำใหม่
ทำแล้วไม่ดี	ทำแล้วดี	ยังไม่เคยทำ

สรุปบทเรียน ประเมินผล

ติดตาม ตรวจสอบ

ลงมือทำ

แผนงาน / โครงการ / กิจกรรม

สมาชิก - เครือข่าย - ผู้เกี่ยวข้อง ร่วมคิด ร่วมค้นหา ร่วมตัดสินใจ ผ่านกระบวนการมีส่วนร่วม

ความสำเร็จของกระบวนการมีส่วนร่วม

๑. เข้าใจต่อวัตถุประสงค์ และบทบาทของสมาชิก
๒. เป็นประชาธิบัติ

รับรู้ และ ประสบปัญหาร่วมกัน

ร่วมค้นหา	ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ (ทั้งก่อน และ หลัง)	ร่วมทำ / ดำเนินการ
ร่วมติดตาม ร่วมตรวจสอบ ร่วมประเมินผล	ร่วมแก้ไข ปรับปรุง พัฒนา	ร่วมรับประযุชน์

๓. ความสุจริต จริงใจ สมัครใจ สามัคคี เลี้ยงลูก ในการทำหน้าที่หรือการร่วมกิจกรรมของสมาชิก
๔. การจัดการโดยกระบวนการมีส่วนร่วม เน้นความโปร่งใส ถูกต้อง ชัดเจน ติดตามตรวจสอบได้
๕. การสื่อสารที่ดี ทั้งภายใน และภายนอก
๖. การแลกเปลี่ยน เข้ามายิง สนับสนุน ที่เหมาะสมจากภายนอก

๓. แนวคิดกระบวนการมีส่วนร่วม

โดยการจัดกระบวนการมีส่วนร่วม ดังนี้

๑. ร่วมเรียนรู้ หัวใจของการบูรณาการเรียนรู้ร่วมกัน คือ การเปิดโอกาสให้ทุกคนได้เรียนรู้อย่างไม่ครอบงำ เพื่อก่อให้เกิดความร่วมมือ การนำภูมิปัญญา และทุนทางลัษณะที่มีอยู่ในท้องถิ่น นำมาใช้พัฒนาไปสู่เป้าหมายที่กำหนด

๒. ร่วมตัดสินใจ ค้นหาคุณค่า ค้นหาผู้นำ แนวโน้มในอนาคต เพื่อกำหนดรัฐทัศน์ วางแผน และสร้างทิศทางการพัฒนา โดยกระบวนการมีส่วนร่วม

๓. ร่วมลงมือปฏิบัติการ เพื่อก่อให้เกิดความร่วมมือในภาคปฏิบัติ ซึ่งนำไปสู่การเรียนรู้ที่แท้จริง เพราะการเรียนรู้จะต้องผ่านประสบการณ์จริง จะได้บทเรียนทั้งที่เป็นความจำเร็ว และความลื้มเหลว ทำให้เกิดองค์ความรู้ที่จะขยายผลไปสู่ความจำเร็วอย่างยั่งยืน ทั้งยังเพิ่มมูลค่าและคุณค่าของทุนทางลัษณะที่ได้ค้นพบ

๔. ร่วมรับประโยชน์ หากผลประโยชน์ไม่ชัดเจน ไม่มีความโปร่งใส ขาดการดูแลควบคุมซึ่งกันและกัน ขาดความจริงใจที่จะเอ韶ผลประโยชน์ของส่วนรวมเป็นที่ตั้ง จะทำให้กล้ามเนื้อเข้มแข็ง ในทางตรงกันข้าม หากผลประโยชน์เป็นของส่วนรวมอย่างชัดเจน ไม่ตกเป็นของบุคคล หรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง จะก่อให้เกิดความร่วมมือ และความคุ้มครองซึ่งกันและกัน เกิดความโปร่งใส นำไปสู่การมีส่วนร่วมได้ดียิ่งขึ้น

๕. ร่วมสรุปบทเรียน โดยกระบวนการตรวจสอบแบบมีส่วนร่วม เกิดการค้นหาความจำเร็วที่ดีงาม มีการใช้ลีอสาธารณะ เพื่อขยายผลขององค์ความรู้ที่ได้ค้นพบไปสู่กว้าง และเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนต่อไป

๔. การวิเคราะห์เพื่อวางแผนและพัฒนา

แนวทางการวิเคราะห์เพื่อวางแผนและพัฒนา

นโยบายรัฐ		แผนการพัฒนาท้องถิ่น			นักการเมือง			
องค์กรภาครัฐ		องค์กรปกครองท้องถิ่น			กฎหมาย			
สื่อ	พันธมิตร	แผนงาน / โครงการ						
		ปัจจัยภายใน						
	พันธมิตร	ทุน	กลุ่ม / องค์กร	สถาบันศาสนา		นักวิชาการ		
		ทรัพยากร	ผู้นำ	สถานศึกษา		เทคโนโลยี		
	องค์กรอิสระ	สิ่งแวดล้อม	ชุมชนท้องถิ่น	ภูมิปัญญา				
		วัฒนธรรม	ความเชื่อ	ค่านิยม		นวัตกรรม		
		วิถีชีวิต	ฯลฯ	เครือข่าย				
		องค์กรเอกชน	การศึกษา	ทุนภายนอก				
		ภาวะสังคม	ภาวะเศรษฐกิจ	ภาวะการเมือง				

๕. หลักการสำคัญที่ใช้วางแผน และแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ มีดังนี้

จัดลำดับความสำคัญของปัญหา โดยให้ความสำคัญตามลำดับ ดังนี้

๑. กลุ่มเป้าหมายที่ควรได้รับการดูแล
๒. ความจำเป็น และเร่งด่วน

๓. การยอมรับร่วมกันของชุมชน
๔. การยอมรับร่วมกันของกลุ่มผู้ปฏิบัติ
๕. ความเป็นไปได้ของการดำเนินการ (กลุ่มเป้าหมาย ภารกิจ พื้นที่ ทรัพยากร ฯลฯ)
๖. ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินการและในอนาคต

แปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ ด้วยกระบวนการ ๖W๒H โดยตอบคำถามเบื้องต้น ดังนี้

- ทำทำไม? (WHY) หมายถึง หลักการและเหตุผล ที่จะต้องดำเนินการเรื่องนั้น โดยคำนึงถึง ความล้มเหลวที่เกิดขึ้นมา
- ทำอะไร? (WHAT) หมายถึง คิดกิจกรรมที่จะต้องปฏิบัติ โดยคำนึงถึงเทคนิค วิธีการ วิชาการ เทคโนโลยี นวัตกรรม ที่ถูกต้องเหมาะสม
- ทำที่ไหน? (WHERE) หมายถึง สถานที่ที่เหมาะสมในการดำเนินงาน
- ทำเมื่อไร? (WHEN) หมายถึง เวลาที่จะต้องใช้ในการดำเนินงาน หรือกิจกรรม
- ทำโดยใคร? (WHO) หมายถึง ผู้รับผิดชอบในการดำเนินงาน
- ทำเพื่อใคร? (WHOM) หมายถึง กลุ่มคน หรือพื้นที่เป้าหมายที่ได้รับประโยชน์
- ทำอย่างไร? (HOW) หมายถึง รูปแบบและกรรมวิธีในการดำเนินงาน รวมถึงการใช้อุปกรณ์ความรู้ และ Know How ต่างๆ ที่เหมาะสม
- ทรัพยากรที่ต้องใช้? (HOW MUCH) หมายถึง คิดจำนวนค่าใช้จ่ายต่างๆ ในการดำเนินกิจกรรมตามที่กำหนด ต้องคำนึงถึงเงื่อนไขด้านการสนับสนุนด้วย

สร้างเงื่อนไขและปัจจัยสำคัญ ไปสู่ความสำเร็จ

- รวมคน รวมใจ รักใคร่ เอื้ออาทร แบ่งปัน ร่วมเรียนรู้ ร่วมจัดการ ร่วมรับผิดชอบอย่างเป็น “ขบวนการ”
- ค้นหาตนเอง รู้จักตนเอง ยอมรับตนเอง ในบริบทแห่งความเป็นจริง
- วางแผนที่ชัดเจนสู่การปฏิบัติอย่างเป็นระบบ
- จัดกระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อก้าวไปสู่การขับเคลื่อน และพัฒนาอย่างเป็น “ขบวนการ”
- ประสานเชื่อมโยง และเสาะแสวงหาการสนับสนุนทางด้านงบประมาณ องค์ความรู้ บุคลากร ทุน ทรัพยากร ฯลฯ

กระบวนการทำงานสำคัญที่ใช้ในการพัฒนา “การดูแลผู้สูงอายุโดยชุมชน”

๑. จัดทำกิจกรรมที่ดำเนินการอยู่เดิม เป็นฐานของ “การดูแลผู้สูงอายุโดยชุมชน” ในปัจจุบัน

โครงการสังเคราะห์ผู้สูงอายุและผู้ยากไร้ HumanCare&Samakkhitam Senior’s Fund โดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณจาก HumanCare Austria และ CARITAS Austria (พ.ศ. ๒๕๕๐ – ๒๕๕๔) มีกิจกรรมดังนี้

- ออกเยี่ยมบ้านผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส ในชุมชนต่างๆ
- ให้การสังเคราะห์ด้านปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการยังชีพ เช่น ข้าวสาร อาหาร น้ำผึ้งสำหรับเด็ก อุปกรณ์เครื่องใช้ เป็นต้น แก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส
- จ่ายเบี้ยยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ยากไร้ รายละ ๑,๐๐๐ บาท ต่อเดือน (เดือนละ ๔๕ คน)

โครงการบ้านพักชั่วคราวสำหรับผู้ป่วยเอดล์ (ปี พ.ศ. ๒๕๗๙ – ๒๕๘๗)

โครงการศูนย์ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตชุมชน ณ วัดสามัคคีธรรม (ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ – ปัจจุบัน) มีกิจกรรมดังนี้

- ฝึกพัฒนาอาชีพแก่ผู้สูงอายุ และ เยาวชน
- ส่งเสริมการปฏิบัติธรรม และ สร้างกระบวนการ “ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเป็นสุข”
- จัดตั้งกองทุนพัฒนาอาชีพและสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุ
- จัดตั้งกองทุนพัฒนาอาชีพและสวัสดิการสำหรับเยาวชน
- ให้การสังเคราะห์ช่วยเหลือผู้ยากไร้ด้านปัจจัยที่จำเป็นต่อการยังชีพ

๒. จัดทำกิจกรรมที่ดำเนินการอยู่ประจำ (โดยวัดและองค์กรพันธมิตร) ได้แก่ การวิจัยค้นคว้าในสถาบันและการปฏิบัติธรรมของกลุ่มผู้สูงอายุในวันธรรมส่วน (วันพระ) ตลอดปี โครงการเข้าวัด สาดมนต์ ปฏิบัติธรรม ตลอด ๗ เดือน ในพิธีฯ โครงการปฏิบัติธรรมในโอกาสต่างๆ ตลอดปี โครงการกิจกรรมส่งเสริมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น วันสงกรานต์ วันสารทเดือนลิบ วันเข้าพรรษา ประเพณีซักพระอุกพรรษา เป็นต้น

๓. จัดทำกิจกรรมที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน พัฒนาต่อยอดมาจากกิจกรรมที่เป็นฐานเดิม

โครงการพระเยี่ยมโภม : โดยพระภิกษุ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข สมาชิก օสม. อาสาสมัคร ผู้นำชุมชน สมาชิกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร่วมกันออกเยี่ยมผู้สูงอายุในชุมชน มอบลิ้งของเครื่องใช้ที่จำเป็น ตรวจสุขภาพเบื้องต้น และให้ผู้สูงอายุได้ทำบุญ (ถวายลังพทาน)

โครงการผู้เฒ่าเล่านิทานสืบสานภูมิปัญญา : ผู้สูงอายุร่วมทำกิจกรรมกับนักเรียนในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ณ วัดสามัคคีธรรม ด้วยการเล่านิทาน ร้องเพลงกล่อมเด็ก สาธิตการทำศิลปะประดิษฐ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่น

โครงการโรงเรียนผู้สูงอายุ “บ้านพุทธรักษษา” : ผู้สูงอายุร่วมทำกิจกรรมที่วัด โดยมีเจ้าหน้าที่สาธารณสุข อาสาสมัคร พระภิกษุ องค์กรพันธมิตร ร่วมเป็นวิทยากรพี่เลี้ยง

บุคลากร อุปกรณ์ งบประมาณ สถานที่ดำเนินการพัฒนาการดูแลผู้สูงอายุในพื้นที่

บุคลากรที่ดำเนินการร่วมกัน ได้แก่ พระภิกษุ เจ้าหน้าที่จากโรงพยาบาลคุระบุรีชัยพัฒน์ เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานสาธารณสุขในชุมชน օสม. ในชุมชนกลุ่มเป้าหมาย และชุมชนใกล้เคียง ผู้นำชุมชน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ในชุมชนกลุ่มเป้าหมาย และชุมชนใกล้เคียง ผู้บริหาร และสมาชิกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สถาบันเวชศาสตร์สมเด็จพระสังฆราชญาณสัมพันธ์เพื่อผู้สูงอายุ กรมการแพกย์ กระทรวงสาธารณสุข

ในชุมชนกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มผู้สูงอายุที่เข้าร่วมกิจกรรม สมาชิกในครอบครัวกลุ่มเป้าหมาย เพื่อนบ้าน และ สมาชิกในชุมชน นักเรียน อาสาสมัคร และจิตอาสาจากเครือข่ายพันธมิตร

อุปกรณ์และบประมาณ

๑. ของเยี่ยม ได้รับการสนับสนุนจาก

- โรงพยาบาลคุรุภารีชัยพัฒน์ (ตามแผนงานโครงการที่มีอยู่)
- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น เทศบาลตำบลคุรุภารี อบต.แม่นางขาว อบต.คุระ (ตามแผนงานโครงการประจำปี)

- วัดสามัคคีธรรม โดยจัดระบบคัดแยกลิ้งของทำบุญที่ผู้ชายพระภิกษุในโอกาสต่าง ๆ ซึ่งมีจำนวนมาก (บางส่วนเหลือเกินความจำเป็น เช่น ข้าวสาร อาหารระป่อง บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป สมุนไพร ยาสีฟัน ผงซักฟอก ยาสามัญประจำบ้าน พัดลม เป็นต้น)

- ลิ้งของที่ได้รับการสนับสนุนจากองค์กรพันธมิตร ทั้งในและต่างประเทศ
- จากผู้มีจิตศรัทธาบริจาค

๒. ยานพาหนะ ได้รับการสนับสนุนจาก โรงพยาบาลคุรุภารีชัยพัฒน์ วัดสามัคคีธรรม และกลุ่ม สมาชิกที่ร่วมออกพื้นที่

๓. เงินช่วยเหลือ (สำหรับรายที่จำเป็น) ได้รับการสนับสนุนจาก กองทุนของวัดสามัคคีธรรม เงิน สนับสนุนจากองค์กรพันธมิตร ทั้งในและต่างประเทศ ผู้มีจิตศรัทธาบริจาค

๔. อุปกรณ์ตรวจสุขภาพ และระบบบันทึกข้อมูล ได้รับการสนับสนุนจาก โรงพยาบาลคุรุภารีชัยพัฒน์ สมาชิกอสม. ในชุมชน

๕. งบประมาณ ได้รับการสนับสนุนจาก

- โรงพยาบาลคุรุภารีชัยพัฒน์ (ตามแผนงานโครงการที่มีอยู่)
- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น เทศบาลตำบลคุรุภารี อบต.แม่นางขาว อบต.คุระ (ตามแผนงาน โครงการประจำปี)

- หน่วยงานและองค์กรพันธมิตร ตามแผนงานโครงการที่ดำเนินการร่วมกัน

- เงินกองทุนวัดสามัคคีธรรม คือ กองทุน ๓๖ ปี วัดสามัคคีธรรม กองทุนพัฒนาอาชีพและสวัสดิการ

สำหรับผู้สูงอายุ กองทุนพัฒนาอาชีพและสวัสดิการสำหรับเยาวชน

- เงินสนับสนุนจากองค์กรพันธมิตร ทั้งในและต่างประเทศ ตามแผนงานโครงการที่วัดสามัคคีธรรม ดำเนินการ

- และผู้มีจิตศรัทธาบริจาค

สถานที่ดำเนินการ

๑. พื้นที่ชุมชนกลุ่มเป้าหมายในเขตรับผิดชอบของโรงพยาบาลคุรุภารีชัยพัฒน์ และองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ตามแผนงานโครงการที่กำหนดไว้ ดังนี้

- เขตพื้นที่เทศบาลตำบลคุรุภารี
- เขตพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลแม่นางขาว
- เขตพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลคุระ

๒. พื้นที่อื่น ๆ ที่ได้รับการร้องขอ และสมาชิกพิจารณาเห็นสมควร พิจารณาเน้นความสำคัญที่ กลุ่ม เป้าหมายที่ควรได้รับการดูแลอย่างจำเป็น และ เร่งด่วน กลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการพิจารณาอย่างรับร่วมกัน ของชุมชน กลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการพิจารณาอย่างร่วมกันของกลุ่มผู้ป่วยบัต

๓. พื้นที่ในวัดสามัคคีธรรมมีการดำเนินงาน ดังนี้

- การรักษาคีล้อโนบสตและปฏิบัติธรรมของกลุ่มผู้สูงอายุ ในวันธรรมสวนะ
- การเข้าวัด สาดมนต์ ปฏิบัติธรรม ตลอด ๗ เดือน ในพระรา และการปฏิบัติธรรมในโอกาสต่างๆ
- กิจกรรมส่งเสริมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น
- โครงการ “ผู้เฒ่าเล่านิทานสืบสานภูมิปัญญา” และโครงการโรงเรียนผู้สูงอายุ “บ้านพุทธรักษा”
- การฝึกพัฒนาอาชีพสำหรับผู้สูงอายุ

ผลงานจากการพัฒนา “การดูแลผู้สูงอายุในชุมชน”

ผลผลิตและผลลัพธ์ มีดังนี้

๑. ผู้สูงอายุ (รวมทั้งผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส) ได้รับการดูแลอย่างทั่วถึง เสมอภาค
๒. ผู้สูงอายุ (รวมทั้งผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส) มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีสุขภาพกายและใจดี
๓. ผู้สูงอายุได้รับความเคารพ เกิดความภาคภูมิใจต่อคุณค่าและศักดิ์ศรี
๔. ผู้สูงอายุได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม และถ่ายทอดเรื่องราวภูมิปัญญาสู่คนรุ่นหลัง โดยผ่านกิจกรรม “ผู้เฒ่าเล่านิทานสืบสานภูมิปัญญา” การทำบุญ การปฏิบัติธรรม และงานประเพณีต่างๆ
๕. สมาชิกในครอบครัวเกิดความตระหนักรู้ต่อคุณค่าของผู้สูงอายุ ให้ความเคารพรักและการดูแลที่เหมาะสมทั้งกายใจ ลั่งไหลให้ครอบครัวอบอุ่นเป็นสุข สมาชิกทุกวัยอยู่พร้อมหน้า
๖. ชุมชนเกิดความเข้มแข็ง ร่วมแรงร่วมใจ ดูแลผู้สูงอายุ (รวมทั้งผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส) ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมในทุกระดับ
๗. ส่งเสริมปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยม วิถีชีวิต จิตวิญญาณ วัฒนธรรม คือ กตัญญูตัวเรศ มีน้ำใจ เอื้ออาทร ช่วยเหลือ แบ่งปัน ให้เกิดขึ้นแก่สมาชิกในชุมชนและเครือข่ายพันธมิตร
๘. ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนและเครือข่ายพันธมิตร ทำให้เกิดความตระหนักรู้และมีส่วนร่วมต่อการจัดกิจกรรมด้วยการพึ่งตนเอง เพื่อความเข้มแข็งยั่งยืน และประโยชน์สุขของชุมชน
๙. เกิดกระบวนการเรียนรู้ ด้วยการร่วมคิด ร่วมค้นหา ร่วมวิเคราะห์ ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ร่วมตัดสินใจ สำหรับวางแผนแก้ปัญหาพัฒนา และปฏิบัติตัวยัตต์เองอย่างเป็นรูปธรรมของสมาชิกในชุมชน นำไปสู่ “ความเข้มแข็ง” “พึ่งตนเอง” “ยั่งยืน” ของชุมชนในอนาคต
๑๐. เกิดผู้นำทางธรรมชาติ ที่เป็นผลจากการดำเนินการวางแผนและปฏิบัติร่วมกัน ด้วยกระบวนการที่เหมาะสม คือ ฉลาด ซื่อสัตย์สุจริต เห็นแก่ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน มีความสามารถในการสื่อสาร และเป็นที่ยอมรับของมหาชน

การนำไปใช้ประโยชน์

๑. เกิดการพัฒนาต่อยอดของแผนงาน / โครงการ / กิจกรรม จากฐานที่ดำเนินการอยู่เดิม อย่างเป็นรูปธรรม ดังนี้ โครงการพระเยี่ยมโภย โครงการศูนย์ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตและสวัสดิการชุมชน โครงการผู้เฒ่าเล่านิทานสืบสานภูมิปัญญา โครงการโรงเรียนผู้สูงอายุ “บ้านพุทธรักษा” กองทุนพัฒนาอาชีพและสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุ กองทุน ๓๖ ปี วัดสามัคคีธรรม และกองทุนพัฒนาอาชีพและสวัสดิการสำหรับเยาวชน
๒. เกิดกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
๓. เกิดการขยายผลและบูรณาการแผนงานกิจกรรมร่วมกับเครือข่ายพันธมิตร เช่น ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กฯ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โรงพยาบาล หน่วยงานสาธารณสุข สถานศึกษา เป็นต้น
๔. สร้างเสริมความเข้มแข็งยั่งยืนให้เกิดขึ้นในชุมชน โดยใช้ “ทุน” “ทรัพยากร” “องค์ความรู้” “ภูมิปัญญา” ฯลฯ ที่มีอยู่ในชุมชน โดยไม่ต้องหวัง “พึ่งพา” หรือ “รอคอยความช่วยเหลือ” หรือ “ลั่งการ” จากภายนอก
๕. เป็นต้นแบบของการดำเนินการ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้กับชุมชนอื่น

ทุนทางสังคมในการพัฒนา “การดูแลผู้สูงอายุในชุมชน”

วัฒนธรรม ทัศนคติ และค่านิยม เป็นทุนทางสังคมในการพัฒนาการดูแลผู้สูงอายุในชุมชนที่สำคัญ ตามประเด็น ดังนี้

๑. สังคมไทยเป็นสังคมที่คนส่วนใหญ่นับถือพระพุทธศาสนา จึงได้รับการปลูกฝังให้มีคุณธรรมที่สำคัญ คือ กตัญญูต่อท่าน เมตตา กรุณา การให้ การสงเคราะห์ ซึ่งเป็นทุนสำคัญที่ได้รับการปลูกฝังจนกลายเป็น จิตวิญญาณของคนไทยในสังคม

๒. ครอบครัวไทยเป็นครอบครัวขยาย สมาชิกในครอบครัวและเครือญาติมีความผูกพันกันแบบแน่น ผ่านระบบอุปถัมภ์ จึงมีทัศนคติและค่านิยมของการปฏิบัติให้แก่กันอย่างดงดิบ โดยยึดหลักคำสอนทาง พระศาสนา ที่สมาชิกในชุมชนและสังคมยึดถือปฏิบัติร่วมกันลึกล้ำโดยลำดับ พัฒนาเป็นเจ้าตัว วัฒนธรรม ประเพณี ที่งดงามของสังคมไทยในปัจจุบัน

๓. ทัศนคติของคนไทยในชุมชนให้ความสำคัญ มีความเคารพนับถือและปฏิบัติต่อกันแบบเครือญาติ ทั้ง ญาติโดยสายเลือด(วงศ์ตระกูล) และญาติโดยทางธรรม เชน บ้านใกล้เรือนเคียง การประกอบอาชีพ การใช้แม่น้ำดันนร่วมกัน การมีปฏิสัมพันธ์ผ่านกิจกรรมทางสังคมร่วมกัน เป็นต้น

๔. ค่านิยมสำคัญของสังคมไทยที่ปฏิบัติต่อผู้สูงอายุ เช่น ความรัก ความสามัคคี ความเมื่อ歃ญาต ความเชื่อในคุณค่าของผู้สูงอายุ ที่ควรได้รับการปฏิบัติต่อหน้าความเคารพ เลี้ยงกัยและใจ ถึงคราวตายต้องเลี้ยงจิตวิญญาณ ยามเจ็บไข้ ยามตายเยี่ยมผี ยามมีช่วยเหลือ เอื้อเพื่อ แบ่งปัน เป็นต้น

ปัจจัยอีสุกความสำเร็จ และข้อจำกัด

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ มีดังนี้

๑. ความรัก ความสามัคคี ความเมื่อ歃ญาต ความเชื่อในคุณค่าของผู้สูงอายุในชุมชน และเครือข่ายพันธมิตร

๒. ความตระหนักในคุณค่าของผู้สูงอายุ ที่ควรได้รับการปฏิบัติต่อหน้าความเคารพ

๓. การได้เห็นผู้สูงอายุได้รับความสุข มีความภาคภูมิใจ มีสุขภาพกายใจที่ดี และมีคุณภาพชีวิตที่ดี เป็นกำลังสำคัญนำสู่แรงจูงใจแก่กลุ่มผู้ปฏิบัติ สมาชิกในชุมชน และเครือข่ายพันธมิตร ให้มีการคิดค้น แนวทางเพื่อวางแผนปฏิบัติและขยายผลต่อยอดแผนงานกิจกรรม ให้ประสบความสำเร็จยิ่งขึ้น

๔. ความสุข และ ความภาคภูมิใจ ของกลุ่มผู้ปฏิบัติ สมาชิกในชุมชน และเครือข่ายพันธมิตร จาก ผลผลิตและผลลัพธ์ของการดำเนินกิจกรรมร่วมกัน จนประสบผลสำเร็จโดยลำดับอย่างเป็นรูปธรรม

๕. การได้รับสนับสนุนจากหน่วยงานและองค์กรพันธมิตร

๖. การมีทุนและทรัพยากรที่จำเป็นของชุมชนเอง

๗. ภาวะผู้นำทางธรรมาภิบาล

๘. พลังของชุมชน ที่ผ่านการบ่มเพาะจากการร่วมลงมือปฏิบัติต่อกัน กระบวนการที่เหมาะสม จนแตกผลึก เป็นพลังที่สำคัญในการขับเคลื่อน ๔ มิติ คือ พลังทางสังคม พลังทางจิต พลังทางปัญญา และ พลังทาง การบริหารจัดการ

๙. ผลงาน ชื่อเสียง การเป็นที่ยอมรับ และความเชื่อถือ ของวัดและชุมชนซึ่งมีอยู่เดิม

๑๐. แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม ที่ดำเนินการอยู่เดิม เป็นฐานองค์ความรู้สำคัญต่อการพัฒนาขยายผล ต่อยอด

๑๑. การคืนหาตนเอง รู้จักตนเอง การยอมรับตนเอง ในบริบทแห่งความเป็นจริง

►►► การพัฒนารูปแบบระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ

๑๒. การวางแผนที่ชัดเจนเพื่อกำหนดเป้าหมาย วิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ พันธกิจ แผนงาน นำสู่การปฏิบัติอย่างเป็นระบบ

๑๓. การจัดกระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อก้าวไปสู่การขับเคลื่อนและพัฒนาอย่างเป็น “ขบวนการ”

๑๔. การประสานเชื่อมโยง และลือสารอย่างเหมาะสม เพื่อเสาะแสวงหาความร่วมมือสนับสนุน

ข้อจำกัดที่สำคัญ และวิธีการที่ใช้แก้ปัญหาที่เกิดขึ้น

การแก้ไขปัญหาด้านทุน ทรัพยากร และบประมาณ มีดังนี้

๑. บูรณาการ ทั้งแผนงาน / โครงการ / กิจกรรม / ทุน / ทรัพยากร ของทุกภาคส่วนและจัดทำแผนปฏิบัติการร่วมกันอย่างเป็นระบบ ทั้งแผนระยะสั้นและแผนระยะยาว

๒. จัดตั้งกองทุนของชุมชน

๓. เสาแสวงหาการสนับสนุนเพิ่มเติมจากภายนอก เช่น องค์กรพันธมิตรทั้งในและต่างประเทศ ผู้มีจิตศรัทธาบาริจาค เป็นต้น

การแก้ไขแนวคิดการทำงานแบบแยกส่วน ต่างคนต่างคิด ต่างคนต่างทำ เป็นเจ้าของ เก่งคนเดียว

๑. ใช้กระบวนการมีส่วนร่วมสำหรับการดำเนินการในทุกระดับ

๒. บูรณาการ ทั้งแผนงาน / โครงการ / กิจกรรม / ทุน / ทรัพยากร ของทุกภาคส่วน

๓. มีข้อตกลงแบบพหุภาคีของมวลสมาชิกและเครือข่ายพันธมิตร ให้แผนงานกิจกรรมเป็นของส่วนรวม ไม่ให้ใครยึดถือเป็นเจ้าของ เป็นผู้สั่งการ หรือถูกเบียดเบี้ยนเรียกร้องให้ต้องเลี่ยงสละโดยตลอด

การแก้ไขปัญหาด้านผลผลิตและผลลัพธ์ ที่พึงประสงค์ของการดำเนินการ

๑. จัดกระบวนการติดตามประเมินผล ที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม

๒. มีแผนงานที่สามารถปฏิบัติได้ ที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม

๓. การดำเนินการต่างๆ ต้องวัดผลได้ และกระจายอย่างทั่วถึง โดยมีตัวชี้วัดหรือบรรณนีทางลังคมที่ชัดเจน

การแก้ไขปัญหาด้านการสื่อสาร และการจัดระบบฐานข้อมูล

๑. จัดกระบวนการลือสารให้สามารถครอบคลุมใน ๓ มิติ คือ กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่ ภารกิจ

๒. จัดกระบวนการลือสาร รับฟังความเห็น ข้อเสนอแนะ อย่างรอบด้าน ถูกต้อง ชัดเจน ทันการณ์ ทั้งภายในและภายนอก

๓. จัดระบบฐานข้อมูล แผนการปฏิบัติงาน บันทึกการปฏิบัติงาน ผลการปฏิบัติงาน ภาพถ่าย ฯลฯ ให้ถูกต้อง ครบถ้วนและเป็นปัจจุบัน

๔. พัฒนาศักยภาพของสมาชิกผู้ปฏิบัติงาน ให้สามารถลือสาร ใช้เครื่องมือ และจัดทำฐานข้อมูล

สิ่งที่ต้องการขอรับการสนับสนุนจากกรมการแพทย์ และกระทรวงสาธารณสุข

- นโยบายที่ชัดเจน
- การประสานงานกับหน่วยงานองค์กรที่เกี่ยวข้อง
- บุคลากร และ วิชาการ ที่เอื้อและสนับสนุนการปฏิบัติงาน
- การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อพัฒนาองค์ความรู้และประสบการณ์
- การศึกษาดูงานในพื้นที่ต้นแบบ

คุณค่าที่ฝากไว้เป็นตำนาน

กิจการ หรือ ความดีงามใด ที่บุคคลประถนาจะทำ
ขอเพียงมี “ความตั้งใจที่ดีงาม” เกิดขึ้นในเบื้องต้น
ทราบได้ที่ “ความตั้งใจ” ยังคงอยู่
โดยอาศัย “ความเพียรพยายาม” หมั่นประกอบ
... กิจการนั้น ความดีงามนั้น ย้อมประสบความสำเร็จ ...

ความสำเร็จจะเกิดได้ต้องอาศัยจุดเริ่มต้น โดย

กระบวนการรวมตัวของคนในชุมชนอย่างเป็น “ขบวนการ”
เพื่อ

ร่วมค้นหา ร่วมคิดตัดสินใจ ร่วมกำหนดอนาคต
ร่วมลงมือปฏิบัติ ร่วมติดตามตรวจสอบ ร่วมประเมินผล ร่วมรับผลประโยชน์
ย้อมจะก่อให้เกิดพลังที่สำคัญในการขับเคลื่อน ใน ๔ มิติ คือ

มิติที่ ๑ : พลังทางสังคม

มิติที่ ๒ : พลังทางจิต

มิติที่ ๓ : พลังทางปัญญา

มิติที่ ๔ : พลังทางการบริหารจัดการ

<<< เกิดผู้นำทางธรรมชาติ >>>

(คุณสมบัติของผู้นำทางธรรมชาติ)

ฉลาด ซื่อสัตย์สุจริต เห็นแก่ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน
มีความสามารถในการสื่อสาร เป็นที่ยอมรับของมหาชน
... เป็นกำลังสำคัญนำไปสู่ความสำเร็จ ...

LOVE is not only GIVE, is CARE.

การดูแลผู้สูงอายุในพื้นที่อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี

ความเป็นมาของการพัฒนาการดูแลผู้สูงอายุในพื้นที่

อำเภอพนมทวน มีภาคีเครือข่ายที่เข้มแข็ง ทำงานร่วมกับทีมสาธารณสุขได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ความสำคัญกับการดูแลผู้สูงอายุทั้ง ๓ กลุ่ม และทุกตำบลมีชุมชนผู้สูงอายุที่มีกิจกรรมต่อเนื่อง การทำเนินงานการดูแลผู้สูงอายุระยะยาวประสบความสำเร็จได้ระดับหนึ่ง เมื่อว่าจุดอ่อนของอำเภอพนมทวนก็คือ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข มีงานให้บริการเชิงรับจำนวนมาก และกิจกรรมทุกอย่างต้องคีย์ข้อมูล การให้บริการเชิงรุกจึงน้อยลง ไม่มีประสิทธิภาพ

ชุมชนผู้สูงอายุโรงพยาบาลเจ้าคุณไพบูลย์พนมทวน

ศูนย์ ๓ วัย ทุ่งสมอ

แนวทางในการดูแลผู้สูงอายุในพื้นที่

การสร้างเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ มุ่งเน้นให้ชุมชนดูแลกันเอง มุ่งเน้นให้ชุมชนเข้มแข็ง โดยโรงพยาบาลเข้ามาเสริมทางวิชาการ และร่วมดูแลผู้สูงอายุที่มีปัญหาขั้นทุกกลุ่ม

ผู้สูงอายุกลุ่มที่ ๑	ผู้สูงอายุกลุ่มที่ ๒	ผู้สูงอายุกลุ่มที่ ๓
<ul style="list-style-type: none"> - ตรวจคัดกรองสุขภาพประจำปี - ชะลอความเสื่อมของอายุ - ส่งเสริมการทำประโยชน์เพื่อสังคม - คงไว้ซึ่งภาวะสุขภาพและความสามารถในการทำหน้าที่ได้อย่างต่อเนื่อง - Health promotion - Home visit โดย อสม. - ส่งเสริมผู้สูงอายุเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม 	<ul style="list-style-type: none"> ควบคุมโรค - ตรวจคัดกรองสุขภาพประจำปี - ป้องกันภาวะแทรกซ้อน ภาวะทุพพลภาพ/ความพิการ - เพิ่มศักยภาพในการพึ่งพาตัว - Home health care - Home visit โดย อพส. เหมาะสม - จัดหาอุปกรณ์ทางกาย (ไม้เท้า, walker) 	<ul style="list-style-type: none"> ควบคุมอาการ - ตรวจคัดกรองสุขภาพประจำปี - ป้องกันภาวะแทรกซ้อน/เสียชีวิตจากปัญหาที่แก้ไขได้ ลดthonภาวะทุพพลภาพ - ประคับประคองอาการ - เสียชีวิตอย่างสงบสุข - Home ward - Home health care - Home visit โดย อพส.และ อพส.ช. ด้านกายภาพเบื้องต้น - จัดระบบปรับส่งต่อผู้ป่วย - จัดปรับสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับผู้สูงอายุ - ประสานออกใบรับรองผู้พิการ

กระบวนการทำงานสำคัญในการดูแลผู้สูงอายุในพื้นที่

โดยเริ่มจากแบ่งกลุ่มผู้สูงอายุตามคักยภาพการประเมินการปฏิบัติภาระประจำวัน(ADL) ดังนี้

ผู้สูงอายุกลุ่มที่ ๑ (ผู้สูงอายุกลุ่มติดสังคม) ผู้สูงอายุที่ช่วยเหลือตัวเองได้ ช่วยเหลือผู้อื่นและชุมชนได้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนผู้สูงอายุเป็นหลักในการดำเนินการ สาธารณสุขและอสม. จะรวมกิจกรรมด้านการตรวจสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพ โดยมีการนำออกกำลังกายหลากหลายประเภท ให้ผู้สูงอายุ เลือกกิจกรรมเอง เช่น ยางยืด ไม้พลอง ตาราง ๙ ช่อง เปตอง วูดบอล เป็นต้น โดยแต่ละชุมชนมีແກນนำ เป็นผู้สูงอายุที่มีประสบการณ์การออกกำลังกาย โดยนัดพบกันยามเย็นทุกวัน ที่สนามเทศบาล ซึ่งทางเทศบาลอำนวยความสะดวกด้านเครื่องเสียง น้ำดื่ม ไฟฟ้า เครื่องออกกำลังกาย และสนับสนุนงบประมาณ เพื่อทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง มีการตรวจสุขภาพผู้สูงอายุ ชั่วหน้า ประเมินภาวะโภชนาการ ความดันโลหิต เบ้าหวาน รอบเอว ตรวจข้อเข่าเลื่อน ตาต้อกระจก ฯลฯ และมีการประเมินการทดสอบสมรรถภาพสำหรับผู้สูงอายุ วัดมวลกระดูก มวลไขมัน โดยจัดทำสมุดบันทึกสุขภาพให้ผู้สูงอายุทุกคน เพื่อบันทึกอย่างต่อเนื่อง มีการประเมินผลทุก ๑ เดือน และมอบรางวัลสำหรับผู้สูงอายุที่สุภาพดีตามเกณฑ์ โดยทำกิจกรรมร่วมกับสำนักงานส่งเสริมการศึกษาอุปกรณ์ (กศน.) อำเภอพนมทวนด้วย

ผู้สูงอายุกลุ่มที่ ๒,๓ (ผู้สูงอายุกลุ่มติดบ้าน, ติดเตียง) เป็นกลุ่มที่พึ่งพาตนเองได้บ้าง และพึ่งตนเองไม่ได้ เนื่องจากผู้สูงอายุกลุ่มนี้เข้าไม่ถึงบริการสุขภาพ โรงพยาบาลเจ้าคุณไพบูลย์พนมทวนได้จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ อาสาสมัครดูแลผู้พิการ/ผู้สูงอายุตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยเชิญนักกายภาพบำบัดจากโรงพยาบาลเจาวัฒนาเป็นวิทยากร มีการพื้นฟูทุกปี และปี พ.ศ. ๒๕๔๔ โรงพยาบาลรับนักกายภาพบำบัด จึงอบรมอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุ/พิการ เพิ่มขึ้น แต่อาสาสมัครยังไม่มีความสามารถในการทำกายภาพบำบัด จึงทดลองให้ อพส. มาฝึกปฏิบัติที่งานนักกายภาพบำบัดทุกวันหลังอบรมวิชาการ ในเขตพื้นที่โรงพยาบาลรับผิดชอบ และลงไปปฏิบัติงานในชุมชนลับพื้นที่ ๗ วัน นัดกลุ่ม อพส. ให้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ผู้สูงอายุที่ได้รับการดูแล มีความพึงพอใจ มีความก้าวหน้าของกล้ามเนื้อ ญาติผู้สูงอายุสามารถดูแลผู้สูงอายุและทำกายภาพบำบัดได้ไม่เกิดแพลงด้วย ข้อไม่ติด ผู้สูงอายุบางคนสามารถยกลับมาเดินได้ จากการทดลองพบว่า อพส. มีทักษะและความรู้ จึงขยายเครือข่ายทุกรส. ๗ ละ ๗ คน โดยใช้รูปแบบของโรงพยาบาล พบร่วม อพส. สามารถนำไปปฏิบัติงานได้ และให้มาร่วมเรื่องการดูแลให้เพื่อนๆ อพส. และเจ้าหน้าที่พัฟ กิจกรรมประทับใจ ภาคภูมิใจในสิ่งที่ตนได้ให้บริการแก่ผู้สูงอายุ/พิการ นอกจากนี้ยังได้เครือข่ายการทำงานที่เข้มแข็งในชุมชน โดยมีแผนที่จะดำเนินงาน อพส. ครอบคลุมทั่วอำเภอในปี ๒๕๔๔ โดยขยายไปสู่ญาติของผู้สูงอายุ/พิการ

การเยี่ยมบ้านโดยทีมสหสาขาวิชาชีพ ประกอบด้วย นักกายภาพบำบัด นักการแพทย์แผนไทย พยาบาล วิชาชีพ ลงชุมชนเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่มีปัญหา สัปดาห์ละ ๗ วัน ก่อนการลงชุมชนมีการประสาน รพ.สต. และอาสาสมัครดูแลผู้พิการ/ผู้สูงอายุ โดยทำกิจกรรมร่วมกันทั้งเครือข่าย

การตรวจคัดกรองโรค ๖ โรค มีระบบการล่วงพบทายในรายที่มีปัญหา ตาต้อกระจก ข้อเข่าเลื่อม โดยแพทย์และทีมงานนักกายภาพไปดูแลผู้สูงอายุที่ รพ.สต. เพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้สูงอายุในการเดินทางโรงพยาบาลทั่วไปจะเข้ามาตรวจต้อกระจก และต้อหินในรายที่ตามองไม่เห็นในระยะ ๗ เมตร และทำการผ่าตัดตาต้อกระจกภายใน ๑ เดือน โดยประสานให้ อบต./เทศบาลเป็นผู้นำส่งโรงพยาบาลทั่วไป

ผลงานจากการพัฒนา “การดูแลผู้สูงอายุในพื้นที่”

จากการพัฒนาการดูแลผู้สูงอายุ ทำให้ระบบการดูแลผู้สูงอายุดีขึ้น ผู้สูงอายุทุกคนเข้าถึงการให้บริการโดยเฉพาะอย่างยิ่งการคัดกรองต้อกระจก ในระดับที่มองไม่เห็นในระยะ ๗ เมตร และได้รับการผ่าตัดหันที การแก้ไขปัญหานี้เข้าเลื่อม พัฒนาคักยภาพอสม. ในการคัดกรองอย่างมีประสิทธิภาพ

ชุมชนผู้สูงอายุมีความเข้มแข็ง ผ่านการประเมินตามเกณฑ์ระดับดีเยี่ยม และมีกิจกรรมต่อเนื่อง โดยทำกิจกรรมร่วมกับภาคีเครือข่าย เช่น กศน. วิทยาลัยการอาชีพ อบต. เทศบาล ผู้สูงอายุให้ความสนใจในการดูแลสุขภาพตนเอง เท็นได้จากการเข้าร่วมกิจกรรม ผู้สูงอายุติดบ้านได้รับการดูแลจนสามารถเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมได้ ผู้สูงอายุติดเตียงสามารถกลับมาเป็นผู้สูงอายุติดบ้านได้ ด้วยกำลังใจจากชุมชน อบต. และสาธารณะช่วยร่วมมือร่วมใจ

ทุนทางสังคมที่ใช้ในการพัฒนา “การดูแลผู้สูงอายุในพื้นที่”

พนมทวน เป็นดินแดนแห่งวัฒนธรรมท้องถิ่น ที่โดดเด่นคือ การรำ夷ี่ย รำโหน มีพ่อเพลง แม่เพลง ที่ร่วมทำกิจกรรม ผู้สูงอายุขอบมีกิจกรรมที่มีความสนุกสนาน จึงจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม

โรงพยาบาลมีความเชี่ยวชาญในการบริการการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก เปิดบริการ เป็นแห่งแรกของจังหวัดกาญจนบุรี เป็นสถานที่ฝึกอบรมหมอนวดของกระทรวงสาธารณสุข ผ่านมาตรฐาน การดำเนินงานสามารถบันทึกในระดับดีมาก จากกรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก และยังเป็นแหล่งต้นแบบศึกษาดูงานของหลายจังหวัด

ปัจจัยอีสุกความสำเร็จ และข้อจำกัดสำคัญ

- ทีมสุขภาพมีความเข้มแข็ง มีการประสานงาน ประชุมสนทนาด้วยกันตลอด และมีการซ่อมเหลือซึ่งกันและกัน มีผู้ประสานงานหลักจากโรงพยาบาล และสาธารณะช่วยเหลือ กิจกรรมร่วมกัน ลิงสำคัญคือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขทำงานร่วมกับภาคภาคีเครือข่ายได้เป็นอย่างดี ทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อสม. ชุมชน ผู้สูงอายุ กศน. หรือภาครัฐอื่นๆ และได้รับการสนับสนุนงบประมาณจาก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาโดยตลอด

- อุปสรรคหรือข้อจำกัดเนื่องจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุขมีภาระงานทึ่งเชิงรุกและเชิงรับทำให้การทำงานเชิงรุกน้อยลง จึงต้องมีการพัฒนาให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็ง ช่วยเหลือตนเองได้ โดยการพัฒนา อาสาสมัคร ดูแลผู้สูงอายุ/ผู้พิการให้มีทักษะในการดูแล และพัฒนาชุมชนผู้สูงอายุให้เข้มแข็ง สามารถจัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพได้อย่างต่อเนื่อง นักกายภาพมีบทบาทสำคัญในการดูแลผู้สูงอายุ เนื่องจากโรงพยาบาลมีนักกายภาพเพียง ๑ คน และยังต้องให้บริการในโรงพยาบาล ทำให้การออกให้บริการเชิงรุกในชุมชนน้อยลง ควรมีการเพิ่มจำนวนนักกายภาพบันทึกที่โรงพยาบาลหรือพ.สต. เพื่อรับผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้น

- การทำกิจกรรมต่างๆ ควรมีความชัดเจน ควรบูรณาการจากการ กอง ก่อนลงมาสู่ผู้ปฏิบัติ เพื่อไม่ให้ผู้ปฏิบัติทำงานช้าช้อน การประเมินผู้สูงอายุควรมีการคีย์ข้อมูลในโปรแกรม Hos-xp และให้ผู้ปฏิบัติ กรรม กอง สามารถดึงข้อมูลมาใช้ได้ ควรมีการเก็บข้อมูลที่เป็นระบบ สามารถนำมาเป็นงานวิจัยได้

คุณค่าที่ฝากไว้เป็นตำนาน

รอกเคลื่อนที่ ช่วยเรื่องข้อให้ติด สร้างกำลังแขนให้แข็งแรง

จักรยานเคลื่อนที่ จาก
พิการเดินไม่ได้ จนสามารถขับรถยนต์ได้

แก็บัญหาข้อเข่าเสื่อม เพิ่มกำลังกล้ามเนื้อ

ตาราง ๕ ช่อง พัฒนาสมอง พัฒนาภายในใจ

อบสมุนไพร ลดอาการปวดเมื่อย ลดการใช้ยาแก้ปวด แก้ไขออก

การจัดบริการพื้นฟูสภาพในศูนย์ดูแลสุขภาพรูปแบบพิเศษ

ศูนย์พื้นฟูวัดทุ่งป่าอี้ปัน จังหวัดลำปาง

บริการสู่ชุมชน Home Health Care/Home visit

การปรับสภาพลิ้งแวดล้อมที่บ้านผู้สูงอายุ

การประคบใบพลับพลึง

แข่น้ำสมุนไพร
(ธาราบำบัด)

การประคบร้อน
โดยการใช้ลูกประคบ

การทำกายภาพ ด้วยการ
เคลื่อนไหวข้อต่างๆ

กายภาพบำบัดและกิจกรรมบำบัด

การดำเนินงานของชุมชนผู้สูงอายุ จังหวัดพังงา

วัตถุประสงค์ของการดำเนินงานชุมชนผู้สูงอายุ

- ๑) ผู้สูงอายุมีสุขภาพที่ดี กาย ใจ สมองและลักษณะ
๒) มีงานทำ มีรายได้
 - ๓) อนุรักษ์และถ่ายทอดภูมิปัญญา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น
 - ๔) เข้าถึงเทคโนโลยีใหม่ๆ
 - ๕) พึ่งตัวเองได้

การดำเนินงาน มีดังนี้

- ระดับสาขาสมาคมสภาผู้สูงอายุแห่งประเทศไทย

๑. ประชุมคณะกรรมการทุก ๒ เดือน มีส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ เข้าร่วมประชุม เช่น สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด สำนักงานจัดหางาน จังหวัด เหล่ากาชาดพังงา องค์กรบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.)

๒. ประชุมประจำปี มีสมาชิกเข้าร่วมประชุมครั้งละ ๕,๐๐๐ – ๖,๐๐๐ คน สนับสนุนงบประมาณโดย อบจ.

๓. จัดมหกรรมไทเก๊กทุกปี มีสมาชิกในจังหวัดและต่างจังหวัดร่วมงานครั้งละประมาณ ๔,๐๐๐ คน สนับสนุนงบประมาณโดยอบจ.

๔. กระตุ้นให้ชุมชนพึ่งตนเอง โดยเจ้าหน้าที่ให้การสนับสนุน

๕. ติดตามสุขภาวะของผู้สูงอายุ เช่น โรคประจำตัวและการคัดกรองโรคต่างๆ

๖. คัดเลือกชุมชนผู้สูงอายุดีเด่นระดับจังหวัด

ชุมชนขนาดใหญ่ มีจำนวนสมาชิกมากกว่า ๒๐๐ คน

ชุมชนขนาดเล็ก มีจำนวนสมาชิกน้อยกว่า ๒๐๐ คน

๗. คัดเลือกผู้สูงอายุดีเด่นระดับจังหวัด และสมาคมสภาผู้สูงอายุแห่งประเทศไทยฯ

๘. คัดเลือกคู่แก้ว-คู่ขวัญ ระดับจังหวัด

๙. คัดเลือก ๔๐ ปีyang แจ้ว ระดับจังหวัด

๑๐. คัดเลือก ๑๐๐ ปี ที่เข็งแรง

๑๑. จัดตั้งคลังปัญญาผู้สูงอายุจังหวัดพังงา ซึ่งบริหารงานโดยผู้สูงอายุ และมีผู้สูงอายุจากชุมชนต่างๆ ที่มีความรู้และภูมิปัญญาเป็นสมาชิกจำนวน ๒๐๕ คน

- ระดับชุมชนผู้สูงอายุในอำเภอ

๑. โดยชุมชนผู้สูงอายุในอำเภอ รวมตัวกันจัดตั้งเป็น ชุมชนผู้สูงอายุอำเภอ เลือกประธานชุมชนและ แบ่งงานกันรับผิดชอบในระดับอำเภอ

๒. มีการประชุมประจำเดือน-กรรมการ-และผู้แทนสมาชิกทุกชุมชน โดยหมุนเวียนการประชุมไปตาม ชุมชนต่างๆ ๒ เดือน/ครั้ง

►►► การพัฒนารูปแบบระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ

- ๓. มีการพัฒนาศักยภาพของชุมชนผู้สูงอายุ
- ๔. มีการนำวิชาการและกิจกรรมจากภาควิจัยไปใช้ในชุมชนฯ
- ๕. มีการพัฒนาไปสู่ชุมชนผู้สูงอายุเข้มแข็งและชุมชนผู้สูงอายุคุณภาพ

● ระดับภายในชุมชน

- ๑. มีระเบียบข้อบังคับของชุมชน
- ๒. มีแผนปฏิบัติงานประจำปีของชุมชน
- ๓. จัดให้สมาชิกออกกำลังกายทุกวัน เดินตอนเช้า บันจารยาน ไทเก็ก เปตอง ฮลาญป ไลต์เด็นด์
- ๔. ตรวจสุขภาพเบื้องต้น หาดูชนีมวลกาย บันทึกสุขภาพทุกเดือน
- ๕. ตรวจสุขภาพโดยแพทย์ ตรวจสุขภาพซ่องปากโดยทันตแพทย์ ปีละครั้ง
- ๖. คัดกรองโรคและภาวะต่างๆ เช่น เบาหวาน ความดันโลหิต ไขมัน ภาวะซึมเศร้า ภาวะสมองเสื่อม ข้อเข่าเลื่อน การมองเห็น และมะเร็งในช่องปาก

- ๗. ดูแลสุขภาพซ่องปากโดยเพื่อนสมาชิก แข่งขันแปรฟันสะอาด ประวัติผู้สูงอายุฟันดี
- ๘. ดูแลสุขภาพซ่องปากให้เด็กวัยก่อนเรียน และให้ความรู้ในนักเรียนชั้นประถมศึกษา
- ๙. ให้ความรู้ส่งเสริมให้มีงานทำ เพิ่มรายได้ ได้รับสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- ๑๐. อนุรักษ์และถ่ายทอดภูมิปัญญาให้แก่บุคคล ชุมชน
- ๑๑. ช่วยเหลือเพื่อนสมาชิก ดูแลผู้สูงอายุ ดังนี้
 - จัดให้ผู้สูงอายุ ร่วมกับสภ. หรือเจ้าหน้าที่ไปเยี่ยมและช่วยดูแลสุขภาวะของผู้ป่วย ติดเตียงหรือป่วยในโรงพยาบาล และผู้สูงอายุที่ถึงแก่กรรม
 - จัด อพ.ส. จำนวน ๑,๑๗๑ คน กระจายทั่วจังหวัด ช่วยดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุ
 - ๑๒. ช่วยเหลือสังคม ชุมชน วัด โรงเรียน อบต. เทศบาล อำเภอ จังหวัด
 - ๑๓. จัดหนุนป้านปลูกผักปลอดสารพิษ

● ผลการดำเนินงาน

- ๑) พัฒนาชุมชนผู้สูงอายุคุณภาพจำนวน ๗๒ ชุมชน บางส่วนอยู่ระหว่างการประเมินผล
- ๒) ตำบลต้นแบบในการดูแลผู้สูงอายุระยะยาวผ่านเกณฑ์ประเมินจำนวน ๒๕ ตำบล
- ๓) ขยายชุมชนในจังหวัดพังงา เป็นแหล่งศึกษาดูงานเกี่ยวกับการดำเนินงาน ให้กับชุมชนผู้สูงอายุ ของจังหวัดต่างๆ ปีละหลายครั้ง
 - ๔) ได้รับเลือกเป็นผู้แทนชุมชนผู้สูงอายุ ในภาคีคึกคักการดำเนินงาน ของสำนักงบประมาณ
 - ๕) ร่วมกับกรมพลศึกษา ดำเนินโครงการวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพทางกายผู้สูงอายุ
 - ๖) ร่วมกับคณะกรรมการคีกค่าศาสตร์และพัฒนาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ดำเนินโครงการส่งเสริมกิจกรรมทางกายเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในประเทศไทย
 - ๗) สมาคมสภាទผู้สูงอายุแห่งประเทศไทยได้ดำเนินโครงการคีกค่าชุมชนผู้สูงอายุที่มีความเข้มแข็ง เพื่อเป็นต้นแบบในการพัฒนาศักยภาพชุมชนผู้สูงอายุ

การดำเนินงานโรงเรียนผู้นำผู้สูงอายุ จังหวัดพิจิตร

สังคมผู้สูงอายุไม่ทอดทิ้งกัน

ด้วยการมุ่งเน้นพัฒนาผู้นำผู้สูงอายุ ผ่านกระบวนการโรงเรียนผู้นำผู้สูงอายุจังหวัดพิจิตร

กระบวนการตอบบทเรียนการดำเนินงานพื้นที่ โดยนายสุรเดช เดชาคุ้มวงศ์ รองประธานมูลนิธิร่วมพัฒนาพิจิตร เรียบเรียงโดย นางสาววารัตน์ หมวดยอด ผู้ประสานงานมูลนิธิร่วมพัฒนาพิจิตร

ความเป็นมาของการพัฒนา “การดูแลผู้สูงอายุในพื้นที่”

ฐานแนวคิด มุ่งเน้นที่การพัฒนาแก่นำผู้สูงอายุ เนื่องจากมีคำรามเกิดขึ้นว่า ทำไมเราต้องพัฒนาให้เกิดผู้นำผู้สูงอายุ ด้วยสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ในการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เจ้าหน้าที่สาธารณสุข หมอ พยาบาล หรือแม้แต่นักวิชาการสาธารณสุขที่ของรพสต. ยังคงคลุกอยู่กับกระบวนการรักษาโรคทั้งหลาย ให้แก่ผู้สูงอายุ และยังมีบทบาททำการส่งเสริมดูแลสุขภาพให้แก่ผู้สูงอายุในพื้นที่ จึงเกิดปรากฏการณ์ที่แก่นนำผู้สูงอายุ กล่าวว่า “หมอนำ หมอทำไม่ไว้ หมอเอานาย เอานโยบาย เอาเคปีโอ ใช้เป็นตัวตั้ง” ปรากฏการณ์นี้ทำให้เกิดความลัมพันธ์แวดล้อม ความลัมพันธ์เชิงอำนาจ ขาดกระบวนการมีส่วนร่วม ขาดการเรียนรู้ร่วมกันของผู้สูงอายุและเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในพื้นที่ นี้เป็นลักษณะของโครงสร้างและสถานการณ์ที่เกิดขึ้นอยู่ในพื้นที่

มุ่งมองอีกด้านหนึ่งนั้น ถ้าให้ผู้สูงอายุซึ่งไม่ได้เป็นตัวปัญหา แต่เป็นช่วงวัยที่จะต้องเข้าเพชญกับปัญหา มาเข้าสู่กระบวนการพัฒนา กระบวนการส่งเสริม ให้เกิดการจัดการเตรียมความพร้อมก่อนเพชญปัญหาด้วยตัวเอง ร่วมกับพี่เลี้ยง เป็นเจ้าหน้าที่สาธารณสุข อบต. เทศบาล ซึ่งการเป็นพี่เลี้ยงให้ผู้สูงอายุ ร่วมกันคิด ร่วมกันออกแบบการพัฒนา และร่วมลงมือปฏิบัติ ก็จะเกิดปรากฏการณ์สำคัญขึ้นมา นั่นคือ เกิดลังค์แนวราบ ความสัมพันธ์ในแบบแนวราบจะมีทั้งพลังของความรู้ พลังของจิตวิญญาณ นำมาซึ่งความสัมพันธ์ภาพจากทุกฝ่ายในพื้นที่ กระบวนการนี้จะก่อให้เกิดภาคสามเหลี่ยมความร่วมมือขึ้นในพื้นที่ตำบล เกิดการร่วมกันเคลื่อนลังค์ที่ไม่ทอดทิ้งกัน และเกิดกระบวนการสร้างสุขภาพ นำการซ้อมสุขภาพ

แนวคิดกระบวนการก่อเกิดผู้นำและเครือข่าย

“ชุมชนเข้มแข็ง เครือข่ายเข้มแข็ง” หัวใจของการพัฒนาความเข้มแข็ง ของชุมชนผู้สูงอายุจังหวัดพิจิตร อายุที่ ผู้นำ “เราเชื่อว่าผู้นำ คนดี คนเก่ง มีอยู่ในพื้นที่” เพียงเราสร้างกระบวนการส่งเสริม จะส่งเสริมอย่างไรให้เกิดการรวมตัวกันของคนดีคนเก่ง ภายใต้การกระทำความตื่ร่วมกัน และสิ่งที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนก็คือ บทบาทของการเป็นพี่เลี้ยงผู้สนับสนุนตัวผู้นำผู้สูงอายุ พี่เลี้ยงที่มีความเชื่อใน ผู้นำในตัวผู้สูงอายุ เชื่อในศักยภาพของผู้นำผู้สูงอายุ “ผู้สูงอายุยังคงเป็นบุคคลที่มีคุณค่า มีภูมิปัญญา”

สุรัมินทร์ และอุ่งเสน

แก่นนำผู้สูงอายุ ดำเนินกิจกรรมอย่างมีความสนุกสนาน

▶▶▶ การพัฒนารูปแบบระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ

ผู้นำ พี่เลี้ยง ความเชื่อ นำสู่การพัฒนางานผู้สูงอายุ เริ่มต้นจากฐานคิด การใช้พื้นที่ด้านแบบเป็นฐานในการพัฒนา และให้พื้นที่เครือข่ายอื่นได้มาร่วมกระบวนการเรียนรู้จากตำบลต้นแบบ เรียนรู้ผ่านกระบวนการชี้นิยาม เรียนรู้ผ่านผู้นำที่เข้มแข็ง เรียนรู้ผ่านการพัฒนานวัตกรรมดี ๆ จากพื้นที่ ขยายไปสู่ภาคเครือข่ายผู้สูงอายุในต่างพื้นที่

แกนนำผู้สูงอายุพนปะพุดคุบร่วมกับปลัดกระทรวงสาธารณสุข

พี่เลี้ยง หารือร่วมกันพิศึกษาการเคลื่อนงานผู้สูงอายุ

กระบวนการพัฒนาผู้นำผู้สูงอายุ ในพื้นที่จังหวัดพิจิตร

๑. กระบวนการสัญจรของเครือข่ายผู้สูงอายุ ระดับจังหวัด ระดับอำเภอ และระดับตำบล

กระบวนการสัญจรของเครือข่ายผู้สูงอายุ เป็นการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ กับกระบวนการเปิดโอกาส การเรียนรู้ด้วยรอยยิ้ม ด้วยความสุขของการชุมชนการแสดงด้านศิลปะ วัฒนธรรม และการนำเสนอของดี ที่มีอยู่ในพื้นที่ ก่อนเริ่มนำเข้าสู่กระบวนการแลกเปลี่ยนการทำางานด้านผู้สูงอายุ และการดูแลผู้สูงอายุในพื้นที่

ลิ่งสำคัญกว่าการเกิดเวทีสัญจร ก็คือ เป็นองหลังของการบูรณาการที่ทำให้เกิดเวทีสัญจรในแต่ละพื้นที่ เกิดกระบวนการเตรียมความพร้อมของคนในพื้นที่ เกิดกระบวนการเรียนรู้ของผู้คนในพื้นที่ เกิดกระบวนการพื้นที่คัดสรร ลิ่งดี คนดี สร้างร้างเพื่อให้ได้นำเสนอสิ่งที่ดีที่สุดของพื้นที่ ให้คนในพื้นที่และเครือข่ายต่างพื้นที่ ได้มาร่วมกันชี้นิยามยินดี นั่นย่อหมายถึงการสัญจารังหัวดแต่ละครั้งหนึ่น จึงเป็นการกระตุ้นให้ตำบล อำเภอ นั้น ๆ ตื่นขึ้นมาจากการหลับไหล เกิดสัมพันธภาพที่ดีในพื้นที่ ทั้งอบต. เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ผู้สูงอายุ รวมทั้งภาคผู้สูงอายุจากพื้นที่อื่น ๆ ร่วมกันเรียนรู้ และนำนวัตกรรมดี ๆ กลับไปปรับใช้ในพื้นที่ตนเอง

๒. กระบวนการอบรมผู้นำผู้สูงอายุ ผ่านโรงเรียนผู้นำผู้สูงอายุ

นิยาม โรงเรียนผู้นำผู้สูงอายุ

“โรงเรียนผู้นำผู้สูงอายุ คือพื้นที่ทางลัษณะที่ผู้นำภาคีเครือข่ายทุกฝ่ายได้มาร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน เกิดความรู้ ได้ความรู้สึกที่ดีทางด้านจิตใจ ได้เพื่อน ได้ความสามัคคี เกิดลัมพันธภาพที่ดี และเป็นพื้นที่ที่เติมพลังให้แก่นำกับไปเคลื่อนการดูแลผู้สูงอายุในพื้นที่ของตนเองได้อย่างมั่นใจ”

“โรงเรียนผู้นำผู้สูงอายุ ไม่ใช่ที่ที่เป็นห้องเรียนที่มีอาคาร สิ่งปลูกสร้าง ไม่ใช่ที่มีหลักสูตรที่มีความตายตัว แต่เป็นการเรียนรู้ จากตัวผู้นำที่สั่งสมความรู้จากการลองผิดลองถูก และนำมาปฏิบัติงานเกิดผลที่เป็นรูปธรรม”

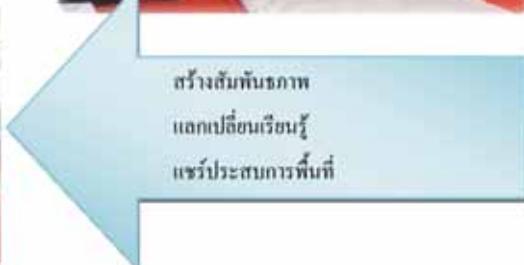
การอบรมแกนนำผู้สูงอายุในจังหวัดพิจิตร ผ่านโรงเรียนผู้นำผู้สูงอายุ เป็นกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน ใช้วัด เป็นสถานที่ให้เกิดกระบวนการเรียนรู้โดยอยู่ร่วมกัน ๒ วัน ๒ คืน มีจุดมุ่งหมาย คือ สร้างผู้นำแกร่งสอง และต่อยอดความรู้ให้กับผู้นำแกร่งนั่นเอง เพื่อให้เกิดพลังความสามัคคีของภาคี สร้างความคุ้นเคยสร้างความเป็นหมู่ เป็นพวงเดียวกัน และเกิดกระบวนการเรียนรู้ ทั้งจากการสนทนากลupaline และจากพื้นที่ต่างๆ ในการพัฒนาชุมชนผู้สูงอายุ ผ่านกระบวนการอย่างไม่เป็นทางการ

๓. กระบวนการทรงรูปแบบของผู้สูงอายุ

หัวใจสำคัญ ของกระบวนการจัดงานมหกรรมผู้สูงอายุจังหวัดพิจิตร คือ การประการศักยภาพของผู้นำผู้สูงอายุ “เราคือเจ้าภาพตัวจริง เราไม่ใช่เป็นเพียงแขกรับเชิญที่มาร่วมงาน” ทำให้ผู้สูงอายุเกิดความเชื่อมั่นในพลังของตนเอง อาจเรียกว่า “เป็นการสร้างสำเนกใหม่ของผู้นำผู้สูงอายุ”

กระบวนการทรงรูปแบบของผู้สูงอายุ ที่ผ่านมานี้ เป็นการเชิดชูบุคลต้นแบบ ประกาศนโยบายการดำเนินงานของชุมชนผู้สูงอายุ และเชื่อมภาคีเครือข่ายทุกฝ่ายเข้าหากัน โดยมีผู้สูงอายุเป็นจุดศูนย์รวม

๔. กระบวนการตอบบทเรียน

การตอบบทเรียน เป็นการลงพื้นที่ติดตามกระบวนการทำงานของผู้สูงอายุในพื้นที่ต้นแบบอย่างต่อเนื่อง ผ่านกระบวนการตั้งคำถามกับพื้นที่ ด้วยความซื่นชม ยินดี กับกระบวนการทำงานในพื้นที่ และทิศทางการต่อยอดการทำงานของพื้นที่ จากการตอบบทเรียนการดำเนินงานจากพื้นที่ตำบล ทำให้เกิดชุดความรู้ การทำงานของพื้นที่เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของภาคีสิ่งนี้เป็นลิ่งที่แกนนำผู้สูงอายุเรียกว่า “ให้เกิดขึ้นในพื้นที่”

นั่นคือกระบวนการภารกิจตอบที่เรียนเนื่องจากทำให้พื้นที่ได้เกิดการบทวนการทำงานของตนอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ กระบวนการภารกิจตอบที่เรียนในพื้นที่ยังเป็นกระบวนการชีวภาพ แล้วหน่วยงานราชการต่างๆ ยังเข้าไปสนับสนุนกระบวนการต่างๆ ได้น้อย

๔. กระบวนการสื่อสาร

การดำเนินภารกิจรวมกันของเครือข่ายในจังหวัดทำให้เกิดกระบวนการสื่อสารที่เรียกว่าเฟสทุเฟล และการสื่อสารผ่านเฟสบุ๊ค เป็นอีกหนึ่งกระบวนการที่กระตุ้นให้เกิดความอยากรู้ “อยาก ในที่นี่คือ อยากถูก ขึ้นมาทำความดี อยากร่วมแบบในสิ่งดีๆ” จากสิ่งที่ได้เห็นผ่านการสื่อสารทางเครือข่ายเฟสบุ๊ค นอกจากจะเป็นการสื่อสารของเครือข่ายแล้วยังเป็นการบันทึกข้อมูลและเรื่องราวจากการปฏิบัติ สู่การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สู่การปฏิบัติ กระบวนการนี้ทำให้เราเห็นถึงพัฒนาการของความจริง ความดี ความงาม และความสุขของผู้คนที่เกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่ นำไปสู่การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสู่การพัฒนาแผน ต่อยอดการดำเนินงานผู้สูงอายุของจังหวัดพิจิตร

ผลที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาผู้นำ แบ่งเป็น ความสำเร็จเชิงกระบวนการ และความสำเร็จเชิงคุณภาพ

ความสำเร็จเชิงกระบวนการ

๑. มีเวทีสัญจรผู้สูงอายุในระดับจังหวัด ที่ได้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกเดือน ปัจจุบันจัดขึ้นเป็นครั้งที่ ๒๖ เป็นระยะเวลา ๓ ปี ต่อเนื่อง จังหวัดพิจิตรมี อบท.และเทศบาล รวม ๑๐๑ แห่ง เรายังได้เคลื่อนขบวนการสัญจรผู้สูงอายุไปในพื้นที่แล้วรวม ๒๖ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๒๖ ของพื้นที่ และยังมีแผนการสัญจรผู้สูงอายุ ระดับจังหวัดที่ต่อเนื่องในปี ๒๕๕๘ ต่อไป

๒. การสัญจรระดับอำเภอ เป็นกระบวนการล้อตามการดำเนินงานของจังหวัด หรือที่ผู้นำผู้สูงอายุเรียกว่า “การลอกเลี้ยงกระบวนการแบบจังหวัด” มีพื้นที่ ๙ อำเภอ จาก ๑๒ อำเภอในจังหวัดพิจิตร ที่มีกระบวนการสัญจรระดับอำเภอ และยังเหลือพื้นที่อยู่ระหว่างขั้นตอนของการก่อร่างขบวนการระดับอำเภอ และการพัฒนามรผู้สูงอายุในพื้นที่ของอำเภอคงเจริญ อำเภอเมือง อำเภอสาขากเหล็ก และอำเภอวังทรายพูน กระบวนการของแต่ละอำเภอจะเป็นการสัญจาร ๑ เดือนต่อครั้ง หรือ ๒ เดือนต่อครั้ง ตามขนาดความเล็ก/ใหญ่ของแต่ละอำเภอ

๓. กระบวนการสัญจรผู้สูงอายุในระดับตำบล มีพื้นที่มากกว่า ๑๒ ตำบลที่มีการประชุมสัญจรตำบล อย่างต่อเนื่อง (ซึ่งอยู่ในกระบวนการติดตาม โดยการลงพื้นที่ก่อตัวที่เรียนแบบ)

๔. นัดหมายผู้สูงอายุ จัดขึ้นเป็นปีที่ ๒ มีกำหนดการจัดงานมหกรรมผู้สูงอายุในรอบ ปีที่ ๓ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ โดยผู้สูงอายุอำเภอโพทะเลรับเป็นเจ้าภาพ

ความสำเร็จเชิงคุณภาพ

ก่อเกิดความเข้มแข็งของชุมชนตำบล อำเภอภาคคีรุ่วมีอยู่ในพื้นที่ หรือที่เรียกว่าภาคคีรือข่าย สามเหลี่ยม ที่จะดูแลผู้สูงอายุได้อย่างต่อเนื่อง จากกระบวนการพัฒนาที่เริ่มจากฐานตำบล ๑๒ ตำบล กระตุ้นให้จังหวัดเกิดความตื่นตัว และยังพัฒนาอย่างกลับมาสู่ระดับอำเภอให้ตื่นขึ้นเห็นถึงการให้ความสำคัญและพัฒนางานผู้สูงอายุในพื้นที่ จัดเป็นการพัฒนาที่เริ่มจากฐานเตี้ย

ก่อเกิดนวัตกรรมการดูแลผู้สูงอายุ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพ การดูแลกลุ่มติดบ้าน ติดเตียง ดูแลห้องด้านกาย ใจ สังคม รวมถึงสวัสดิการที่ผู้สูงอายุสามารถจัดการได้ในพื้นที่ตำบล เป็นการดูแลที่มากไปกว่าการดูแลเรื่องการรักษาโรคทั้งหลาย และห้องนอนนี้จัดเป็น นวัตกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่

ก่อเกิดกระบวนการเรียนรู้กันทุกเดือนของผู้สูงอายุ จากการร่วมสัญจารและมีประชุมที่ต่อเนื่องของพื้นที่ ทั้งในตำบล อำเภอ จังหวัด นอกจากนี้ แกนนำคุณธรรมการสุขภาพผู้สูงอายุ ที่มีความเชื่อมั่น ยังร่วมกันบูรณาการแผน เพื่อเดินหน้าพัฒนางานผู้สูงอายุต่อไป

ปัจจัยอีสุ่ความสำเร็จ

๑. ผู้นำที่มีใจสนับสนุนให้มีพื้นที่ทางสังคม หรือมีกระบวนการที่ก่อให้เกิดการรวมตัวกันเกิดขึ้นในพื้นที่ เช่น การประชุมกรรมการ การจัดกิจกรรมลัญจร เป็นต้น

๒. ผู้นำที่ผ่านกระบวนการพัฒนา สนับสนุนให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่ต่อเนื่อง เช่น ให้มีการอบรม ผ่านโรงเรียนผู้สูงอายุ การสนับสนุนส่งเสริมให้แกนนำได้เข้าร่วมเรียนรู้ในกระบวนการลัญจรอีกระดับ โดยการสนับสนุนของพี่เลี้ยง รพสต. โรงพยาบาล เทศบาล อบต. ในการอำนวยความสะดวกให้ผู้สูงอายุ สามารถเดินทางไปร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ได้สะดวกยิ่งขึ้น

๓. พี่เลี้ยงที่ทำหน้าที่เป็นผู้เชื่อมประสานในระดับอำเภอ และจังหวัด เช่น เจ้าหน้าที่สาธารณสุขอำเภอ สาธารณสุขจังหวัด มูลนิธิร่วมพัฒนาพิจิตรา ประสานงานให้เกิดการขับเคลื่อนงานผู้สูงอายุ ในภาพอำเภอ และ จังหวัด

๔. การมีเป้าหมายที่ชัดเจน ก้าวสู่จุดหมายปลายทาง เช่น จังหวัดพิจิตราต้องการเห็นผู้สูงอายุสุขภาพดี โดยทุกภาคีมีส่วนร่วม และเป็นสังคมผู้สูงอายุที่ไม่ทอดทิ้งกัน

๕. มีการพัฒนาแผนการดำเนินงานร่วมกัน โดยมีผู้นำผู้สูงอายุและเจ้าหน้าที่ จากทุกพื้นที่ร่วมกันทำ แผนงานบูรณาการของผู้สูงอายุ

๖. มีหน่วยงานที่ร่วมสนับสนุน เช่น สาธารณสุขสนับสนุนการอำนวยความสะดวกเรื่องการเดินทาง การร่วมเป็นพี่เลี้ยงด้านวิชาการ มูลนิธิร่วมพัฒนาพิจิตราเป็นหน่วยประสานงานเชื่อมร้อยแกนนำผู้สูงอายุ จากทุกพื้นที่ ร่วมกับส่วนราชการ

๗. มีระบบการสื่อสาร ทั้งแนวตั้ง แนวราบ และการสื่อสารสู่สาธารณะ

ข้อจำกัดของการพัฒนาในพื้นที่

ขาดนโยบายที่ชัดเจนในการสนับสนุนงานด้านผู้สูงอายุ ส่งผลถึงการให้ความร่วมมือและการ สนับสนุนที่เต็มกำลังของพี่เลี้ยงในบางพื้นที่

การก่อเกิดของผู้นำชุมชนผู้สูงอายุที่เข้มแข็ง ชุมชนผู้สูงอายุก็จะเข้มแข็ง ภาคีก็จะเข้ามามีส่วนร่วม ผู้สูง อายุก็จะได้รับการดูแล แต่ถ้าขาดการส่งเสริมผู้สูงอายุให้เกิดความเข้มแข็ง เจ้าหน้าที่สาธารณสุขก็ยังคงต้อง เห็นด้วยกัน แล้วคงต้องทำงานอย่างเดียวโดยขาดการมีส่วนร่วมจากผู้สูงอายุ

คือ ความหวัง ความสุข ของผู้สูงอายุจังหวัดพิจิตรา บนสังคมที่ไม่ทอดทิ้งกัน

สรุปผลการประชุมการจัดสนับสนุนกลุ่ม (Focus Group) และการประชุมกลุ่มระดมสมอง (Brain Training)

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่มีคุณภาพเชื่อมโยงจากสถานบริการสู่ชุมชน

คำสำคัญ (key words) ของยุทธศาสตร์ที่ ๒ คือ สถานบริการ ชุมชน และความเชื่อมโยง สถานบริการ สุขภาพมีทั้งสถานบริการสุขภาพของภาครัฐ ซึ่งของกล่าวว่าเฉพาะกระทรวงสาธารณสุข และนอกภาครัฐ ซึ่งอาจเป็นขององค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือเอกชน

ในระดับจังหวัด มีโรงพยาบาลศูนย์ (รพศ./ระดับ A – Advanced level) หรือโรงพยาบาลทั่วไป (รพท./ระดับ S – Standard level) ในระดับอำเภอ มีโรงพยาบาลชุมชน (รพช.) ที่มีศักยภาพอาจเป็นระดับ M หรือ F – Middle หรือ First level (มี M_๑, M_๒ , F_๑, F_๒, F_๓) ส่วนสถานบริการระดับปฐมภูมิ (P – Primary level) ในระดับตำบลได้แก่ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) และศูนย์สุขภาพชุมชนเมือง (ศสม.) ในเขตอำเภอเมือง (M_๑ รพท.ขนาดเล็ก, M_๒ รพช.แม่ข่าย, F_๑ รพช.ขนาดใหญ่, F_๒ รพช., F_๓ รพช.ขนาดเล็ก)

การส่งต่อผู้ป่วยระหว่างโรงพยาบาลระดับต่างๆ ส่วนใหญ่จะผ่านศูนย์ส่งต่อ (Referral Center) ของโรงพยาบาล ส่วนการส่งผู้ป่วยใน (IPD) ที่กลับไปดูแลต่อเนื่องที่บ้านมักจะผ่านหน่วยงาน Continuity of Care Center (COC Center) ของโรงพยาบาล เพื่อให้บุคลากรของหน่วยบริการปฐมภูมิ (Primary Care Unit) ได้แก่ รพ.สต. หรือ ศสม. เยี่ยมผู้ป่วยที่บ้าน

การพัฒนาระบบบริการดูแลผู้สูงอายุจึงควรบูรณาการกับโครงสร้างเดิมที่มีอยู่แล้ว โดยอาจจะเพิ่มเติมบทบาทหน้าที่ให้ Referral Center หรือ COC Center หรือมีอีกทีมหนึ่งที่ทำหน้าที่ประสานงานดูแลผู้สูงอายุของโรงพยาบาลไปทำงานร่วมกับ Centers เหล่านี้

โรงพยาบาลศูนย์หรือโรงพยาบาลทั่วไปในระดับจังหวัดดูแลผู้สูงอายุที่ Admitted ในโรงพยาบาล ดูแล Acute Care เมื่ออาการดีขึ้น ส่งไปดูแลต่อที่โรงพยาบาลระดับอำเภอ ดูแล Sub-acute/Intermediate Care สำหรับผู้สูงอายุที่เป็นคนเขตอำเภอเมือง ในจังหวัดที่ไม่มีโรงพยาบาลอำเภอเมือง รพศ./รพท. ก็จะดูแล Sub-acute Care/Intermediate Care ด้วย ช่วงจำนวนผู้ป่วย จะมีการทำ Discharge plan รวมมี Protocol สำหรับผู้สูงอายุ เพื่อประเมินปัญหาและความต้องการของผู้ป่วยและครอบครัว นอกจากดูแลเรื่องโรคแล้ว ควรมี Comprehensive Geriatric Assessment ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ ความสามารถในการทำกิจวัตรประจำวัน และด้านสังคม ด้านร่างกาย ควรประเมินความเสี่ยงต่อการหลอกล้ม ภาวะโภชนาการ พันธุ์ตา เป็นต้น ด้านจิตใจ ควรประเมินภาวะซึมเศร้าและภาวะสมองเสื่อม รวมถึงการให้คำแนะนำ/ฝึกหัดช่วยให้แก่ผู้ดูแล / Caregiver

ในระดับโรงพยาบาลชุมชนก็ เช่นเดียวกัน มีบทบาทในการดูแลผู้สูงอายุทั้ง Acute Care และ Intermediate Care ในกรณีที่สามารถ discharge จากโรงพยาบาลกลับไปดูแลต่อเนื่องที่บ้าน (Home Based Care) ทางโรงพยาบาลควรมี Home Care Pathway ให้บุคลากรของ ศสม./รพ.สต. เพื่อเป็นแนวทางในการเยี่ยมผู้สูงอายุที่บ้าน และให้คำแนะนำแก่ Caregiver

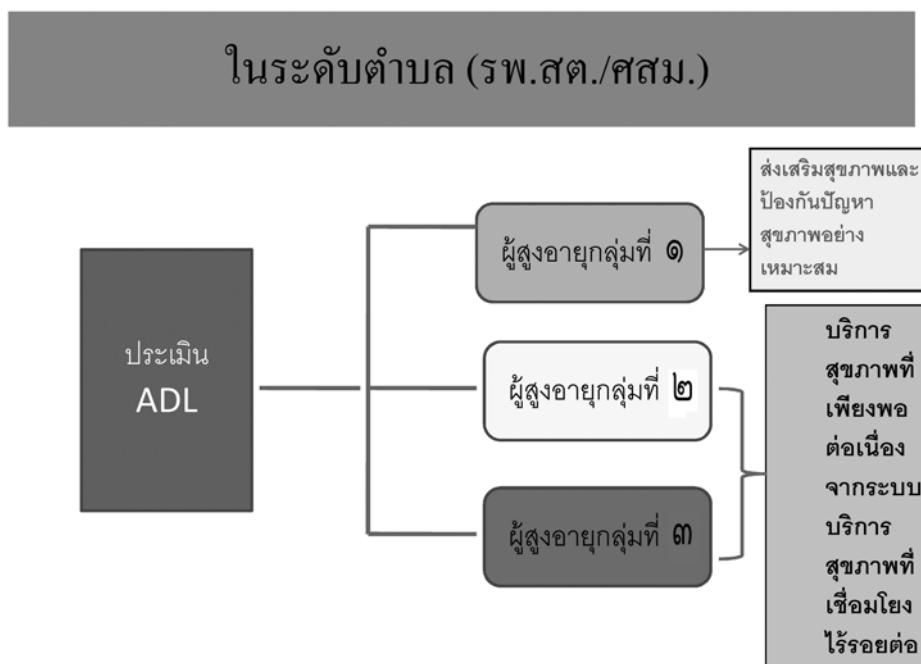
ในชุมชนที่เข้มแข็ง อาจมีผู้นำชุมชน จิตอาสาหรืออาสาสมัครร่วมเยี่ยมบ้าน ให้ความช่วยเหลือแก่ครอบครัวผู้สูงอายุตามความเหมาะสม ในกรณีที่ญาติของผู้สูงอายุไม่สามารถดูแลผู้สูงอายุเองที่บ้านได้ อาจจะพึ่งสถานบริการสุขภาพผู้สูงอายุที่มีอยู่ในชุมชน ซึ่งอาจเป็นสถานบริการที่จัดตั้งโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น วัด องค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร หรือเอกชน ที่ให้การดูแลแบบ Day Care หรือแบบ Respite Care

สถาบันเวชศาสตร์สมเด็จพระสังฆราชญาณสัมพันธ์เพื่อผู้สูงอายุ กรมการแพกย์ กระทรวงสาธารณสุข

ส่วนผู้สูงอายุระยะสุดท้ายดูแลแบบ Palliative Care อาจดูแลที่บ้านผู้สูงอายุเอง หรืออาจมีสถานพยาบาลที่จัดตั้งโดยองค์กรใดองค์กรหนึ่ง

บุคลากรสาธารณสุขในระดับ รพ.สต./ ศสม. ควรประเมินภาวะสุขภาพของผู้สูงอายุและประเมินความสามารถในการทำกิจวัตรประจำวัน(ADL) จำแนกกลุ่มผู้สูงอายุเป็น ๓ กลุ่ม ๑, ๒ และ ๓ ตามระดับการดูแลตนเอง แต่ละกลุ่มนี้แนวทางในการส่งเสริมสุขภาพและป้องกันปัญหาสุขภาพอย่างเหมาะสมเมื่อผู้สูงอายุมีปัญหาสุขภาพหรือเจ็บป่วยที่จำเป็นต้องไปตรวจรักษาที่คลินิกผู้สูงอายุของโรงพยาบาลระดับต่างๆ ซึ่งมาตรฐานบริการของคลินิกผู้สูงอายุใน รพศ., รพช. ได้มีแนวทางในการดำเนินงานและมีตัวอย่างที่ปฏิบัติได้ดีของ รพ. ต่างๆ เป็นที่แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ในกรณีที่ต้อง Admit เป็นผู้ป่วยใน ดูแลแบบ Acute Care ก็ได้รับการดูแลในสถานบริการสุขภาพตามที่ได้กล่าวมาแล้ว ในกรณีที่ไม่ต้อง Admit ผู้รับผิดชอบคลินิกสูงอายุ หรือทีมประสานงานดูแลผู้สูงอายุให้คำแนะนำแก่ผู้ป่วยและญาติเพื่อให้มี Self Care ที่ดี ในการณ์ที่ต้องให้ระดับศสม./รพ.สต. เยี่ยมบ้าน ก็ดำเนินการแบบ Home Based Care

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่มีคุณภาพเชื่อมโยงจากสถานบริการสู่ชุมชน

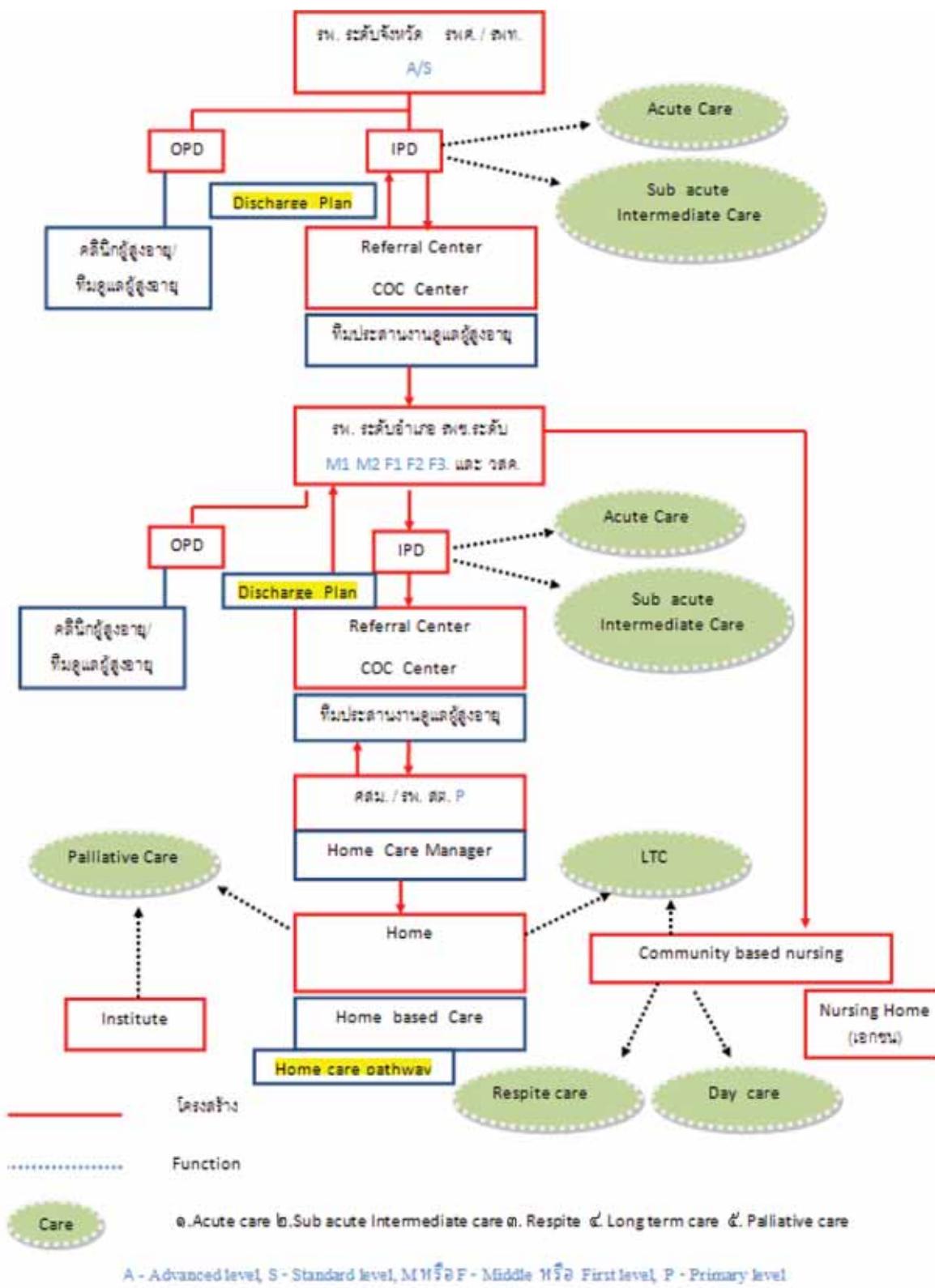

Information System

ทีมประสานงานดูแลผู้สูงอายุของโรงพยาบาลระดับจังหวัดและระดับอำเภอครมีข้อมูลสุขภาพของผู้สูงอายุ และสถานบริการสุขภาพทั้งภาครัฐ และนอกรัฐ รวบรวมเป็นฐานข้อมูลในระดับสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด

การพัฒนา บุคลากร Caregiver และอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุ หรือผู้ที่ทำหน้าที่บริบาลผู้สูงอายุแบบจ้าง ควรมีหลักสูตรมาตรฐานให้แก่หน่วยงานที่รับผิดชอบในจังหวัดหรืออำเภอต่างๆ เป็นผู้ฝึกอบรมทักษะการดูแลและการบริบาลผู้สูงอายุ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่มีคุณภาพเชื่อมโยงจากสถานบริการสู่ชุมชน

ข้อเสนอแนะจากที่ประชุมฯ

๑. ตัวชี้วัดทุกตัวจำเป็นต้องได้รับการนิยามให้ชัดเจน ระบุวิธีการเก็บ และวิธีการวิเคราะห์ให้ชัดเจน

๒. การตั้งเป้าหมายสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ และบางมาตรการที่ประสบความสำเร็จ สามารถลิ้นสุดมาตรการและไม่ต้องติดตามตัวชี้วัดต่อไป

๓. ควรจัดตั้งระบบติดตามประเมินแผนยุทธศาสตร์ระยะยาว ทั้งนี้หน่วยงานที่ดำเนินการควรเป็นหน่วยงานอิสระจากการตรวจสอบสุข และมีการนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับยุทธศาสตร์ มาตรการ เป้าหมาย และการปฏิบัติงาน อันจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาต่อเนื่อง [ในกรณีที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ ติดตามประเมินผลแผนยุทธศาสตร์ระยะยาว ประธานกรรมการควรเป็นบุคคลภายนอกกระทรวงสาธารณสุข โดยมีหน่วยงานในกระทรวงสาธารณสุขทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการ เพื่อให้การดำเนินการมีความเป็นกลาง มากที่สุด โดยไม่มีอุปสรรคเรื่องการจัดทางประมาณและความร่วมมือจากองค์กรและหน่วยงานต่างๆ ทั้งที่อยู่ในหรือนอกสังกัดกระทรวงสาธารณสุข]

๔. ควรจัดให้มีการดำเนินการติดตามประเมินแผนยุทธศาสตร์ระยะยาวนี้ภายใต้ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ และใช้เป็นฐานในการประเมินและพัฒนาต่อไป

๕. การดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์ให้สามารถครอบคลุมทั้งประเทศน่าจะใช้เวลาประมาณ ๔ ปี นับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ดังนั้นจะมีช่วงเวลาที่จะพัฒนาตามแผนนี้ให้เกิดประสิทธิผลอย่างเป็นรูปธรรมเพียงไม่เกิน ๖ ปี ทำให้จำเป็นจะต้องเริ่มการดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์นี้อย่างจริงจัง

แผนบูรณาการพัฒนาสุขภาพกลุ่มวัยผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๖ ระยะ ๑๐ ปี (ร่าง) เพื่อให้สอดคล้องสมความต้องการบริบทพื้นที่

เป้าหมายของแผนบูรณาการ

๑. ผู้สูงอายุมีพฤติกรรมสุขภาพที่พึงประสงค์ ดูแลตนเอง ดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

๒. ผู้สูงอายุที่มีภาวะพึงพาและไม่สามารถดำเนินกิจวัตรประจำวันพื้นฐาน จะได้รับการบริการทางสุขภาพแบบองค์รวมที่เพียงพอต่อเนื่อง และสามารถอยู่กับครอบครัวชุมชนได้

ตัวชี้วัดเป้าหมาย

๑. ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีพฤติกรรมสุขภาพที่พึงประสงค์ กำหนดนิยามชัดว่า อะไรคือพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ที่สอดคล้องกับการประเมินภาวะสุขภาพผู้สูงอายุ

๒. ร้อยละของผู้สูงอายุที่ไม่ต้องการความช่วยเหลือในกิจวัตรประจำวันพื้นฐาน [Self-care independence] ที่ได้รับการส่งเสริมสุขภาพและป้องกันปัญหาสุขภาพอย่างเหมาะสม

๓. ร้อยละของผู้สูงอายุที่ต้องการความช่วยเหลือในกิจวัตรประจำวันพื้นฐาน [Self-care dependence] ที่ได้รับการติดตามบริการสุขภาพที่เพียงพอต่อเนื่องจากระบบบริการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑: สนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพและป้องกัน (รวมถึงการคัดกรอง) ปัญหาสุขภาพที่พบบ่อยในผู้สูงอายุ

ตัวชี้วัด (เป้าหมาย)

- ร้อยละตามกลุ่มอายุของผู้สูงอายุที่มีพฤติกรรมสุขภาพที่พึงประสงค์
- ร้อยละตามกลุ่มของผู้สูงอายุที่รับการตรวจสุขภาพประจำ และประเมินปัจจัยเสี่ยงต่อสุขภาพ
- ร้อยละตามกลุ่มอายุของผู้สูงอายุที่ได้รับวัคซีนตามมาตรฐาน
- ร้อยละตามกลุ่มอายุของผู้สูงอายุที่เป็นโรคเบาหวานและ/หรือโรคความดันเลือดสูงและได้รับการรักษาต่อเนื่อง

▶▶▶ การพัฒนารูปแบบระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ

ลำดับ	มาตรการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย
๑	<p>เผยแพร่ รณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ทุกรูปแบบทั่วประเทศ เพื่อ</p> <ul style="list-style-type: none"> สร้างความตระหนักใน ความจำเป็นของการมี พฤติกรรมที่เหมาะสม และการเตรียมพร้อม สำหรับวัยสูงอายุและ วัยปลาย สร้างความตระหนักใน ความจำเป็นของการ ตรวจสุขภาพประจำ และการตรวจคัดกรอง ตามมาตรฐาน สร้างความตระหนักใน ความจำเป็นของการรับ รักษาต่อเนื่องสำหรับ โรคเรื้อรังที่เป็นปัจจัย เสี่ยงของโรคหลอด เลือด สร้างความตระหนักใน ความจำเป็นของการ ป้องกันโรคหรือปัญหา ที่สำคัญ เช่น การหก ล้ม วัคซีน 	<ul style="list-style-type: none"> กรมอนามัย กรมการแพทย์ กรมควบคุม โรค กรมสนับสนุน บริการสุขภาพ กรมสุขภาพจิต 	<ul style="list-style-type: none"> มีแผนการ ดำเนินการเป็น ประจำทุกปี แผนดำเนินการ ครอบคลุม ช่องทางที่สำคัญ เพียงพอ สม่ำเสมอ ระดับความพึง พอกใจของระบบ บริการตาม ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ต่อการ ดำเนินการทั้งใน ระดับประเทศ และในระดับ AHS & DHS 	●
๒	<p>พัฒนาข้อมูลและความรู้ที่ จำเป็นและทันสมัย และพัฒนา ระบบการเข้าถึงข้อมูลให้ เพียงพอทั่วถึงและต่อเนื่อง โดย ครอบคลุมในด้าน</p> <ul style="list-style-type: none"> ความเข้าใจในวงจร ชีวิต และความจำเป็น ของการเตรียมตัวเพื่อ วัยสูงอายุและวัยปลาย 	<ul style="list-style-type: none"> กรมอนามัย กรมการแพทย์ กรมควบคุม โรค กรมสุขภาพจิต กรมสนับสนุน บริการสุขภาพ 	<ol style="list-style-type: none"> มีแผนการ ดำเนินการเป็น ประจำทุกปี แผนดำเนินการ ครอบคลุม ช่องทางสำคัญ ของการเข้าถึง ข้อมูลอย่าง เพียงพอ 	●

สถาบันเวชศาสตร์สมเด็จพระสังฆราชญาณสัมพันธ์ผู้สูงอายุ **กรมการแพกย์** กระทรวงสาธารณสุข

ลำดับ	มาตรการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย
	<ul style="list-style-type: none"> ● พฤติกรรมทางกายและจิตที่เหมาะสมเพื่อการมีสุขภาพดีในวัยสูงอยุ่และวัยปลาย ● การสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคและปัญหาสุขภาพ ● บริการของกระทรวงสาธารณสุขและเครือข่าย 		<ul style="list-style-type: none"> ๓. สมำ่เสมอ ๓. ระดับความพึง พอใจของระบบ บริการตาม ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ต่อการ ดำเนินการทั้งใน ระดับประเทศ และในระดับ AHS & DHS ๔. ชุดข้อมูล ความรู้ที่ผลิต ผ่านสื่อต่างๆ (เอกสาร สารคดี VDO Website) 	
๓	<p>สนับสนุนส่งเสริม อันรวมถึง ข้อมูล ความรู้ ทักษะ กระบวนการตัดสินใจ และ ทรัพยากรที่จำเป็น ให้แก่ บุคลากรและอาสาสมัครที่ ปฏิบัติงานในระบบบริการสุขภาพ ตามยุทธศาสตร์ที่ ๒ โดย ครอบคลุมในด้าน</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ความเข้าใจในวงจร ชีวิต และความจำเป็น ของการเตรียมตัวเพื่อ วัยสูงอายุและวัยปลาย ● พฤติกรรมทางกายและจิตที่เหมาะสมเพื่อการมีสุขภาพดีในวัยสูงอยุ่และวัยปลาย 	<ul style="list-style-type: none"> ● กรมอนามัย 	<ul style="list-style-type: none"> ● ร้อยละของ หน่วยบริการใน ระบบบริการ สุขภาพตาม ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ที่มี ความสามารถ ในการส่งเสริม ป้องกัน และคัด กรองปัญหา สุขภาพที่พบ บ่อยในผู้สูงอายุ ตามเกณฑ์ มาตรฐาน ● ร้อยละของ หน่วยบริการใน 	●

▶▶▶ การพัฒนารูปแบบระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ

ลำดับ	มาตรการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย
	<ul style="list-style-type: none"> ● การสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคและ ปัญหาสุขภาพ การคัด กรอง ปัญหาสุขภาพ ● บริการของกระทรวง สาธารณสุขและ เครือข่าย 		ระบบบริการ สุขภาพตาม ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ที่สนับสนุน บุคลากรและ อาสาสมัครให้มี มีความสามารถ ในการ ดำเนินการได้	
๔	สนับสนุนส่งเสริมความสามารถ ในการ “ประเมินผู้สูงอายุ” (Geriatric assessment) ความสามารถในการจัดการดูแล ที่มีประสิทธิผล และทรัพยากรที่ จำเป็น ให้แก่บุคลากรและ อาสาสมัครที่ปฏิบัติงานในระบบ บริการสุขภาพตามยุทธศาสตร์ที่ ๒	<ul style="list-style-type: none"> ● กรรมการแพทย์ ● กรมสนับสนุน บริการสุขภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ร้อยละของ หน่วยบริการแต่ ละระดับ (ปฐม ภูมิ ทุติยภูมิ ตติยภูมิ) ใน ระบบบริการ สุขภาพตาม ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ที่มี ความสามารถ ในการ “ประเมิน ผู้สูงอายุ” (Geriatric assessment) และ ความสามารถ ในการจัดการ ดูแลตามเกณฑ์ มาตรฐาน 	<ul style="list-style-type: none"> ●

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่มีคุณภาพเชื่อมโยงจากสถานบริการสู่ชุมชน

ตัวชี้วัด (เป้าหมาย)

- ร้อยละของผู้ดูแลที่เต็มใจดูแลผู้สูงอายุที่ติดเตียงหรือติดบ้านต่อเนื่อง หรือหมายถึง ร้อยละของผู้สูงอายุที่ติดเตียงหรือติดบ้านมีผู้ดูแลที่บ้านต่อเนื่อง
- ร้อยละของผู้สูงอายุที่ที่ติดเตียงหรือติดบ้านและได้ย้ายไปพำนักในสถานบริการเรื้อรังหรือเทียบเท่า

ลำดับ	มาตรการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	ตัวชี้วัด	
๑	ดำเนินการให้เกิดระบบ Area-based Health System* (AHS) และ District Heath System (DHS) ที่ชัดเจนเพื่อรองรับการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ที่ ๒	<ul style="list-style-type: none"> ● สป.กระทรวงสาธารณสุข ● กรมการแพทย์ 	<ul style="list-style-type: none"> ● กำหนด AHS/DHS ชัดเจนภายในปี พ.ศ.๒๕๕๗ 	●
๒	<p>พัฒนาระบบบริการที่บ้าน (Home-based Care) ที่มี ประสิทธิผล (เน้นการบริการ ต่อเนื่องสำหรับกลุ่มที่ติดบ้านและ ติดเตียง) โดยมีคุณลักษณะสำคัญ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ให้การส่งเสริมสุขภาพแก่ ผู้สูงอายุที่เหมาะสม เพียงพอ ● ให้การป้องกันและการ ตรวจคัดกรองโรค-ปัญหา สุขภาพตามมาตรฐาน ● ให้บริการอย่างองค์รวม (Holistic care) และ แบบประคับประคอง (Palliative care) ที่ เพียงพอสำหรับผู้สูงอายุ ทุกคน โดยเน้นการเข้าถึง ผู้สูงอายุที่ติดเตียงหรือติด บ้าน ● ให้ความรู้และฝึกทักษะที่ จำเป็นแก่ผู้ดูแลผู้สูงอายุที่ มีความต้องการ ณ.ที่บ้าน หรือที่สถานมีผูกอบรม 	<ul style="list-style-type: none"> ● AHS & DHS ● กรมการแพทย์ ● กรมอนามัย ● กรมสุขภาพจิต ● สป. 	<ul style="list-style-type: none"> ● ร้อยละของ ครัวเรือนที่ได้รับ การเยี่ยมบ้าน อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง ● ร้อยละของ ครัวเรือนที่มี ผู้สูงอายุที่ติด เตียงหรือติดบ้าน ที่ได้รับการเยี่ยม บ้านอย่างน้อยปี ละ ๔ ครั้ง ● ร้อยละของ ผู้สูงอายุที่ติด เตียง ติดบ้าน มี สุขภาวะที่ดีขึ้น ● ร้อยละของ หน่วยบริการ ปฐมภูมิโดยการ สนับสนุนของ DHS ที่สามารถ ดำเนินการตาม คุณลักษณะที่ สำคัญได้ 	●

▶▶▶ การพัฒนารูปแบบระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ

ลำดับ	มาตรการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	ตัวชี้วัด	
	<p>อย่างเพียงพอ</p> <ul style="list-style-type: none"> ให้การสนับสนุนหรือจัดให้มีการดูแลทดแทน (Respite care) ที่บ้าน สำหรับผู้สูงอายุที่มีความจำเป็น 			
๓	<p>พัฒนาระบบการดูแลระยะกลาง (Intermediate Care) ที่มีประสิทธิผลและมีจำนวนเตียงและการบริการที่เพียงพอในพื้นที่ รับผิดชอบ โดยมีคุณลักษณะสำคัญดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ให้บริการหลังระยะเวลาเจ็บป่วยฉับพลันที่เหมาะสมเพียงพอ เพื่อเตรียมความพร้อมผู้ป่วย การฟื้นฟูสภาพ การให้ความรู้และฝึกทักษะที่จำเป็นแก่ผู้สูงอายุและผู้ดูแลเพื่อให้สามารถกลับสู่บ้านอย่างมีคุณภาพ รองรับผู้สูงอายุที่มีอาการคลุมเครื่องและไม่จำเป็นต้องใช้บริการหอผู้ป่วยฉับพลันแต่ไม่เหมาะสมที่จะรับบริการในสถานะผู้ป่วยนอก ที่ควรได้รับการประเมินผู้สูงอายุและการตรวจวินิจฉัยที่จำเป็น รองรับผู้สูงอายุที่ต้องการการบริการทางการแพทย์ การพยาบาล หรือการพื้นฟูสภาพ และไม่จำเป็นต้องเข้าใช้บริการในหอผู้ป่วยฉับพลัน ให้บริการดูแลทดแทน 	<ul style="list-style-type: none"> AHS & DHS กรรมการแพทย์ กรมสุขภาพจิต 	<ul style="list-style-type: none"> ร้อยละของ AHS & DHS ที่มีการจัดตั้งระบบการดูแลระยะกลาง และดำเนินการได้ต่อเนื่อง 	●

ลำดับ	มาตรการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	ตัวชี้วัด	
	สำหรับผู้สูงอายุที่มีความจำเป็นกรณีผู้ดูแลและคนในครัวเรือนไม่สามารถให้การดูแลที่เพียงพอในระยะเวลาสั้นๆที่ไม่เกินเกณฑ์ที่กำหนด			
๔	<p>ดำเนินการคลินิกดอกลำดวน ที่สามารถจัดการบริการแบบองค์รวม โดยมีบทบาทสำคัญดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ให้บริการแก่ผู้ป่วยสูงอายุที่มีปัญหาการเคลื่อนที่หรือมีโรคเรื้อรังซ้ำซ้อนโดยเป็นเสมือนช่องทางพิเศษ ● ให้คำปรึกษาและบริการแก่ผู้ป่วยสูงอายุที่ได้รับการส่งตัวมาจากระบบบริการที่บ้าน และระบบการดูแลระยะกลาง ● ให้คำปรึกษาและบริการแก่ผู้ป่วยสูงอายุที่ได้รับการส่งตัวมาจากคลินิกหรือโรงพยาบาลอื่นๆเพื่อต้องการการดูแลรักษาแบบองค์รวม (Holistic care) หรือการดูแลบริการต่อเนื่อง (Continuity care) หรือการดูแลระยะยาว (Long-term care) ● สนับสนุนการบริการต่างๆตามยุทธศาสตร์ที่ ๒ 	<ul style="list-style-type: none"> ● AHS & DHS ● กรมการแพทย์ ● กรมสุขภาพจิต 	<ul style="list-style-type: none"> ● ร้อยละของ DHS ที่มีการจัดตั้งและดำเนินการได้ต่อเนื่องของคลินิกดอกลำดวน 	
๕	<p>ศูนย์สนับสนุนผู้สูงอายุสุขภาพดี และประสานการดูแลระยะยาว ที่ครอบคลุมคุณลักษณะสำคัญดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ● สนับสนุนและส่งเสริม 	<ul style="list-style-type: none"> ● AHS & DHS ● กรมการแพทย์ ● กรมอนามัย ● กรมสุขภาพจิต 	<ul style="list-style-type: none"> ● ร้อยละของ DHS ที่มีการจัดตั้งศูนย์ และสามารถดำเนินการตาม 	●

▶▶▶ การพัฒนารูปแบบระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ

ลำดับ	มาตรการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	ตัวชี้วัด	
	<ul style="list-style-type: none"> ข้อมูลความรู้ให้แก่ระบบบริการต่างๆตามยุทธศาสตร์ที่ ๒ ประสานการดูแลระยะยาวที่จัดให้แก่ผู้สูงอายุในพื้นที่รับผิดชอบ ส่งเสริมและสนับสนุนการให้ความรู้และการฝึกทักษะด้านสุขภาพและพฤติกรรมสุขภาพให้แก่ชุมชนผู้สูงอายุหรือชุมชนที่ประกอบลุ่มที่มีลักษณะเทียบเคียงในพื้นที่รับผิดชอบเมื่อว่าจะสังกัดหน่วยงานหรือเป็นการรวมกลุ่มกันขึ้นเอง ส่งเสริมสนับสนุน “ระบบอาสาสมัคร” เพื่อผู้สูงอายุและอาสาสมัครผู้สูงอายุ เพื่อร่วมในระบบบริการตามยุทธศาสตร์ที่ ๒ ดำเนินการรวบรวมข้อมูลผู้สูงอายุในพื้นที่ โดยจะต้องความครอบคลุมผู้สูงอายุที่ติดเตียงและติดบ้าน และข้อมูลของระบบบริการตามยุทธศาสตร์ที่ ๒ ติดตามประเมินผลการดำเนินการตามตัวชี้วัดที่กำหนดและอยู่ในขอบข่ายที่ดำเนินการได้ใน AHS/DHS จัดทำรายงานผลการดำเนินการของระบบบริการ และตัวชี้วัดเป็นประจำอย่างน้อยปีละ 	<ul style="list-style-type: none"> กรมควบคุมโรค 	<ul style="list-style-type: none"> คุณลักษณะที่สำคัญได้ 	

ลำดับ	มาตรการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	ตัวชี้วัด	
	หนึ่งครั้ง			
๖	ดำเนินการพัฒนาบุคลากรที่ต้องปฏิบัติงานในระบบบริการตามยุทธศาสตร์ที่ ๒ ทั้งการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน อาสาสมัครตลอดจนการดำเนินการให้มีการผลิตบุคลากรเพิ่มเติมเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้ตามเป้าประสงค์อย่างพอเพียง	<ul style="list-style-type: none"> ● กรมการแพทย์ ● กรมอนามัย ● กรมสุขภาพจิต ● AHS & DHS 	<ul style="list-style-type: none"> ● ร้อยละของ DHS & AHS ที่มีบุคลากรและอาสาสมัครที่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิผลและเพียงพอ 	●

* โดย AHS ประกอบด้วย DHS จำนวนที่เหมาะสม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : พัฒนาการมีส่วนร่วมของสถานพยาบาล ครอบครัว ชุมชนและท้องถิ่น ในการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ

ตัวชี้วัด (เป้าหมาย)

- ร้อยละของ DHS ที่มี อปท. และตัวแทนชุมชน ร่วมในระบบบริการที่บ้านอย่างเพียงพอต่อเนื่อง
- ร้อยละของ DHS ที่มี อปท. ร่วมจ่ายงบประมาณในระบบบริการที่บ้าน
- ร้อยละของ DHS ที่มี อปท. ร่วมจ่ายงบประมาณในการบริการดูแลระยะกลางที่มีที่ตั้งใน ศอบต. ชุมชน หรือในสถานที่อื่นใดที่อยู่ภายนอกโรงพยาบาลในลังกัดของรัฐ

ลำดับ	มาตรการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	ตัวชี้วัด	
๑	<p>สร้างความมีส่วนร่วมจากชุมชน ครอบครัว ชุมชนและท้องถิ่น ใน ระบบบริการตามยุทธศาสตร์ที่ ๒ ผ่านระบบคณะกรรมการ และ/ หรือ ที่ปรึกษา โดยรวมถึง</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ระบบ Area-based Health System (AHS) และ District Health System (DHS) ● ระบบบริการที่บ้าน (Home-based Care) ● ระบบการดูแลระยะกลาง (Intermediate Care) 	<ul style="list-style-type: none"> ● AHS & DHS ● สป.กระทรวงสาธารณสุข ● กรมการแพทย์ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ร้อยละของ AHS & DHS ที่มีการจัดตั้งคณะกรรมการที่มีการดำเนินการเพียงพอต่อเนื่อง 	

▶▶▶ การพัฒนารูปแบบระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ

ลำดับ	มาตรการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	ตัวชี้วัด	
	<ul style="list-style-type: none"> ● ระบบอาสาสมัคร 			
๒	<p>เข้มแข็งและประสานการบริการของระบบบริการตามยุทธศาสตร์ที่ ๒ กับหน่วยบริการหรือองค์กรที่มีการจัดบริการที่เกี่ยวเนื่องกับระบบบริการตามยุทธศาสตร์ที่ ๒ ทั้งที่เป็นภาคประชาชน องค์กรศาสนา องค์กรไม่แสวงหารายได้เอกชน และสังกัดหน่วยงานรัฐอีนๆ ที่ตั้งอยู่ใน DHS/AHS</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● AHS & DHS ● สป.กระทรวงสาธารณสุข ● กรมการแพทย์ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ร้อยละของ AHS & DHS ที่มีเครือข่ายการบริการหรือมีการบริการร่วมกันกับหน่วยบริการที่ไม่ใช่ของรัฐ 	
๓	<p>ดำเนินการให้ระบบบริการตามยุทธศาสตร์ที่ ๒ มีประสิทธิผล มีความต่อเนื่องและยั่งยืนทางด้านการเงิน โดยการประสานให้เกิดการมีส่วนร่วมอย่างเป็นรูปธรรมจากภาครัฐและหน่วยงานภาครัฐ สถานพยาบาล ครอบครัว ชุมชน และห้องถငุ์ ในการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● AHS & DHS ● สป.กระทรวงสาธารณสุข ● กรมการแพทย์ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ร้อยละของ AHS & DHS ที่มีงบประมาณเพียงพอและต่อเนื่อง 	

งานวิจัยเรื่อง บทบาทการแพทย์ด้านเวชศาสตร์ผู้สูงอายุ

วารสารวิชาการสาธารณสุข
ปีที่ 23 ฉบับที่ 4 กรกฎาคม – สิงหาคม 2557

Journal of Health Science
Vol. 23 No. 4 July – August 2014

นิพนธ์ต้นฉบับ

Original Article

บทบาทการแพทย์ด้านเวชศาสตร์ผู้สูงอายุ

เบญจพร สุธรรมชัย ป.พ.ส.*

นภัส แก้ววิเชียร พย.บ.*

นลินี เชื้อคำฟู วท.บ.**

* สถาบันเวชศาสตร์สมเด็จพระสังฆราชญาณสัจวันเพื่อผู้สูงอายุ กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข

** คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

บทคัดย่อ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทที่ควรเป็นของกรรมการแพทย์ด้านเวชศาสตร์ผู้สูงอายุให้สอดคล้องกับความคิดเห็นและความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปปรับบทบาทและวิธีการดำเนินงานของสถาบันเวชศาสตร์สมเด็จพระสังฆราชญาณสัจวันเพื่อผู้สูงอายุ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับความคิดเห็นและความต้องการของผู้ทรงคุณวุฒิด้านผู้สูงอายุ และผู้บริหาร หน่วยงานที่ทำงานบริการผู้สูงอายุ จำนวน 18 คน โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกด้วยชุดคำถาม 10 ประเด็น และการสำรวจความคิดเห็นและความต้องการของผู้สูงอายุและผู้ดูแลผู้สูงอายุ ในพื้นที่รัฐมี 5 กิโลเมตรของกระทรวงสาธารณสุข จำนวน 500 คน ด้วยแบบสอบถาม ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ถึงมีนาคม 2556 และมิถุนายนถึงกันยายน 2556 ตามลำดับ ผลการวิจัยในกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิและผู้บริหาร ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ สรุปความคิดเห็นได้ว่า กรรมการแพทย์ควรเป็นแกนนำและศูนย์กลางในการวิจัยและพัฒนารูปแบบการดูแลผู้สูงอายุอย่างครบวงจร ออกแบบระบบบริการทางการแพทย์สำหรับผู้สูงอายุทุกกลุ่มวัย ทุกระดับบริการ เป็นแกนกลางในการกำหนดคุณลักษณะของบุคลากรเพื่อดูแลผู้สูงอายุ ทุกวิชาชีพ จัดทำหลักสูตร การศึกษา/ฝึกอบรม เพื่อให้มีบุคลากรพอเพียง ทำหน้าที่เป็นหน่วยบัญชาติ ศูนย์กลางการจัดการความรู้เกี่ยวกับผู้สูงอายุ และสร้างคู่มือ แนวทางการดูแลผู้สูงอายุเพื่อนำไปใช้ทั่วประเทศ ผลิตผู้ดูแลผู้สูงอายุระดับที่ต่ำกว่าผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ จัดให้มีการทดสอบเพื่อออกใบรับรองการประกอบอาชีพและติดตามควบคุมการปฏิบัติงาน จัดให้มีภาคีเครือข่าย เพื่อผลักดันนโยบายผู้สูงอายุให้เป็น ware แห่งชาติ ทดลองดำเนินการจัดบริการต้นแบบผู้ป่วยนอกและศูนย์ดูแลภาคกลางวันในกระทรวงสาธารณสุขและบริการอื่นในสถานพยาบาลที่มีอยู่แล้ว ประสานกับองค์กรทางการแพทย์เพื่อกำหนดบทบาทของแพทย์ในการดูแลผู้สูงอายุ จัดแบ่งช่วงวัยของผู้สูงอายุเพื่อจัดระบบการดูแลให้สอดคล้องเหมาะสม โดยเริ่มการดูแลตั้งแต่ก่อนถึงวัยสูงอายุ ส่วนผลการวิจัยในกลุ่มผู้รับบริการคือ ผู้สูงอายุและผู้ดูแลผู้สูงอายุ ได้รับแบบสอบถามกลับคืน 411 คน คิดเป็นร้อยละ 82.20 วิเคราะห์ระดับความต้องการด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่าผู้รับบริการมีความต้องการด้านการบริการดูแลรักษาทางด้านการแพทย์ ด้านการบริการส่งเสริมสุขภาพ ด้านการบริการเข้าร่วมจิตอาสาการช่วยเหลือทางสังคม และด้านบริการส่งเสริมความรู้และประสบการณ์อยู่ในระดับมากทั้งหมด

คำสำคัญ: การดูแลสุขภาพผู้สูงอายุระยะยาว, เวชศาสตร์ผู้สูงอายุ, ผู้สูงอายุ

บทนำ

ประเทศไทยกำลังเข้าสู่สังคมสูงวัย (aging society) เนื่องจากการลดลงอย่างรวดเร็วของภาวะเจริญพันธุ์ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของประชากรทุก กลุ่มอายุ ประกอบกับการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีทางการแพทย์และการสาธารณสุขของประเทศไทยที่ส่งผลให้ประชาชนมีชีวิตที่ยืนยาวขึ้น ทำให้แนวโน้มของประชากรผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น อย่างรวดเร็วทั้งจำนวนและสัดส่วน จึงเป็นสถานการณ์ สำคัญที่กระทบต่อทุกภาคส่วนทั้งทางตรงและทางอ้อม อย่างเป็นพลวัต ตั้งแต่ระดับครัวเรือน สังคม เศรษฐกิจ การเงินการคลังของประเทศไทย สุขภาพและคุณภาพชีวิต ของประชาชน ผู้สูงอายุเป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงด้าน การเจ็บป่วย โดยเฉพาะความเจ็บป่วยจากโรคเรื้อรังซึ่ง เป็นปัญหาการเจ็บป่วยที่ซับซ้อนทั้งในด้านสุขภาพ และสังคม⁽¹⁾ การก้าวเข้าสู่สังคมสูงวัยส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านภาวะสุขภาพ (health transition) แบบแผนการเกิดโรคได้เปลี่ยนมาเป็นการเสื่อมสภาพ ของร่างกายตามวัยและโรคไม่ติดต่อหรือโรคเรื้อรังมากขึ้น Knodel และ Chayovan วิจารณ์ว่ารัฐบาลไทยตระหนัก ให้มีนโยบายที่ตอบสนองและรองรับสังคมผู้สูงอายุมาก ขึ้นตามลำดับ ซึ่งหนึ่งในนั้นคือการจัดทำแผนพัฒนา-เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่มีภูมิปัญญาและข้อบังคับ เกี่ยวกับการสนับสนุนคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ⁽²⁾ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม-แห่งชาติได้กล่าวในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม-แห่งชาติ ฉบับที่สิบเอ็ด พ.ศ. 2555 – 2559^(3,4) ว่า ประชากรผู้สูงอายุมีสัดส่วนร้อยละ 11.90 ใน พ.ศ. 2553 และจะเพิ่มเป็นร้อยละ 14.80 ในปี 2559 เมื่อถึงสุด แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ประเทศไทยจะเป็นสังคมผู้สูง-อายุอย่างสมบูรณ์ในปี 2568 จึงเป็นประเด็นท้าทายยิ่ง สำหรับภาครัฐที่จะต้องเตรียมการให้พร้อมรับและตอบสนองต่อสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม

แผนนโยบายหลักของรัฐด้านสุขภาพของประเทศไทย ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้สูงอายุ เพื่อให้ผู้สูงอายุมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี โดยมุ่งเน้นแผนงานด้านผู้สูงอายุแบบบูรณาการร่วมกับชุมชนและองค์กรปกครองส่วน-ท้องถิ่น เน้นการเตรียมความพร้อมของประชากรเพื่อวัยสูงอายุอย่างมีทิศทางที่สอดคล้องกับแผนผู้สูงอายุแห่งชาติฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2545 – 2564)⁽⁵⁾ ที่ได้กำหนดนโยบายแผนงานมุ่งขับเคลื่อนการดำเนินการด้านผู้สูงอายุอย่างเป็นรูปธรรมผ่านภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาครัฐ ภาคสังคม และภาคประชาชนให้เกิดผลลัพธ์ได้อย่างดียิ่ง

กระทรวงสาธารณสุขกำหนดนโยบายด้านสุขภาพที่ให้ความสำคัญกับทุกกลุ่มวัยโดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มวัยสูงอายุ มีเป้าหมายให้เกิดผลกระทบระดับชาติในระยะเวลา 10 ปีข้างหน้า ให้ประชาชนมีอายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดไม่น้อยกว่า 80 ปี และอายุคาดเฉลี่ยของการมีสุขภาพดีไม่น้อยกว่า 72 ปี โดยสถาบันเวชศาสตร์ผู้สูงอายุ กรมการแพทย์จัดตั้งขึ้นใน พ.ศ. 2537 ต่อมาใช้ชื่อใหม่ว่าสถาบันเวชศาสตร์สมเด็จพระสังฆราชญาณสัจวัน-เพื่อผู้สูงอายุ กรมการแพทย์ มีวิสัยทัศน์ เป็นผู้นำทางวิชาการและเทคโนโลยีด้านระบบการดูแลรักษาผู้สูงอายุ ระดับชาติ มีพันธกิจศึกษา วิเคราะห์วิจัย พัฒนาองค์ความรู้ทางวิชาการ และเทคโนโลยีด้านระบบการดูแลรักษาผู้สูงอายุ ถ่ายทอดและเผยแพร่องค์ความรู้ทางวิชาการและเทคโนโลยีด้านระบบการดูแลรักษาผู้สูงอายุให้แก่ทั่วประเทศและบุคลากรด้านสุขภาพ และส่งเสริม สนับสนุนการนำระบบการดูแลรักษาผู้สูงอายุไปใช้ในหน่วยงานด้านสุขภาพ สอดรับกับนโยบายกรมการแพทย์ที่ว่า “พัฒนาสถาบันกรมการแพทย์เป็นสถาบันเฉพาะทางชั้นสูงระดับชาติ (center of excellence/national Institutes)” เพื่อตอบสนองและขับเคลื่อนให้ผู้สูงอายุในประเทศไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชนและสังคมให้สัมพันธ์กับวิถีชีวิต ตลอดจนต่อยอดการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตทั้งทางกาย สังคม จิตใจ และจิตวิญญาณ อย่างเหมาะสมภายใต้สถานการณ์สำคัญ⁽⁶⁾ การขับเคลื่อนการดำเนินงานตามนโยบายดังกล่าวจึงเป็นสิ่งจำเป็นเร่งด่วนของกระทรวงสาธารณสุข ประกอบ

บทบาทกรรมการแพทย์ด้านเวชศาสตร์ผู้สูงอายุ

กับแนวโน้มของกระทรวงสาธารณสุขที่ได้เตรียมการปรับเปลี่ยนบทบาทหน้าที่และโครงสร้างกระทรวงให้เหมาะสม

การศึกษารังนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทบทวนบทบาทของสถาบันเวชศาสตร์สมเด็จพระสังฆราชญาณสัจวารเพื่อผู้สูงอายุ กรรมการแพทย์ในการเป็นผู้นำทางวิชาการและเทคโนโลยีด้านระบบการดูแลรักษาผู้สูงอายุระดับชาติ เพื่อนำมาปรับปรุงบทบาทของสถาบันเวชศาสตร์ฯ ให้สอดคล้องกับความคิดเห็นและความต้องการของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

วิธีการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยแบบผสม ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก และเก็บข้อมูลเชิงปริมาณโดยการสำรวจด้วยแบบสอบถาม กับผู้สูงอายุ ผู้ดูแลผู้สูงอายุ

1. การสอบถามความคิดเห็นและความต้องการในกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิและผู้บริหาร เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก ด้วยชุดคำถามที่เตรียมไว้ 10 ประเด็น โดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญพิจารณาข้อคำถามในการสัมภาษณ์ ให้ครอบคลุมเนื้อหาครบถ้วน ข้อคำถามถูกต้องเหมาะสม ตรงตามโครงสร้าง และภาษาที่ใช้เหมาะสมกับผู้ให้ข้อมูล แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

1) กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิที่เชี่ยวชาญด้านเวชศาสตร์ผู้สูงอายุ จำนวน 9 คน ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling)

2) กลุ่มผู้บริหารหน่วยงานที่ทำงานบริการผู้สูงอายุ จำนวน 9 คน ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบ snow-ball technique

2. การสอบถามความคิดเห็นและความต้องการของกลุ่มผู้รับบริการเพื่อการจัดบริการต้นแบบผู้ป่วยนอก และศูนย์ดูแลกลางวันในกระทรวงสาธารณสุข โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยออกแบบขึ้นเอง ตรวจสอบความถูกต้องของรูปแบบคำถามและการจัดข้อคำถาม และทดลองนำไปปรับปรุงรูปแบบคำถามและจัดข้อคำถามที่มีคุณลักษณะและคุณสมบัติเหมือนกับตัวอย่างที่ใช้ใน

การวิจัย⁽⁷⁾ จำนวน 30 ราย จากนั้นนำไปดำเนินการจริงในประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณพื้นที่รอบกระทรวง-สาธารณสุขในเขตเทศมี 5 กิโลเมตรครอบคลุมพื้นที่บางส่วนของตำบลตลาดชัย ตำบลท่าราย ตำบลบางกระสอ ตำบลบางเขน ตำบลสวนใหญ่ ตำบลบางไฝ ตำบลบางสีทอง อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี และบางส่วนของเขตบางซื่อ เขตบางซ่อน เขตบางเขน เขตจตุจักร เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร โดยสอบถามกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ชุมชนและผู้ที่มารับบริการในสถานพยาบาล 2 แห่ง คือ ศูนย์สิรินธรเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพ และโรงพยาบาลพระนั่งเกล้า จังหวัดนนทบุรี โดยมีกลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้สูงอายุและผู้ดูแลผู้สูงอายุในพื้นที่เป้าหมาย จำนวน 500 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) และสรุปเป็นความเรียง รายละเอียด ดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพโดยแบบสัมภาษณ์เชิงลึก ประกอบด้วยคำถามใน 10 ประเด็น ได้แก่

- (1) บทบาทในการวิจัยพัฒนารูปแบบการดูแลสุขภาพทางการแพทย์สำหรับผู้สูงอายุ
- (2) รูปแบบการจัดบริการทางการแพทย์สำหรับผู้สูงอายุของสถาบันเวชศาสตร์ฯ
- (3) บทบาทในการพัฒนาบุคลากร
- (4) บทบาทในการจัดการความรู้เกี่ยวกับผู้สูงอายุ
- (5) บทบาทในการสร้างผู้ดูแลผู้สูงอายุ
- (6) บทบาทในการผลักดันนโยบายผู้สูงอายุของประเทศ
- (7) รูปแบบบริการที่จะทดลองดำเนินการเป็นต้นแบบ
- (8) บทบาทในการประสานการดำเนินการของแพทย์เวชศาสตร์ผู้สูงอายุ
- (9) การแบ่งช่วงวัยของผู้สูงอายุเพื่อการดูแล และ

(10) ความคิดเห็นเพิ่มเติม

2. การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณโดยแบบสอบถามความคิดเห็นและความต้องการของผู้สูงอายุและผู้ดูแลผู้สูงอายุที่ใช้บริการสถานพยาบาลของรัฐสังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่ตั้งอยู่ในเขตครม. 5 กิโลเมตรจากกระทรวงสาธารณสุข โดยผู้วิจัยสันนิษฐานว่าหากกลุ่มตัวอย่างสามารถเดินทางมารับบริการในสถานที่เก็บข้อมูลได้ถือเป็นผู้ที่สามารถเดินทางไปยังกระทรวงสาธารณสุขได้ จึงสามารถตอบแบบสอบถามได้ จึงไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงที่ตั้งของที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุ โดยมุ่งเน้นไปที่ผู้สูงอายุเป็นหลักและผู้ดูแลตามลำดับ ในกรณีที่ผู้สูงอายุไม่สามารถเดินทางหรืออ่านเพื่อให้ข้อมูลได้ ผู้วิจัยมีหน้าที่อ่านและบันทึกความเห็นของผู้สูงอายุโดยปราศจากความเห็นและการชี้นำจากผู้วิจัย ทั้งนี้ ผู้สูงอายุที่มีข้อจำกัดด้านความรู้ความเข้าใจและการสื่อสาร จะไม่ได้รับการคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างการวิจัย โดยแจกแบบสอบถามแก่ผู้สูงอายุ 350 ชุด ผู้ดูแลผู้สูงอายุ 150 ชุด รวมจำนวน 500 คน

รูปแบบของแบบสอบถามประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุ

ตอนที่ 2 แบบแสดงความต้องการและความคิดเห็นซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ คือ

- 1 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด
- 2 หมายถึง ระดับปานกลาง
- 3 หมายถึง ระดับมาก
- 4 หมายถึง ระดับมากที่สุด

ใช้เกณฑ์ในการประเมินตามหลักของประคองกรรณสูตร⁽⁸⁾ คือ หากเปลี่ยนของคะแนนในแต่ละข้อแปลความหมายตามคะแนน ดังนี้

- 3.50 – 4.00 หมายถึง มากที่สุด
- 2.50 – 3.49 หมายถึง มาก
- 1.50 – 2.49 หมายถึง น้อย
- 1.00 – 1.49 หมายถึง น้อยที่สุด

วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ระยะเวลาที่ศึกษา

ระยะที่ 1 การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ทรงคุณวุฒิและผู้บริหาร 18 คน ตั้งแต่กุมภาพันธ์ถึงมีนาคม 2556

ระยะที่ 2 การแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมแบบสอบถามในกลุ่มผู้สูงอายุและผู้ดูแลผู้สูงอายุ ตั้งแต่ มิถุนายนถึงกันยายน 2556

ผลการศึกษา**1. การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ทรงคุณวุฒิและผู้บริหาร**

ประเด็นที่ 1 บทบาทในการวิจัยและพัฒนารูปแบบการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ

สถาบันเวชศาสตร์สมเด็จพระสังฆราชญาณสัจวาระ เป็นผู้สูงอายุ ควรเป็นแกนนำในการวิจัยและพัฒนารูปแบบการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุอย่างครบวงจร สำหรับผู้สูงอายุทุกกลุ่มทุกวัยโดยดำเนินการวิจัย และเป็นศูนย์กลางเชื่อมต่อการทำงานของหน่วยงานอื่นทั้งในและนอกกระทรวงสาธารณสุข ทั้งภาครัฐและเอกชน โดยอาจจัดตั้งเป็นภาคีความร่วมมือเพื่อการทำงานที่ต่อเนื่อง โดยมุ่งเป้าที่การหารูปแบบบริการที่สอดคล้องเหมาะสมกับวัฒนธรรม ภูมิปัญญา สภาพแวดล้อมและสถานการณ์ทางการเงินของประเทศ

ประเด็นที่ 2 รูปแบบการจัดบริการทางการแพทย์ สำหรับผู้สูงอายุของสถาบันเวชศาสตร์สมเด็จพระสังฆราชญาณสัจวาระเพื่อผู้สูงอายุ

ควรพัฒนาและดำเนินการในทุกกลุ่มวัย โดยการประสานงานกับหน่วยงานที่จัดบริการทุกฝ่าย โดยมุ่งเน้นการดูแลในชุมชน ให้มีการจัดระบบดูแลผู้สูงอายุกลุ่มติดสัมคมให้เป็นผู้สูงอายุที่เปี่ยมพลัง (active aging) ด้วยบริการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค รองลงมาคือการดูแลผู้สูงอายุกลุ่มติดบ้าน จัดให้มีผู้ดูแลที่มีคุณภาพ สามารถดูแลอยู่ที่บ้านและในชุมชนได้ดี และสุดท้ายคือ กลุ่มติดเตียง จัดบริการในสถานพยาบาล และจัดระบบดูแลต่อเนื่องจนถึงวาระสุดท้ายของชีวิต

ประเด็นที่ 3 บทบาทของสถาบันเวชศาสตร์ฯ ต่อการพัฒนาบุคลากร

บทบาทกรมการแพทย์ด้านเวชศาสตร์ผู้สูงอายุ

ควรเริ่มต้นด้วยการกำหนดคุณลักษณะบุคลากรที่ มีความรู้ความสามารถเหมาะสมในการดูแลผู้สูงอายุ ทุกกลุ่ม ทุกวัย ทุกระดับ ตั้งแต่ในครอบครัว ในชุมชน ในศูนย์ดูแลภาคกลางวัน (day care center) ใน ผู้ป่วยนอก ผู้ป่วยใน ในการดูแลระยะกึ่งเฉียบพลัน การดูแลระยะยาวในสถานพักรักษาพยาบาล นักกายภาพบำบัด แพทย์แผนไทย ผู้ช่วย-พยาบาล ผู้ดูแลผู้สูงอายุ กำหนดหลักสูตรการศึกษา/ฝึกอบรม และประสานงานกับสถาบันผู้ผลิตบุคลากร เช่น มหาวิทยาลัย โรงพยาบาล และดำเนินการผลิตหรือฝึกอบรมเองเท่าที่จำเป็น เพื่อให้บุคลากรพร้อมเพียงต่อการ ดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ

ในประเด็นนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า การผลิตบุคลากรควรผลิตแพทย์อย่างเร่งด่วน สามารถ เรียนต่อเฉพาะทางผู้สูงอายุได้โดยไม่ต้องให้แพทย์ใช้ทุน จนครบก่อน เพื่อให้แพทย์เฉพาะทางผู้สูงอายุผลิต บุคลากรอื่นๆ เฉพาะทางผู้สูงอายุได้อีกต่อไป

ประเด็นที่ 4 บทบาทในการจัดการความรู้เกี่ยวกับ ผู้สูงอายุ

สถาบันเวชศาสตร์ฯ ควรทำหน้าที่เป็นหน่วยปัญญา (intelligence unit) รวบรวมข้อมูล สถานการณ์ องค์- ความรู้เกี่ยวกับผู้สูงอายุทั้งหมดทั้งในและต่างประเทศ มาจัดหมวดหมู่ วิเคราะห์ความนำเสนอเชื่อถือ ประมวลความรู้ จัดระบบการสืบค้นเข้าถึงข้อมูล ทำหน้าที่เป็นระบบ เครือข่ายให้บริการข้อมูล (clearing house) และประสาน ภาคีภาคส่วนต่างๆ เพื่อร่วมกันจัดทำแนวทางการดูแล ผู้สูงอายุ เพย์เพร์และผลักดันให้มีการนำไปใช้จริง ติดตามประเมินผลสัมฤทธิ์ และนำผลมาปรับปรุง แนวทางฯ อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ควรมีระบบการจัดการ ความรู้ที่สามารถเผยแพร่สู่ประชาชนทั่วไปเพื่อรับรู้และ ร่วมกันดูแลผู้สูงอายุด้วย

ผู้ทรงคุณวุฒิยังให้ความเห็นว่าสถาบันเวชศาสตร์ฯ ควรเป็นหน่วยงานที่เชื่อมกับห่วงโซ่มหาวิทยาลัยในการทำวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ โดยอาจตั้งเงินทุน จ้างงานกลุ่มนักศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญ และให้สถาบัน-

เวชศาสตร์ฯ นำไปต่อยอด นอกจากนี้ ควรทำเป็นรูปแบบ ที่ชัดเจนว่า โรงพยาบาลแต่ละระดับจะมีรูปแบบที่ แตกต่างกันอย่างไร และแตกต่างกันตามบริบทของ ประเทศไทยอย่างไร

ประเด็นที่ 5 บทบาทในการสร้างผู้ดูแลผู้สูงอายุ

ควรมีการผลิต/ฝึกอบรมผู้ดูแลผู้สูงอายุที่มิใช่ ระดับผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ กำหนดหลักสูตร วิธีการฝึกอบรม การออกแบบรับรองการประกันวิชาชีพ การจัดทำทะเบียน ทำเนียบผู้ดูแลผู้สูงอายุ วางแผน ติดตามการปฏิบัติงานเพื่อควบคุมกำกับคุณภาพ ทั้งนี้ ควรประสานความร่วมมือกับสถาบันต่างๆ ที่มีศักยภาพ เช่น มหาวิทยาลัย วิทยาลัย โรงพยาบาล เพื่อให้สามารถ ผลิต/ฝึกอบรมได้มากเพียงพอ กับความต้องการ

ประเด็นที่ 6 บทบาทในการผลักดันนโยบายผู้สูงอายุ ของประเทศไทย

สถาบันเวชศาสตร์ฯ ควรเป็นแกนนำในการผลักดัน นโยบายผู้สูงอายุของประเทศไทย โดยอาศัยความรู้เป็น พลังขับเคลื่อนผ่านองค์กรที่มีอยู่ในระบบ นับตั้งแต่ ผู้กำหนดนโยบาย เช่น กระทรวงสาธารณสุข สภา- ผู้สูงอายุแห่งชาติ สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา นักวิชาการด้านการดูแลสุขภาพ ทั้งในมหาวิทยาลัย โรงพยาบาล นิสิต นักศึกษาด้านวิชาชีพสุขภาพ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผ่านมวลชนด้วยการ สื่อสารผ่านองค์กรทางสังคม สมัชชาสุขภาพแห่งชาติ และใช้สื่อสารมวลชน ติดตามประเมินความสำเร็จและ ปรับปรุงกลยุทธ์อย่างต่อเนื่อง

ประเด็นที่ 7 รูปแบบบริการที่จะทดลองดำเนินการ เป็นต้นแบบ

สถาบันเวชศาสตร์ฯ ควรจัดบริการเฉพาะผู้ป่วยนอก และศูนย์ดูแลกลางวัน (day care center) ส่วนบริการ ผู้ป่วยใน ควรจัดในโรงพยาบาลที่มีอยู่แล้วทุกระดับ โดยสถาบันเวชศาสตร์ฯ และภาคีภาคส่วนต่างๆ ร่วม กำหนดรูปแบบที่มีการส่งต่อผู้ป่วยตามลำดับชั้นทั้ง ชั้นและลง โดยมีโรงพยาบาลชุมชนเป็นฐานในการ เชื่อมต่อกับการดูแลในชุมชน (community care) และกำหนดบทบาทของบริการที่จัดขึ้น เป็นสถานที่

สำหรับการวิจัย การฝึกอบรม การศึกษาดูงาน และการทดลองรูปแบบหรือวิธีการบริการใหม่เพื่อประเมินความสอดคล้องเหมาะสม ที่สามารถขยายบริการไปใช้ได้ทั่วประเทศ

ประเด็นที่ 8 บทบาทในการประสานการดำเนินงานของแพทย์เวชศาสตร์ผู้สูงอายุ

สถาบันเวชศาสตร์ฯ ควรประสานกับองค์กรทางการแพทย์ เช่น แพทยสภา ราชวิทยาลัย โรงพยาบาล โรงเรียนแพทย์ ร่วมกันกำหนดบทบาทของแพทย์ในการดูแลผู้สูงอายุ ตั้งแต่แพทย์ทั่วไป หรือแพทย์เวชศาสตร์ครอบคลุมแพทย์เฉพาะทางสาขาต่างๆ และแพทย์เฉพาะสาขาเวชศาสตร์ผู้สูงอายุ โดยเน้นให้มีการดูแลครอบคลุมทั้ง 4 มิติขององค์รวม คือ ร่างกาย จิตใจ จิตวิญญาณ ปัญญา และสังคม ผลักดันให้มีการเรียนการสอนด้านการดูแลผู้สูงอายุ และวางแผนทางการทำงานดูแลผู้สูงอายุของแพทย์ร่วมกับวิชาชีพอื่น

ประเด็นที่ 9 การแบ่งช่วงวัยการดูแลผู้สูงอายุ

สถาบันเวชศาสตร์ฯ ควรจัดให้มีการแบ่งช่วงวัยของผู้สูงอายุเพื่อกำหนดรูปแบบการดูแลที่เหมาะสม โดยเน้นที่การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการในแต่ละช่วงวัยเพื่อการบริการในเชิงรุกที่มุ่งการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การเฝ้าระวังและค้นหารोครดังแต่ระยะเริ่มแรก การรักษาพยาบาลที่เหมาะสมกับช่วงวัย และการดูแลต่อเนื่องเพื่อฟื้นฟูสภาพ นอกจากนี้ ควรกำหนดแนวทางการดูแลตั้งแต่ก่อนถึงวัยสูงอายุ ครอบคลุมไปถึงเวชศาสตร์ชะลอวัย (anti-aging) และการคืนความอ่อนเยาว์ (rejuvenation)

ประเด็นที่ 10 ความคิดเห็นเพิ่มเติม

1) การจัดระบบดูแลผู้สูงอายุ ควรให้มีโอกาสได้อยู่ร่วมกับบุคคลหลายวัย ไม่ควรให้อยู่เฉพาะในแวดวงผู้สูงอายุด้วยกัน เช่น แนวคิดการจัดศูนย์สามวัยดูแลผู้สูงอายุ การให้ลูกหลานร่วมกระบวนการดูแลผู้สูงอายุ เพื่อป้องกันมิให้เกิดอาการว่าเทวะและภาวะซึมเศร้า

2) ควรประสานกับสภากาชาดเพื่อกำหนดแนวทางการผลิตและฝึกอบรมผู้ดูแลผู้สูงอายุที่มีไว้พยาบาล เพื่อเสริมช่องว่างในระบบการดูแลให้มีความ

ครอบคลุมทั้งในเชิงปริมาณและกระบวนการ

3) เครื่องมือหรือกิจกรรมสำหรับดูแลผู้สูงอายุ ควรมีการพัฒนาหรือผลิตเป็นพิเศษ ให้มีการผสมผสานระหว่างความทันสมัยกับภูมิปัญญาไทย มีนวัตกรรมที่สามารถขยายผลไปใช้ได้ทั่วประเทศ

4) แพทย์ที่ให้การดูแลผู้สูงอายุ ควรเป็นแพทย์ที่มีอายุไม่มากนัก ไม่ควรใช้แพทย์ที่เป็นผู้สูงวัย เพื่อให้การจัดบริการมีความคล่องตัว กระฉับกระเฉง และไม่เกิดความคลาดเคลื่อนหรือผิดพลาด เนื่องจากความเสื่อมตามอายุของแพทย์ผู้ดูแล

2. การสอบตามความคิดเห็นและความต้องการของกลุ่มผู้รับบริการด้วยแบบสอบถาม

จากการสำรวจความต้องการของกลุ่มผู้สูงอายุ และผู้ดูแลผู้สูงอายุ ในพื้นที่เป้าหมาย จำนวน 500 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 411 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 82.20 เป็นผู้สูงอายุ 261 คน คิดเป็นร้อยละ 63.50 เป็นชาย 90 คน หญิง 171 คน เป็นผู้ดูแลผู้สูงอายุ 150 คน คิดเป็นร้อยละ 36.40 เป็นชาย 29 คน หญิง 121 คน

2.1 สถานการณ์เจ็บป่วยของกลุ่มผู้สูงอายุ พบร้อยละ 27.59 ไม่มีโรคประจำตัว ส่วนผู้สูงอายุที่มีโรคส่วนใหญ่พบเป็นโรคความดันโลหิตสูง (ร้อยละ 29.89 ของผู้สูงอายุทั้งหมด) หรือเป็นเบาหวานร่วมด้วย (ร้อยละ 5.75) ตามด้วยโรคเบาหวาน โรคกระดูกและข้อ เป็นดัน (ตารางที่ 1)

2.2 การรับบริการด้านสุขภาพของกลุ่มผู้สูงอายุ พบร่วมกับการรับบริการในสถานพยาบาลของรัฐ (ร้อยละ 60.54 รับบริการในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข และร้อยละ 20.69 เป็นโรงพยาบาลในสังกัดมหาวิทยาลัย) (ตารางที่ 2)

2.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริการที่กรมมีในสถาบันเวชศาสตร์สมเด็จพระสังฆราชญาณสังวรเพื่อผู้สูงอายุ

มีการเสนอความเห็นว่ากรมมีบริการด้านต่างๆ เรียงตามลำดับดังนี้

1) ด้านการบริการดูแลรักษาฟื้นฟูทางการแพทย์

บทบาทกรมการแพทย์ด้านเวชศาสตร์ผู้สูงอายุ

- 1.1) บริการการแพทย์แผนไทย เช่น อบไอน้ำ สมุนไพร นวดไทย เป็นต้น
- 1.2) บริการฟื้นฟูสมรรถภาพจากนักกายภาพบำบัด นักกิจกรรมบำบัด และนักแก้ไขการพูด เป็นต้น
- 1.3) บริการทางการพยาบาล การตรวจสุขภาพ และการตรวจรักษาเบื้องต้นโดยแพทย์ พยาบาล เช่น การตรวจตา ตรวจหันตกรรม ตรวจระบบประสาทสมอง ตรวจกระดูกและกล้ามเนื้อ เป็นต้น
- 1.4) กิจกรรมประเมินหรือคัดกรองด้านต่างๆ เช่น ระบบการทรงตัว เข้าเสื่อม สมองเสื่อม เป็นต้น
- 1.5) บริการให้คำปรึกษาทางจิตวิทยาจากนักจิตวิทยา แก่ผู้สูงอายุและครอบครัว

ตารางที่ 1 สถานการณ์เจ็บป่วยของกลุ่มผู้สูงอายุ

โรค/การเจ็บป่วย	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีโรคประจำตัว	72	27.59
โรคความดันโลหิตสูง	78	29.89
เบาหวาน	16	6.13
ความดัน เบาหวาน	15	5.75
กระดูกทับเส้นประสาท กระดูกพรุน ปวดข้อ ปวดเข่า	14	5.36
ไขมันในเลือดสูง	13	4.98
ภูมิแพ้ (หอบหืด)	10	3.83
ความดัน ไขมันในเลือดสูง	9	3.45
เส้นเลือดในสมองตีบ	9	3.45
โรคหัวใจ	4	1.53
ความดัน โรคหัวใจ	4	1.53
เบาหวาน โรคหัวใจ	3	1.15
ตา (ต้อต่างๆ)	3	1.15
สมองเสื่อม ความจำเลื่อนเลื่อน	2	0.77
อื่นๆ	3	1.15
รวมผู้ต้องแบนสอบตามทั้งหมด	261	100.00

ตารางที่ 2 การรับบริการด้านสุขภาพของกลุ่มผู้สูงอายุ

การรับบริการของผู้สูงอายุ	จำนวน	ร้อยละ
โรงพยาบาลของรัฐบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข	158	60.54
โรงพยาบาลของรัฐบาล สังกัดมหาวิทยาลัย	54	20.69
โรงพยาบาลเอกชน คลินิก	23	8.81
สถานพยาบาลในกระทรวงสาธารณสุข	13	4.98
สถานีอนามัย โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	8	3.07
ไม่ได้ใช้บริการ	2	0.77
ศูนย์บริการสาธารณสุข	1	0.38
อื่นๆ	2	0.77
รวม	261	100.00

2) ด้านการบริการส่งเสริมสุขภาพ	ที่ต้องใช้ภายในบ้านสำหรับผู้สูงอายุ
2.1) บริการนำออกกำลังกายประเภทต่างๆ เช่น ชาชีดัดตน หัวใจตันตน เปิดต่อง เป็นต้น	4) ด้านการบริการส่งเสริมความรู้และประสบการณ์
2.2) กิจกรรมทางศาสนา เช่น ฝึกสมาธิ กลุ่มสนทนารื่นรม เป็นต้น	4.1) กิจกรรมทัศนศึกษาสถานที่
2.3) กิจกรรมนันทนาการ เช่น เต้นรำ ร้องเพลง เรียนคอมพิวเตอร์ ทำลิ้งประดิษฐ์ เป็นต้น	4.2) กิจกรรมหรือการอบรมให้ความรู้ตามสภาพปัญหาผู้สูงอายุ
2.4) กิจกรรมอบรมเกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพ เช่น นักโภชนากรสาขิตและสอนการทำอาหารเพื่อสุขภาพ ทำน้ำผักผลไม้ อาหารสมุนไพร เป็นต้น	4.3) การจัดอบรมบรรยายเกี่ยวกับการเตรียมตัวเข้าสู่วัยสูงอายุ
3) ด้านการบริการเข้าร่วมจิตอาสาการช่วยเหลือทางสังคม	4.4) การจัดอบรมการดูแลผู้สูงอายุให้แก่สมาชิกในครอบครัวและผู้เกี่ยวข้อง
3.1) การส่งเสริมผู้สูงอายุให้เข้าร่วมทำกิจกรรมช่วยเหลือสังคม เช่น เป็นอาสาสมัครดูแลผู้ป่วย เป็นต้น	2.4 ระดับความต้องการการบริการดูแลผู้สูงอายุ ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยมากที่สุดว่าความมีการบริการดูแลรักษาพื้นฟูผู้สูงอายุทางการแพทย์ร้อยละ 54.42 การบริการส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุร้อยละ 45.25 การบริการส่งเสริมความรู้และประสบการณ์ร้อยละ 39.30 และการบริการจิตอาสาการช่วยเหลือทางสังคมร้อยละ 38.70 เรียงตามลำดับ ดังนี้
3.2) การส่งเสริมผู้สูงอายุให้สามารถเข้าร่วมประชุมเพื่อเสนอแนวทางของการให้บริการในสถาบันเวชศาสตร์	1) การบริการดูแลรักษาพื้นฟูทางการแพทย์ผู้สูงอายุและผู้ดูแลผู้สูงอายุมีความต้องการการ
3.3) บริการการสาขิตและการจัดจำหน่ายอุปกรณ์	

ตารางที่ 3 ความต้องการการดูแลรักษาผู้สูงอายุทางด้านการแพทย์

การบริการดูแลรักษาพื้นฟูทางการแพทย์	ผู้สูงอายุ (N = 261)			ผู้ดูแลผู้สูงอายุ (N = 150)		
	Mean	S.D.	ระดับความคิดเห็น	Mean	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. บริการการแพทย์แผนไทย เช่น อบไอน้ำสมุนไพร นวดไทย	3.30	0.89	มาก	3.50	0.75	มากที่สุด
2. บริการพื้นฟูสมรรถภาพจากนักกายภาพบำบัด นักกิจกรรมบำบัดและนักแก้ไขการพูด	2.80	0.97	มาก	2.83	0.96	มาก
3. บริการทางการพยาบาล การตรวจสุขภาพและ การตรวจรักษาเบื้องต้นโดยแพทย์ พยาบาล เช่น การตรวจตา ตรวจทันตกรรม ตรวจระบบประสาทสมอง ตรวจกระดูกและกล้ามเนื้อ	3.40	0.83	มาก	3.43	0.88	มาก
4. กิจกรรมประเมินหรือคัดกรองด้านต่างๆ เช่น ระบบการทรงตัว เช่าเสื่อม สมองเสื่อม ฯลฯ	3.50	0.76	มากที่สุด	3.60	0.68	มาก
5. บริการให้คำปรึกษาทางจิตวิทยาจากนักจิตวิทยา แก่ผู้สูงอายุและครอบครัว	2.90	0.95	มาก	3.17	0.78	มาก
รวม	3.22	0.88	มาก	3.30	0.81	มาก

บทบาทกรมการแพทย์ด้านเวชศาสตร์ผู้สูงอายุ

ดูแลรักษาฟื้นฟูทางการแพทย์ โดยรวมในระดับมาก (Mean = 3.22) และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก (ตารางที่ 3)

2) การบริการส่งเสริมสุขภาพ

ผู้สูงอายุและผู้ดูแลผู้สูงอายุมีความต้องการการบริการส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุโดยรวมในระดับมาก (Mean = 3.14) และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก (ตารางที่ 4)

3) การบริการเข้าร่วมจิตอาสาการช่วยเหลือทางสังคม

ผู้สูงอายุและผู้ดูแลผู้สูงอายุมีความต้องการการบริการเข้าร่วมจิตอาสาการช่วยเหลือทางสังคมโดยรวมในระดับมาก (Mean = 2.84) และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก (ตารางที่ 5)

4) การบริการส่งเสริมความรู้และประสบการณ์

ผู้สูงอายุและผู้ดูแลผู้สูงอายุมีความต้องการการบริการส่งเสริมความรู้และประสบการณ์โดยรวมในระดับมาก (Mean = 3.04) และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 4 ความต้องการการบริการส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ

การบริการส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ	ผู้สูงอายุ (N = 261)			ผู้ดูแลผู้สูงอายุ (N = 150)		
	Mean	S.D.	ระดับความคิดเห็น	Mean	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. บริการนำออกกำลังกายประเภทต่างๆ เช่น ถ่ายดัดตน หวยตันกง เปตอง	3.12	0.91	มาก	3.08	0.77	มาก
2. กิจกรรมทางศาสนา เช่น ฝึกสมาธิ กลุ่มนันทนธรรม	3.14	0.89	มาก	3.33	0.83	มาก
3. กิจกรรมนันทนาการ เช่น เต้นรำ ร้องเพลง เรียนคอมพิวเตอร์ ทำสิ่งประดิษฐ์	3.12	0.89	มาก	3.22	0.84	มาก
4. อบรมเกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพ เช่น นักโภชนากรสาธิตและสอนการทำอาหาร เพื่อสุขภาพ ทำน้ำผักผลไม้ อาหารสมุนไพร	3.19	0.95	มาก	3.31	0.92	มาก
รวม	3.14	0.91	มาก	3.23	0.84	มาก

ตารางที่ 5 ความต้องการการบริการจิตอาสาการช่วยเหลือทางสังคม

การบริการเข้าร่วมจิตอาสาการช่วยเหลือทางสังคม	ผู้สูงอายุ (N = 261)			ผู้ดูแลผู้สูงอายุ (N = 150)		
	Mean	S.D.	ระดับความคิดเห็น	Mean	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. การส่งเสริมให้ผู้สูงอายุร่วมทำกิจกรรม ช่วยเหลือสังคม เช่น เป็นอาสาสมัครดูแลผู้ป่วย	2.82	0.99	มาก	3.01	0.96	มาก
2. ผู้สูงอายุให้สามารถเข้าร่วมประชุมเพื่อเสนอ แนวทางของการให้บริการในสถาบัน	2.81	0.98	มาก	3.00	0.90	มาก
3. การสาธิตและการจัดทำหน้าที่อุปกรณ์ที่ต้องใช้ ภายในบ้านสำหรับผู้สูงอายุ	2.89	1.08	มาก	3.11	0.90	มาก
รวม	2.84	3.06	มาก	3.04	0.92	มาก

ตารางที่ 6 ความต้องการการบริการร่วมกับความต้องการการดูแลผู้สูงอายุ

การบริการร่วมกับความต้องการการดูแลผู้สูงอายุ	ผู้สูงอายุ (N = 261)			ผู้ดูแลผู้สูงอายุ (N = 150)		
	Mean	S.D.	ระดับความคิดเห็น	Mean	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. กิจกรรมทัศนศึกษานอกสถานที่	3.05	1.08	มาก	3.06	0.95	มาก
2. กิจกรรมหรือการอบรมให้ความรู้ตามสภาพปัญหาผู้สูงอายุ	3.22	0.90	มาก	3.33	0.77	มาก
3. การจัดอบรมบรรยายเกี่ยวกับการเตรียมตัวเข้าสู่วัยสูงอายุ	2.76	1.11	มาก	3.13	0.87	มาก
4. การจัดอบรมการดูแลผู้สูงอายุให้แก่สมาชิกในครอบครัวและผู้เกี่ยวข้อง	3.01	0.94	มาก	3.25	0.75	มาก
รวม	3.04	0.96	มาก	3.18	0.82	มาก

วิจารณ์

การศึกษาบทบาทที่ควรเป็นของกรรมการแพทย์ด้านเวชศาสตร์ผู้สูงอายุ มุ่งหาคำตอบเพื่อสนับสนุนให้กรรมการแพทย์เป็นแก่นนำและศูนย์กลางในการวิจัยและพัฒนารูปแบบการดูแลผู้สูงอายุอย่างครบวงจร รวมทั้งเพื่อการจัดบริการต้นแบบผู้ป่วยนอกและศูนย์ดูแลภาคกลางวันในกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งผู้จัดได้ดำเนินการตามกรอบแนวทาง 10 ประเด็นตามคำถามการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ คือ บทบาทของกรรมการแพทย์ด้านเวชศาสตร์ผู้สูงอายุ ควรเป็นอย่างไร ดังนั้นความคิดเห็นและความต้องการที่ได้รับจากการศึกษา จะเป็นข้อสรุปที่ใช้เพื่อเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านเวชศาสตร์ผู้สูงอายุ การศึกษานี้จึงมีได้มุ่งหมายนำเสนอข้อสรุปเชิงขัดแย้ง บางส่วนเป็นการนำเสนอข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติมในเชิงการปรับปรุงและพัฒนา

ผลการวิจัยบทบาทของกรรมการแพทย์ด้านเวชศาสตร์ผู้สูงอายุในครั้งนี้ จะนำไปสู่การขับเคลื่อนนโยบายและทิศทางการดำเนินงานของสถาบันเวชศาสตร์สมเด็จพระสังฆราชญานลัษฐ์เพื่อผู้สูงอายุ ให้มีความชัดเจน มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับแนวโน้มนโยบายของกระทรวงสาธารณสุขและสภาพปัญหาความต้องการของผู้สูงอายุ และผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่งจะส่งผลต่อรูปแบบการจัดบริการ

ทางการแพทย์ด้านเวชศาสตร์ผู้สูงอายุที่เหมาะสมตลอดจนนำไปสู่การพัฒนาระบบการจัดบริการทางการแพทย์ด้านเวชศาสตร์ผู้สูงอายุที่เชื่อมประสานทุกมิติของการดูแลสุขภาพ ตั้งแต่การส่งเสริมสุขภาพป้องกันโรค รักษาพยาบาล และฟื้นฟูสภาพ ร่วมกับภาคีเครือข่าย ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชนและองค์กร ประกอบส่วนห้องถีน โดยเน้นพัฒนาด้านวิชาการให้ตอบสนองต่อการพัฒนาระบบและรูปแบบการจัดบริการผู้สูงอายุให้เหมาะสมกับบริบทแต่ละพื้นที่ของประเทศไทย

ผลการวิจัยในกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิและผู้บริหาร สรุปได้ว่า กรรมการแพทย์ควรเป็นแก่นนำและศูนย์กลางในการวิจัยและพัฒนารูปแบบการดูแลผู้สูงอายุอย่างครบวงจร ออกแบบระบบบริการทางการแพทย์สำหรับผู้สูงอายุทุกกลุ่มวัย ทุกระดับบริการ เป็นแก่นกลางในการกำหนดคุณลักษณะของบุคลากรเพื่อดูแลผู้สูงอายุทุกวิชาชีพ จัดทำหลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรมเพื่อให้มีบุคลากรพอเพียง ทำหน้าที่เป็นหน่วยปัญญาศูนย์กลางการจัดการความรู้เกี่ยวกับผู้สูงอายุ และสร้างคู่มือแนวทางการดูแลผู้สูงอายุเพื่อนำไปใช้ทั่วประเทศ ผลิตผู้ดูแลผู้สูงอายุระดับที่ต่างกัน ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ จัดให้มีการทดสอบเพื่อออกใบอนุญาตและการประเมินคุณภาพ จัดให้มีการทดลองเพื่อออกแบบและติดตามความคุ้มค่า รับรองการประกันอาชีพและติดตามความคุ้มค่า

บทบาทกรมการแพทย์ด้านเวชศาสตร์ผู้สูงอายุ

ปฏิบัติงาน จัดให้มีภาคีเครือข่ายเพื่อผลักดันนโยบายผู้สูงอายุให้เป็นภาระแห่งชาติ ทดลองดำเนินการจัดบริการต้นแบบผู้ป่วยนอกและศูนย์ดูแลภาคกลางวัน ในกระทรวงสาธารณสุข และบริการอื่นในสถานพยาบาลที่มีอยู่แล้ว ประสานกับองค์กรทางการแพทย์เพื่อกำหนดบทบาทของแพทย์ในการดูแลผู้สูงอายุ จัดแบ่งช่วงวัยของผู้สูงอายุเพื่อจัดระบบการดูแลให้สอดคล้องเหมาะสม โดยเริ่มการดูแลตั้งแต่ก่อนถึงวัยสูงอายุ

ผลการวิจัยในกลุ่มผู้รับบริการ คือ ผู้สูงอายุและผู้ดูแลผู้สูงอายุ พบร่วมกันว่าผู้สูงอายุที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีโรคประจำตัวแทบทั้งหมด ผู้รับบริการมีความต้องการบริการด้านการดูแลรักษาพื้นฟูทางการแพทย์มากกว่าด้านการบริการส่งเสริมสุขภาพ มากกว่าด้านการบริการเข้าร่วมกิจอาสาการช่วยเหลือทางสังคม และมากกว่าด้านบริการส่งเสริมความรู้และประสบการณ์ แต่ทั้งหมดอยู่ในระดับมาก โดยผู้ดูแลให้ระดับคะแนนสูงกว่าผู้สูงอายุเล็กน้อย

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า สังคมสูงวัยที่ประเทศไทยจะเผชิญอย่างเต็มรูปแบบในปี พ.ศ. 2564 เป็นสิ่งที่สถาบันเวชศาสตร์ฯ และทุกภาคีภาคล่วงจะต้องเตรียมการพร้อมรับและตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม ซึ่งองค์กร-สหประชาชาติได้สนับสนุนให้ผู้สูงอายุมีสุขภาพร่างกายที่ดีและมีความมั่นคง (active aging)⁽⁹⁾ ตลอดจนการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้สูงอายุที่จะส่งผลต่อทักษะทางปัญญาอันมีความสำคัญต่อคุณภาพชีวิตที่ดี เพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงไปจากอดีต⁽¹⁰⁾ ในประเด็นของการดูแลสุขภาพในสังคมสูงวัย จากผลการศึกษายังพบว่าผู้สูงอายุไทยยังต้องเผชิญกับปัญหาสุขภาพกายและสุขภาพจิตโดยผู้สูงอายุจำนวนมากยังขาดความรู้ในการดูแลรักษาสุขภาพและการป้องกันโรคที่สามารถป้องกันได้ กล่าวคือ ปัญหาดังกล่าวสามารถแก้ไขได้และเป็นที่ต้องการที่จะได้รับการสนับสนุนแก้ไข ดังนั้น ทางสถาบันควรจัดบริการที่สอดคล้องกับการส่งเสริมสุขภาวะทั้งทางกายและจิต ซึ่งอาจเป็นในรูปแบบของการส่งเสริมรูปแบบการดำรง

ชีวิตที่เหมาะสม จึงจะสามารถสร้างเสริมคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุได้ สอดคล้องกับการศึกษาของ Dench และ Regan⁽¹¹⁾ ที่พบว่าผู้สูงอายุที่มีอุปสรรคต่อการเรียนรู้มักเป็นผู้สูงอายุที่เผชิญกับปัญหาสุขภาพ ทำให้ขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้เพื่อดูแลสุขภาพของตนไปด้วย เนื่องจากมีความยากลำบากในการเรียนรู้มากกว่าผู้สูงอายุที่มีสุขภาพดี ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ต้องการมีร่างกายและสุขภาพดี ต้องการความรู้ ข้อมูลเกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพ การป้องกันโรค การปฏิบัติตามเมื่อมีอาการผิดปกติหรือรู้ว่าเป็นโรค มีการตรวจรักษาเบื้องต้นรวมทั้งต้องการความช่วยเหลือจากครอบครัว ชุมชนและสังคมอย่างเหมาะสม ซึ่งจะสามารถเพิ่มคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุได้ วิรัช แพ้วสกุล สนับสนุนแนวคิดนี้⁽¹²⁾ กล่าวคือผู้สูงอายุต้องการความรู้เกี่ยวกับการป้องกันรักษาโรคภัยไข้เจ็บเบื้องต้น ความรู้ด้านอาหารและโภชนาการ การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย การออกกำลังที่เหมาะสมกับวัย ด้านสุขภาพจิต การเปลี่ยนแปลงทางจิตใจและอารมณ์เมื่อเข้าวัยสูงอายุ และหลักจิตวิทยาในการดำรงชีวิต สอดคล้องกับ Purdie และ Boulton-Lewis ที่เน้นว่าความต้องการที่สำคัญที่สุดที่ผู้สูงอายุต้องการ คือความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลสุขภาพของตน ความปลอดภัย และการเดินทาง⁽¹³⁾

สิ่งที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัยครั้งนี้ คือ การนำผลการวิจัยการปรับบทบาทและทิศทางการดำเนินงานสถาบันเวชศาสตร์สมเด็จพระสังฆราชญาณสัมพันธ์เพื่อผู้สูงอายุมาใช้เป็นกรอบการดำเนินงานขับเคลื่อนสู่การพัฒนาระบบและรูปแบบการจัดบริการทางการแพทย์ด้านเวชศาสตร์ผู้สูงอายุที่เชื่อมประสานทุกมิติ ของการดูแลสุขภาพ ตลอดจนเป็นต้นแบบให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ศึกษาและปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละพื้นที่ ซึ่งสอดคล้องกับพันธกิจของสถาบันเวชศาสตร์ฯ คือการเป็น national health authority ด้านเวชศาสตร์ผู้สูงอายุ ที่สอดรับกับนโยบายกรมการแพทย์ คือ “พัฒนาสถาบันกรมการแพทย์เป็นสถาบันเฉพาะทางชั้นสูงระดับชาติ (center of excellence/national institute)”⁽¹⁴⁾

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ สรุปความคิดเห็นและความต้องการของผู้เกี่ยวข้องกับการบริการดูแลผู้สูงอายุ ต่อหน่วยงานและผู้รับผิดชอบ ดังนี้

1. กระทรวงสาธารณสุขควรกำหนดบทบาทในระบบการดูแลผู้สูงอายุให้ชัดเจน ประสานงานกับกระทรวงอื่นที่เกี่ยวข้องและองค์กรที่ดูแลผู้สูงอายุเพื่อการทำงานที่สอดคล้องและครอบคลุม นำไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดีของผู้สูงอายุ

2. กรมการแพทย์ควรกำหนดบทบาทของสถาบัน-เวชศาสตร์สมเด็จพระสังฆราชญาณสัจวารเพื่อผู้สูงอายุ ให้ชัดเจน กำหนดแนวทางการทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่นทั้งในกรมการแพทย์เองและภายนอก สนับสนุนทรัพยากรให้พอเพียงกับหน้าที่ความรับผิดชอบ ทั้งบุคลากร สถานที่ เครื่องมือ อุปกรณ์ และการเงิน

3. กรมการแพทย์ และกระทรวงสาธารณสุข ควรจัดทำแผนยุทธศาสตร์การดูแลผู้สูงอายุ ให้ครอบคลุม ทั้งการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสภาพ จัดระบบให้มีการดูแลต่อเนื่องและครอบคลุมผู้สูงอายุทุกคน โดยการเพิ่มศักยภาพของผู้เกี่ยวข้องให้มีการดูแลตั้งแต่ที่บ้าน ในชุมชน ในสถานบริการ ที่เชื่อมโยงประสานสอดคล้องกัน

4. สถาบันเวชศาสตร์สมเด็จพระสังฆราชญาณ-สัจวารเพื่อผู้สูงอายุ กรมการแพทย์ ควรผลักดันนโยบายการดูแลผู้สูงอายุให้เป็นวาระแห่งชาติ และให้เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย เพื่อให้เกิดความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

5. สถาบันเวชศาสตร์สมเด็จพระสังฆราชญาณ-สัจวารเพื่อผู้สูงอายุควรสร้างภาคีความร่วมมือการดูแลผู้สูงอายุ

6. สถาบันเวชศาสตร์สมเด็จพระสังฆราชญาณ-สัจวารเพื่อผู้สูงอายุควรปรับโครงสร้างให้สอดคล้องกับภารกิจที่คาดหวัง ซึ่งได้จากการวิจัยครั้งนี้ และตามที่กรมการแพทย์มอบหมาย

1) การจัดการความรู้ ทั้งการแสวงหาความรู้ที่มีผู้รายงานไว้และการวิจัย ประเมินความน่าเชื่อถือและ

ความเหมาะสมที่จะใช้ในประเทศไทย

2) การเป็นศูนย์กลางข้อมูลเกี่ยวกับผู้สูงอายุ และศูนย์ติดตามข้อมูลที่เกิดขึ้นในระบบการดูแลผู้สูงอายุ

3) การถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการดูแลผู้สูงอายุ สู่ผู้เกี่ยวข้อง ทั้งฝ่ายผู้ให้บริการต่าง ๆ ฝ่ายผู้จ่ายเงินเพื่อการจัดบริการ ผู้บริหารระบบทุกระดับและประชาชนในสังคม เพื่อความร่วมมือในระบบการดูแลที่ดี

4) การพัฒนาบุคลากรผู้ดูแลผู้สูงอายุทุกวิชาชีพ ทั้งแพทย์ พยาบาล แพทย์แผนไทย นักกายภาพบำบัด และผู้ดูแลผู้สูงอายุ โดยการดำเนินงานเอง และการประสานกับสถาบันที่เกี่ยวข้อง

5) การออกแบบระบบการดูแลผู้สูงอายุ นำระบบไปสู่การปฏิบัติทั่วประเทศ ติดตามประเมินผล และปรับปรุงระบบอย่างต่อเนื่องให้มีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทของประเทศไทยในทุกพื้นที่ โดยการประสานงานอย่างใกล้ชิดกับสถานพยาบาลระดับต่าง ๆ

6) การจัดบริการเพื่อเป็นต้นแบบสำหรับการวิจัย การพัฒนารูปแบบและวิธีการดูแล การเป็นแหล่งเรียนรู้ ศึกษา ฝึกอบรม หรือถูกงาน โดยสถาบันเวชศาสตร์จัดบริการผู้ป่วยนอกและศูนย์ดูแลภาคกลางวัน ส่วนบริการผู้ป่วยใน ทั้งลักษณะบริการกึ่งເนີບພລັນ การดูแลระยะยาว และการดูแลแบบประคับประคอง ควรประสานให้มีการจัดบริการต้นแบบในโรงพยาบาลและสถานพยาบาลที่มีอยู่

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. ควรสำรวจความต้องการหรือความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องฝ่ายอื่น เช่น ผู้ให้บริการทั้งแพทย์ พยาบาล แพทย์แผนไทย นักกายภาพบำบัด ผู้จ่ายเงินแทนผู้รับบริการ เช่น สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ สำนักงานประกันสังคม กระทรวงการคลัง และองค์กรทางสังคม

2. ควรสำรวจความต้องการหรือความคิดเห็นต่อการจัดระบบการดูแลผู้สูงอายุในแต่ละพื้นที่ นอกเหนือจากที่ดำเนินการในพื้นที่รับกระทรวงสาธารณสุข รวมทั้งสถานบริการนอกภาครัฐ ซึ่งอาจพบความต้องการหรือความคิดเห็นที่กว้างขวางขึ้นหรือแตกต่างออกไป

บทบาทกรมการแพทย์ด้านเวชศาสตร์ผู้สูงอายุ

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี คณะกรรมการ
ขอขอบพระคุณนายแพทย์วิชัย โชควิรัตน์ นายแพทย์
สุพรรณ ศรีธรรมมา ศาสตราจารย์ นายแพทย์คุ้กเลิฟท์
พรธนารุ่โนนท์ นายแพทย์วิชาญ เกิดวิชัย นายแพทย์
ประพันธ์ พงศ์คณิตานนท์ และ ดร. มธุรีญช์ เทพกิจ
ที่กรุณาให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะในการศึกษา
ครั้งนี้เป็นอย่างดี

เอกสารอ้างอิง

1. จันทร์เพ็ญ ชูประภาวรรณ. สถานะสุขภาพคนไทย. กรุงเทพฯ: อุมาการพิมพ์; 2543.
2. Knodel J, Chayovan N. Population Ageing and the Well-being of Older Persons in Thailand: Past Trends, Current Situation and Future Challenges. Papers in Population Aging. Bangkok: UNFPA, Thailand; 2008.
3. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ สิบเอ็ด พ.ศ. 2555-2559. กรุงเทพมหานคร: สมมิตร-พรัตน์ตั้งแอนด์พับลิชิ่ง จำกัด; 2554.
4. สำนักงานสถิติแห่งชาติ. รายงานการสำรวจประชากรผู้สูงอายุในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานสถิติแห่งชาติ; 2550.
5. คณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ กระทรวงการพัฒนา-สังคมและความมั่นคงของมนุษย์. แผนผู้สูงอายุแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2545-2564). กรุงเทพมหานคร: เทพ-เพ็ญวนิสัย; 2553.
6. Boulton-Lewis GM, Buys L, Lovie-Kitchin J. (2006). Learning and active aging. *Educational Gerontology* 2006;32:271-82.
7. Hair JF Jr, Black WC, Babin BJ, Anderson RE, Tatham RL. Multivariate data analysis. 6th ed. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall International; 2006.
8. ประจำ กรรมสูตร. สถิติเพื่อการวิจัยทางพุทธิกรรมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2542.
9. สถาบันเวชศาสตร์สมเด็จพระสังฆราชญาณสัมพันธ์เพื่อ-ผู้สูงอายุ กรมการแพทย์. การสำรวจและศึกษาภาวะสุขภาพของผู้สูงอายุ 4 ภาคของไทย. กรุงเทพมหานคร: ชุมนุม-สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด; 2549.
10. Ardelt M. Intellectual versus wisdom-related knowledge: The case for a different kind of learning in the later years of life. *Educational Gerontology* 2000;26:771-89.
11. Dench S, Regan J. Learning in later life: motivation and impact. London: Department for Education and Employment; 2000.
12. วิชัย แฝ้าสกุล. ความต้องการทางการศึกษาก่อนโรงเรียนของผู้สูงอายุที่สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงของกระทรวงศึกษาธิการ [วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต]. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์; 2527.
13. Purdie N, Boulton-Lewis G. The learning needs of older adults. *Educational Gerontology* 2001;29:129-49.
14. วันชัย สัตยาบุผิวงศ์. นโยบายการดำเนินงานของกรมการแพทย์ ประจำปีงบประมาณ 2554 [อินเทอร์เน็ต]. 2554 [เข้าถึงเมื่อ 12 มีนาคม 2554] แหล่งข้อมูล: www.dms.moph.go.th/dmsweb/.../10.Policy_54.doc

Abstract: Role of Department of Medical Services in Geriatric Medicine

Benjaporn Suthamchai, Dip in Nursing Science*; Naphas Kaeowichian, B.N.S.*; Nalinee Chuakhamfoo, B.S. (Psychology)**

**The Supreme Patriarch Nyanasanwara Institute of Geriatric Medicine, Department of Medical, Ministry of Public Health; ** Faculty of Medicine, Naresuan University*

Journal of Health Science 2014;23:629-42.

The objective of this research was to study the expected roles of the Supreme Patriarch Nyanasanwara Institute of Geriatric Medicine, Department of Medical Services according to opinions of health experts (policy makers and providers), caregivers and the elderly living within the radius of 5 kms around the Ministry of Public Health. In-depth interviews with 10 issue-probing questions on 18 experts and a questionnaire survey among 500 caregivers and elderly were performed during February to March 2013 and June 2013 to March 2014 respectively. Based on the health experts' opinions, the Department of Medical Services should acts as mainstay and center for research and development on comprehensive geriatric care; designing geriatric medical care systems for all levels of care; defining characteristics and competencies of caregivers; designing educational/training programs for all professions working on geriatric care to ensure sufficient manpower serving the elderly; acting as an intelligent unit and knowledge management center including publishing and distributing national guidelines for geriatric care; producing and issuing certificates for, as well as monitoring work of caregivers; assembling a network to develop and formulate national policies in geriatric care; establishing geriatric medical services models for outpatient and day care services; coordinating with medical profession organizations to define roles of physicians in geriatric care; and categorizing the elderly into different age groups, and designing appropriate services for each category. As for the questionnaire survey, responses were collected from 411 participants with 82.2 percent response rate. It was found that the elderly and caregivers expressed high level of requests on geriatric medical care, health promotion, participation in social activities, and learning and experience sharing services.

Key words: long term care, geriatric medicine, elderly

ประวัติวิทยากรและบุคคลในทำเนียบหนังสือ
การพัฒนารูปแบบระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ

ชื่อ - สกุล พระครูสุวัตถิธรรมรัตน ฉายา กิตตญาโน (นามสกุล โภศลกาญจน์)
ตำแหน่ง เจ้าคณะอำเภอเมืองพังงา และเจ้าอาวาสวัดสามัคคีธรรม (ป่าล้าน)
สถานที่ทำงาน วัดสามัคคีธรรม (ป่าล้าน) ๒๙๗ ถนนเพชรเกษม หมู่ที่ ๒ ตำบลแม่นางขาว
อำเภอครุฑบุรี จังหวัดพังงา ๘๖๑๔๐
โทรศัพท์ ๐๘๑ - ๘๙๙๐๙๐๑ โทรศัพท์ / โทรสาร ๐ - ๗๖๔๗ - ๑๖๑๓
E-Mail: kittiyant@ yahoo.com

ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	สถาบัน	ปี พ.ศ.
ปริญญาตรี (วิศวกรรมโยธา)	Angeles University Foundation; Philippines	๒๕๔๘
รัฐศาสตรบัณฑิต	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช	๒๕๔๑
พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (กิตติมศักดิ์)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๔๔
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA)	๒๕๔๗

ประวัติการทำงาน

ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน	ปี พ.ศ.
ผู้รักษาการแทนเจ้าอาวาสวัดสามัคคีธรรม	วัดสามัคคีธรรม อำเภอครุฑบุรี จังหวัดพังงา	๒๕๗๒
ผู้รักษาการแทนเจ้าคณะตำบลย่านยา	อำเภอตะก้ำป่า จังหวัดพังงา	๒๕๗๕
เจ้าอาวาสวัดสามัคคีธรรม	วัดสามัคคีธรรม อำเภอครุฑบุรี จังหวัดพังงา	๒๕๗๖
เจ้าคณะตำบลย่านยา	อำเภอตะก้ำป่า จังหวัดพังงา	๒๕๗๗
เจ้าคณะตำบลครุฑ	อำเภอครุฑบุรี จังหวัดพังงา	๒๕๗๘
เจ้าคณะอำเภอครุฑบุรี	อำเภอครุฑบุรี จังหวัดพังงา	๒๕๗๙
เจ้าคณะอำเภอเมืองพังงา	อำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา	๒๕๘๐

ประสบการณ์ทำงาน

- (๑) วิทยากรพิเศษของคณะกรรมการส่งเสริมจังหวัดพังงา และ คณะกรรมการส่งเสริมให้ในการถวายความรู้แก่ประเทศไทย
- (๒) วิทยากรพิเศษให้กับหน่วยงานราชการ สถานศึกษา องค์กร ในการให้ความรู้แก่ข้าราชการ นักเรียน นักศึกษา พนักงาน ประชาชน
- (๓) คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด จังหวัดพังงา (พ.ศ. ๒๕๔๒ - ๒๕๔๔)
- (๔) คณะกรรมการระดับภาคในการพิจารณาบประมาณสนับสนุนองค์กรพัฒนาเอกชนที่ดำเนินงานด้านเอดดิส์ กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข (พ.ศ. ๒๕๔๒ - ๒๕๔๔)
- (๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิระดับภาค (ภาคใต้ตอนบน) กองทุนเพื่อสังคม (SIF) ธนาคารออมสิน (พ.ศ. ๒๕๔๓ - ๒๕๔๕)
- (๖) หัวหน้าคณะกรรมการเครือข่ายพัฒนาองค์กรชุมชน จังหวัดพังงา (พ.ศ. ๒๕๔๓ - ๒๕๔๕)
- (๗) ประธานคณะกรรมการเครือข่ายพัฒนาองค์กรชุมชน จังหวัดพังงา (พ.ศ. ๒๕๔๔- ๒๕๔๗)

►►► การพัฒนารูปแบบระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ

- (๙) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในอนุกรรมการสนับสนุนกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง จังหวัดพังงา (พ.ศ. ๒๕๔๔ – ปัจจุบัน)
- (๑๐) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการพัฒนาจังหวัด (ภาคประชาสัมคม) จังหวัดพังงา (พ.ศ. ๒๕๔๕ – ปัจจุบัน)
- (๑๑) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ประชาสัมคม) และ เป็นวิทยากรกระบวนการ โครงการประสานพลัง แผ่นดิน จังหวัดพังงา (พ.ศ. ๒๕๔๖)
- (๑๒) ที่ปรึกษา และ วิทยากรพิเศษ โครงการสนับสนุนทางสังคม (SSP) โดยธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตร ร่วมกับ สมาคมพัฒนาประชากรและชุมชน (PDA) และ สหภาพ ยูโรป (E.U.) / (พ.ศ. ๒๕๔๖ – ๒๕๔๗)
- (๑๓) อาจารย์พิเศษสอนนักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคิลปศาสตร์มหภาคีนทร์ รายวิชา การพัฒนาสังคมแนววัฒนธรรม (Social Development in Culture Context) ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต
- (๑๔) อาจารย์พิเศษ (Co-Advisor) ให้คำปรึกษาและสอนภาคันพินธ์แก่นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคิลปศาสตร์มหภาคีนทร์ สาขาวิชานโยบายและการวางแผนลังคอม มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา
- (๑๕) อาจารย์พิเศษ และ ที่ปรึกษา (Advisor) การทำวิทยานิพนธ์แก่นักศึกษาระดับปริญญาโท ที่ ศึกษาอยู่ใน The University of Vienna : Austria
- (๑๖) อาจารย์พิเศษ และ ที่ปรึกษา (Advisor) การทำวิทยานิพนธ์แก่นักศึกษาระดับปริญญาโท ที่ ศึกษาอยู่ใน Lund University : Sweden
- (๑๗) อาจารย์พิเศษ และ ที่ปรึกษา (Advisor) การทำวิทยานิพนธ์แก่นักศึกษาระดับปริญญาโทและเอก ที่ศึกษาอยู่ใน Stockholm University : Sweden
- (๑๘) ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนคุระบุรีขึ้นพื้นฐานศูนย์ส่งเสริมการศึกษาอกรอบและการศึกษา ตามอธิบดี อําเภอคุระบุรี
- (๑๙) คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านคุระบุรี
- (๒๐) คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนคุระบุรี
- (๒๑) คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ในคณะกรรมการสภาพผู้นำชุมชนแห่งชาติ
- (๒๒) ประธานโครงการ คลื่นแห่งการฟื้นฟู / Wave of Relief Project เพื่อให้การช่วยเหลือด้านทุน การศึกษาแก่เด็กนักเรียนจากครอบครัวผู้ประสบภัยพิบัติภัยลีนามิและผู้ด้อยโอกาส จนจบการศึกษาระดับปริญญาตรี
- (๒๓) ประธานโครงการ HumanCare & Samakkhitam ภายใต้การสนับสนุนของ The HumanCare Austria & CARITAS Austria เพื่อให้การช่วยเหลือพื้นที่ผู้ประสบภัยพิบัติภัยลีนามิ
- (๒๔) ผู้บริหารโครงการ ช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติภัยลีนามิ ภายใต้การสนับสนุนของ “มูลนิธิรั่งใจดี”
- (๒๕) ผู้บริหารโครงการ Schaffhausen hilft in Thailand Projekt; ภายใต้การสนับสนุนของ Schaffhausen: Switzerland
- (๒๖) หลังเกิดภัยพิบัติจากคลื่นยักษ์ลีนามิ ได้ให้ความช่วยเหลือประชาชนผู้ประสบภัย ทั้งชาวไทย และต่างประเทศ โดยมีวัดลามัคคีธรรมเป็นศูนย์กลางของการช่วยเหลือผู้ประสบภัย ในอำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา แบบครบวงจร ทั้งการช่วยเหลือในระยะแรก (ภาวะวิกฤต) ระยะกลาง

(พื้นฟู) และระยะยาว เช่น การจัดการศพ การช่วยเหลือในภาวะวิกฤต การให้บ้านพักชั่วคราว (ในบริเวณวัด) การสร้างบ้านพักถาวร (ซึ่งที่ดิน - สร้างบ้านพักถาวร) การช่วยเหลือพื้นฟูอาชีพ การช่วยเหลือด้านเรื่องประมงและอุปกรณ์ประมง การช่วยเหลือด้านทุนการศึกษา การดูแลเด็ก การดูแลผู้สูงอายุโดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์กรต่างประเทศและผู้บริจาค จำนวนมากกว่า ๑๐๐ ล้านบาท

ผลงานที่ได้รับการยกย่องประกาศเกียรติคุณ

๑. พ.ศ. ๒๕๗๕ ได้รับการคัดเลือกเป็น เจ้าอาวาสวัดพัฒนาตัวอย่างที่มีผลงานดีเด่น สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราชสกลมหาสังฆปรินายก ทรงประทานพัด ประกาศนียบัตร ย่าม ให้ไว้เป็นเครื่องเชิดชูเกียรติ
๒. พ.ศ. ๒๕๗๖ ได้รับการคัดเลือกเป็น ผู้ทำคุณประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนา สาขาส่งเสริมการพัฒนาชุมชนโดยใช้หลักธรรมาทางพระพุทธศาสนา สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงพระราชทานรางวัลเส้าສเม峁ຮຽມจักร ให้ไว้เป็นเครื่องเชิดชูเกียรติ
๓. พ.ศ. ๒๕๗๗ ได้รับโล่รางวัล บุคคลเครือข่ายการศึกษากองโรงเรียนดีเด่น จากการการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ
๔. พ.ศ. ๒๕๗๘ ได้รับการคัดเลือกเป็น ผู้ทำคุณประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนา สาขาวิชาสังเคราะห์ประภาคศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงพระราชทานรางวัลเส้าສเม峁ຮຽມจักร ให้ไว้เป็นเครื่องเชิดชูเกียรติ
๕. พ.ศ. ๒๕๗๙ ได้รับโล่รางวัล ศูนย์การเรียนดีเด่นระดับประเทศ จากการการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ
๖. พ.ศ. ๒๕๘๐ ได้รับโล่ประจำประกาศเกียรติคุณ “คนดีศรีพังงา” จากจังหวัดพังงา
๗. พ.ศ. ๒๕๘๑ ได้รับประกาศเกียรติคุณ ผู้มีผลงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด จากประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สำนักนายกรัฐมนตรี
๘. พ.ศ. ๒๕๘๒ ได้รับโล่ประจำประกาศเกียรติคุณ การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กรชุมชน จากสำนักงานกองทุนเพื่อสังคม (SIF) และ ธนาคารออมสิน
๙. พ.ศ. ๒๕๘๓ ได้รับการคัดเลือกให้เป็น หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลดีเด่น สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราชสกลมหาสังฆปรินายก ทรงประทานพัด ประกาศนียบัตร ย่าม ให้ไว้เป็นเครื่องเชิดชูเกียรติ
๑๐. พ.ศ. ๒๕๘๔ ได้รับการคัดเลือกเป็น ผู้ดำเนินโครงการ “เมืองไทยเมืองคนดี” จากการการศึกษา กระทรวงวัฒนธรรม โครงการ “เมืองไทยเมืองคนดี” จากการการศึกษา กระทรวงวัฒนธรรม
๑๑. พ.ศ. ๒๕๘๕ ได้รับการถวายปฏิญญา พุทธศาสนาหน้าบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาวิชาสังคมสังเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๑๒. พ.ศ. ๒๕๘๖ ได้รับการคัดเลือกให้เป็น หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลดีเด่น สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราชสกลมหาสังฆปรินายก ทรงประทานพัด ประกาศนียบัตร ให้ไว้เป็นเครื่องเชิดชูเกียรติ
๑๓. พ.ศ. ๒๕๘๗ ได้รับการคัดเลือกเป็น ผู้ทำคุณประโยชน์ต่อกระทรวงศึกษาธิการ
๑๔. พ.ศ. ๒๕๘๘ ได้รับการคัดเลือกเป็น คนดีศรีภูรี จังหวัดพังงา

ประวัติวิทยากรและบุคคลในที่นี้ยืนหนังสือ การพัฒนาฐานรูปแบบระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ

ชื่อ - สกุล นายธันินทร์ พะยอม
ตำแหน่ง รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
สถานที่ทำงาน สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)
สถานที่ติดต่อ ๗๐๒ ถนนกรุงเกษม แขวงวัดโสมนัส เขตป้อมปราบฯ กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐
โทรศัพท์ ๐-๒๔๘๐-๒๗๔๕ / ๐-๒๔๘๐-๔๐๔๕ ต่อ ๕๓๐๖
E-mail : Thanin@nesdb.go.th

ประวัติการศึกษา

๑. วัฒนศาสตรบัณฑิต (สังคมวิทยาและมนุษยวิทยา) (ร.บ.) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๒๐
๒. วัฒนศาสตรมหาบัณฑิต (การปกครอง) (ร.ม.) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ๒๕๒๕
๓. Diploma in Development Studies Lancaster University (U.K.) ๒๕๓๑
๔. M.Sc. in Economics (International Trade and Finance) Lancaster University (U.K.) ๒๕๓๗
๕. วุฒิบัตร วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร (วปอ.) รุ่นที่ ๔๙ วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร ๒๕๔๐

ประวัติการทำงาน

๑. ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาชีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ สศช. ๒๕๒๖ – ๒๕๔๐
๒. ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน สศช. ๒๕๒๐ – ๒๕๔๗
๓. รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สศช. ๒๕๔๗ – ปัจจุบัน

ประสบการณ์/ผลงาน

- กรรมการติดตามและประเมินผลการสนับสนุนการวิจัย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
- กรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ สาขาวัฒนศาสตร์และวัฒนประศาสนศาสตร์
- กรรมการบริหารศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์

ประวัติวิทยากรและบุคคลในทำเนียบหนังสือ การพัฒนารูปแบบระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ

ชื่อ-สกุล ศาสตราจารย์ นพ.สุทธิชัย จิตพันธ์กุล

สถานที่ทำงาน ภาควิชาอายุรศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail : sutthichaij@gmail.com

ตำแหน่งปัจจุบัน

- หัวหน้าสาขาวิชาเวชศาสตร์ผู้สูงอายุและพฤติวิทยา ภาควิชาอายุรศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- นายกสมาคมพฤติวิทยาและเวชศาสตร์ผู้สูงอายุไทย พ.ศ.๒๕๕๕-ปัจจุบัน
- President-elect, International Association of Gerontology and Geriatrics: Asia-Oceania Region Executive Committee พ.ศ.๒๕๕๕-ปัจจุบัน
- กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ในคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ (กพส) ซึ่งเป็นคณะกรรมการระดับชาติที่มี นายกรัฐมนตรีเป็นประธาน พ.ศ.๒๕๔๗-ปัจจุบัน (กพส เป็นคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งทดแทน กพส ตามที่กำหนดไว้ใน พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ.๒๕๑๖)
- กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ คณะกรรมการกองทุนผู้สูงอายุแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๗-ปัจจุบัน
- ประธานคณะกรรมการติดตามและประเมินแผนระยะยาวผู้สูงอายุแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ ในคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ (กพส) พ.ศ.๒๕๔๙-ปัจจุบัน

ปริญญาบัตรและประกาศนียบัตร

- วิทยาศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๒๔
- แพทยศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๒๖
- วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๓๑
- วุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมสาขาอายุรศาสตร์แพทย์สภากา พ.ศ.๒๕๓๒
- ประกาศนียบัตรสาขาเวชศาสตร์ผู้สูงอายุ London Hospital Medical College , University of London พ.ศ.๒๕๓๓-๒๕๓๔
- อนุมัติบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมสาขาเวชศาสตร์ครอบครัว แพทย์สภากา พ.ศ.๒๕๔๕

สมาชิกสมาคมและองค์กรสำคัญ

- สมาชิกแพทย์สมาคมแห่งประเทศไทย
- สมาชิกราชวิทยาลัยอายุรแพทย์
- ผู้ก่อตั้งและสมาชิกสมาคมพฤติวิทยาและเวชศาสตร์ผู้สูงอายุไทย
- สมาชิกสมาคมต่อมิเรี้ยท์และเมตบอลิสมแห่งประเทศไทย
- สมาคมศิษย์เก่า คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สมาคมศิษย์เก่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สมาชิกสมาคมนักเรียนทุนบริติชเคาน์ซิล

รางวัลและเกียรติประวัติ

๑. รางวัล ยกย่องเชิดชูเกียรติอาจารย์ดีเด่น ระดับมหาวิทยาลัย สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ประจำปี ๒๕๔๕ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
๒. หัวหน้าคณะกรรมการผู้แทนของประเทศไทย ในคณะกรรมการเตรียม International Action Plan on Ageing และเตรียมการประชุม Second World Assembly on Ageing ขององค์การสหประชาชาติ ณ.นครนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา ระหว่างปีพ.ศ.๒๕๔๗-๒๕๔๙
๓. ประธานคณะกรรมการทำงานร่วม แผนระยะยาวผู้สูงอายุแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๔๕-๒๕๖๔) ในคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานผู้สูงอายุแห่งชาติ (กสพ) พ.ศ.๒๕๔๔-๒๕๔๕
๔. ประธานคณะกรรมการเตรียมการประชุม Second World Assembly on Ageing ณ.กรุงมาดิริด ประเทศสเปน ในคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานผู้สูงอายุแห่งชาติ (กสพ) พ.ศ.๒๕๔๔-๒๕๔๕
๕. รางวัล ผลงานวิจัยดี เงินทุนวิจัยรัชดาภิเษกสมโภช ประจำปีพ.ศ.๒๕๔๐ เรื่อง “A controlled clinical trial of multidisciplinary team approach and strengthened physician-nurse collaboration in general medical wards of a Thai acute care hospital”
๖. รับทุน British Council เพื่อการฝึกอบรมและวิจัย ณ สาธารณนาจักร พ.ศ.๒๕๓๓-๒๕๓๕
๗. Honorary registrar ณ. London Hospital Medical College สาธารณนาจักร พ.ศ.๒๕๓๓-๒๕๓๕
๘. หัวหน้าแพทย์ประจำบ้าน ฝ่ายอายุรศาสตร์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ พ.ศ.๒๕๓๒-๒๕๓๓
๙. รางวัลแพทย์ฝึกหัดดีเด่น ฝ่ายอายุรศาสตร์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ พ.ศ.๒๕๒๖
๑๐. รางวัลแพทย์ฝึกหัดดีเด่น ฝ่ายกุมารเวชศาสตร์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ พ.ศ.๒๕๒๖

ประวัติวิทยากรและบุคคลในท่านี้นัยบัณฑีสือ

การพัฒนารูปแบบระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ

ชื่อ - สกุล นายแพทย์สมิต ประลันนาการ
 เกิดวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๐๗
 ตำแหน่ง นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดอุดรธานี
 สถานที่ทำงาน สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุดรธานี
 E-mail : pra_smit@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	สถานบัน	ปี พ.ศ.
ปริญญาแพทยศาสตร์บัณฑิต	คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล	๒๕๔๒
ประกาศนียบัตรชั้นสูงทางวิทยาศาสตร์ การแพทย์คลินิก	มหาวิทยาลัยมหิดล	๒๕๓๙
วุฒิบัตรสูติศาสตร์นรีเวชวิทยา อนุมัติบัตร เวชศาสตร์ป้องกัน แข็งเวชศาสตร์ป้องกัน	โรงพยาบาลราชวิถี กรมการแพทย์ แพทย์สภาก	๒๕๓๗ ๒๕๓๖

ประวัติการทำงาน

ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน	ปี พ.ศ.
นายแพทย์ ๔-๕ รักษาการผู้อำนวยการ โรงพยาบาลศรีราษฎร์	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุดรธานี	๒๕๔๒
นายแพทย์ ๖ โรงพยาบาลบ้านผือ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเพญ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลกุมภาปี	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุดรธานี	๒๕๓๘
นายแพทย์ ๗ (ด้านเวชกรรมป้องกัน)	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุดรธานี	๒๕๓๔
นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดหนองคาย	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุดรธานี	๒๕๓๔
นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดชลบุรี	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหนองคาย	๒๕๓๔
นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดอุดรธานี	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชลบุรี	๒๕๓๔
	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุดรธานี	๒๕๓๔ - ปัจจุบัน

การฝึกอบรมดูงาน

หลักสูตร	สถานที่ทำงาน	ปี พ.ศ.
การอบรมนักบริหารการแพทย์และ การสาธารณสุขระดับสูง	วิทยาลัยนักบริหารสาธารณสุข สถาบันพระบรมราชชนก	๒๕๔๐
ศึกษาดูงานสาธารณสุขด้านระบบและ บริการสุขภาพ	ประเทศไทยอสเตรเลีย	๒๕๔๐

ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

• อาจารย์พิเศษ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น	พ.ศ. ๒๕๗๔ – ปัจจุบัน
• อาจารย์พิเศษ วิทยาลัยพยาบาลมราชนครินทร์อุดรธานี	พ.ศ. ๒๕๗๔ – ปัจจุบัน
• อาจารย์บัณฑิตศึกษาพิเศษ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	
• คณะทำงานโครงการสายใยรักแห่งครอบครัว กระทรวงสาธารณสุข	พ.ศ. ๒๕๕๑ – ปัจจุบัน
• คณะกรรมการในஸ்மோஸ்ரோடາວีอุดรธานี	พ.ศ. ๒๕๕๒ – ปัจจุบัน

รางวัลและผลงานดีเด่น

- โอลิมปิกดีเด่น ด้านอนามัยแม่และเด็ก กระทรวงสาธารณสุข จากพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าครรภ์ตัน พระหวชาญาในสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๑
- รางวัลผลงานวิชาการดีเด่น ในการประชุมวิชาการกระทรวงสาธารณสุข ประจำปี ๒๕๕๔
- รางวัลระฆังทอง บุคคลแห่งปี ๒๕๕๔ สาขานักพัฒนาองค์กรดีเด่น ประเภทข้าราชการ โดย สมัชชา นักจัดรายการวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย (หลักในการบริหารงาน การทำงานเป็นทีมสหวิชาชีพ โดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง

ประวัติวิทยากรและบุคคลในทำเนียบทั้งสี่ การพัฒนารูปแบบระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ

ชื่อ - สกุล นายแพทย์วิชาญ เกิดวิชัย
 ตำแหน่ง คณบดีคณะการแพทย์แผนไทยอภิภูเบศร มหาวิทยาลัยบูรพา
 โทรศัพท์ ๐๘๑-๔๖๑๔๒๔๕
 E-mail: wicharn@buu.ac.th

ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	สถานะ	ปี พ.ศ.
แพทยศาสตรบัณฑิต	คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล	๒๕๑๖
วุฒิบัตรประกาศกคัลยศาสตร์	คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล	๒๕๒๐
บริหารธุรกิจบัณฑิต (บริหารทั่วไป) สาขาวิชานสุขศาสตรบัณฑิต (บริหารโรงพยาบาล)	มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช	๒๕๒๙ ๒๕๓๐
DIPLOMA IN HEALTH CARE ADMINISTRATION AND HOSPITAL MANAGEMENT	HAIFA, ISRAEL	๒๕๓๔

ประวัติการทำงาน

แพทย์ประสาทคัลยศาสตร์ โรงพยาบาลสระบุรี
 ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเบตง ยะลา
 ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเสนา พระนครศรีอยุธยา
 ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมุทรปราการ
 ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเจ้าพระยาอภิภูเบศร ปราจีนบุรี

ประสบการณ์/ผลงาน

การเข้าร่วมโครงการ “พฤษพลัง” ของกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ
 การเข้าร่วมโครงการ “โรงพยาบาลสานรักผู้สูงอายุ” ของกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ
 การจัดบริการ Intermediate care และ Long term care ในโรงพยาบาลเจ้าพระยาอภิภูเบศร

ประวัติวิทยากรและบุคคลในทำเนียบหนังสือ การพัฒนาฐานรูปแบบระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ

ชื่อ - สกุล นายศิริชัย ภัทรนุธาร
 ตำแหน่ง นายนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลำปาง
 สถานที่ติดต่อ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปาง
 โทรศัพท์ ๐๘ ๑๔๙๗ ๑๑๗/๗

ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	สถาบัน	ปี พ.ศ.
ปริญญาตรีแพทยศาสตรบัณฑิต	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	๒๕๕๕
ปริญญาโท สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต	มหาวิทยาลัยมหิดล	๒๕๓๕

ประวัติการทำงาน

ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน	ปี พ.ศ.
นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดระโนง	สำนักงานสาธารณสุขระโนง	๒๕๔๗
นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดนราธิวาส	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนราธิวาส	๒๕๔๖
นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลำปาง	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปาง	๒๕๔๐ – ปัจจุบัน

ประวัติวิทยากรและบุคคลในทำเนียบหนังสือ การพัฒนารูปแบบระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ

ชื่อ - สกุล	นายไพบูลย์ เกื้อธุณ
ตำแหน่ง	นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดพัทฯ
สถานที่ทำงาน	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพัทฯ
สถานที่ติดต่อ	๖๔๙ ถนนเพชรเกษม ตำบลท้ายช้าง อำเภอเมือง จังหวัดพัทฯ ๔๒๐๐๐
โทรศัพท์	๐-๗๖๔๔-๐๖๒๓ โทรสาร ๐-๗๖๔๔-๑๗๒๔ มือถือ ๐๘-๑๔๔๓-๒๔๔๒
E-mail:	sahnseekao@gmail.com

ประวัติการศึกษา

- ปริญญาพัฒนบัณฑิตวิชาการศาสตรมหาบัณฑิตทางรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์ พ.ศ.๒๕๔๐
- ปริญญาตรีศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พ.ศ.๒๕๔๔
- ปริญญาแพทยศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ.๒๕๒๗

ประวัติการทำงาน

- นายแพทย์ ๔ โรงพยาบาลพัทลุง แผนกศัภาระ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพัทลุง พ.ศ.๒๕๒๔
- นายแพทย์ ๕ โรงพยาบาลชุมชนในจังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล ๗ โรงพยาบาลชุมชนในจังหวัดสตูล พ.ศ.๒๕๒๕
- นายแพทย์เชี่ยวชาญ ด้านเวชกรรมป้องกัน สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสตูล และสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดตรัง พ.ศ.๒๕๒๖ - ๒๕๒๗
- นายแพทย์ (ด้านเวชกรรมป้องกัน) สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดตรัง พ.ศ.๒๕๒๘
- นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดประจำศูนย์คีรีขันธ์ พ.ศ.๒๕๒๖
- นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดพัทฯ พ.ศ.๒๕๒๗

ผลงาน

- แพทย์ดีเด่นภาคใต้ พ.ศ.๒๕๒๖
- ข้าราชการดีเด่น พ.ศ.๒๕๒๗
- คนดีแทนคุณแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๒๗

งานอื่น

- รองประธานนักสัมมนาติวิธีกระทรวงสาธารณสุข
- อุปนายกพุทธสมาคมแห่งประเทศไทยจังหวัดตรัง
- ผู้แทนสมัชชาประชาชน ๗ จังหวัดภาคใต้

ประวัติวิทยากรและบุคคลในที่เนียนหนังสือ การพัฒนารูปแบบระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ

ชื่อ-สกุล นายแพทย์สมชาย โฉต ปิยวัชร์เวลา
ตำแหน่ง นายแพทย์เชี่ยวชาญด้านเวชกรรมป้องกัน
สถานที่ทำงาน สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุตรธานี
ประวัติการศึกษา

- แพทยศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- รัฐประศาสนศาสตรมหาบัญชิต (เกียรตินิยม) NIDA
- อนุมัติบัตรเวชศาสตร์ครอบครัว/เวชศาสตร์ป้องกัน (สุขภาพจิตชุมชน)

ประสบการณ์ทำงาน

- ผู้อำนวยการโรงพยาบาลแก่ดำ อ.แก่ดำ จังหวัดมหาสารคาม
- ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเชียงยืน อ.เชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม
- เลขาธิการชmorแพทย์ชนบท
- นักบริหารดีเด่น, คนไทยด้วยมูลนิธิเพื่อสังคมไทย
- คิชช์เก่าดีเด่น, คิชช์เก่าแห่งความภาคภูมิใจ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ประวัติวิทยากรและบุคคลในทำเนียบหนังสือ การพัฒนารูปแบบระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ

ชื่อ - สกุล แพทย์หญิง อภาพร นเรนทร์พิทักษ์
ตำแหน่ง นายแพทย์เชี่ยวชาญ หัวหน้ากลุ่มงานเวชกรรมลังคอม สถานที่ทำงาน โรงพยาบาลอุดรธานี
สถานที่ติดต่อ กลุ่มงานเวชกรรมลังคอม โรงพยาบาลอุดรธานี อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ๔๑๐๐๐
โทรศัพท์ ๐๘๒-๒๔๕-๕๕๕ ต่อ ๓๗๗, ๑๑๒๗ ฝ่ายด้าน ๐๘๙-๗/๐๙-๐๖๔๑
E-mail: aphaphanuth@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	สถาบัน	ปี พ.ศ.
แพทยศาสตรบัณฑิต	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	๒๕๔๗/
ว.ว. อายุรศาสตร์	ศิริราชพยาบาล	๒๕๗๓
หนังสืออนุมัติ เวชศาสตร์ครอบครัว	แพทย์สภा	๒๕๔๕
หนังสืออนุมัติ เวชศาสตร์ป้องกัน	แพทย์สภा	๒๕๕๓
แขนงสาธารณสุขศาสตร์	โรงพยาบาลรามาธิบดี	๒๕๕๔
หลักสูตรการบริหารโรงพยาบาล รุ่นพิเศษ ๒	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	๒๕๕๗/
หลักสูตรการพัฒนาผู้บริหารสถาบัน ผลิตแพทย์ รุ่นที่ ๑๕		

ประวัติการทำงาน

ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน	ปี พ.ศ.
อายุรแพทย์ กลุ่มงานอายุรกรรม	โรงพยาบาลอุดรธานี	พ.ศ. ๒๕๗๓ - ๒๕๗๕
หัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชนเมือง	โรงพยาบาลอุดรธานี	พ.ศ. ๒๕๔๕ - ปัจจุบัน
หัวหน้ากลุ่มงานเวชกรรมลังคอม	โรงพยาบาลอุดรธานี	พ.ศ. ๒๕๔๖ - ปัจจุบัน

ประสบการณ์/ผลงาน

- พ.ศ. ๒๕๕๒ - ปัจจุบัน แพทย์ประจำคลินิกผู้สูงอายุ และคณะกรรมการดำเนินงานผู้สูงอายุ โรงพยาบาลอุดรธานี
- พ.ศ. ๒๕๕๒ - ปัจจุบัน อาจารย์แพทย์ สอนวิชาเวชศาสตร์ชุมชน นศพ.ปี ๔ และ ๕ ศูนย์แพทยศาสตร์ศึกษาชั้นคลินิก โรงพยาบาลอุดรธานี
- พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๖ อาจารย์แพทย์ สถาบันสมทบ โครงการฝึกอบรมแพทย์เวชศาสตร์ครอบครัว

ประวัติวิทยากรและบุคคลในทำเนียบหนังสือ การพัฒนารูปแบบระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ

ชื่อ - สกุล แพทย์หญิงธัญญารัตน์ ลิทวิวงศ์
ตำแหน่ง นายแพทย์ชำนาญการพิเศษ สถานที่ทำงาน โรงพยาบาลแม่พริก อ.แม่พริก จ.ลำปาง
สถานที่ติดต่อ โรงพยาบาลแม่พริก ๒๙ หมู่ ๕ ต.พระบาทวังตาวง อ.แม่พริก จ.ลำปาง ๕๒๑๔๐
โทรศัพท์ ๐๘๑ ๙๖๐๐๖๘๑
E-mail: thunyosit@yahoo.com

ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	สถาบัน	ปี พ.ศ.
คณบดีแพทยศาสตร์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	๒๕๔๔
วุฒิบัตรแพทย์เฉพาะทางเวชศาสตร์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	๒๕๔๕
ครอบครัว	โรงพยาบาลรามคำแหง	๒๕๔๕
ประกาศนียบัตรหลักสูตรการดูแลผู้สูงอายุ	มหาวิทยาลัยนเรศวร	๒๕๔๖
Master of Public Health Program in Primary Health Care Management	Institute of Tropical Medicine, Antwerp, Belgium	๒๕๔๗
Master of Science in Public Health, option strategic management and policy		

ประวัติการทำงาน

ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน	ปี พ.ศ.
นายแพทย์ อ.	โรงพยาบาลแม่พริก จ.ลำปาง	๒๕๔๙
นายแพทย์ชำนาญการพิเศษ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลแม่พริก	โรงพยาบาลแม่เมะ จ.ลำปาง	๒๕๕๑ – ปัจจุบัน

ประสบการณ์/ผลงาน

- ปี ๒๕๕๒ ได้รับทุนคึกจาก Thai-European Health Care Reform Project คึกษาดูงานด้านระบบการดูแลผู้สูงอายุในประเทศอังกฤษ
- ปี ๒๕๕๓ ได้รับทุนคึกจาก The Royal Collage of General Practitioner, United Kingdom คึกษาดูงานด้าน Primary Health Care System ประเทศไทย

ประวัติวิทยากรและบุคคลในทำเนียบหนังสือ การพัฒนารูปแบบระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ

ชื่อ - สกุล	นายสุรเดช เดชาคุ้มวงศ์
ตำแหน่ง	รองประธานมูลนิธิร่วมพัฒนาพิจิตรา ที่ปรึกษาชมรมผู้สูงอายุจังหวัดพิจิตร คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ (คสช.)
สถานที่ทำงาน	มูลนิธิร่วมพัฒนาพิจิตรา ๔๑๘ ถนนสารหลวง ตำบลโนนเมือง อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ๖๖๐๐๐
โทรศัพท์	๐๕๙ - ๙๖๑ - ๑๒๐๔
E-mail:	srdnum@yahoo.com

ประวัติวิทยากรและบุคคลในทำเนียบหนังสือ การพัฒนารูปแบบระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ

ชื่อ สกุล	นางสาวสำรวาย โยธาวิจิตร
ตำแหน่ง	นักวิชาการสาธารณสุข (ด้านบริการทางวิชาการ) ระดับ เชี่ยวชาญ ผู้ช่วยนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุดรธานี

ประวัติการศึกษา

- วิทยาศาสตรบัณฑิต (พยาบาล) มหาวิทยาลัยขอนแก่น ๒๕๒๑
- วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต(สาธารณสุขศาสตร์) มหาวิทยาลัยมหิดล ๒๕๓๑
- ประกาศนียบัตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ๒๕๓๗

ประวัติการทำงาน

- หัวหน้าหอผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชบ้านดุง ๒๕๒๑ – ๒๕๒๗
- หัวหน้าฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลโนนสัง ๒๕๒๔ – ๒๕๒๖
- หัวหน้างานข้อมูลข่าวสาร ฝ่ายแผนงานและประเมินผล สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดอุดรธานี ๒๕๒๔ – ๒๕๓๗
- หัวหน้าฝ่ายแผนงานและประเมินผล สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุดรธานี ๒๕๓๘ – ๒๕๔๔
- หัวหน้ากลุ่มงานพัฒนาสุขศาสตร์สาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุดรธานี ๒๕๔๕-๒๕๔๕

ประวัติวิทยากรและบุคคลในทีมเนียนหนังสือ การพัฒนารูปแบบระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ

ชื่อ - สกุล นางสาวสมพิศ แสงบุญเรือง
ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
สถานที่ทำงาน โรงพยาบาลห้างฉัตร จ.ลำปาง
สถานที่ติดต่อ กลุ่มงานเวชศาสตร์ครอบครัวและบริการปฐมภูมิ
โทรศัพท์ ๐๘๑๙๕๗๔๙๗๗
E-mail: sumpit.pit@Gmail.com
ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	สถาบัน	ปี พ.ศ.
พยาบาลศาสตร์และผดุงครรภ์ชั้นสูง	วิทยาลัยพยาบาลพุทธชินราช	๒๕๓๗
พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต	วิทยาลัยเซนต์หลุยส์	๒๕๓๐

ประวัติการทำงาน

ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน	ปี พ.ศ.
หัวหน้างานห้องคลอด/ห้องผ่าตัด	โรงพยาบาลห้างฉัตร	๒๕๓๗
หัวหน้างานผู้ป่วยใน	โรงพยาบาลห้างฉัตร	๒๕๔๐
หัวหน้างานแผนงาน/ยุทธศาสตร์	โรงพยาบาลห้างฉัตร	๒๕๔๒
หัวหน้าศูนย์สุขภาพพื้นที่	โรงพยาบาลห้างฉัตร	๒๕๔๔
หัวหน้างานเยี่ยมบ้าน	โรงพยาบาลห้างฉัตร	๒๕๔๒
หัวหน้ากลุ่มงานเวชศาสตร์	โรงพยาบาลห้างฉัตร	๒๕๔๓
ครอบครัวและบริการปฐมภูมิ	โรงพยาบาลห้างฉัตร	๒๕๔๔

ประสบการณ์/ผลงาน

- การพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุระยะยาว....ตำบลตันแบบการดูแลผู้สูงอายุระยะยาว ปี๒๕๔๕
- บุคคลหน่วยงานภาครัฐดีเด่นสำหรับผู้สูงอายุประจำปี๒๕๔๕โดยคณะกรรมการบริการพัฒนาสังคมและกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาสสุ่มส่วน
- อำเภอสุขภาพดี๙๐ปียังเจ้าปี๒๕๔๖โดยกรมอนามัย
- นำเสนอตัวยาราจารงวัลผลงานดีเด่น “การพัฒนารูปแบบการดูแลและส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการโดยการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในชุมชนตำบลห้างฉัตร อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง” ปี๒๕๔๗โดยสำนักการพยาบาล

ประวัติวิทยากรและบุคคลในทำเนียบหนังสือ การพัฒนารูปแบบระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ

ชื่อ - สกุล	นางพิศมัย คงสุริยคักดี
ตำแหน่ง	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ
สถานที่ทำงาน	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปาง
สถานที่ติดต่อ	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปาง
โทรศัพท์	๐๘๖๔๒๐๘๐๙๗
E-mail:	Pisaamai_Lp@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	สถานบัน	ปี พ.ศ.
ประกาศนียบัตรเจ้าหน้าที่พยาบาล ปริญญาตรีสาธารณสุขศาสตร์	วิทยาลัยพยาบาลโรคท้องอก จังหวัดนนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช	๒๕๑๖ ๒๕๓๐

ประวัติการทำงาน

ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน	ปี พ.ศ.
เจ้าหน้าที่พยาบาล งานผู้ป่วยนอก, ผู้ป่วยใน นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญงานสูงอายุ	โรงพยาบาลเจ้าฟ้า กลุ่มงานส่งเสริมสุขภาพและอนามัยสิ่งแวดล้อม สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปาง	ตุลาคม ๒๕๑๖ – ๒๕๒๗ ๒๕๒๗ – ปัจจุบัน

ผลงานเด่น

- การพัฒนาตำบลต้นแบบการดูแลผู้สูงอายุระยะยาว ในพื้นที่ ทำให้ได้รับผลงานดีเด่น ได้รับรางวัล ดีเด่นระดับประเทศ ตำบลต้นแบบการดูแลผู้สูงอายุระยะยาว ระดับดีเด่น ปี ๒๕๕๔ จากกรมอนามัย
- ได้รับโล่ประกาศเกียรติคุณเป็นองค์กรต้นแบบด้านการส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ (ชื่อหน่วยงาน สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปาง) ระดับประเทศ จากพระเจ้าวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าครีรัชมี พระราชาในสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช ประจำปี ๒๕๕๕
- ได้รับโล่ประกาศเกียรติคุณผู้ประสานงานดีเด่นและสนับสนุนการดำเนินงานขยายของสาขาวิชาสภากผู้สูงอายุแห่งประเทศไทยประจำจังหวัดลำปาง ๓ ครั้ง ประจำปี ๒๕๕๑, ๒๕๕๒ และ ๒๕๕๖
- ได้รับรางวัลชมเชยประเภทสถานที่ที่เอื้อต่อผู้สูงอายุ ของมูลนิธิสถาบันวิจัย และพัฒนาผู้สูงอายุไทย (มส.พส.) และคณะกรรมการสถาบัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประจำปี ๒๕๕๑ ประเภทวัด ได้แก่วัดปงคก อําเภอจาว จังหวัดลำปาง

ประวัติวิทยากรและบุคคลในทำเนียบหนังสือ การพัฒนารูปแบบระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ

ชื่อ - สกุล	นางวันชรี ตันเทชน
ตำแหน่ง	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ สถานที่ทำงาน งานพัฒนาบุคลากรและสุขภาพภาคประชาชน สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพังงา
สถานที่ติดต่อ	ตำบลท้ายช้าง อำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา
โทรศัพท์	๐๘๑๒๗๐๖๖๐๑
E-mail:	watcharee_tun@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	สถานะ	ปี พ.ศ.
อนุปริญญาพยาบาลและพดุงครรภ์ (ระดับต้น)	วิทยาลัยพยาบาลนครศรีธรรมราช	๒๕๕๙
ปริญญาตรีครุศาสตรบัณฑิต	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	๒๕๔๐
ปริญญาตรีวิทยาศาสตรบัณฑิต	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	๒๕๔๑

ประวัติการทำงาน

ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน	ปี พ.ศ.
พยาบาลเทคนิค	งานเภสัชกรรม สสจ.พังงา	๒๕๕๙-๒๕๕๗
เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน	สถานีอนามัยตำบลถ้ำน้ำผุด	๒๕๕๗-๒๕๕๐
นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ	งานพัฒนาบุคลากรและสุขภาพภาคประชาชน สสจ.พังงา	๒๕๕๐-๒๕๕๔

ประสบการณ์/ผลงาน

- ผู้รับผิดชอบงานสุขศึกษาและประชาสัมพันธ์ ตั้งแต่ปี ๒๕๓๑-ปัจจุบัน
- ผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมวิชาการ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๐-ปัจจุบัน
- ผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๑-ปัจจุบัน

ประวัติวิทยากรและบุคคลในทำเนียบทั้งสือ การพัฒนารูปแบบระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ

ชื่อ - สกุล นางไฟลิน เรือนทองดี
ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
สถานที่ทำงาน โรงพยาบาลเจ้าคุณไฟบูลย์พนมทวน
โทรศัพท์ ๐๘๔-๗๔๐๗๐๔
E-mail: line/๑๒๓๔๕@hotmai.com

ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	สถานบัน	ปี พ.ศ.
วิชาการพยาบาลศาสตร์และพดุงครรภ์ ระดับต้น	วิทยาลัยพยาบาลราชบุรี	๒๕๔๗
วิชาการพยาบาลศาสตร์และพดุงครรภ์ชั้นสูง พยาบาลเฉพาะทางสาขาเวชปฏิบัติทั่วไป	วิทยาลัยพยาบาลกรุงเทพ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีจักรีรัช	๒๕๔๙
		๒๕๔๔

ประวัติการทำงาน

ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน	ปี พ.ศ.
พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ	โรงพยาบาลเจ้าคุณไฟบูลย์พนมทวน กลุ่มงานเวชปฏิบัติครอบครัวและชุมชน	๒๕๔๔

ประวัติวิทยากรและบุคคลในท่านี้ยืนหนังสือ การพัฒนารูปแบบระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ

ชื่อ - สกุล นางสาวแสงกิพย์ อินทรสวัสดิ์
ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพ ชำนาญการ
สถานที่ทำงาน กลุ่มงานเวชปฏิบัติครอบครัวและชุมชน โรงพยาบาลคุระบุรีชัยพัฒน์
 ๑๗/๑ ถนนเพชรเกษม หมู่ที่ ๑ ตำบล คุระ อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา ๘๒๑๕๐
โทรศัพท์ ๐๗๔ ๔๓๙๖๐๗/๔ โทรคัพท์ / โทรสาร ๐๗/๖ ๔๗๑๑๑๙
E-Mail: prapatsornsangtip@gmail.com

ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	สถาบัน	ปี พ.ศ.
ก่อนปริญญา		
การพยาบาลและพดุงครรภ์ระดับต้น	วิทยาลัยพยาบาลสงขลา	๒๕๔๗
ปริญญาตรี		
ครุศาสตรบัณฑิต(สุขศึกษา)	สถาบันราชภัฏภูเก็ต	๒๕๔๘
พยาบาลศาสตรบัณฑิต	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสงขลา	๒๕๔๙
(การพยาบาลและพดุงครรภ์ระดับสูง)		
ปริญญาโท		
พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	๒๕๔๘
(การพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน)		

ประวัติการทำงาน

ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน	ปี พ.ศ.
พยาบาลระดับต้น	หอผู้ป่วย ศัลยกรรมชาย โรงพยาบาลตาก้าวป่า อ.ตาก้าวป่า จ.พังงา	๒๕๔๗-๗๙
พยาบาลระดับต้น.	หอผู้ป่วยฉุกเฉิน โรงพยาบาลคุระบุรี อ.คุระบุรี จ.พังงา	๒๕๔๘-๔๔
พยาบาลวิชาชีพ ระดับ ๗	หอผู้ป่วยฉุกเฉิน โรงพยาบาลคุระบุรี อ.คุระบุรี จ.พังงา	๒๕๔๔-๔๔
พยาบาลวิชาชีพ ระดับ ๗	สอ. ทุ่งละออง ต.บางวัน อ.คุระบุรี จ.พังงา	๒๕๔๔-๔๗
พยาบาลวิชาชีพ ระดับ ๗	สอ เตเรียม ต.คุระ อ.คุระบุรี จ.พังงา	๒๕๔๐-๔๔
พยาบาลวิชาชีพ ระดับ ๗	กลุ่มงานเวชปฏิบัติครอบครัว โรงพยาบาลคุระบุรีชัยพัฒน์	๒๕๔๒- ปัจจุบัน

ประสบการณ์ทำงาน

- อาจารย์พิเศษ วิทยาลัยชุมชน พังงาหน่วยจัดคุระบุรี
- ครูพี่เลี้ยงแก่นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
- ครูพี่เลี้ยงแก่นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
- ครูพี่เลี้ยงแก่นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์สุภาพ วิทยาลัยสารสนเทศลิวินมอร์ ตรัง

ประวัติวิทยากรและบุคคลในทำเนียบทั้งสี่
การพัฒนารูปแบบระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ

ชื่อ - สกุล ศาสตราจารย์นายแพทย์ ดร.ศุภลิที พรรณารูโโนแท้ย
ตำแหน่ง คณบดีคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
E-mail: supasitp@nu.ac.th

ประวัติการศึกษา

ชื่อการศึกษา	สถาบัน	ปี พ.ศ.
แพทยศาสตรบัณฑิต	คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล	๒๕๔๑
ประกาศนียบัตรอายุรศาสตร์เขตวัฒน์ และสุขวิทยา (DTM&H)	คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล	๒๕๔๔
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สาธารณสุขศาสตร์)	มหาวิทยาลัย แห่งชาติสิงคโปร์	๒๕๔๗
ปริญญาเอกทางด้านการวางแผน สาธารณสุขและการคลังสาธารณสุข (Planning and Financing)	School of Hygiene and Tropical Medicine, London	๒๕๗๖

ประสบการณ์/ผลงาน

- งานวิจัย “Access to services and complications experienced by disabled people in Thailand” (๒๕๔๑)
- งานวิจัย “Geographical Variation of Mortality in Thailand” (๒๕๔๑)
- งานวิจัย “Factors influencing health information technology adoption in Thailand’s community health centers: Applying the UTAUT model” (๒๕๔๒)
- งานวิจัย “กลุ่มวินิจฉัยโรคร่วมทางจักษุวิทยา การให้บริการโรคตาโดยเฉพาะ ต้อกระจก ปี ๒๕๔๖-๒๕๔๗” (๒๕๔๘)
- งานวิจัย “สถานการณ์การดำเนินงานและการประเมินผลลัพธ์ของ บริการพื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์ในประเทศไทย” (๒๕๔๒)

**ประวัติวิทยากรและบุคคลในทำเนียบหนังสือ
การพัฒนารูปแบบระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ**

ชื่อ-สกุล	นายวีระ วิศาล
ตำแหน่ง	เลขานุการสาขาวิชาสมาคมสภាផั้งสูงอายุแห่งประเทศไทยฯ ประจำจังหวัดพังงา
สถานที่ติดต่อ	๒๑ หมู่ที่ ๑ ตำบลกระโสม อำเภอตะกว่าทุ่ง จังหวัดพังงา รหัสไปรษณีย์ ๘๒๑๓๐
โทรศัพท์	๐๗๑-๖๗๗๗๔๙๐๘ บ้าน ๐๗๑-๔๗๖๑๑๖
โทรสาร	๐๗๑-๔๗๖๓๗๔๕

ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	สถาบัน	ปี พ.ศ.
ประกาศนียบัตรนักบริหาร งานสาธารณสุขระดับกลาง	วิทยาลัยการสาธารณสุขลิรินธร จังหวัดยะลา	๒๕๓๖

ประวัติการทำงาน

ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน	ปี พ.ศ.
เจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข ระดับ ๕	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพังงา	๒๕๑๐-๒๕๑๖

ประวัติวิทยากรและบุคคลในทำเนียบทั้งสี่
การพัฒนารูปแบบระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ

ชื่อ-สกุล	นางเบญจพร สุธรรมชัย
ตำแหน่ง	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงาน	สถาบันเวชศาสตร์สมเด็จพระสังฆราชญาณสัจวันเพื่อผู้สูงอายุ กรมการแพทย์
สถานที่ติดต่อ	สถาบันเวชศาสตร์สมเด็จพระสังฆราชญาณสัจวันเพื่อผู้สูงอายุ ชั้น ๔ ตึกกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข ถ.ติวนันท์ อ.เมือง จ.นนทบุรี ๑๑๐๐ โทร/แฟกซ์ ๐๒-๕๙๐-๖๒๕๐ Mobile ๐๘๔๗/๐๐๑๕๒๐
E-mail:	benjap_๑๐๑๐@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	สถานบัน	ปี พ.ศ.
ประกาศนียบัตร พยาบาลศาสตร์และ พดุงครรภ์ผู้สูง	วิทยาลัยพยาบาลสงขลา	พ.ศ.๒๕๕๖

ประวัติการทำงาน

ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน	ปี พ.ศ.
นักวิชาการสาธารณสุข ๗/ว.	สำนักพัฒนาระบบบริการสุขภาพ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ	พ.ศ. ๒๕๔๘
นักวิเคราะห์นโยบายและ แผนชำนาญการพิเศษ (ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักสถานพยาบาล และการประกอบโรคศิลปะ)	สำนักสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ	พ.ศ. ๒๕๕๒ – ๒๕๕๖
นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ	สถาบันเวชศาสตร์สมเด็จพระสังฆราช ญาณสัจวันเพื่อผู้สูงอายุ	พ.ศ. ๒๕๕๖ – ปัจจุบัน

ประสบการณ์/ผลงาน

- วิจัยเรื่อง ข้อเสนอแนะนโยบายผู้สูงอายุ พ.ศ.๒๕๕๒
- วิจัยเรื่อง ความพึงพอใจผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ พ.ศ.๒๕๕๓
- จัดทำแนวทางการตรวจมาตรฐานสถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน พ.ศ.๒๕๕๔
- จัดทำหนังสือการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ พ.ศ.๒๕๕๓ – ๒๕๕๖ (เล่มที่ ๑ – ๔)
- วิจัยเรื่อง บทบาทกรมการแพทย์ด้านเวชศาสตร์ผู้สูงอายุ พ.ศ.๒๕๕๗
- คณำทำงานใน คณะกรรมการบริการสาธารณสุข สถาบันเวชศาสตร์สมเด็จพระสังฆราชญาณสัจวันเพื่อผู้สูงอายุ พ.ศ.๒๕๔๘ – ๒๕๕๑
- คณำที่ปรึกษารัฐมนตรีกระทรวงสาธารณสุขด้านวิชาการ พ.ศ.๒๕๔๘ – ๒๕๕๑
- คณำทำงานใน คณะกรรมการบริการกิจกรรมเด็ก เยาวชน สร้างสรรค์ ผู้สูงอายุ และผู้พิการ สถาบันเวชศาสตร์สมเด็จพระสังฆราชญาณสัจวันเพื่อผู้สูงอายุ พ.ศ.๒๕๕๒ – ๒๕๕๔
- คณำทำงานใน คณะกรรมการการคุ้มครองผู้บริโภค สถาบันเวชศาสตร์สมเด็จพระสังฆราชญาณสัจวันเพื่อผู้สูงอายุ พ.ศ.๒๕๕๕
- ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ พ.ศ.๒๕๕๒ – ๒๕๕๕ อีกตำแหน่งหนึ่ง
- ผู้ช่วยอำนวยการสำนักงานส่งเสริมธุรกิจบริการสุขภาพ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ พ.ศ.๒๕๕๔ – ๒๕๕๕ อีกตำแหน่งหนึ่ง
- อบรมหลักสูตรผู้บริหารระดับสูง ระดับผู้อำนวยการกอง รองผู้อำนวยการ จัดโดย สำนักงานคณำ กรมการข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นเวลา ๔๕ วัน

ประวัติวิทยากรและบุคคลในทำเนียบหนังสือ การพัฒนารูปแบบระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ

ชื่อ-สกุล	นางสาวนภัส แก้ววิเชียร
ตำแหน่ง	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ
สถานที่ทำงาน	สถาบันเวชศาสตร์สมเด็จพระลังสรรค์ภูมิปัญญาลังัวร์เพื่อผู้สูงอายุ กรมการแพทย์
สถานที่ติดต่อ	สถาบันเวชศาสตร์สมเด็จพระลังสรรค์ภูมิปัญญาลังัวร์เพื่อผู้สูงอายุ
โทรศัพท์	ชั้น ๔ ตึกกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข ถ.ติวนันท์ อ.เมือง จ.นนทบุรี ๑๑๐๐๐
โทร/แฟกซ์	๐๒-๕๙๐-๖๒๕๐ Mobile ๐๘๗/๖๔๐๐๖๕๔
E-mail:	naphas12554@gmail.com

ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	สถาบัน	ปี พ.ศ.
ประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์	วิทยาลัยพยาบาลสารคปรัชารักษ์ จ.นครสวรรค์	พ.ศ. ๒๕๓๕
ปริญญาดิศศาสตรบัณฑิต	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	พ.ศ.๒๕๔๕

ประวัติการทำงาน

ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน	ปี พ.ศ.
พยาบาลวิชาชีพ ๗	โรงพยาบาลชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์	พ.ศ.๒๕๓๕
พยาบาลวิชาชีพ ๖ว.	กลุ่มงานพยาบาล โรงพยาบาลราชวิถี	พ.ศ.๒๕๔๗
นักวิชาการสาธารณสุข ๗ว.	กองการแพทย์ทางเลือก	พ.ศ.๒๕๔๗
นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ	กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์แผนทางเลือก	พ.ศ.๒๕๕๕
นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ	สำนักสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะ	
	กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ	
	สถาบันเวชศาสตร์สมเด็จพระลังสรรค์ภูมิปัญญาลังัวร์เพื่อผู้สูงอายุ กรมการแพทย์	พ.ศ.๒๕๕๖ – ปัจจุบัน

ประสบการณ์/ผลงาน

- จัดทำหนังสือเผยแพร่ทางการตรวจมาตรฐานสถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน พ.ศ.๒๕๕๔
- จัดทำหนังสือการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ พ.ศ.๒๕๕๗ – ๒๕๕๖ (เล่มที่ ๑ – ๔)
- งานวิจัยเรื่อง บทบาทกรมการแพทย์ ด้านเวชศาสตร์ผู้สูงอายุ พ.ศ.๒๕๕๗
- อบรมหลักสูตรผู้บริหารระดับกลาง (จัดโดยสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน) พ.ศ.๒๕๕๔ เป็นเวลา ๔๕ วัน
- คณะทำงานใน คณะกรรมมาธิการการสาธารณสุข สถาบันราชภัฏวชิร ๒๕๕๘ – ๒๕๕๑
- คณะทำงานใน คณะกรรมมาธิการกิจการเด็ก เยาวชน สร้าง ผู้สูงอายุและผู้พิการ สถาบันราชภัฏวชิร พ.ศ.๒๕๕๒ – ๒๕๕๔
- คณะทำงานใน คณะกรรมมาธิการการคุ้มครองผู้บริโภค สถาบันราชภัฏวชิร พ.ศ.๒๕๕๕

ประวัติวิทยากรและบุคคลในทำเนียบทั้งสี่
การพัฒนาระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ

ชื่อ-สกุล นางจิริสุดา กาญจนสถิตย์กุล
ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
สถานที่ทำงาน โรงพยาบาลอุดรธานี
สถานที่ติดต่อ โรงพยาบาลอุดรธานี เลขที่ ๓๓ ถนนเพชรนิยม ตำบลหมากแข้ง อำเภอเมือง จังหวัด อุดรธานี
โทรศัพท์ ๐๘๒-๒๔๕๕๕๕๕ ต่อ ๓๒๓๖, ๐๘๙-๖๒๐๑๑๒๗
E-mail: jirisuda๒๕๔๙@gmail.com

ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	สถาบัน	ปี พ.ศ.
ประกาศนียบัตร พยาบาลศาสตร์ ระดับต้น ปริญญาพยาบาลศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง ๒ ปี)	วิทยาลัยพยาบาล湿润ราชนครินทร์ วิทยาลัยพยาบาล湿润ราชนครินทร์	พ.ศ. ๒๕๓๘ พ.ศ. ๒๕๔๕
พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาระบบทรัพยากรักษาผู้สูงอายุ	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	พ.ศ. ๒๕๕๒
วุฒิบัตรการปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูง สาขาวิชาระบบทรัพยากรักษาผู้สูงอายุ	สภากาชาดไทย	พ.ศ. ๒๕๕๔

ประวัติการทำงาน

ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน	ปี พ.ศ.
พยาบาลเทคนิค พยาบาลวิชาชีพ	โรงพยาบาลอุดรธานี โรงพยาบาลอุดรธานี	พ.ศ. ๒๕๓๘-๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕-ปัจจุบัน

ประสบการณ์ / ผลงาน

- วิจัยเรื่องการให้ญาติมีส่วนร่วมเพื่อฟื้นฟูสภาพผู้สูงอายุกระดูกสะโพกหัก โรงพยาบาลอุดรธานี พ.ศ. ๒๕๕๒
- วิจัยเรื่องการพัฒนาแนวทางการนวดหน้าท้องเพื่อกระตุ้นการขับถ่ายในผู้ป่วยบาดเจ็บไขสันหลัง หรือ ผู้ป่วยเวชกรรมฟื้นฟู โรงพยาบาลอุดรธานี พ.ศ. ๒๕๕๔
- คลินิกผู้สูงอายุคุณภาพระดับดีเลิศ พ.ศ. ๒๕๕๖ จาก สถาบันเวชศาสตร์สมเด็จพระลังไภษฐญาณลังไว เพื่อผู้สูงอายุ กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข

โครงการพัฒนาระบบบริการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ (เขตเมืองและเขตชนบท)

๑. ชื่อโครงการ : โครงการพัฒนาระบบบริการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ (เขตเมืองและเขตชนบท)

๒. หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ

สถาบันเวชศาสตร์สมเด็จพระสังฆราชญาณสังวรเพื่อผู้สูงอายุ กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข

๓. หน่วยงานสนับสนุน

เครือข่ายเขตบริการสุขภาพนำร่อง จังหวัดอุดรธานี จังหวัดลำปาง จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดพังงา

๔. หลักการและเหตุผล

ปัจจุบันประเทศไทยกำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ (Ageing Society) ในปี ๒๕๕๙ ผู้สูงอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป มีจำนวนมากถึง ๕.๕ ล้านคน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๘ ของประชากรรวม ๖๕.๖ ล้านคน (จากการคาดประมาณ ประชากรของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๗ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) สถานการณ์ดังกล่าวเกิดจากการลดลงอย่างรวดเร็วของประชากรวัยเจริญพันธุ์ การพัฒนาความก้าวหน้าด้าน เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข มูลเหตุดังกล่าวส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของประชากรทุกกลุ่มวัยที่ส่งผลกระทบต่อทุกภาคส่วนทั้ง ทางตรงและทางอ้อมอย่างเป็นพลวัตในปี ๒๕๕๒ ได้มีการจัดทำปฏิญญาผู้สูงอายุไทย กำหนดให้ภาครัฐและภาค สังคมมีภารกิจต่อผู้สูงอายุเพื่อให้มีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี อยู่ในสังคมอย่างมีศักดิ์ศรีและสามารถเข้าถึงบริการ อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ปัจจุบันมีการจัดการระบบบริการดูแลผู้สูงอายุหลายรูปแบบ ซึ่งมีจุดเด่นและจุดด้อย แตกต่างกัน โดยที่การดูแลผู้สูงอายุจะต้องได้รับการดูแลสุขภาพอย่างต่อเนื่อง และมีการจำแนกกลุ่มผู้สูงอายุเป็น ๓ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มติดบ้าน กลุ่มติดเตียง และกลุ่มติดสังคม ภายใต้หลักการบริหารจัดการแบบบูรณาการที่มีอยู่ใน ปัจจุบันเน้นรูปแบบการบูรณาการที่มีความเชื่อมโยงในรูปภาคีเครือข่าย ชุมชน ครอบครัว และการจัดบริการ ภาครัฐ โดยมีศูนย์ประสานงาน /Home Health Care เป็นจุดเชื่อมระหว่างสถานบริการทุกรายดับกับชุมชน

สถาบันเวชศาสตร์สมเด็จพระสังฆราชญาณสังวรเพื่อผู้สูงอายุ กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข ตระหนักถึงความสำคัญในการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาระบบบริการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ และเพื่อ พัฒนาระบวนการที่จะนำไปสู่การจัดบริการสุขภาพแบบบูรณาการที่เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัจจุหาและ ความต้องการของแต่ละพื้นที่ตามบริบทของประเทศไทยนั้นจะนำไปสู่การดูแลสุขภาพผู้สูงอายุอย่างยั่งยืน สถาบัน เวชศาสตร์สมเด็จพระสังฆราชญาณสังวรเพื่อผู้สูงอายุ กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข จึงได้จัดทำโครงการ พัฒนาระบบบริการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ (เขตเมืองและเขตชนบท) เพื่อพัฒnarูปแบบที่เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพปัจจุหาและความต้องการของพื้นที่ในบริบทของประเทศไทย

๕. วัตถุประสงค์

๑. พัฒnarูปแบบการจัดระบบบริการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการที่เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพ ปัจจุหาและความต้องการของพื้นที่ในบริบทประเทศไทย

๒. ได้ (ร่าง) คู่มือ/แนวทางการจัดระบบบริการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ เพื่อพัฒนาศักยภาพ บุคลากรและสถานบริการสุขภาพที่เหมาะสมกับบริบทประเทศไทย

๓. สร้างภาคีเครือข่ายการดำเนินงานดูแลสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการร่วมกับเขตบริการสุขภาพและ หน่วยงาน/องค์กรที่เกี่ยวข้อง

๖. ระยะเวลาการดำเนินงาน (มิถุนายน – กันยายน ๒๕๕๗)

กิจกรรม	ระยะเวลาดำเนินการ			
	ม.ย. ๕๗	ก.ค. ๕๗	ส.ค. ๕๗	ก.ย. ๕๗
๑. จัดประชุมอบรมเชิงปฏิบัติการวิเคราะห์สังเคราะห์รูปแบบการจัดระบบบริการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ (เขตเมือง,เขตชนบท) เพื่อกำหนดแนวทางฯ (ร่าง) : Review รูปแบบการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุทั้งในและต่างประเทศ : วิเคราะห์รวมผลสำเร็จการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ จุดอ่อน จุดแข็งของจังหวัดลำปาง, อุตรธานี, กาญจนบุรีและพังงา สังเคราะห์รูปแบบการจัดระบบบริการดูแลผู้สูงอายุแบบบูรณาการของกระทรวงสาธารณสุข		← →		
๒. จัดทำแนวทางการจัดระบบบริการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ (เขตเมืองและเขตชนบท) (ร่าง)			← →	
๓. ได้คู่มือแนวทางการจัดระบบบริการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ (เขตเมืองและเขตชนบท) (ร่าง นำเสนอผู้บริหาร)			← →	

๗. กลุ่มเป้าหมาย

บุคลากรสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลชุมชน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ในจังหวัดอุตรธานี, จังหวัดลำปาง, จังหวัดกาญจนบุรีและจังหวัดพังงา

๘. วิธีการดำเนินงาน

๑. ศึกษารูปแบบเชิงระบบบริการการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการของจังหวัดอุตรธานี จังหวัดลำปาง จังหวัดกาญจนบุรี และจังหวัดพังงา
๒. วิเคราะห์ผลสำเร็จ จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาสพัฒนา และสิ่งคุกคามของรูปแบบการจัดระบบบริการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุของจังหวัดอุตรธานี จังหวัดลำปาง จังหวัดกาญจนบุรี และจังหวัดพังงา
๓. ประชุมอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนารูปแบบแนวทางการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ
๔. จัดทำแนวทางการจัดระบบบริการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ (เขตเมืองและเขตชนบท) (ร่าง)

๙. งบประมาณปี ๒๕๕๗ (มิถุนายน – กันยายน ๒๕๕๗) ๖๐๐,๐๐๐ บาท

๑. จัดประชุมอบรมเชิงปฏิบัติการการสังเคราะห์รูปแบบการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ (เขตเมืองและเขตชนบท)	
- ค่าตอบแทนวิทยากร (ภาคครึ่ง) (๖๐๐ บาท X ๑ ชม. X ๓ คน) =	๑,๘๐๐ บาท
- ค่าตอบแทนวิทยากร ๑/๔ ภาค (ภาคเหนือ, ภาคกลาง, ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, ภาคใต้) กลุ่มละ ๕ คน	
- ค่าตอบแทนวิทยากร (ภาคครึ่ง) (๖๐๐ บาท X ๑๒ ชม. X ๑๘ คน) =	๑๙๔,๖๐๐ บาท
- ค่าตอบแทนวิทยากร (ภาคเอกชน) (๑,๖๐๐ บาท X ๑๒ ชม. X ๒ คน) =	๓๔,๘๐๐ บาท
- ค่าพาหนะวิทยากร/ผู้ร่วมอบรม/ผู้สัมภาระ/ผู้จัดการอบรม (๖,๐๐๐ บาท X ๒๕ คน)+(๕๐๐ บาท X ๕๕ คน) =	๑๗๗,๕๐๐ บาท
- ค่าที่พักวิทยากรและผู้เข้าร่วมอบรม (๑,๖๐๐ บาท X ๒๓ คน x ๒ คืน) + (๕๐๐ บาท X ๖ คน x ๒ คืน) =	๗๗,๔๐๐ บาท
- ค่าเบี้ยเลี้ยงผู้เข้าอบรม (๘๐ บาท X ๕๕ คน x ๓ วัน) =	๓๓,๖๐๐ บาท

▶▶▶ การพัฒนารูปแบบระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ

- ค่าอาหารกลางวันวิทยากร,ผู้เข้าร่วมอบรม,ผู้สังเกตการณ์/ผู้จัดการอบรม (๔๕๐ บาท X ๙๐ คน x ๒ วัน)	= ๗๙,๐๐๐ บาท
- ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม (๗๕ บาท x ๒ มื้อ X ๙๐ คน x ๒ วัน)	= ๑๓,๕๐๐ บาท
- ค่าวัสดุสำนักงาน	= ๑,๖๐๐ บาท
- ค่าจ้างทำกระเป้า (๓๐๐ บาท X ๕๐ คน)	= ๑๕,๐๐๐ บาท
๒. ค่าจ้างเหมาเก็บข้อมูลเหมาจ่ายและค่าจ้างเหมาบันทึก/วิเคราะห์ข้อมูล รวมงบประมาณทั้งสิ้น	= ๕๐,๐๐๐ บาท ๖๐๐,๐๐๐ บาท

(หกแสนบาทถ้วน)

หมายเหตุ: ขอถัวจ่ายทุกรายการและจำนวนคน

๑๐. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ได้พัฒนารูปแบบการจัดระบบบริการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการที่เหมาะสมสมอุดล้องกับสภาพปัจจุบันและความต้องการของพื้นที่ในบริบทประเทศไทย

๒. ได้ (ร่าง) คู่มือ/แนวทางการจัดระบบบริการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ เพื่อพัฒนาศักยภาพบุคลากรและสถานบริการสุขภาพที่เหมาะสมกับบริบทประเทศไทย

๓. เกิดภาคีเครือข่ายการดำเนินงานดูแลสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการร่วมกับเขตบริการสุขภาพและหน่วยงาน/องค์กรที่เกี่ยวข้อง

มนูจ พ. สุธรรมชัย

(นางเบญจพร สุธรรมชัย)

นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ

ผู้เขียนโครงการ

(นายแพทย์ประพันธ์ พงศ์คณิตานันท์)

ผู้อำนวยการสถาบันเวชศาสตร์สมเด็จพระสังฆราชญาณสังวรเพื่อผู้สูงอายุ
ผู้เสนอโครงการ .

ผู้อนุมัติโครงการ

(นายประพันธ์ ตั้งศรีเกียรติกุล)

รองอธิบดี รักษาราชการแทน

อธิบดีกรมการแพทย์

คณะกรรมการพัฒนาระบบบริการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ (เขตเมืองและเขตชนบท)

สำเนาคู่ฉบับ

คำสั่งกรมการแพทย์
ที่ ๗๙๙ /๒๕๕๗

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาระบบบริการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ (เขตเมืองและเขตชนบท)

เพื่อให้การดำเนินงานโครงการพัฒนาระบบบริการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ (เขตเมืองและเขตชนบท) กรมการแพทย์ มุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาประสิทธิภาพด้านการบริหารจัดการ วิชาการและระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุ โดยบูรณาการความร่วมมือกับเครือข่ายบริการสุขภาพ เป็นไป ด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาระบบบริการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ แบบบูรณาการ (เขตเมืองและเขตชนบท) ดังต่อไปนี้

๑. นายสุพรรณ ศรีธรรมมา	อธิบดีกรมการแพทย์	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายประพนธ์ ตั้งศรีเกียรติกุล	รองอธิบดีกรมการแพทย์	รองประธานคณะกรรมการ
๓. นายนภัสกร ขัยวนิชศิริ	รองอธิบดีกรมการแพทย์	รองประธานคณะกรรมการ
๔. ศาสตราจารย์ศุภสิทธิ์ พรรณาธโนทัย	คณบดีคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร	กรรมการ
๕. นายวิชาญ เกิดวิชัย	คณบดีคณะการแพทย์แผนไทยอภัยภูเบศร มหาวิทยาลัยบูรพา	กรรมการ
๖. นายธนานิทร ผะเอม	รองเลขาอธิการสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	กรรมการ
๗. ศาสตราจารย์สุทธิชัย จิตะพันธุ์กุล	คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	กรรมการ
๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์รุ่งนิรันดร์ ประดิษฐสุวรรณ	รองคณบดีฝ่ายการศึกษาหลังปริญญา ศิริราชพยาบาล	กรรมการ
๙. รองศาสตราจารย์สังคม จงพิพัฒน์ณิชย์	อาจารย์พิเศษคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	กรรมการ
๑๐. พระครูสุวัตติธรรมรัตน์	เจ้าอาวาสวัดสามัคคีธรรม จังหวัดพังงา	กรรมการ
๑๑. นายสมิติ ประสันนาการ	นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดอุดรธานี	กรรมการ
๑๒. นายศิริชัย ภัทรนุราพร	นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลำปาง	กรรมการ
๑๓. นายไพบูลย์ เกื้ออรุณ	นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดพังงา	กรรมการ

▶▶▶ การพัฒนารูปแบบระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ

๑๔. นายนันทร์รัชต์ พิชญุคามินทร์	นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดกาญจนบุรี	กรรมการ
๑๕. นายปานเนตร ปางพูนพงษ์	ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเมตตาประชาธิรักษ์	กรรมการ
๑๖. นายสมพงษ์ ตันจริยภรณ์	จังหวัดนครปฐม	
๑๗. นายสมชายโซติ ปิยวัชร์เวลา	ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเลิดสิน กรมการแพทย์	กรรมการ
๑๘. นายพนัส โลภุมพงษ์	นายแพทย์เชี่ยวชาญด้านเวชกรรมป้องกัน	กรรมการ
๑๙. นายบุญชัย พิพัฒน์วนิชกุล	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุตรธานี	
๒๐. นายประพันธ์ พงศ์คณิตานันท์	นายแพทย์เชี่ยวชาญด้านเวชกรรมป้องกัน	กรรมการ
๒๑. นายวีรุณ อิ่มสำราญ	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกาญจนบุรี	
๒๒. นางจิวรรณ ภักดีธนากรุล	ผู้อำนวยการสถาบันประสานวิทยา กรมการแพทย์	กรรมการ
๒๓. นายศักดิ์ชัย ถิรวิทยาคม	ผู้อำนวยการสถาบันเวชศาสตร์สมเด็จ	กรรมการ
๒๔. นายมนัส กนกศิลป์	พระสังฆราชญาณสังวรเพื่อผู้สูงอายุ	
๒๕. นายอิ่มรัง หาญวงศ์	ผู้อำนวยการสถาบันมะเร็งแห่งชาติ กรมการแพทย์	กรรมการ
๒๖. นายเออนก พึงผล	ผู้อำนวยการสถาบันทันตกรรม กรมการแพทย์	กรรมการ
๒๗. นายสุพจน์ ภูเก็ตล้วน	ผู้อำนวยการโรงพยาบาล	กรรมการ
๒๘. นายสมเจตน์ เหลาลือเกียรติ	สมเด็จพระสังฆราชญาณสังวรเพื่อผู้สูงอายุ จังหวัดชลบุรี	
๒๙. นายโอลิฟาร์ ยิ่งเสรี	ผู้อำนวยการโรงพยาบาลอุตรธานี	กรรมการ
๓๐. นายประเสริฐ กิจสุวรรณรัตน์	ผู้อำนวยการโรงพยาบาลลำปาง	กรรมการ
๓๑. นายปิยะโชค พรหมสุด	ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเจ้าพระยาอภัยภูเบศร	กรรมการ
๓๒. นางสืบศิริ บันพิดกิริมย์	ผู้อำนวยการโรงพยาบาลพังงา	กรรมการ
๓๓. นางธัญญารัตน์ สิทธิวงศ์	ผู้อำนวยการโรงพยาบาลพหลพยุหเสน่ห์	กรรมการ
๓๔. นายนิทัศน์ วิไลวรรณ	จังหวัดกาญจนบุรี	
๓๕. นางอรพรรณ เมธากุล	ผู้อำนวยการโรงพยาบาลห้างอัตรจังหวัดลำปาง	กรรมการ
๓๖. นายชานิน จิตติประเสริฐ	ผู้อำนวยการโรงพยาบาลแม่เมะ จังหวัดลำปาง	กรรมการ
๓๗. นายธนานิทร์ สนธิรักษ์	ผู้อำนวยการโรงพยาบาลครุฑบูรีชัยพัฒน์ จังหวัดพังงา กรรมการ	
๓๘. นางสาวเวียนนารัตน์ ช่วงวิวัฒน์	ผู้อำนวยการโรงพยาบาลหนองแสง จังหวัดอุตรธานี	กรรมการ
๓๙. นางสาวลัดดา คำริการเลิศ	ผู้อำนวยการโรงพยาบาลแม่พริก จังหวัดลำปาง	กรรมการ
๔๐. นายบรรจบ ชุมหลวสติดกุล	ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเจ้าคุณไพบูลย์พนมทวน	กรรมการ
๔๑. นางภัทรารพร จงพิพัฒน์วนิชย์	จังหวัดกาญจนบุรี	
๔๒. นางมลิวัลย์ ตรังคงสาร	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมายการแพทย์ กรมการแพทย์ กรรมการ	
	องค์การอาสาสมัครเอกชน	กรรมการ
	สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข	กรรมการ
	ศูนย์ธรรมชาติบำบัดบลี	กรรมการ
	นักวิชาการสาธารณสุขเชี่ยวชาญ	กรรมการ
	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ	กรรมการ

๔๓. นายกรกูร จุชาสมิต	หัวหน้ากลุ่มงานวิจัยทางการแพทย์ สถาบันวิจัย และประเมินเทคโนโลยีทางการแพทย์ กรมการแพทย์	กรรมการ
๔๔. นางศศินี อภิชนกิจ	หัวหน้ากลุ่มงานแพทย์แผนไทย โรงพยาบาลอุดรธานี กรรมการ	
๔๕. นางอาภาพรรณ นเรนทรพิทักษ์	หัวหน้ากลุ่มงานเวชกรรมสังคม โรงพยาบาลอุดรธานี กรรมการ	
๔๖. นางสาวดุสิตา ตู้ประกาย	นายแพทย์ชำนาญการ โรงพยาบาลลำปาง กรรมการ	
๔๗. นางอรวรรณ วรวงศ์ประภา	นายแพทย์ชำนาญการ โรงพยาบาลลำปาง กรรมการ	
๔๘. นางสาวสำราวย โยธารัจตร	นักวิชาการสาธารณสุขเชี่ยวชาญ กรรมการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุดรธานี	
๔๙. นางสาวพพรณนิกา บุญกล้า	นักวิชาการสาธารณสุขเชี่ยวชาญ กรรมการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปาง	
๕๐. นายเอกราย เพิ่มศรี	นายแพทย์ชำนาญการสถาบัน เวชศาสตร์สมเด็จพระสังฆราชญาณสัngวารเพื่อผู้สูงอายุ กรรมการ	
๕๑. นางสาวลิกา วนหาญ	หัวหน้ากลุ่มงานส่งเสริมสุขภาพ กรรมการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกาญจนบุรี	
๕๒. นางสรุภรณ์ สีสิงห์	หัวหน้ากลุ่มงานส่งเสริมสุขภาพ กรรมการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุดรธานี	
๕๓. นางทัศนีย์ ศรีจันทร์	หัวหน้ากลุ่มงานส่งเสริมสุขภาพ กรรมการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปาง	
๕๔. นางสาวสมพิศ แสงบุญเรือง	หัวหน้ากลุ่มเวชศาสตร์ครอบครัวฯ โรงพยาบาลห้างอัตร จังหวัดลำปาง กรรมการ	
๕๕. นางพิสัย คงสุริยศักดิ์	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ กรรมการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปาง	
๕๖. นายเมธานนท์ แก้วสุทธิ	เทศบาลตำบลแม่เมะ จังหวัดลำปาง กรรมการ	
๕๗. นางวชรี ดันดอน	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ กรรมการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพังงา	
๕๘. นางสาวแสงทิพย์ อินทรสวัสดิ์	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ โรงพยาบาลคุระบุรีชัยพัฒน์ จังหวัดพังงา กรรมการ	
๕๙. นางชนิษฐา ตันสกุล	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ กรรมการ สำนักงานสาธารณสุขอำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา	
๖๐. นายวิชัย ชูจิต	สาธารณสุขอำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา กรรมการ	
๖๑. นางจันทร์สว่าง มาเนียม	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ โรงพยาบาลอุดรธานี กรรมการ	
๖๒. นางจิริสุดา กานุจันสกิตย์กุล	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ โรงพยาบาลอุดรธานี กรรมการ	
๖๓. นางอุไรลักษณ์ หมัดคง	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ โรงพยาบาลอุดรธานี กรรมการ	
๖๔. นางวิลาวณย์ คำใหม่	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ โรงพยาบาลหนองแสง จังหวัดอุดรธานี กรรมการ	
๖๕. นายจักรพงศ์ ตันติวงศ์โกวิท	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกาญจนบุรี กรรมการ	

๖๖. นางไฟลิน เรืองทองดี	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ	กรรมการ
๖๗. นางศิริโลภา เหลืองไฟบุญย์	โรงพยาบาลเจ้าคุณไฟบุญพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี	กรรมการ
๖๘. นายอุธิพงศ์ ภักดีกุล	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ	กรรมการ
๖๙. นางสาววารินท์มาศ เกษทองมา	โรงพยาบาลพหลพยุหเสน่ห์ จังหวัดกาญจนบุรี	คณะกรรมการ
๗๐. นายอนันต์ อิพติคาร	คณะสารานุรักษ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรรมการ	กรรมการ
๗๑. นางสาวนุชรีรัตน์ เทพกิจ	คณะสารานุรักษ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรรมการ	กรรมการ
๗๒. นางเบญจพร สุธรรมชัย	คณะสารานุรักษ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรรมการ	กรรมการ
๗๓. นางสาวนภัส แก้ววิเชียร	นักวิชาการคอมพิวเตอร์ชำนาญการ ศูนย์เทคโนโลยี กรรมการ	กรรมการ
๗๔. นางนฤมล ทองมีสิทธิ์	สารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ กรรมการและเลขานุการ	กรรมการและเลขานุการ
๗๕. นางสาวสุจิตรา ดวงดี	สถาบันเวชศาสตร์สมเด็จพระสังฆราชญาณสัจวารเพื่อผู้สูงอายุ นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
	สถาบันเวชศาสตร์สมเด็จพระสังฆราชญาณสัจวารเพื่อผู้สูงอายุ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
	สถาบันเวชศาสตร์สมเด็จพระสังฆราชญาณสัจวารเพื่อผู้สูงอายุ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะกรรมการ มีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

๑. กำหนดแนวทางการสังเคราะห์รูปแบบการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ (เขตเมืองและเขตชนบท)
ร่วมกับเขตบริการสุขภาพ
๒. จัดทำรูปแบบการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุให้เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย ร่วมกับเขตบริการสุขภาพ
๓. แต่งตั้งคณะกรรมการ/คณะทำงานฯ เพิ่มเติม
๔. กำกับ ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงาน
๕. สรุปและจัดทำข้อเสนอเพื่อการพัฒนาต่อผู้บริหารกรมการแพทย์ และกระทรวงสาธารณสุข
๖. ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

(นายสุพรรรณ ศรีธรรมมา)

อธิบดีกรมการแพทย์

หนังสือ การพัฒนารูปแบบระบบบริการสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ
พิมพ์ครั้งที่ กันยายน ๒๕๕๗ จำนวน ๓๐๐ เล่ม
ISBN ๙๗/๔-๖๑๖-๑๑-๒๒๕๕๒-๔

บรรณาธิการ

นางเบญจพร สุวรรณชัย
นางสาวนภัส แก้ววิเชียร

กองบรรณาธิการ

ดร.มนัญญา เทพกิจ
นางพิสมัย คงลุวิยศักดิ์
นางนฤมล ทองมีลิที

จัดทำโดย

กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข
www.dms.moph.go.th
สถาบันเวชศาสตร์สมเด็จพระปังมหาชนกานต์สังวรเพื่อผู้สูงอายุ กรมการแพทย์

พิมพ์ที่

สำนักงานกิจการrongพิมพ์ องค์สังเคราะห์ทหารผ่านคึก ในพระบรมมหาราชูปถัมภ์
โทร. ๐ ๒๘๑ ๓/๐๐๑-๒ โทรสาร. ๐ ๒๕๔๕ ๖๔๖๖